

EXTRAORDINARY

UITENDGEWONE

THE UNION OF SOUTH AFRICA

Government Gazette

Staatskoerant

VAN DIE UNIE VAN SUID-AFRIKA

[Registered at the General Post Office as a Newspaper.]

[Geregistreer by die Hoofposkantoor as 'n Nuusblad.]

VOL. CLXXXI.] PRICE 6d.

CAPE TOWN, 1ST JULY, 1955.
KAAPSTAD, 1 JULIE 1955.

PRYS 6d. [No. 5510.]

DEPARTMENT OF THE PRIME MINISTER.

The following Government Notice is published for general information:—

No. 1377.]

[1st July, 1955.

It is hereby notified that His Excellency the Governor-General has been pleased to assent to the following Act, which is hereby published for general information:—

PAGE

No. 56 of 1955: Criminal Procedure Act, 1955

2

DEPARTEMENT VAN DIE EERSTE MINISTER.

Onderstaande Goewermentskennisgewing word ter algemene inligting gepubliseer:—

No. 1377.]

[1 Julie 1955.

Hierby word bekend gemaak dat dit Sy Eksellensie die Goewerneur-generaal behaag het om sy goedkeuring te heg aan onderstaande Wet, wat hierby ter algemene inligting gepubliseer word:—

BLADSY

No. 56 van 1955: Strafsproeswet, 1955

3

No. 56, 1955.]

ACT

To consolidate the laws relating to procedure and evidence in criminal proceedings and matters incidental thereto.

(Afrikaans text signed by the Governor-General.)
(Assented to 22nd June, 1955.)

ARRANGEMENT OF SECTIONS.

	Section.
Definitions	1
Application of several provisions of Act to inferior and superior courts	2
CHAPTER I. Criminal jurisdiction of courts	3-4
CHAPTER II. Prosecution at the public instance	5-10
CHAPTER III. Private prosecutions	11-20
CHAPTER IV. Arrests	21-41
CHAPTER V. Search warrants, entry upon premises, seizure and detention of property connected with offences, and custody of women unlawfully detained for immoral purposes	42-53
CHAPTER VI. Preparatory examinations	54-86
CHAPTER VII. Bail	87-108
CHAPTER VIII. Trial before superior court without a Jury	109-112
CHAPTER IX. Trial by Jury	113-149
CHAPTER X. Procedure before commencement of trial	150-153
CHAPTER XI. Procedure at trial	154-190
CHAPTER XII. Possible verdicts on particular charges	191-205
CHAPTER XIII. Witnesses	206-238
CHAPTER XIV. Evidence	239-293
CHAPTER XV. Discharge of accused persons	294-298
CHAPTER XVI. Previous convictions	299-304
CHAPTER XVII. Indictments, Summonses and Charges	305-328
CHAPTER XVIII. Punishments	329-356
CHAPTER XIX. Costs, Compensation and Restitution	357-361
CHAPTER XX. Appeals in cases of criminal proceedings before superior courts	362-370
CHAPTER XXI. Pardon and commutation	371-375
CHAPTER XXII. General and Supplementary	376-392

BE IT ENACTED by the Queen's Most Excellent Majesty, the Senate and the House of Assembly of the Union of South Africa, as follows:—

Definitions.

1. In this Act, unless the context otherwise indicates—

- (i) "charge" includes any indictment or summons; (i)
- (ii) "counsel" includes an attorney in proceedings before a superior court in which such attorney has the right of audience; (ii)
- (iii) "court" in relation to any matter means the judicial authority which under this Act or any other law has jurisdiction in respect of that matter and includes a magistrate holding a preparatory examination under Chapter VI; (viii)
- (iv) "criminal proceedings" includes a preparatory examination held under Chapter VI; (xx)
- (v) "day" (or "day time") when used in contradistinction to "night" (or "night time") means the space of time between sunrise and sunset; (iii)
- (vi) "inferior court" means a magistrate's court, a court of a native commissioner, a court of a special justice of the peace, and includes any court (other than a superior court) upon which criminal jurisdiction is conferred by law, but does not include a court of a native chief or native headman; (x)

No. 56, 1955.]

WET

Tot samevatting van die wetsbepalings betreffende die prosedure en bewyslewering in strafsake en daarmee in verband staande aangeleenthede.

(Afrikaanse teks deur die Goewerneur-generaal geteken.)
(Goedgekeur 22 Junie 1955.)

INDELING VAN ARTIKELS.

	Artikel.
Woordbepaling	1
Toepassing van onderskeie bepalings van Wet op laer- en hoërhowe	2
HOOFSTUK I. Regsbevoegdheid van howe in Strafsake	3-4
HOOFSTUK II. Vervolging van Staatsweë	5-10
HOOFSTUK III. Private Vervolgings	11-20
HOOFSTUK IV. Inhegtenisneming	21-41
HOOFSTUK V. Visenteringslasbriewe, betreding van persele, inbeslagneming en aanhouding van goed wat met misdrywe in verband staan, en bewaring van vroue wat vir onsedelike doeleindes wederregtelik aangehou word	42-53
HOOFSTUK VI. Voorlopige Ondersoeke	54-86
HOOFSTUK VII. Borgtog	87-108
HOOFSTUK VIII. Verhoor voor 'n hoërhof sonder Jurie	109-112
HOOFSTUK IX. Verhoor deur 'n Jurie	113-149
HOOFSTUK X. Prosedure voor aanvang van die verhoor	150-153
HOOFSTUK XI. Prosedure by verhoor	154-190
HOOFSTUK XII. Moontlike uitsprake op bepaalde aanklagtes	191-205
HOOFSTUK XIII. Getuies	206-238
HOOFSTUK XIV. Getuienis	239-293
HOOFSTUK XV. Ontslag van beskuldigdes	294-298
HOOFSTUK XVI. Vorige skuldigbevindings	299-304
HOOFSTUK XVII. Aktes van Beskuldiging, Dagvaardings en Aanklagtes	305-328
HOOFSTUK XVIII. Strawwe	329-356
HOOFSTUK XIX. Koste, Vergoeding en teruggawe van goed	357-361
HOOFSTUK XX. Appèlle in die gevalle van strafsake voor hoërhowe	362-370
HOOFSTUK XXI. Begnadiging en Strafversagting	371-375
HOOFSTUK XXII. Algemene en Aanvullende bepalings	376-392

DIT WORD BEPAAL deur Haar Majesteit die Koningin, die Senaat en die Volksraad van die Unie van Suid-Afrika, as volg:—

1. In hierdie Wet, tensy uit die samehang anders blyk, Woordbepaling beteken—

- (i) „aanklag” ook ’n akte van beskuldiging of dagvaarding; (i)
- (ii) „advokaat” ook ’n prokureur in sake voor ’n hoërhof waar so ’n prokureur die reg besit om gehoor te word; (ii)
- (iii) „dag”, wanneer in teenstelling met „nag” gebesig, die tydverloop tussen sonop en sononder; (v)
- (iv) „geld” ook alle gemunte geld hetsy in die Unie gangbaar al dan nie, en alle banknote, bankwissels, tjeks, orders, betaalbriewe of enige ander magtiging hoe genaamd vir die uitbetaling van geld; (x)
- (v) „geldwaardige sekuriteit” ook enige dokument wat die eiendom van iemand is en wat tot bewys strek van die eiendomsreg op goed of van die reg om goed te verhaal of te ontvang; (xxiii)
- (vi) „hierdie Wet” ook enige regulasies of hofreëls of vorms wat uit hoofde daarvan uitgevaardig of voorgeskryf is; (xxii)

- (vii) "justice" means any person appointed or exercising functions as a justice of the peace under any law; (xxii)
- (viii) "magistrate" includes an additional or an assistant magistrate; (xi)
- (ix) "Minister" means the Minister of Justice; (xii)
- (x) "money" includes all coined money whether current in the Union or not, and all bank-notes, bank-drafts, cheques, orders, warrants, or any other authority whatever for the payment of money; (iv)
- (xi) "night" (or "night time") when used in contradistinction to "day" (or "day time") means the space of time between sunset and sunrise; (xiv)
- (xii) "offence" means an act or omission punishable by law; (xiii)
- (xiii) "peace officer" includes any magistrate or justice; a sheriff or a deputy sheriff; any policeman; the superintendent, assistant superintendent, or a warder of any prison or gaol; an immigration officer; any officer appointed or assigned under any law for the management of any location, native village or native hostel and his assistants; any duly appointed inspector of any native location or mission reserve established under any law; any duly appointed inspector for the supervision and control of the residence of natives upon private property; any manager or superintendent of an emergency camp established by a local authority under any law relating to the prevention of illegal squatting and his assistants; any pass officer and any person authorized in terms of any law relating to the control of natives in urban areas to demand the production of documents under such law; any inspector of native labourers appointed under any law relating to native labour; a chief or headman, or acting chief or headman appointed in terms of any law; (xxiii)
- (xiv) "person" and "owner" when used in relation to property include the State; (xvi)
- (xv) "policeman" includes any commissioned officer, non-commissioned officer, constable or trooper of a police force established under any law or of any body of persons carrying out under any law the powers, duties and functions of a police force in the Union, and "police" has a corresponding meaning; (xvii)
- (xvi) "premises" includes any land, building or structure, or any vehicle, conveyance, ship or boat; (xv)
- (xvii) "prescribed" means prescribed under this Act; (xxi)
- (xviii) "private prosecutor" means any public body or person who in terms of section *eleven* or *twelve* has the right to prosecute in respect of any offence; (xviii)
- (xix) "public prosecutor" includes any person delegated generally or specially by the attorney-general under this Act; (xix)
- (xx) "rules of court" means the rules made under section *three hundred and ninety*; (ix)
- (xxi) "superior court" means a provincial or local division of the Supreme Court and includes a special court constituted under the provisions of Chapter VIII; (vii)
- (xxii) "this Act" includes any regulations or rules of court or forms made or prescribed thereunder; (vi)
- (xxiii) "valuable security" includes any document which is the property of any person, and which is the evidence of the ownership of any property or of the right to recover or receive any property. (v)

Application of several provisions of this Act to inferior and superior courts.

2. (1) The provisions of every Chapter of this Act, except Chapters VI, VIII, IX and XX, shall, unless any such provision is clearly applicable only to proceedings in a superior court, apply to all criminal proceedings in an inferior court.

(2) The provisions of every Chapter of this Act, except Chapter VI, shall, unless any such provision is clearly applicable only to proceedings in an inferior court, apply to all criminal proceedings in a superior court.

- (vii) „hoërhof” ’n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof en ook ’n spesiale hof kragtens die bepalings van Hoofstuk VIII ingestel; (xxi)
- (viii) „hof”, met betrekking tot ’n aangeleentheid, die regterlike gesag wat kragtens hierdie Wet of enige ander wetsbepaling ten opsigte van daardie aangeleentheid regsbevoegdheid besit, en ook ’n magistraat wat ’n voorlopige ondersoek ingevolge Hoofstuk VI hou; (iii)
- (ix) „hofreëls” die reëls kragtens artikel *driehonderd-en-negentig* uitgevaardig; (xx)
- (x) „laerhof” ’n magistraatshof, ’n Naturellekommissarisshof, ’n hof van ’n spesiale vrederegter, en ook enige hof (wat nie ’n hoërhof is nie) waaraan regsbevoegdheid in strafsake regtens verleen word, maar nie ’n hof van ’n naturelle-opperhoof of naturelle-hoofman nie; (vi)
- (xi) „magistraat” ook ’n addisionele of assistent-magistraat; (viii)
- (xii) „Minister” die Minister van Justisie; (ix)
- (xiii) „misdryf” ’n handeling of versuim wat regtens strafbaar is; (xii)
- (xiv) „nag”, wanneer in teenstelling met „dag” gebesig, die tidsverloop tussen sononder en sonop; (xi)
- (xv) „perseel” ook grond, ’n gebou of bouwerk of ’n voertuig, vervoermiddel, skip of boot; (xvi)
- (xvi) „persoon” en „eienaar”, wanneer met betrekking tot eiendom gebesig, ook die Staat; (xiv)
- (xvii) „polisiebeampte” ook ’n offisier, onder-offisier, konstabel of berede manskap van ’n by wet ingestelde polisiemag of van ’n liggaam van persone wat ingevolge enige wetsbepaling die bevoegdhede, pligte en werksaamhede van ’n polisiemag in die Unie uitvoer, en het „polisie” ’n ooreenstemmende betekenis; (xv)
- (xviii) „private aanklaer” ’n openbare liggaam of persoon wat ingevolge artikel *elf* of *twalf* die reg besit om ten opsigte van ’n misdryf te vervolg; (xviii)
- (xix) „staatsaanklaer” ook iemand wat in die algemeen of spesiaal deur die prokureur-generaal kragtens hierdie Wet aangestel is; (xix)
- (xx) „strafsaak” ook ’n voorlopige ondersoek wat ingevolge Hoofstuk VI gehou word; (iv)
- (xxi) „voorgeskryf” ingevolge hierdie Wet voorgeskryf; (xvii)
- (xxii) „vrederegter” iemand wat ingevolge enige wet as vrederegter aangestel is of optree; (vii)
- (xxiii) „vredesbeampte” ook ’n magistraat of vrederegter; ’n balju of onderbalju; ’n polisiebeampte; die bestuurder, assistent-bestuurder of ’n bewaarder van ’n gevangenis of tronk; ’n immigrasiebeampte; ’n amptenaar ingevolge ’n wetsbepaling aangestel of aangewys vir die bestuur van ’n lokasie, naturelle-dorp of naturelletehuis en sy assistente; ’n behoorlik aangestelde inspekteur van ’n naturellelokasie of sendingreserwe ingevolge ’n wetsbepaling ingestel; ’n behoorlik aangestelde inspekteur om oor die verblyf van naturelle op private eiendom toesig te hou en beheer uit te oefen; ’n bestuurder of superintendent van ’n noodhulpkamp opgerig deur ’n plaaslike bestuur ingevolge ’n wetsbepaling op die voorkoming van onwettige plakkery en sy assistente; ’n pasbeampte en enige persoon wat ingevolge ’n wetsbepaling op die beheer van naturelle in stedelike gebiede gemagtig is om die voorlegging van deur sodanige wetsbepaling voorgeskrewe dokumente op te eis; ’n inspekteur van naturelle-arbeiders aangestel kragtens ’n wetsbepaling op naturelle-arbeid; ’n kragtens wet aangestelde naturelle-opperhoof of hoofman of waarnemende naturelle-opperhoof of hoofman. (xiii)

2. (1) Die bepalings van elke Hoofstuk van hierdie Wet, behalwe Hoofstukke VI, VIII, IX en XX, is van toepassing op alle strafsake in ’n laerhof, tensy so ’n bepaling klaarblyklik slegs op ’n saak in ’n hoërhof van toepassing is.

(2) Die bepalings van elke Hoofstuk van hierdie Wet, behalwe Hoofstuk VI, is van toepassing op alle strafsake in ’n hoërhof, tensy so ’n bepaling klaarblyklik slegs op ’n saak in ’n laerhof van toepassing is.

Toepassing van onderskeie bepalings van hierdie Wet op laer- en hoërhof.

CHAPTER I.

CRIMINAL JURISDICTION OF COURTS.

Jurisdiction of superior courts in respect of the trial of offences.

3. The jurisdiction of any superior court in respect of the trial of any person charged with any offence shall be as prescribed in the law relating to the constitution and jurisdiction of that court: Provided that whenever a person has been committed for trial or for sentence in respect of any offence, the superior court within whose area of jurisdiction such person was so committed shall have jurisdiction to try or sentence such person in respect of such offence notwithstanding that such offence was committed outside such area, and such jurisdiction shall be held concurrently with any other superior court within whose area of jurisdiction such offence has been committed.

Jurisdiction of inferior courts in respect of the trial of offences.

4. The jurisdiction of any inferior court in respect of the trial of any person charged with any offence (whether as to the nature of the offence, the area within which it is alleged to have been committed, and the maximum punishment which may be imposed therefor, the review of and appeals against convictions and sentences of such court and the manner of enforcing the process, orders and sentences of such court) shall be as prescribed in the law relating to the constitution, powers and jurisdiction of that court.

CHAPTER II.

PROSECUTION AT THE PUBLIC INSTANCE.

Attorney-General.

Prosecution of offenders by attorneys-general under control of Minister.

5. (1) The Governor-General shall, subject to the laws relating to the public service, appoint, for each province an attorney-general, who shall have authority to prosecute in the name of Her Majesty the Queen, in any court in his province, any person charged with any offence in regard whereof any court in his province has jurisdiction, and he may perform all functions relating to the exercise of that authority: Provided that (subject to the provisions of sub-section (3)) the attorney-general appointed for the province of the Cape of Good Hope shall not exercise any such authority or perform any such functions within the area of jurisdiction of the Eastern Districts Local Division of the Supreme Court.

(2) The Governor-General shall, for the area of jurisdiction of the said division, appoint, subject to the laws relating to the public service, a solicitor-general, who shall have authority to prosecute in the name of Her Majesty the Queen in any court in the said area, any person charged with any offence in regard whereof any court in that area has jurisdiction, and he may perform all functions relating to the exercise of that authority.

(3) The Governor-General may, by proclamation in the *Gazette*, withdraw any portion of the province for which an attorney-general has been appointed, from his authority under this Act or under any other law, and place it under the authority of the attorney-general appointed for another province or of the solicitor-general, or withdraw any portion of the area for which the solicitor-general was appointed, from his authority under this Act or under any other law, and place it under the authority of an attorney-general, and thereupon the portion so placed under the authority of the officer in question shall, for the purpose of the exercise of that authority, be deemed to form part of the original area for which he was appointed.

(4) Every attorney-general and the solicitor-general shall exercise their authority and perform their functions under this Act or under any other law subject to the control and directions of the Minister who may, if he thinks fit, reverse any decision arrived at by an attorney-general or the solicitor-general and may himself in general or in any specific matter exercise any part of such authority and perform any such function.

(5) The Minister may, subject to the laws relating to the public service appoint—

- (a) in respect of each province, one or more deputy attorneys-general; and
- (b) in respect of the area of jurisdiction of the Eastern Districts Local Division of the Supreme Court, a deputy solicitor-general,

HOOFSTUK I.

REGSBEVOEGDHEID VAN HOWE IN STRAFSAKE.

3. Die regsbevoegdheid van 'n hoërhof ten opsigte van die verhoor van iemand wat weens 'n misdryf aangekla word, is soos voorgeskryf in die wetsbepalings op die instelling en regsbevoegdheid van daardie hof: Met dien verstande dat wanneer iemand ten aansien van 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys word, die hoërhof binne die regsgebied waarvan so iemand aldus verwys word, regsbevoegdheid het om daardie persoon ten aansien van daardie misdryf te verhoor of te vonnis niteenstaande dat bedoelde misdryf buite daardie gebied gepleeg is, en bedoelde regsbevoegdheid bestaan gelyktydig met dié van enige ander hoërhof binne die regsgebied waarvan daardie misdryf gepleeg is.

Regsbevoegdheid van hoërhof ten opsigte van die beregting van misdrywe.

4. Die regsbevoegdheid van 'n laerhof ten opsigte van die verhoor van iemand wat weens 'n misdryf aangekla word (hetsy wat betref die aard van die misdryf, die gebied waarin dit na bewering gepleeg is en die hoogste straf wat daarvoor opgelê kan word, die hersiening van en appèlle teen skuldigbevindings en vonnisse van die hof en die wyse van tenuitvoerlegging van die prosesstukke, bevels en vonnisse van die hof) is soos voorgeskryf in die wetsbepalings op die instelling, bevoegdhede en regsbevoegdheid van daardie hof.

Regsbevoegdheid van laerhof ten opsigte van die beregting van misdrywe.

HOOFSTUK II.

VERVOLGING VAN STAATSWEE.

Prokureur-generaal.

5. (1) Behoudens die wetsbepalings op die staatsdiens, stel die Goewerneur-generaal vir elke provinsie 'n prokureur-generaal aan, wat die bevoegdheid besit om in die naam van Haar Majesteit die Koningin in enige hof in sy provinsie iemand te vervolg wat aangekla word weens 'n misdryf ten opsigte waarvan 'n hof in sy provinsie regsbevoegdheid besit, en hy kan alle werksaamhede verrig wat in verband staan met die uitoefening van bedoelde bevoegdheid: Met dien verstande dat (behoudens die bepalinge van sub-artikel (3)) die prokureur-generaal wat vir die Provinsie die Kaap die Goeie Hoop aangestel is, geen sodanige bevoegdheid mag uitoefen of werksaamhede mag verrig binne die regsgebied van die Oostelike Distrikte se Plaaslike Afdeling van die Hooggeregshof nie.

Vervolging van oortreders deur prokureurs-generaal onder beheer van Minister.

(2) Vir die regsgebied van bedoelde afdeling stel die Goewerneur-generaal, behoudens die wetsbepalings op die staatsdiens, 'n sollisiteur-generaal aan, wat die bevoegdheid besit om in die naam van Haar Majesteit die Koningin in enige hof in bedoelde gebied iemand te vervolg wat aangekla word weens 'n misdryf ten opsigte waarvan 'n hof in daardie gebied regsbevoegdheid besit, en hy kan alle werksaamhede verrig wat in verband staan met die uitoefening van daardie bevoegdheid.

(3) Die Goewerneur-generaal kan by proklamasie in die *Staatskoerant* 'n deel van die provinsie waarvoor 'n prokureur-generaal aangestel is, aan sy gesag kragtens hierdie Wet of enige ander wet onttrek en dit stel onder die gesag van die prokureur-generaal wat vir 'n ander provinsie aangestel is of van die sollisiteur-generaal, of 'n deel van die gebied waarvoor die sollisiteur-generaal aangestel is, aan sy gesag kragtens hierdie Wet of enige ander wet onttrek en dit stel onder die gesag van 'n prokureur-generaal, en die deel wat aldus onder die gesag van die betrokke amptenaar gestel word, word by die uitoefening van daardie gesag, dan geag deel uit te maak van die oorspronklike gebied waarvoor hy aangestel is.

(4) Elke prokureur-generaal en die sollisiteur-generaal oefen hul gesag uit en verrig hul werksaamhede ingevolge hierdie Wet of enige ander wetsbepaling onderworpe aan die beheer en voorskrifte van die Minister wat 'n beslissing waartoe 'n prokureur-generaal of die sollisiteur-generaal geraak het, na goeë duns kan omverwerp en self in die algemeen of met betrekking tot 'n besondere aangeleentheid enige deel van daardie gesag kan uitoefen en enige sodanige werksaamheid kan verrig.

(5) Die Minister kan, behoudens die wetsbepalings op die staatsdiens—

- (a) ten opsigte van elke provinsie, een of meer adjunk-prokureurs-generaal; en
- (b) ten opsigte van die regsgebied van die Oostelike Distrikte se Plaaslike Afdeling van die Hooggeregshof, 'n adiunk-sollisiteur-generaal.

who may, subject to the control and directions of the attorney-general concerned or the solicitor-general, as the case may be, do anything which may be lawfully done by the attorney-general or the solicitor-general, as the case may be.

(6) The persons who are, upon the date upon which this section comes into operation, holding office as attorney-general and solicitor-general, respectively, shall after that date, be deemed to have been appointed as such under this section.

(7) Whenever the expression "attorney-general" is used hereafter in this Act in relation to any matter, it shall denote the attorney-general or the solicitor-general having jurisdiction in the area where that matter is to be dealt with.

Prosecution by attorney-general in person or by appointed substitute.

6. The attorney-general may personally, or by any other person delegated by him, appear at any preparatory examination held under Chapter VI, or conduct any prosecution before any court.

Person presiding over any court may appoint prosecutor in certain cases.

7. If through any cause whatsoever the person appointed to conduct a prosecution before any court or to appear at a preparatory examination is unable to act or if no person has been so appointed, the officer presiding over such court or examination shall, by writing under his hand designate some fit and proper person to conduct that prosecution, or, as the case may be, to appear at that preparatory examination.

Attorney-General's power of stopping prosecutions.

8. The attorney-general may, at any time before conviction, stop any prosecution commenced by him or by any other person charged with the prosecution of criminal cases; but, in the event of the accused having already pleaded to the charge, he shall be entitled to a verdict of acquittal in respect of that charge.

Attorney-General may order liberation of certain persons committed to prison.

9. (1) The attorney-general may order the liberation of any person committed to prison for further examination, sentence or trial.

(2) Any order in writing setting forth that the attorney-general sees no grounds for prosecuting the person named therein and signed by him, shall be a sufficient warrant for the liberation of that person.

Local Public Prosecutor.

Powers and duties of local public prosecutor.

10. (1) A public prosecutor attached to an inferior court shall, as the representative of the attorney-general and subject to his instructions, prosecute in that inferior court, in the name of Her Majesty the Queen, in respect of all offences which that inferior court has jurisdiction by law to try.

(2) Criminal proceedings instituted in any inferior court by any local public prosecutor may be continued by any other public prosecutor.

CHAPTER III.

PRIVATE PROSECUTIONS.

Private prosecution where attorney-general declines to prosecute.

11. In any case in which the attorney-general declines to prosecute for an alleged offence—

- (a) any private person who proves some substantial and peculiar interest in the issue of the trial arising out of some injury which he individually suffered in consequence of the commission of the said offence; or
- (b) a husband, if the said offence was committed against his wife; or
- (c) the legal guardian or curator of a minor or lunatic, if the said offence was committed against his ward; or
- (d) the wife or child or, if there is no wife or child, any of the next of kin of any deceased person, if the death of such person is alleged to have been caused by the said offence,

may, subject to the provisions of sections *fourteen* and *fifteen* prosecute in any court competent to try the said offence, the person alleged to have committed it.

Public bodies and certain other persons have right of private prosecution.

12. Any public body or any person on whom the right to prosecute in respect of any offence is expressly conferred by law, may prosecute in any court competent to try the said offence, the person alleged to have committed it.

aanstel wat, onderworpe aan die beheer en voorskrifte van die betrokke prokureur-generaal, of die sollisiteur-generaal, na gelang van die geval, enigiets kan doen wat die prokureur-generaal of die sollisiteur-generaal, na gelang van die geval, wettiglik kan doen.

(6) Die persone wat op die datum waarop hierdie artikel in werking tree die amp van onderskeidelik prokureur-generaal en sollisiteur-generaal beklee, word na bedoelde datum geag ingevolge hierdie artikel as sodanig aangestel te gewees het.

(7) Wanneer die uitdrukking „prokureur-generaal” hieronder in hierdie Wet in verband met 'n aangeleentheid gebesig word, beteken dit die prokureur-generaal of die sollisiteur-generaal met regsbevoegdheid in die gebied waar daardie aangeleentheid behandel dien te word.

6. Die prokureur-generaal kan persoonlik of deur 'n ander deur hom aangestelde persoon, verskyn by 'n voorlopige ondersoek wat ingevolge Hoofstuk VI gehou word, of 'n vervolging voor 'n hof waarneem.

Vervolging deur prokureur-generaal persoonlik of deur aangewese plaasvervanger.

7. Indien die persoon wat aangestel is om 'n vervolging voor 'n hof waar te neem of om by 'n voorlopige ondersoek te verskyn, om een of ander rede nie in staat is om op te tree nie of indien niemand aldus aangestel is nie, wys die amptenaar wat by daardie hof of ondersoek voorsit skriftelik onder sy handtekening 'n geskikte en bevoegde persoon aan om daardie vervolging waar te neem of om by daardie voorlopige ondersoek te verskyn, na gelang van die geval.

Persoon wat voorsit by 'n hof kan aanklaer in sekere gevalle aanstel.

8. Die prokureur-generaal kan te eniger tyd voor skuldigebevinning 'n vervolging stopsit wat deur hom of deur 'n ander persoon belas met die vervolging in strafsake begin is; maar as die beskuldigde reeds op die aanklag gepleit het, is hy ten opsigte van daardie aanklag op vryspraak geregtig.

Bevoegdheid van prokureur-generaal om vervolgings stop te sit.

9. (1) Die prokureur-generaal kan die vrystelling van iemand wat na 'n tronk vir verdere ondersoek, vonnis of ter strafsitting verwys is, gelas.

Prokureur-generaal kan vrystelling van sekere persone wat na 'n tronk verwys is, gelas.

(2) 'n Skriftelike bevel waarin vermeld word dat die prokureur-generaal nie oortuig is dat daar gronde bestaan om die daarin genoemde persoon te vervolg nie en wat deur hom onderteken is, is voldoende magtiging vir die vrystelling van daardie persoon.

Plaaslike Staatsaanklaer.

10. (1) 'n Staatsaanklaer verbonde aan 'n laerhof neem, as verteenwoordiger van die prokureur-generaal en onderworpe aan sy bevel, vervolgings in daardie laerhof waar in die naam van Haar Majesteit die Koningin ten opsigte van alle misdrywe wat daardie laerhof regtens bevoeg is om te bereg.

Bevoegdhede en pligte van plaaslike staatsaanklaer.

(2) 'n Strafsaak, wat deur 'n plaaslike staatsaanklaer by 'n laerhof ingestel is, kan deur enige ander staatsaanklaer voortgesit word.

HOOFSTUK III.

PRIVATE VERVOLGINGS.

11. In 'n geval waar die prokureur-generaal weier om weens 'n beweerde misdryf te vervolg, kan—

Private vervolging waar prokureur-generaal weier om te vervolg.

- (a) 'n private persoon wat 'n wesenlike en besondere belang in die uitslag van die beregting bewys wat voortspruit uit skade wat hy persoonlik gely het as gevolg van die pleeg van bedoelde misdryf; of
- (b) 'n eggenoot, indien bedoelde misdryf teen sy vrou gepleeg is; of
- (c) die wettige voog of kurator van 'n minderjarige of kranksinnige, indien bedoelde misdryf teen sy pupil gepleeg is; of
- (d) die eggenote of kind of, indien daar geen eggenote of kind is nie, enigeen van die naasbestaandes van 'n oorledene, indien die oorledene se dood na bewering deur bedoelde misdryf veroorsaak is,

behoudens die bepalinge van artikels *veertien* en *vyftien*, in 'n hof wat bevoeg is om bedoelde misdryf te bereg, die persoon wat dit na bewering gepleeg het, vervolg.

12. 'n Openbare liggaam of iemand aan wie die reg om ten opsigte van 'n misdryf te vervolg uitdruklik by wet verleen word, kan in 'n hof wat bevoeg is om bedoelde misdryf te bereg die persoon wat dit na bewering gepleeg het, vervolg.

Openbare liggame en sekere ander persone het reg op private vervolging.

Private prosecutor may apply to court for warrant.

13. Whenever any private prosecutor desires to prosecute for any offence any person for whose liberation from prison any warrant has been issued by the attorney-general, such private prosecutor may apply to the superior court within whose area of jurisdiction the offence is alleged to have been committed, or, in case such court is not then in session, to any judge thereof, for a warrant for the further detention or, if he is on bail, for the detention of such person and such court or judge shall make such order as to it or him seems right under the circumstances.

Certificate of attorney-general that he declines to prosecute.

14. No private prosecutor referred to in section *eleven* shall obtain the process of any court for summoning any person to answer any charge, unless such private prosecutor produces to the officer authorized by law to issue such process, a certificate signed by the attorney-general that he has seen the statements or affidavits on which the charge is based and declines to prosecute at the public instance; and in every case in which the attorney-general declines to prosecute he shall, at the request of the person intending to prosecute, grant the certificate aforesaid.

Recognizances to be entered into by private prosecutor.

15. No private prosecutor referred to in section *eleven* shall take any proceedings under the right conferred upon him by this Chapter until he—

- (a) has, if the prosecution is in a superior court, deposited the sum of fifty pounds or entered into a recognizance in the sum of fifty pounds with two sufficient sureties in the sum of twenty-five pounds each, to be approved by the court in which the proceedings are to be instituted, as security that he will prosecute the charge against the accused to a conclusion without delay; and
- (b) has in any prosecution given security, in such amount and in such manner as the court may direct, that he will pay the accused such costs incurred by him in respect of his defence to the charge, as the court before which the case is tried may order him to pay.

Failure of private prosecutor to appear on day of trial.

16. (1) If the private prosecutor does not appear on the day appointed for the trial of any accused, the charge or complaint against that accused shall be dismissed unless the court has reason to believe that the private prosecutor was prevented from being present by circumstances beyond his control, in which case it may adjourn the hearing of the case to some future date.

(2) In case of any such dismissal as aforesaid, the accused shall not be liable to be prosecuted again on the same charge by any private prosecutor, but no such dismissal shall prevent the attorney-general, or a public prosecutor on the instructions of the attorney-general, from thereafter prosecuting the accused at the public instance.

Mode of conducting private prosecutions.

17. A private prosecution shall, subject to the provisions of this Act, be proceeded with in the same manner as if it were a prosecution conducted at the public instance, save that all costs and expenses of the prosecution shall be paid by the person prosecuting, subject to any order that the court may make when the prosecution is finally concluded.

Power of attorney-general to intervene in private prosecutions.

18. The attorney-general or the local public prosecutor may, in any case of a prosecution at the instance of a private prosecutor, apply by motion to any court before which the prosecution is pending, to stop all further proceedings in the case, in order that a prosecution for the offence concerned may be instituted or continued at the public instance; and such court shall, in every such case, make an order in terms of the motion.

Private prosecutor to pay certain prescribed fees.

19. The registrar or clerk of the court shall, in every prosecution at the instance of a private prosecutor, demand and receive the prescribed fees for the service of any criminal summons or subpoena or the execution of any warrant of arrest or other criminal process.

Expenses of accused acquitted in a private prosecution.

20. (1) Where a person prosecuted at the instance of a private prosecutor is acquitted, the court in which the prosecution was brought, may order the private prosecutor to pay to the person prosecuted the whole or any part of the expenses (including the costs both before and after committal) incurred by him in connection with the prosecution.

13. Wanneer 'n private aanklaer iemand vir wie se vrystelling uit 'n gevangenis 'n lasbrief deur die prokureur-generaal uitgereik is, weens 'n misdryf wil vervolg, kan so 'n private aanklaer om 'n lasbrief vir die verdere aanhouding, of, indien hy onder borgtog vrygelaat is, vir die aanhouding van daardie persoon, aansoek doen by die hoërhof binne die regsgebied waarvan die misdryf na bewering gepleeg is of, in geval daardie hof nie dan sitting hou nie, by enige regter daarvan, en daardie hof of regter moet die bevel uitreik wat hy onder die omstandighede goedvind.

Private aanklaer kan by hof om lasbrief aansoek doen.

14. Geen in artikel *elf* bedoelde private aanklaer is op geregtelike prosesstukke vir die dagvaarding van iemand om 'n aanklag te verantwoord geregtig nie tensy daardie private aanklaer aan die amptenaar wat regtens bevoeg is om daardie prosesstukke uit te reik, 'n deur die prokureur-generaal ondertekende sertifikaat voorlê ten effekte dat hy die verklarings of beëdigde verklarings waarop die aanklag gegrond is, ter insae gehad het en weier om van staatsweë te vervolg; en in elke geval waar die prokureur-generaal weier om te vervolg, moet hy op versoek van die persoon wat voornemens is om te vervolg, bedoelde sertifikaat toestaan.

Sertifikaat van prokureur-generaal dat hy weier om te vervolg.

15. Geen in artikel *elf* bedoelde private aanklaer mag enige stappe ingevolge die regte aan hom deur hierdie Hoofstuk verleen, doen nie voordat hy—

Borgakte moet deur private aanklaer aangegaan word.

(a) indien die vervolging voor 'n hoërhof plaasvind, 'n bedrag van vyftig pond gestort het of 'n borgakte ten bedrae van vyftig pond met twee toereikende borge ten bedrae van vyf-en-twintig pond elk (wat deur die hof waarin die saak aanhangig gemaak staan te word, goedgekeur moet word) aangegaan het as sekerheid dat hy sonder versuim die vervolging ten opsigte van die aanklag teen die beskuldigde tot 'n einde sal voer; en

(b) in enige vervolging sekerheid gestel het vir 'n bedrag en op die wyse wat die hof mag gelas, dat hy aan die beskuldigde die koste sal betaal wat deur hom ten opsigte van sy verdediging teen die aanklag aangegaan is en wat die hof wat die saak bereg, hom mag beveel om te betaal.

16. (1) Indien die private aanklaer op die dag wat vir die verhoor van 'n beskuldigde vasgestel is, nie sy verskyning maak nie, word die aanklag of klagte teen daardie beskuldigde van die hand gewys tensy die hof rede het om aan te neem dat die private vervolger deur omstandighede buite sy beheer verhinder is om teenwoordig te wees, in watter geval die hof die verhoor van die saak tot 'n toekomstige datum kan uitstel.

Versuim van private aanklaer om op dag van verhoor te verskyn.

(2) Waar 'n aanklag of klagte soos voormeld van die hand gewys word, kan die beskuldigde nie weer ten opsigte van dieselfde aanklag deur 'n private aanklaer vervolg word nie, maar dit verhinder die prokureur-generaal, of 'n staatsaanklaer in opdrag van die prokureur-generaal, nie om die beskuldigde daarna van staatsweë te vervolg nie.

17. 'n Private vervolging word, behoudens die bepalinge van hierdie Wet, gevoer op dieselfde wyse asof dit 'n vervolging was wat van staatsweë gevoer word, behalwe dat, behoudens enige bevel wat die hof mag uitreik wanneer die vervolging finaal afgesluit is, alle koste en uitgawes aan die vervolging verbonde betaal word deur die persoon wat vervolg.

Wyse waarop private vervolgings gevoer word.

18. In elke geval van 'n vervolging deur 'n private aanklaer kan die prokureur-generaal of die plaaslike staatsaanklaer by enige hof waarin die vervolging aanhangig is, by wyse van mosie aansoek doen om die staking van alle verdere verrigtings in die saak sodat 'n vervolging weens die betrokke misdryf van staatsweë ingestel of voortgesit kan word; en so 'n hof moet in elke sodanige geval 'n bevel ooreenkomstig die mosie uitreik.

Bevoegdheid van prokureur-generaal om in private vervolgings tussenbeide te tree.

19. By elke vervolging deur 'n private aanklaer moet die griffier of klerk van die hof vir die bestelling van 'n strafregtelike dagvaarding of subpoena of die tenuitvoerlegging van 'n lasbrief vir arres of ander strafregtelike prosesstukke die voorgeskrewe gelde eis en ontvang.

Private aanklaer moet sekere voorgeskrewe gelde betaal.

20. (1) Wanneer iemand wat deur 'n private aanklaer vervolg word, vrygespreek word, kan die hof waarin die vervolging ingestel is, die private aanklaer gelas om aan die persoon wat vervolg is, al die koste of 'n deel daarvan (met inbegrip van die koste voor sowel as na verwysing) deur hom in verband met die vervolging aangegaan, te betaal.

Onkoste van beskuldigde wat by 'n private vervolging vrygespreek word.

(2) Where the court is of the opinion that a private prosecution was unfounded and vexatious, it shall award to the person prosecuted on his request such costs as it may think fit.

CHAPTER IV.

ARRESTS.

Without Warrant.

Arrest and verbal order to arrest for offences committed in the presence of judges, magistrates and justices.

Powers of peace officers to arrest without warrant.

21. (1) Any judge of a superior court or any magistrate or justice in whose presence an offence is committed, may himself arrest the offender or verbally authorize others so to do.

(2) The persons so authorized shall follow the offender if he flee, and may arrest him out of the presence of such judge, magistrate, or justice.

22. (1) Any peace officer may, without warrant, arrest—

- (a) any person who commits any offence in his presence;
- (b) any person whom he has reasonable grounds to suspect of having committed an offence mentioned in the First Schedule;
- (c) any person whom he finds attempting to commit an offence or clearly manifesting an intention so to do;
- (d) any person having in his possession any implement of housebreaking, and not being able to account satisfactorily for such possession;
- (e) any person in whose possession anything is found which it is reasonably suspected is stolen property or property dishonestly obtained, and who is reasonably suspected of having committed an offence with respect to such thing;
- (f) any person who obstructs him in the execution of his duty, or who has escaped or attempts to escape from lawful custody;
- (g) any person reasonably suspected of being a deserter from Her Majesty's armed forces, or from the defence forces of the Union;
- (h) any person who has been concerned in, or against whom a reasonable complaint has been made or credible information has been received, or a reasonable suspicion exists of his having been concerned in any act committed at any place outside the Union, which if committed in the Union would have been punishable as an offence, and for which he is, under any law relating to extradition or fugitive offenders or otherwise, liable to be apprehended or detained in custody in the Union;
- (i) any person being or loitering in any place by night under such circumstances as to afford reasonable grounds for believing that he has committed or is about to commit an offence;
- (j) any person reasonably suspected of committing or having committed an offence under any law governing the making, supply, possession or conveyance of intoxicating liquor or of habitforming drugs or the possession or disposal of arms or ammunition;
- (k) any person reasonably suspected of being a prohibited immigrant in the Union or in any province, for the purpose of any law regulating entry into or residence in the Union or any province;
- (l) any person found in any gambling house or at any gambling table, the keeping or visiting whereof is in contravention of any law for the prevention or suppression of gambling or games of chance;
- (m) any person reasonably suspected of being or having been in unlawful possession of stock or produce, as defined in any law relating to the prevention of theft of stock or produce.

(2) Whenever it is provided in any law that the arrest of any person may be made by a police officer or constable or other official without warrant, subject to conditions or to the existence of circumstances in that law set forth, an arrest by any peace officer, without warrant or order may be made of such person, subject to those conditions or the existence of those circumstances.

(2) Wanneer die hof van oordeel is dat 'n private vervolging ongegrond en uit kwelsug ingestel was, moet hy aan die persoon wat vervolg is op sy versoek koste na goeë dunke toeken.

HOOFSTUK IV.

INHEGTENISNEMING.

Sonder Lasbrief.

21. (1) 'n Regter van 'n hoërhof of 'n magistraat of vrede-regter in wie se teenwoordigheid 'n misdryf gepleeg word, kan self die oortreder in hegtenis neem of ander persone mondeling magtig om dit te doen.

Inhegtenisneming en mondelinge bevel om in hegtenis te neem weens misdrywe in die teenwoordigheid van regters, magistrats en vrederegters gepleeg.

(2) Die aldus gemagtigde persone moet die oortreder agtervolg indien hy vlug en kan hom buite die teenwoordigheid van so 'n regter, magistraat of vrederegter in hegtenis neem.

22. (1) 'n Vredesbeampte kan sonder lasbrief iemand in hegtenis neem—

Bevoegdhede van vredesbeamptes om sonder lasbrief in hegtenis te neem.

- (a) wat 'n misdryf in sy teenwoordigheid pleeg;
- (b) wat hy op redelike gronde daarvan verdink dat hy 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf gepleeg het;
- (c) wat hy betrap terwyl hy 'n poging aanwend om 'n misdryf te pleeg of klaarblyklik 'n voorneme om dit te doen openbaar;
- (d) wat enige huisbraakgereedskap in sy besit het en van sodanige besit nie op bevredigende wyse rekenskap kan gee nie;
- (e) in wie se besit iets gekry word wat op redelike gronde vermoed word gesteelde goed te wees of goed wat op oneerlike wyse verkry is, en wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy 'n misdryf ten opsigte daarvan gepleeg het;
- (f) wat hom in die uitvoering van sy pligte hinder, of wat uit wettige bewaring ontsnap het of 'n poging aanwend om uit wettige bewaring te ontsnap;
- (g) wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy 'n droster uit Haar Majesteit se weermag of uit die Unie se Verdedigingsmag is;
- (h) wat betrokke was by, of teen wie 'n klagte op redelike gronde ingedien is of geloofwaardige inligting ontvang is of ten opsigte van wie daar verdenking op redelike gronde bestaan dat hy betrokke was by, 'n daad op 'n plek buite die Unie gepleeg wat, indien dit binne die Unie gepleeg was, as misdryf strafbaar sou gewees het, en waarvoor hy ingevolge 'n wetsbepaling betreffende uitlewering of voortvlugtige oortreders of andersins in die Unie in hegtenis geneem of in hegtenis aangehou kan word;
- (i) wat gedurende die nag op 'n plek is of daar rondsletter onder omstandighede wat redelike gronde laat ontstaan vir die vermoede dat hy 'n misdryf gepleeg het of op die punt staan om 'n misdryf te pleeg;
- (j) wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy 'n misdryf ingevolge 'n wetsbepaling op die vervaardiging, verskaffing, besit of vervoer van bedwelmende drank of van gewoontevormende verdowingsmiddels of op die besit of beskikking oor wapens of ammunisie, pleeg of gepleeg het;
- (k) wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy by die toepassing van enige wetsbepaling wat binnekoms of verblyf in die Unie of 'n provinsie reël, 'n verbode immigrant in die Unie of in 'n provinsie is;
- (l) wat gevind word in 'n dobbelhuys of by 'n dobbelafel waarvan die aanhou of besoek 'n oortreding uitmaak van 'n wetsbepaling ter voorkoming of onderdrukking van dobbelary of gelukspele;
- (m) wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy in onwettige besit is of was van vee of produkte, soos in enige wetsbepaling betreffende die voorkoming van diefstal van vee of produkte omskrywe.

(2) Wanneer daar in 'n wetsbepaling voorsiening gemaak word dat die inhegtenisneming van enigiemand deur 'n polisie-offisier of konstabel of ander beampte sonder lasbrief kan plaasvind, onderworpe aan voorwaardes of die aanwesigheid van omstandighede wat in daardie wetsbepaling vermeld word, kan so iemand deur 'n vredesbeampte sonder lasbrief of bevel in hegtenis geneem word, onderworpe aan daardie voorwaardes of die aanwesigheid van daardie omstandighede.

(3) A peace officer may call upon—

- (a) any person whom he has power to arrest;
- (b) any person reasonably suspected of having committed an offence; and
- (c) any person who may, in his opinion, be able to give evidence in regard to the commission or suspected commission of any offence,

to furnish such peace officer with his full name and address.

(4) If any such person fails on such demand to furnish his full name and address, the peace officer making the demand may forthwith arrest him, and if any such person on such demand furnishes to such peace officer a name or address which such peace officer upon reasonable grounds suspects to be false, such person may be arrested and detained for a period not exceeding twelve hours until the name and address so furnished have been verified.

(5) Any person who, when called upon under the provisions of sub-section (3) or (4) to furnish his name and address, fails to do so or furnishes a false or incorrect name and address, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding thirty pounds or to imprisonment for a period not exceeding three months.

Arrest without warrant by officers empowered to execute criminal warrants.

23. Any officer, other than a peace officer, empowered by law to execute criminal warrants may, without warrant, arrest—

- (a) any person who commits any offence in his presence;
- (b) any person whom he has reasonable grounds to suspect of having committed an offence mentioned in the First Schedule;
- (c) any person whom he finds attempting to commit an offence, or clearly manifesting an intention so to do.

Arrest without warrant by private persons.

24. (1) Any private person may, without warrant, arrest—

- (a) any person who commits or attempts to commit in his presence an offence mentioned in the First Schedule;
- (b) any person who to his knowledge recently committed an offence mentioned in the First Schedule;
- (c) any person whom he has reasonable grounds to suspect of having committed an offence mentioned in the First Schedule;
- (d) any person whom he believes on reasonable grounds to have committed any offence and to be escaping from and to be freshly pursued by a person whom such private person believes on reasonable grounds to have authority to arrest that person for that offence;
- (e) any person whom he is by any law authorized to arrest without warrant in respect of any offence specified in that law;
- (f) any person whom he sees engaged in an affray.

(2) Any private person who may, without warrant, arrest any person referred to in paragraph (a) or (b) of sub-section (1), may forthwith pursue that person and any other private person to whom the purpose of the pursuit has been made known, may join and assist therein.

(3) The owner of any property on or in respect of which any person is found committing an offence, and any person authorized thereto by such owner, may, without warrant, arrest the person so found.

Arrest without warrant of persons attempting to dispose of stolen property.

25. Where anyone may, without warrant, arrest another for committing an offence, he may also arrest without warrant any person who offers to sell, pawn, or deliver to him any property which, on reasonable grounds, he believes to have been acquired by such person by means of any such offence.

Arresting person to state cause of arrest.

26. Whenever a person arrests any other person without warrant, he shall forthwith inform the arrested person of the cause of the arrest.

Procedure after arrest without warrant.

27. (1) Any person arrested without warrant shall, as soon as possible, be brought to a police station or charge office and detained until a warrant is obtained for his further detention upon a charge of any offence or until he is released by reason that no charge is to be brought against him; and unless so released he shall as soon as possible be brought before a judicial officer upon a charge of any offence: Provided that a person so

- (3) 'n Vredesbeampte kan van—
- (a) iemand wat hy bevoeg is om in hegtenis te neem;
 - (b) iemand wat op redelike gronde daarvan verdink word dat hy 'n misdryf gepleeg het; en
 - (c) iemand wat, na sy oordeel, in staat mag wees om getuienis af te lê in verband met die pleeg of verdagte pleeg van 'n misdryf,

eis dat hy sy volle naam en adres aan sodanige vredesbeampte verstrek.

(4) Indien so iemand in gebreke bly om sy volle naam en adres te verstrek nadat so 'n eis aan hom gestel is, kan die vredesbeampte wat die eis gestel het, hom onverwyld in hegtenis neem, en indien so iemand nadat so 'n eis aan hom gestel is, aan so 'n vredesbeampte 'n naam of adres verstrek wat bedoelde vredesbeampte op redelike gronde vermoed vals te wees, kan so iemand in hegtenis geneem en vir 'n tydperk van hoogstens twaalf uur aangehou word totdat die juistheid van die aldus verstrekte naam en adres nagegaan is.

(5) Iemand wat in gebreke bly om sy naam en adres te verstrek of 'n valse of onjuiste naam en adres verstrek wanneer dit van hom ingevolge die bepalings van sub-artikel (3) of (4) geëis word, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens dertig pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande.

23. Enige beampte, behalwe 'n vredesbeampte, wat die bevoegdheid regtens besit om strafregtelike lasbriewe ten uitvoer te lê, kan sonder lasbrief iemand in hegtenis neem wat—

- (a) 'n misdryf in sy teenwoordigheid pleeg;
- (b) hy op redelike gronde daarvan verdink dat hy 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf gepleeg het;
- (c) hy betrap terwyl hy 'n poging aanwend om 'n misdryf te pleeg of klaarblyklik 'n voorneme om dit te doen openbaar.

Inhegtenisneming sonder lasbrief deur beamptes wat bevoeg is om strafregtelike lasbriewe ten uitvoer te lê.

24. (1) 'n Private persoon kan sonder lasbrief iemand in hegtenis neem wat—

- (a) in sy teenwoordigheid 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf pleeg of 'n poging aanwend om dit te pleeg;
- (b) na sy wete kort gelede 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf gepleeg het;
- (c) hy op redelike gronde daarvan verdink dat hy 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf gepleeg het;
- (d) hy op redelike gronde vermoed 'n misdryf gepleeg het en aan die vlug is van en onmiddellik agtervolg word deur iemand wat bedoelde private persoon op redelike gronde vermoed die bevoegdheid besit om daardie persoon weens daardie misdryf in hegtenis te neem;
- (e) hy ingevolge 'n wetsbepaling bevoeg is om sonder lasbrief in hegtenis te neem, ten opsigte van 'n in daardie wetsbepaling vermelde misdryf;
- (f) hy aan die baklei sien.

Inhegtenisneming sonder lasbrief deur private persone.

(2) 'n Private persoon wat 'n in paragraaf (a) of (b) van sub-artikel (1) bedoelde persoon sonder lasbrief in hegtenis kan neem, kan daardie persoon onverwyld agtervolg en enige ander private persoon aan wie die doel van die agtervolging meegedeel is, kan daarby aansluit en hulp verleen.

(3) Die eienaar van eiendom waarop of ten opsigte waarvan iemand betrap word dat hy 'n misdryf pleeg, en enigiemand deur so 'n eienaar daartoe gemagtig, kan die persoon wat aldus betrap word, sonder lasbrief in hegtenis neem.

25. Wanneer iemand 'n ander persoon weens die pleeg van 'n misdryf sonder lasbrief in hegtenis kan neem, kan hy ook iemand wat aanbied om goed wat, na hy op redelike gronde vermoed, deur daardie persoon deur middel van so 'n misdryf verkry is, aan hom te verkoop, te verpand of te lewer, sonder lasbrief in hegtenis neem.

Inhegtenisneming sonder lasbrief van persone wat gesteelde goed van die hand probeer sit.

26. Wanneer iemand 'n ander persoon sonder lasbrief in hegtenis neem, moet hy aan die persoon wat in hegtenis geneem word die rede vir die inhegtenisneming onverwyld meedeel.

Iemand wat inhegtenisneming doen, moet rede vir inhegtenisneming meld.

27. (1) Iemand wat sonder lasbrief in hegtenis geneem word, moet so spoedig moontlik na 'n polisie-stasie of aanklagkantoor gebring en aangehou word totdat 'n lasbrief vir sy verdere aanhouding weens 'n aanklag van 'n misdryf verkry word of totdat hy vrygelaat word omdat geen aanklag teen hom ingedien staan te word nie; en tensy hy aldus vrygelaat word, moet hy so spoedig moontlik voor 'n regterlike amptenaar op aanklag van 'n misdryf gebring word: Met dien verstande

Prosedure na inhegtenisneming sonder lasbrief.

arrested without warrant shall not be so detained for a period longer than forty-eight hours unless a warrant for his further detention is obtained.

(2) Nothing in this section shall be construed as modifying the provisions of Chapter VII or of any other law, whereby a person under detention may be released on bail.

With Warrant.

Warrant of apprehension by judge, magistrate or justice.

28. (1) Any judge of a superior court or any magistrate or justice may issue a warrant for the arrest of any person or for the further detention of a person arrested without a warrant on a written application signed by the attorney-general or by the local public prosecutor or any commissioned officer of police, setting forth the offence alleged to have been committed and that, from information taken upon oath, there are reasonable grounds of suspicion against that person, or upon the information to the like effect of any person made on oath before the judge or magistrate or justice issuing the warrant: Provided that no magistrate or justice shall issue any such warrant, except where the offence charged is alleged to have been committed within his area of jurisdiction, or except where the person against whom the warrant is issued is, at the time when it is issued, known, or suspected on reasonable grounds, to be within the area of jurisdiction of that magistrate or justice.

(2) A warrant referred to in sub-section (1) may be issued on a Sunday as on any other day and shall remain in force until it is cancelled by the person who issued it, or until it is executed.

(3) When a warrant is issued for the arrest of a person who is being detained by virtue of an arrest without a warrant, such warrant of arrest shall have the effect of a warrant for his further detention.

Execution of warrants.

29. (1) Every peace officer shall obey and execute every warrant of arrest.

(2) A peace officer or other person arresting any person by virtue of a warrant under this Act shall, upon demand of the person arrested, produce the warrant to him, notify to him the substance thereof, and permit him to read it.

(3) A person arrested by virtue of a warrant under this Act shall, as soon as possible, be brought to a police station or charge office, unless any other place is expressly mentioned in the warrant as the place to which such person shall be brought, and he shall thereafter be brought as soon as possible before a judicial officer upon a charge of the offence mentioned in the warrant.

Telegram stating issue of warrant authority for execution thereof.

30. (1) A telegram from any officer of any court or from any peace officer, stating that a warrant has been issued for the arrest of any person, shall be sufficient authority to any peace officer for the arrest and detention of that person until a sufficient time, not exceeding fourteen days, has elapsed to allow of the transmission of the warrant to the place where such person has been arrested or is being detained, unless the discharge of such person be previously ordered by a judge of a superior court: Provided that any such judge may, upon cause shown, order the further detention of any such person for a period to be stated in such order, but not exceeding twenty-eight days from the date of the arrest of such person.

(2) Nothing in this section shall be construed as derogating from the provisions of this Act or of any other law whereby a person so arrested may be released on bail.

Arresting the wrong person.

31. (1) Any person authorized to execute a warrant of arrest, who arrests a person, believing in good faith and on reasonable and probable grounds that he is the person named in the warrant, shall be protected from responsibility to the same extent and subject to the same provisions as if the person arrested had been the person named in the warrant.

(2) Any person called on to assist the person making such arrest and believing that the person in whose arrest he is called on to assist is the person for whose arrest the warrant has been

dat iemand wat aldus sonder lasbrief in hegtenis geneem word nie vir 'n tydperk van meer dan agt-en-veertig uur aldus aangehou mag word tensy 'n lasbrief vir sy verdere aanhouding verkry word.

(2) Geen bepaling van hierdie artikel word so uitgelê dat dit die bepalings van Hoofstuk VII of enige ander wetsbepaling uit hoofde waarvan iemand wat aangehou word, onder borgtog vrygelaat kan word, wysig nie.

Met Lasbrief.

28. (1) 'n Regter van 'n hoërhof of 'n magistraat of vrederegter kan 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van iemand of vir die verdere aanhouding van iemand wat sonder lasbrief in hegtenis geneem is, uitreik op skriftelike aansoek deur die prokureur-generaal of deur die plaaslike staatsaanklaer of 'n polisie-offisier onderteken, waarin vermeld word die misdryf wat na bewering gepleeg is en dat op grond van inligting onder eed daar redelike gronde vir die verdenking van daardie persoon bestaan, of op grond van inligting met dieselfde strekking deur iemand onder eed afgelê voor die regter of magistraat of vrederegter wat die lasbrief uitreik: Met dien verstande dat geen magistraat of vrederegter so 'n lasbrief uitreik nie behalwe waar die ten laste gelegde misdryf, na beweer word, binne sy regsgebied gepleeg is, of behalwe waar dit ten tyde van die uitreiking van die lasbrief bekend is of op redelike gronde vermoed word dat die persoon teen wie die lasbrief uitgereik word homself binne die regsgebied van daardie magistraat of vrederegter bevind.

Lasbrief vir inhegtenisneming deur regter, magistraat of vrederegter.

(2) 'n In sub-artikel (1) bedoelde lasbrief kan op 'n Sondag soos op enige ander dag uitgereik word en bly van krag totdat dit deur die persoon wat dit uitgereik het, ingetrek word of totdat dit uitgevoer word.

(3) Wanneer 'n lasbrief uitgereik word vir die inhegtenisneming van iemand wat uit hoofde van inhegtenisneming sonder lasbrief aangehou word, het so 'n lasbrief vir inhegtenisneming die uitwerking van 'n lasbrief vir sy verdere aanhouding.

29. (1) Elke vredesbeampte moet elke lasbrief vir inhegtenisneming nakom en uitvoer.

Uitvoering van lasbriewe.

(2) 'n Vredesbeampte of ander persoon wat iemand uit hoofde van 'n lasbrief ingevolge hierdie Wet in hegtenis neem, moet, indien die in hegtenis geneemde persoon dit vereis, die lasbrief aan hom toon, die inhoud daarvan aan hom meedeel en hom toelaat om dit te lees.

(3) Iemand wat uit hoofde van 'n lasbrief ingevolge hierdie Wet in hegtenis geneem word, moet so spoedig moontlik na 'n polisie-stasie of aanklagkantoor gebring word, tensy 'n ander plek in die lasbrief uitdruklik vermeld word as die plek waarheen daardie persoon gebring moet word, en hy moet so spoedig moontlik daarna voor 'n regterlike amptenaar op aanklag van die in die lasbrief vermelde misdryf gebring word.

30. (1) 'n Telegram afkomstig van 'n hofbeampte of van 'n vredesbeampte waarin gemeld word dat 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van iemand uitgereik is, is voldoende magtigting aan 'n vredesbeampte vir die inhegtenisneming en aanhouding van daardie persoon totdat voldoende tyd, maar hoogstens veertien dae, verstryk het om die oorsending van die lasbrief na die plek waar daardie persoon in hegtenis geneem is of aangehou word, te bewerkstellig, tensy die ontslag van daardie persoon voor die tyd deur 'n regter van 'n hoërhof gelas word: Met dien verstande dat so 'n regter, indien gronde daarvoor aangevoer word, die verdere aanhouding van so 'n persoon kan gelas vir 'n tydperk wat in die lasgewing vermeld word maar wat hoogstens agt-en-twintig dae vanaf die datum van bedoelde persoon se inhegtenisneming mag wees.

Telegram wat uitreik van lasbrief vermeld is magtiging vir die uitvoer daarvan.

(2) Geen bepaling van hierdie artikel word so uitgelê dat dit afbreuk doen aan die bepalings van hierdie Wet of aan enige ander wetsbepaling uit hoofde waarvan iemand wat aldus in hegtenis geneem is, op borgtog vrygelaat kan word nie.

31. (1) Iemand wat bevoeg is om 'n lasbrief vir inhegtenisneming uit te voer en wat 'n persoon in hegtenis neem terwyl hy te goeder trou en op redelike en aanneemlike gronde van mening is dat hy die persoon is wat in die lasbrief genoem word, is teen aanspreeklikheid gevrywaar in dieselfde mate en onderworpe aan dieselfde bepalings asof die persoon wat in hegtenis geneem is die persoon was wat in die lasbrief genoem word.

Inhegtenisneming van verkeerde persoon.

(2) Iemand wat aangesê word om die persoon wat so 'n inhegtenisneming doen, hulp te verleen en wat van mening is dat die persoon by wie se inhegtenisneming hy aangesê word

issued and every gaoler who is required to receive and detain such person shall be protected to the same extent and subject to the same provisions as if the arrested person had been the person named in the warrant.

Irregular warrant or process.

32. Any person acting under a warrant or process which is bad in law on account of a defect in substance or in form apparent on the face of it, shall, if he in good faith and without culpable ignorance or negligence believes that the warrant or process is good in law, be protected from responsibility to the same extent and subject to the same provisions as if the warrant or process were good in law, and ignorance of the law shall in such case be an excuse: Provided that it shall be a question of law whether the facts of which there is evidence may or may not constitute culpable ignorance or negligence in his so believing the warrant or process to be good in law.

Tenor of warrant.

33. A warrant issued under this Chapter shall be to arrest the person described therein and to bring him before a judicial officer as soon as possible upon a charge of an offence mentioned in the warrant.

General.

Private persons may be called upon to assist in the arrest of any person.

34. (1) Every male inhabitant of the Union between the ages of sixteen and sixty years shall, when called upon by any policeman to do so, assist such policeman in making any arrest which by law such policeman is authorized to make, of any person charged with or suspected of the commission of any offence, or assist such policeman in retaining the custody of any person so arrested.

(2) Any such inhabitant who, without sufficient excuse, refuses or fails so to assist any policeman when called upon to do so, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding twenty pounds or to imprisonment for a period not exceeding one month.

Breaking open of doors after failure in obtaining admission for the purpose of arrest or search.

35. Any peace officer or private person who by law is authorized to arrest any person known or suspected to have committed any offence, may break open for that purpose the doors and windows of, and enter and search, any premises in which the person whose arrest is required, is known or suspected to be: Provided that no peace officer or private person shall act under this section unless he has previously failed to obtain admission after having audibly demanded the same and notified the purpose for which he seeks to enter such premises.

Arrest—how made, and search thereon of person arrested.

36. (1) Any person authorized to make an arrest shall, in making an arrest, actually touch or confine the body of the person to be arrested, unless there be a submission to the custody by word or action.

(2) Any person arresting any other person under the provisions of this Chapter, may search such person and shall place in safe custody all articles (other than necessary wearing apparel) found on him.

(3) Whenever a woman is searched on her arrest, the search shall only be made by a woman and shall be made with strict regard to decency and if there is no woman available for such search who is a member of the police or is a prisons officer, the search may be made by any woman specially named for the purpose by a peace officer.

Resisting arrest.

37. (1) Whenever any person authorized under this Act to arrest or assist in arresting any person who has committed or is on reasonable grounds suspected of having committed any offence mentioned in the First Schedule, attempts to arrest any such person and such person flees or resists and cannot be arrested and prevented from escaping by other means than by killing the person so fleeing or resisting, such killing shall be deemed in law justifiable homicide.

om hulp te verleen, die persoon is vir wie se inhegtenisneming die lasbrief uitgereik is, en elke sipier van wie dit vereis word om so 'n persoon te ontvang en aan te hou, is geverywaar in dieselfde mate en onderworpe aan dieselfde bepalings asof die persoon wat in hegtenis geneem is die persoon was wat in die lasbrief genoem word.

32. Iemand wat optree kragtens 'n lasbrief of prosesstuk wat weens 'n in die oog lopende gebrek wat betref die inhoud of die vorm daarvan nie regsgeldig is nie, is, indien hy te goeder trou en sonder strafwaardige onkunde of nalatigheid van mening is dat die lasbrief of prosesstuk regsgeldig is, teen aanspreeklikheid geverywaar in dieselfde mate en onderworpe aan dieselfde bepalings asof die lasbrief of prosesstuk regsgeldig was, en onkunde aangaande die reg is in so 'n geval 'n verskoning: Met dien verstande dat dit 'n regsvraag is of die feite waaromtrent daar getuienis is, strafwaardige onkunde of nalatigheid aan sy kant, deur die mening te huldig dat die lasbrief of prosesstuk regsgeldig is, kan uitmaak al dan nie.

Onreëlmatige lasbrief of prosesstuk.

33. 'n Ingevolge hierdie Hoofstuk uitgereikte lasbrief gelas dat die persoon wat daarin beskrywe word, in hegtenis geneem en so spoedig moontlik op 'n aanklag van 'n in die lasbrief vermelde misdryf voor 'n regterlike amptenaar gebring word.

Strekking van lasbrief.

Algemene Bepalings.

34. (1) Elke manlike inwoner van die Unie tussen die ouderdomme van sestien en sestig jaar moet, wanneer hy deur 'n polisiebeampte aangesê word om dit te doen, aan so 'n polisiebeampte hulp verleen by 'n inhegtenisneming, wat daardie polisiebeampte regtens bevoeg is om te doen, van iemand wat aangekla is of verdink word weens die pleeg van 'n misdryf, of so 'n polisiebeampte help om iemand wat aldus in hegtenis geneem is, in hegtenis te hou.

Private persone. kan aangesê word om by die inhegtenisneming van iemand hulp te verleen.

(2) So 'n inwoner wat sonder voldoende verskoning weier of in gebreke bly om aldus aan 'n polisiebeampte hulp te verleen wanneer hy aangesê word om dit te doen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens twintig pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens een maand.

35. 'n Vredesbeampte of private persoon wat regtens gemagtig is om iemand ten opsigte van wie dit bekend is of vermoed word dat hy 'n misdryf gepleeg het, in hegtenis te neem, kan vir daardie doel die deure en vensters van 'n perseel ten opsigte waarvan dit bekend is of vermoed word dat die persoon wie se inhegtenisneming vereis word, hom daarbinne bevind, oopbreek en bedoelde perseel betree en visenteer: Met dien verstande dat geen vredesbeampte of private persoon ingevolge hierdie artikel mag optree nie tensy hy vantevore nie daarin geslaag het om toegang te verkry nie nadat hy dit op hoorbare wyse geëis het en die doel waarvoor hy so 'n perseel wil binnegaan bekendgemaak het.

Oopbreek van deure nadat toegang om inhegtenisneming of visentering te doen, nie verkry kan word nie.

36. (1) Iemand wat gemagtig is om 'n inhegtenisneming te doen, moet wanneer hy 'n inhegtenisneming doen, die liggaam van die persoon wat in hegtenis geneem moet word, werklik aanraak of onder bedwang stel, tensy daar deur woord of daad 'n onderwerping aan die hegtenis is.

Wyse van inhegtenisneming, en daaropvolgende visentering van in hegtenis geneemde persoon.

(2) Iemand wat 'n ander persoon ingevolge die bepalings van hierdie Hoofstuk in hegtenis neem, kan so 'n persoon visenteer en moet alle voorwerpe (behalwe die nodige klere) wat aan hom gevind word in veilige bewaring plaas.

(3) Wanneer 'n vrou by haar inhegtenisneming gevisenteer word, moet die visentering slegs deur 'n vrou gedoen word en moet dit met stipte inagneming van die welvoeglikheid geskied, en indien daar geen vrou wat 'n lid van die polisie of 'n gevangenisbeampte is, vir so 'n visentering beskikbaar is nie, kan die visentering gedoen word deur enige vrou wat deur 'n vredesbeampte spesiaal vir die doel aangewys word.

37. (1) Wanneer iemand wat ingevolge hierdie Wet gemagtig is om 'n persoon wat 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf gepleeg het of op redelike gronde van die pleeg daarvan verdink word, in hegtenis te neem of by sy inhegtenisneming hulp te verleen, 'n poging aanwend om so 'n persoon in hegtenis te neem en daardie persoon vlug of bied weerstand en kan nie op 'n ander wyse in hegtenis geneem en verhinder word om te ontsnap nie as deur die persoon wat aldus vlug of weerstand bied, te dood, word sodanige doodslag regtens geag straffelose manslag te wees.

Verset teen inhegtenisneming.

(2) Nothing in this section shall authorize the killing of a person who is not accused or suspected of having committed an offence mentioned in the First Schedule.

Power to retake on escape.

38. If a person in lawful custody escapes or is rescued, the person from whose custody he escaped or was rescued may immediately pursue and arrest him or cause him to be pursued and arrested in any place in the Union.

Penalties for escape or aiding escape from lawful custody other than from a prison, etc.

39. (1) Any person who, having been arrested and being in lawful custody but not having yet been lodged in any prison, gaol, police-cell, or lock-up, escapes or attempts to escape from such custody shall be guilty of an offence and liable on conviction to the penalties prescribed in section *twenty-seven* of the Prisons and Reformatories Act, 1911 (Act No. 13 of 1911).

(2) Any person who rescues or attempts to rescue from lawful custody any other person who has been arrested but is not yet lodged in any prison, goal, police-cell or lock-up, or who aids such other person to escape, or in an attempt to escape, from such custody, or who harbours or conceals or assists in harbouring or concealing him, knowing him to have so escaped, shall be guilty of an offence and liable on conviction to the penalties prescribed in section *thirty* of the Prisons and Reformatories Act, 1911.

Saving of other powers of arrest.

40. Nothing in this Chapter contained shall be construed as removing or diminishing any authority expressly conferred by any other law to arrest, detain, or put any restraint upon, any person.

Saving of civil rights.

41. Nothing in this Chapter contained shall be construed as removing or diminishing any civil right or liability of any person in respect of a wrongful or malicious arrest.

CHAPTER V.

SEARCH WARRANTS, ENTRY UPON PREMISES, SEIZURE AND DETENTION OF PROPERTY CONNECTED WITH OFFENCES, AND CUSTODY OF WOMEN UNLAWFULLY DETAINED FOR IMMORAL PURPOSES.

Search warrants.

42. (1) If it appears to a judge of a superior court, a magistrate or a justice on complaint made on oath that there are reasonable grounds for suspecting that there is upon any person or upon or at any premises or in any receptacle of whatever nature within his jurisdiction—

- (a) stolen property or anything in respect of which any offence has been, or is suspected on reasonable grounds to have been committed, whether within the Union or elsewhere; or
- (b) anything in respect of which there are reasonable grounds for believing that it will afford evidence as to the commission, whether within the Union or elsewhere, of any offence; or
- (c) anything in respect of which there are reasonable grounds for believing that it is intended to be used for the purpose of committing any offence,

he may issue a warrant directing any policeman named therein or all policemen to search such person, premises or receptacle and any person found in or upon such premises, and to seize any such thing if found, and to take it before a magistrate to be dealt with according to law.

(2) Any such warrant shall be executed by day, unless the judge, magistrate or justice, by the warrant, specially authorizes it to be executed by night in which case it may be so executed and in the searching of any woman the provisions of sub-section (3) of section *thirty-six* shall *mutatis mutandis* apply.

(3) Any warrant referred to in this section may be issued and executed on a Sunday as on any other day.

Search by police without warrant.

43. (1) If a policeman believes on reasonable grounds that the delay in obtaining a search warrant would defeat the object of the search, he may search, without warrant, any person, premises, other place, vehicle or receptacle of whatever nature and any person found in or upon such premises, other place or vehicle for any such thing as is mentioned in section *forty-two*

(2) Geen bepaling van hierdie artikel verleen magtiging vir die doodslag van iemand wat nie van die pleeg van 'n in die Eerste Bylae bedoelde misdryf beskuldig of verdink word nie.

38. Indien iemand wat in wettige hegtenis is, ontsnap of bevry word, kan die persoon uit wie se hegtenis hy ontsnap het of bevry is, hom onmiddellik agtervolg en in hegtenis neem of hom laat agtervolg en in hegtenis neem op enige plek in die Unie.

Bevoegdheid om by ontsnapping weer in hegtenis te neem.

39. (1) Iemand wat nadat hy in hegtenis geneem en in wettige hegtenis is maar nog nie in 'n gevangenis, tronk, polisie-sel of opsluitplek geplaas is nie, uit sodanige hegtenis ontsnap of 'n poging aanwend om daaruit te ontsnap, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met die strawwe wat in artikel *sewe-en-twintig* van die „Wet op Gevangenis en Verbetergestichten, 1911” (Wet No. 13 van 1911), voorgeskryf word.

Strawwe vir ontsnapping of hulpverlening by ontsnapping uit wettige bewaring behalwe uit 'n gevangenis, ens.

(2) Iemand wat 'n ander persoon wat in hegtenis geneem is maar nog nie in 'n gevangenis, tronk, polisie-sel of opsluitplek geplaas is nie, uit wettige hegtenis bevry of 'n poging aanwend om hom daaruit te bevry, of wat so 'n ander persoon help om uit sodanige hegtenis te ontsnap of by 'n poging om daaruit te ontsnap, of wat so 'n ander persoon herberg of aan hom skuiling verleen of daarmee behulpsaam is terwyl hy weet dat daardie persoon aldus ontsnap het, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met die strawwe wat in artikel *dertig* van die „Wet op Gevangenis en Verbetergestichten, 1911”, voorgeskryf word.

40. Geen bepalings van hierdie Hoofstuk word so uitgelê dat dit 'n bevoegdheid deur enige ander wetsbepaling uitdruklik verleen om iemand in hegtenis te neem of aan te hou of hom 'n beperking op te lê, ontnem of inkort nie.

Voorbehoud ten opsigte van ander bevoegdhede van inhegtenisneming.

41. Geen bepaling van hierdie Hoofstuk word so uitgelê dat dit enige siviele reg of aanspreeklikheid van enigiemand ten opsigte van 'n wederregtelike of kwaadwillige inhegtenisneming ontnem of inkort nie.

Voorbehoud ten opsigte van siviele regte.

HOOFSTUK V.

VISENTERINGSLASBRIEWE, BETREDING VAN PERSELE, INBESLAGNEMING EN AANHOUDING VAN GOED WAT MET MISDRYWE IN VERBAND STAAN, EN BEWARING VAN VROUE WAT VIR ONSEDELIKE DOELEINDES WEDERREGTELIK AANGEHOU WORD.

42. (1) Indien dit op grond van 'n klag onder eed gedoen, na die mening van 'n regter van 'n hoërhof, 'n magistraat of 'n vrederegter blyk dat daar redelike gronde bestaan om te vermoed dat daar op iemand of op of by 'n perseel of in 'n houer van watter aard ook al binne sy regsgebied—

Visenteringslasbriewe.

- (a) gesteelde goed is of iets ten opsigte waarvan 'n misdryf hetsy in die Unie of elders gepleeg is of op redelike gronde vermoed word gepleeg te gewees het; of
- (b) iets is ten opsigte waarvan daar redelike gronde bestaan om te vermoed dat dit tot bewys van die pleeg, hetsy in die Unie of elders, van 'n misdryf sal strek; of
- (c) iets is ten opsigte waarvan daar redelike gronde bestaan om te vermoed dat dit bestem is om gebruik te word om 'n misdryf te pleeg.

kan hy 'n lasbrief uitreik wat 'n daarin vermelde polisiebeampte of alle polisiebeamptes gelas om so 'n persoon, perseel of houer en enigiemand wat binne of op bedoelde perseel gevind word, te visenteer en om so iets in beslag te neem, indien dit gevind word, en om dit na 'n magistraat te neem om regtens oor beskik te word.

(2) So 'n lasbrief moet gedurende die dag uitgevoer word, tensy die regter, magistraat of vrederegter deur die lasbrief spesiale magtiging verleen vir die uitvoering daarvan gedurende die nag, in watter geval dit aldus uitgevoer kan word, en die bepalings van sub-artikel (3) van artikel *ses-en-dertig* is by die visenteer van 'n vrou *mutatis mutandis* van toepassing.

(3) 'n Lasbrief in hierdie artikel bedoel kan op 'n Sondag soos op enige ander dag uitgereik en uitgevoer word.

43. (1) Indien 'n polisiebeampte op redelike gronde vermoed dat die vertraging veroorsaak deur die verkryging van 'n visenteringslasbrief die doel van die visentering sal verydel, kan hy enige persoon, perseel, ander plek, voertuig of houer van watter aard ook al en enigiemand wat binne of op so 'n perseel, ander plek of voertuig gevind word, sonder lasbrief visenteer met die

Visentering deur polisie sonder lasbrief.

and may seize such thing if found and take it before a magistrate: Provided that in the searching of any woman the provisions of sub-section (3) of section *thirty-six* shall *mutatis mutandis* apply.

(2) Any search under sub-section (1) shall, as far as possible, be made in the day time and in the presence of two or more respectable inhabitants of the locality in which the search is made.

Powers of police
to enter premises.

44. (1) If it appears to a judge of a superior court, a magistrate or justice on complaint made on oath that there are reasonable grounds for believing—

(a) that the internal security of the Union or the maintenance of law and order is likely to be endangered by or in consequence of any meeting which is being or is about to be held in or upon any premises; or

(b) that an offence has been or is being or is likely to be committed or that preparations or arrangements for the commission of any offence are being or are likely to be made in or upon any premises,

he may issue a warrant directing a policeman named therein or all policemen to enter the said premises at any reasonable time for the purpose of carrying out such investigations and of taking such reasonable steps as such policeman or policemen may consider necessary for the preservation of the internal security of the Union or the maintenance of law and order or for the prevention of the commission of any offence, and for the purpose of searching such premises or any person in or upon such premises for anything which such policeman or policemen may have reasonable grounds for suspecting to be in or upon such premises or upon such person and as to which he or they may have reasonable grounds for believing that it will afford evidence as to the commission of any offence or that it is intended to be used for the purpose of committing any offence, and to seize any such thing, if found, and to take it before a magistrate.

(2) If any policeman believes on reasonable grounds that the delay in obtaining a warrant under sub-section (1) would defeat the objects of such a warrant, he may himself at all reasonable times, enter the premises concerned without warrant and there carry out such investigations and take such reasonable steps as he may consider necessary for the preservation of the internal security of the Union or the maintenance of law and order, or for the prevention of the commission of any offence, and if he has reasonable grounds for suspecting that there is in or upon the said premises or upon any person in or upon the said premises anything as to which there are reasonable grounds for believing that it will afford evidence as to the commission of any offence or that it is intended to be used for the purpose of committing any offence, he may without warrant search such premises or such person for any such thing and may seize such thing if found and take it before a magistrate.

(3) Whenever any policeman in the investigation of any offence or alleged offence has reasonable grounds for believing that there is upon any premises any person who is able to give evidence in relation to the commission of that offence, he may without warrant enter the said premises for the purpose of interrogating the said person and for taking a statement from him.

(4) Any policeman may use such force as may be necessary to obtain entry to any premises which he is authorized to enter in terms of sub-section (1), (2) or (3) or to overcome any resistance offered against his entry thereto, and may, if necessary, for that purpose break open any door or window of such premises: Provided that no policeman shall act under this sub-section unless he has previously failed to obtain admission after having audibly demanded the same and notified the purpose for which he seeks to enter such premises: Provided further that nothing in this sub-section or sub-section (3) contained shall authorize a policeman to enter the private dwelling of any person for the purpose referred to in sub-section (3), except with the consent of the occupier of that dwelling.

(5) If a woman is searched under any of the provisions of this section, the provisions of sub-section (3) of section *thirty-six* shall *mutatis mutandis* apply.

(6) Any person who wilfully obstructs, resists or hinders a policeman in the execution of any duty or the exercise of any

oog op so iets as wat in artikel *twee-en-veertig* vermeld word, en kan hy so iets, indien dit gevind word, in beslag neem en voor 'n magistraat bring: Met dien verstande dat die bepalings van sub-artikel (3) van artikel *ses-en-dertig* by die visenteer van 'n vrou *mutatis mutandis* van toepassing is.

(2) 'n Visentering kragtens sub-artikel (1) geskied sover moontlik gedurende die dag en in die teenwoordigheid van twee of meer fatsoenlike inwoners van die buurt waar dit uitgevoer word.

44. (1) Indien dit op grond van 'n klag onder eed gedoen, na die mening van 'n regter van 'n hoërhof, 'n magistraat of 'n vrederechter blyk dat daar redelike gronde bestaan om te vermoed—

Bevoegdheid van polisie om persele te betree.

(a) dat die binnelandse veiligheid van die Unie of die handhawing van wet en orde waarskynlik deur of ten gevolge van 'n vergadering wat in of op een of ander perseel gehou word of staan te word in gevaar gestel sal word; of

(b) dat 'n misdryf gepleeg is of word of waarskynlik gepleeg sal word, of dat voorbereidings of reëlins vir die pleging van 'n misdryf getref word of waarskynlik getref sal word in of op een of ander perseel,

kan hy 'n lasbrief uitreik wat 'n daarin vermelde polisiebeampte of alle polisiebeamptes gelas om bedoelde perseel op enige redelike tyd te betree ten einde sodanige ondersoek in te stel en sodanige redelike stappe te doen as wat bedoelde polisiebeampte of polisiebeamptes nodig mag ag vir die bewaring van die binnelandse veiligheid van die Unie of die handhawing van wet en orde of vir die voorkoming van die pleging van 'n misdryf, en ten einde bedoelde perseel of iemand in of op bedoelde perseel te visenteer met die oog op enigiets waaromtrent bedoelde polisiebeampte of polisiebeamptes redelike gronde het om te vermoed dat dit in of op bedoelde perseel of op bedoelde persoon is en waaromtrent hy of hulle redelike gronde het om te vermoed dat dit as bewys sal dien van die pleging van 'n misdryf of dat dit bestem is om by die pleging van 'n misdryf gebruik te word, en om so iets, indien dit gevind word, in beslag te neem en voor 'n magistraat te bring.

(2) Indien 'n polisiebeampte op redelike gronde vermoed dat die vertraging verbonde aan die verkryging van 'n lasbrief ingevolge sub-artikel (1) die doel van die lasbrief sal verydel, kan hy self te alle redelike tye die betrokke perseel sonder lasbrief betree en aldaar die ondersoek instel en die redelike stappe doen wat hy vir die bewaring van die binnelandse veiligheid van die Unie of die handhawing van wet en orde of vir die voorkoming van die pleging van 'n misdryf nodig ag, en indien hy redelike gronde het om te vermoed dat daar in of op bedoelde perseel of op 'n persoon in of op bedoelde perseel enigiets is waaromtrent daar redelike gronde bestaan om te vermoed dat dit as bewys sal dien van die pleging van 'n misdryf of dat dit bestem is om by die pleging van 'n misdryf gebruik te word, kan hy sonder lasbrief bedoelde perseel of persoon met die oog op so iets visenteer en so iets, indien dit gevind word, in beslag neem en voor 'n magistraat bring.

(3) Wanneer 'n polisiebeampte by die ondersoek van 'n misdryf of beweerde misdryf redelike gronde het om te vermoed dat daar op 'n perseel iemand is wat in staat is om getuienis met betrekking tot die pleging van daardie misdryf te gee, kan hy daardie perseel sonder lasbrief betree ten einde bedoelde persoon te ondervra en van hom 'n verklaring af te neem.

(4) 'n Polisiebeampte kan soveel geweld gebruik as wat nodig mag wees om toegang te verkry tot 'n perseel wat hy kragtens sub-artikel (1), (2) of (3) gemagtig is om te betree of om enige verset teen sy betreding daarvan te bowe te kom, en kan, indien nodig, 'n deur of venster van bedoelde perseel vir daardie doel oopbreek: Met dien verstande dat 'n polisiebeampte nie kragtens hierdie sub-artikel optree nie tensy hy vooraf op hoorbare wyse toegang tot die perseel geëis het en die doel waarvoor hy die toegang verlang bekendgemaak het en geen toegang kon verkry nie: Met dien verstande voorts dat die bepalings van hierdie sub-artikel of sub-artikel (3) aan geen polisiebeampte magtiging verleen om die private woning van iemand vir die in sub-artikel (3) bedoelde doel te betree nie behalwe met die toestemming van die okkupeerder van die woning.

(5) Wanneer 'n vrou kragtens enige van die bepalings van hierdie artikel gevisenteer word, is die bepalings van sub-artikel (3) van artikel *ses-en-dertig mutatis mutandis* van toepassing.

(6) Iemand wat 'n polisiebeampte by die uitvoering van 'n plig of die uitoefening van 'n bevoegdheid kragtens hierdie

power under this section, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a period not exceeding six months or to both such fine and such imprisonment.

Penalty for wrongful search.

45. (1) Any person who under colour of the provisions of section *forty-three* or *forty-four*, wrongfully and maliciously or without reasonable cause applies for, obtains or acts upon any warrant, or wrongfully and maliciously or without reasonable cause exercises the powers of search conferred by the said sections, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty pounds, and shall also be liable to pay to the person lawfully in occupation of the premises or other place when the same was searched, such sum by way of damages, not exceeding one hundred pounds, as the court convicting him may award on the application of such occupier.

(2) Nothing in sub-section (1) contained shall be construed as depriving any aggrieved person of the right to elect any other remedy allowed by law in lieu of the remedy under that sub-section.

Search for stolen stock, liquor, habit-forming drugs, arms and ammunition or explosives.

46. (1) If any justice or any policeman holding a rank or post designated by the Minister from time to time for any particular area for the purposes of this section by notice in the *Gazette*, has reason to suspect that any stolen stock or produce, as defined in any law relating to the theft of stock or produce, is upon any premises or that any substance or article has been placed upon any premises or is in the custody or possession of any person upon any premises, in contravention of a provision of any law relating to intoxicating liquor, habit-forming drugs, arms and ammunition or explosives, he may at any time enter upon and search such premises and search any person thereupon or thereat, or grant written authority to any person applying therefor, to make such entry and search.

(2) Any person in lawful occupation of any land shall in respect of any premises upon that land be entitled to exercise the powers conferred by sub-section (1) upon a justice.

(3) Any person who, under colour of this section, wrongfully and maliciously or without reasonable cause applies for, obtains, or acts upon any such written authority, or wrongfully and maliciously or without reasonable cause exercises the powers of search conferred by this section, shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty pounds and shall in addition to such penalty be liable to pay to the person lawfully in occupation of the premises when the same was searched, such sum by way of damages, not exceeding one hundred pounds, as the court convicting him may award.

(4) Nothing in sub-section (3) contained shall be construed as depriving an aggrieved person of the right to elect any other remedy allowed by law in lieu of the remedy under that sub-section.

Judge or magistrate may order seizure of books or documents in possession of any person.

47. (1) If it appears from information on oath that any person is in possession of any book of account, or document, or any other thing whatsoever which is required in evidence in any criminal proceedings, whether within the Union or elsewhere, any judge of a superior court or any magistrate or other judicial officer may issue an order directing the officer to whom such order is addressed to take possession of such book or document or thing and to hand it over to such person as may be named in such order, and thereupon such officer may lawfully execute such order.

(2) Any person who resists or hinders, or aids, incites, or encourages any other person to resist or hinder, such officer in executing the order shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds.

Seizure of counterfeit coin, etc.

48. If any person finds in any place whatever or in the possession of any person without lawful authority or excuse—

- (a) any counterfeit coin or any forged bank-note or bank-note paper;
- (b) any tool, instrument, or machine, adapted and intended for making any such counterfeit coin or forged bank-note or bank-note paper;

artikel opsetlik hinder, teengaan of belemmer, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens ses maande of met beide sodanige boete en sodanige gevangenisstraf.

45. (1) Iemand wat onder voorwendsel van die bepalings van artikel drie-en-veertig of vier-en-veertig wederregtelik en kwaadwilliglik of sonder aanneemlike gronde om 'n lasbrief aansoek doen, dit verkry of daarkragtens optree, of wederregtelik of kwaadwilliglik of sonder aanneemlike gronde die deur bedoelde artikels verleende bevoegdhede tot visentering uitoefen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig pond en moet ook aan die persoon wat ten tyde van die visentering van die perseel of ander plek dit wettiglik geokkupeer het, by wyse van skadevergoeding die som geld van hoogstens honderd pond betaal wat die hof wat hom skuldig bevind op aansoek van bedoelde okkupeerder toeken.

Straf vir wederregtelike visentering.

(2) Geen bepaling van sub-artikel (1) word so uitgelê dat dit 'n benadeelde persoon die reg ontnem om enige ander regsmiddel in plaas van die by daardie sub-artikel verleende regsmiddel aan te wend nie.

46. (1) Indien 'n vrederegter, of 'n polisiebeampte wat 'n rang of pos beklee wat deur die Minister van tyd tot tyd ten aansien van 'n bepaalde gebied vir die doeleindes van hierdie artikel by kennisgewing in die *Staatskoerant* aangewys word, rede het om te vermoed dat daar op 'n perseel gesteelde vee of produkte, soos in 'n wetsbepaling betreffende die diefstal van vee of produkte omskrywe, is of dat 'n stof of voorwerp in stryd met 'n wetsbepaling betreffende bedwelmende drank, gewoontevormende verdowingsmiddels, wapens en ammunisie of ontplofbare stowwe op 'n perseel gelaat is of in die bewaring of besit van iemand op 'n perseel is, kan hy te eniger tyd so 'n perseel betree en visenteer en enigiemand daarop of aldaar visenteer of aan enigiemand wat daarom aansoek doen skriftelike magtiging vir so 'n betreding en visentering verleen.

Visentering met die oog op gesteelde vee, drank, gewoontevormende verdowingsmiddels, wapens en ammunisie of ontplofbare stowwe.

(2) Iemand wat grond wettiglik okkupeer, kan ten opsigte van enige perseel op daardie grond die bevoegdhede wat kragtens sub-artikel (1) aan 'n vrederegter verleen word, uitoefen.

(3) Iemand wat onder voorwendsel van hierdie artikel wederregtelik en kwaadwilliglik of sonder aanneemlike gronde om so 'n skriftelike magtiging aansoek doen, dit verkry of daarkragtens optree, of wat wederregtelik en kwaadwilliglik of sonder aanneemlike gronde die deur hierdie artikel verleende bevoegdhede tot visentering uitoefen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig pond en moet, bo en behalwe bedoelde boete, aan die persoon wat ten tyde van die visentering van die perseel dit wettiglik geokkupeer het, by wyse van skadevergoeding die som geld van hoogstens honderd pond betaal wat die hof wat hom skuldig bevind, toeken.

(4) Geen bepaling van sub-artikel (3) word so uitgelê dat dit 'n benadeelde persoon die reg ontnem om enige ander regsmiddel in plaas van die by daardie sub-artikel verleende regsmiddel aan te wend nie.

47. (1) Indien dit uit inligting onder eed blyk dat iemand in besit is van 'n rekeningboek of dokument of enige ander voorwerp hoegenaamd wat as bewysstuk by 'n strafsak, hetsy in die Hoë of elders, vereis word, kan 'n regter van 'n hoërhof of 'n magistraat of ander regterlike amptenaar, 'n bevel uitreik wat die beampte aan wie die bevel gerig is, gelas om van so 'n boek of dokument of voorwerp besit te neem en dit aan 'n in so 'n bevel genoemde persoon te oorhandig, en dan kan bedoelde beampte so 'n bevel wettiglik uitvoer.

Regter of magistraat kan beslaglegging op boeke of dokumente in besit van iemand gelas.

(2) Iemand wat hom teen so 'n beampte verset of hom hinder of iemand anders help, aanhits of aanmoedig om hom teen bedoelde beampte te verset of hom te hinder terwyl hy die bevel uitvoer, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd pond.

48. Indien iemand op enige plek hoegenaamd of in die besit van enigiemand, sonder wettige magtiging of verskoning daarvoor—

Inbeslagneming van valse munt, ens.

(a) valse munt of 'n vervalste banknoot of banknootpapier;

(b) enige gereedskap, werktuig of masjien wat geskik gemaak en bestem is om sodanige valse munt of vervalste banknoot of banknootpapier te vervaardig;

(c) any filings or clippings of gold or silver, or any gold or silver in bullion, dust, solution, or any other state which may be suspected on reasonable grounds to have been obtained by dealing with any current gold or silver coin in such a manner as to diminish its weight, the person who finds the same may seize the article or articles found and take the same forthwith before a magistrate to be dealt with according to law.

Seizure of vehicle or receptacle used in connection with certain offences.

49. (1) On the arrest of any person on a charge of an offence mentioned in Part I of the Second Schedule, the person making the arrest may seize any vehicle or receptacle in the possession or custody of the arrested person at the time of the arrest and used in the conveyance of or containing any article or substance in connection wherewith the said offence is alleged to be or to have been committed.

(2) The Governor-General may from time to time by proclamation in the *Gazette* remove from, or add to Part I of the Second Schedule any offence mentioned in the proclamation.

Disposal of property seized.

50. (1) When on the arrest of any person on a charge of an offence relating to property, the property in respect of which the offence is alleged to have been committed is found in his possession or when anything is seized or taken under the provisions of this Act, the person making the arrest or, as the case may be, the person seizing or taking the thing shall forthwith take the property or thing before a magistrate.

(2) Whenever anything is so seized or taken, marks of identification shall when practicable be placed thereon by the person seizing or taking it at the time of the seizure or taking or as soon thereafter as can conveniently be done.

(3) The magistrate may cause the property or thing so seized or taken to be detained in such custody as he may direct till the conclusion of a summary trial or of any examination that may be held in respect of it; and if any person is committed for trial for any offence committed with respect to the property or thing so seized or taken, or for any offence committed under such circumstances that the property or thing so seized or taken is likely to afford evidence at the trial, the magistrate may cause it to be further detained for the purpose of its production in evidence at such trial.

(4) At the conclusion of the summary trial or, as the case may be, if the attorney-general declines to prosecute, the magistrate shall direct that the thing be returned to the person from whose possession it was taken, unless he is authorized or required by law to dispose of it otherwise.

(5) If the thing so seized or taken is anything forged or counterfeit or is of such a nature that a person who has it in his possession without lawful authority or excuse shall be guilty of an offence, then if any person is committed for trial for any offence committed with respect to it or committed under such circumstances as aforesaid and is convicted, the court before which he is convicted, or in any other case any judge or magistrate, may cause it to be defaced or destroyed or, if of any value, sent to the Treasury as soon as it appears that it will not be required, or further required, in evidence against the person who had it in his possession.

(6) If the thing was so seized or taken in respect of an offence committed or suspected on reasonable grounds to have been committed in a country or territory outside the Union, the magistrate may, on application and on being satisfied that such offence is punishable in such country or territory by death or by imprisonment for a period of twelve months or more or by a fine of one hundred pounds or more, order such thing to be delivered to a member of a police force established in such country or territory who may thereupon remove it from the Union.

(7) Whenever the thing so removed from the Union is returned to the magistrate, or whenever the magistrate has refused to order the thing to be delivered as aforesaid, he shall cause such thing to be returned to the person from whose possession it was taken, unless he is authorized or required by law to dispose of it otherwise.

(c) vylsels of skroot van goud of silwer, of goud of silwer in ongemunte of poeivorm of in oplossing of in enige ander toestand wat op redelike gronde vermoed word verkry te gewees het deur met gangbare goud- of silwermunt op so 'n wyse te werk te gaan dat die gewig daarvan verminder word, vind, kan die persoon wat dit vind die voorwerp of voorwerpe wat gevind is, in beslag neem en onverwyld na 'n magistraat neem om regtens oor beskik te word.

49. (1) By die inhegtenisneming van iemand weens 'n aanklag van 'n in Deel I van die Tweede Bylae bedoelde misdryf, kan die persoon wat die inhegtenisneming doen enige voertuig of houer in beslag neem wat ten tyde van die inhegtenisneming in die besit of bewaring is van die persoon wat in hegtenis geneem word en wat by die vervoer van 'n voorwerp of stof in verband waarmee bedoelde misdryf na bewering gepleeg word of is, gebruik is of so 'n voorwerp of stof bevat.

Inbeslagneming van voertuig of houer wat in verband met sekere misdrywe gebruik is.

(2) Die Goewerneur-generaal kan van tyd tot tyd by proklamasie in die *Staatskoerant* enige in die proklamasie vermelde misdryf uit Deel I van die Tweede Bylae skrap of daaraan toevoeg.

50. (1) Wanneer by die inhegtenisneming van iemand weens 'n aanklag van 'n misdryf betreffende eiendom, die goed ten opsigte waarvan die misdryf na bewering gepleeg is in sy besit gevind word, of wanneer enige voorwerp ingevolge die bepalings van hierdie Wet in beslag of besit geneem word, moet die persoon wat die inhegtenisneming doen of wat die voorwerp in beslag of besit neem, na gelang van die geval, die goed of voorwerp onverwyld na 'n magistraat neem.

Beskikking oor goed wat in beslag geneem is.

(2) Wanneer 'n voorwerp aldus in beslag of besit geneem word, moet die persoon wat dit in beslag of besit neem ten tyde van die inbeslagneming of inbesitneming of so spoedig daarna as wat gerieflikerwys doenlik is, uitkenningstekens waar doenlik daarop aanbring.

(3) Die magistraat kan die goed of voorwerp aldus in beslag of besit geneem in die bewaring wat hy gelas, laat hou totdat 'n summere verhoor of enige ondersoek wat ten opsigte daarvan mag plaasvind, afgesluit is; en indien iemand ter strafsitting verwys word ten aansien van 'n misdryf gepleeg ten opsigte van die goed of voorwerp aldus in beslag of besit geneem, of ten aansien van 'n misdryf wat onder sulke omstandighede gepleeg is dat die goed of voorwerp aldus in beslag of besit geneem waarskynlik as bewys by die verhoor sal dien, kan die magistraat dit langer laat hou sodat dit as bewysstuk by die verhoor kan dien.

(4) By afloop van die summere verhoor, of indien die prokureur-generaal weier om te vervolg, na gelang van die geval, gelas die magistraat dat die voorwerp terugbesorg word aan die persoon uit wie se besit dit verwyder is, tensy hy regtens gemagtig of verplig is om daarvoor anders te beskik.

(5) Indien die voorwerp aldus in beslag of besit geneem iets is wat vervals of nagemaak is of van so 'n aard is dat iemand wat dit sonder wettige magtiging of verskoning in sy besit het, aan 'n misdryf skuldig is, en indien iemand vir verhoor verwys word weens 'n misdryf ten opsigte daarvan gepleeg of gepleeg onder die omstandighede soos voormeld en skuldig bevind word, dan kan die hof waardeur hy skuldig bevind word, of in enige ander geval enige regter of magistraat, dit onleesbaar laat maak of laat vernietig of, indien dit enige waarde besit, na die Tesourie laat stuur, sodra dit blyk dat dit nie, of nie langer, as bewysstuk teen die persoon wat dit in sy besit gehad het, vereis word nie.

(6) Indien die voorwerp aldus in beslag of besit geneem is ten aansien van 'n misdryf wat in 'n land of gebied buite die Unie gepleeg is of op redelike gronde vermoed word gepleeg te gewees het, kan die magistraat op aansoek en indien hy oortuig is dat bedoelde misdryf in daardie land of gebied met die dood of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van twaalf maande of langer of met 'n boete van honderd pond of meer strafbaar is, gelas dat bedoelde voorwerp aan 'n lid van 'n in daardie land of gebied ingestelde polisiemag oorhandig word wat dit daarna uit die Unie mag verwyder.

(7) Wanneer die voorwerp aldus uit die Unie verwyder aan die magistraat terugbesorg word of wanneer die magistraat weier om te gelas dat die voorwerp oorhandig moet word soos voormeld, laat hy die voorwerp terugbesorg aan die persoon uit wie se besit dit geneem is tensy hy regtens gemagtig of verplig is om anders daarvoor te beskik.

Weapons seized
under search
warrants.

51. (1) If any weapon believed to be dangerous to the public peace is seized under a search warrant, it shall be kept in safe custody in such place as the magistrate directs unless the owner of the weapon proves to the satisfaction of the magistrate that it was not kept for any purpose dangerous to the public peace.

(2) Any person from whom any such weapon is so taken may, if the magistrate upon whose warrant it was seized, refuses upon application made for that purpose to restore it, apply to a judge of a superior court having jurisdiction, for the restoration of such weapon. Ten days' notice of such application shall be given to the magistrate, and such judge shall make such order for the restoration or safe custody of such weapon as, upon such application, appears to him to be proper.

Forfeiture of
goods bearing
forged trade or
false merchandise
marks.

52. (1) If goods or things in respect or by means of which it is suspected that an offence relating to the forgery of trade marks or fraudulent marking of merchandise has been committed, are seized under a search warrant and brought before a magistrate, such magistrate shall determine summarily whether the same are not forfeited under the laws relating to the forgery of trade marks or fraudulent marking of merchandise.

(2) If the owner of any goods or things which, if the owner thereof had been convicted, would be forfeited under the laws aforesaid, is unknown or cannot be found, an information or complaint may be laid by a public prosecutor of the district in which the goods or things are seized for the purpose only of enforcing such forfeiture and the magistrate of that district shall cause a notice to be published in the *Gazette* and in a newspaper circulating in the district stating that, unless cause is shown to the contrary at the time and place named in the notice, such goods or things will be declared forfeited.

(3) At such time and place the magistrate may, unless the owner or any person on his behalf or other person interested in the goods or things shows cause to the contrary, declare such goods or things or any of them forfeited.

Women detained
for immoral
purposes.

53. (1) If it appears to a magistrate on complaint made on oath by a parent, husband, relative or guardian of a woman or girl, or any other person who, in the opinion of the magistrate, is acting in good faith in the interest of a woman or girl, that there are reasonable grounds for suspecting that such woman or girl is unlawfully detained for immoral purposes by any person in any place within the magistrate's jurisdiction, he may issue a warrant directed to a peace officer and authorizing him to search for such woman or girl and when found to take her to, and detain her in, a place of safety until she can be brought before a magistrate; and the magistrate before whom she is brought may cause her to be delivered up to her parents, husband, relatives or guardians, or otherwise deal with her as the circumstances may permit and require.

(2) The magistrate issuing the warrant may, by the warrant, direct any person accused of so unlawfully detaining the woman or girl to be arrested and brought before him or some other magistrate having jurisdiction.

(3) A woman or girl is deemed to be unlawfully detained for immoral purposes if she—

(a) being under the age of sixteen years, is detained for those purposes whether against her will or not; or

(b) being of or over the age of sixteen years and under the age of twenty-one years, is, for those purposes, detained against her will or against the will of her father or mother or of any other person who has the lawful care or charge of her; or

(c) being of or above the age of twenty-one years, is, for those purposes, detained against her will,

and a woman or girl shall be deemed to be detained for immoral purposes if she is detained by any person in order that she may be unlawfully carnally known by any man, whether a particular man or not.

51. (1) Indien 'n wapen wat vermoed word 'n bedreiging vir die openbare rus in te hou, ingevolge 'n visenteringslasbrief in beslag geneem word, moet dit in veilige bewaring op 'n plek wat die magistraat gelas, gehou word tensy die eienaar van die wapen bewys tot oortuiging van die magistraat lewer dat dit nie vir 'n doel wat 'n bedreiging vir die openbare rus inhou, aangehou is nie.

Wapens ingevolge visenteringslasbriewe in beslag geneem.

(2) Iemand van wie so 'n wapen aldus verwyder is, kan, indien die magistraat ingevolge wie se lasbrief dit in beslag geneem is, weer om dit terug te besorg nadat aansoek daarom gedoen is, by 'n regter van 'n hoërhof wat regsbevoegdheid besit, aansoek doen om die terugbesorging van daardie wapen. Van so 'n aansoek moet tien dae kennis aan die magistraat gegee word, en die regter reik met betrekking tot die terugbesorging of veilige bewaring van bedoelde wapen die bevel uit wat hy op daardie aansoek goedvind.

52. (1) Indien goed of voorwerpe ten opsigte of deur middel waarvan dit vermoed word dat 'n misdryf met betrekking tot die vervalsing van handelsmerke of die bedrieglike merk van handelsware gepleeg is, ingevolge 'n visenteringslasbrief in beslag geneem en voor 'n magistraat gebring word, moet die magistraat summier beslis of daardie goed of voorwerpe nie ingevolge die wetsbepalings betreffende die vervalsing van handelsmerke of die bedrieglike merk van handelsware verbeur is nie.

Verbeuring van goed met vervalste handelsmerke of valse handelswaremerke.

(2) Indien die eienaar van goed of voorwerpe wat, indien die eienaar daarvan skuldig bevind sou gewees het, ingevolge bedoelde wetsbepalings verbeur sou wees, onbekend is of nie gevind kan word nie, kan 'n aangifte daarvan gedoen of 'n klagte ingedien word deur 'n staatsaanklaer van die distrik waarin die goed of voorwerpe in beslag geneem word, enkel met die doel om so 'n verbeuring af te dwing, en die magistraat van daardie distrik laat in die *Staatskoerant* en in 'n koerant in omloop in die distrik 'n kennisgewing publiseer waarin vermeld word dat tensy redes daarteen op die in die kennisgewing vermelde tyd en plek aangevoer word, sodanige goed of voorwerpe verbeurd verklaar sal word.

(3) Op bedoelde tyd en plek kan die magistraat sodanige goed of voorwerpe, of enige deel daarvan, verbeurd verklaar, tensy die eienaar of iemand ten behoeve van hom of iemand anders wat belang het by die goed of voorwerpe, redes daarteen aanvoer.

53. (1) Indien dit na die mening van 'n magistraat op grond van 'n klagte onder eed gedoen deur 'n ouer, eggenoot, familiebetrekking of voog van 'n vrou of meisie, of enigiemand anders wat, volgens die oordeel van die magistraat, te goeder trou in die belang van 'n vrou of meisie handel, blyk dat daar redelike gronde bestaan om te vermoed dat so 'n vrou of meisie deur iemand op 'n plek binne die magistraat se regsgebied vir onsedelike doeleindes wederregtelik aangehou word, kan hy 'n lasbrief uitreik wat gerig is aan 'n vredesbeampte en hom magtig om na bedoelde vrou of meisie te soek en om haar, wanneer sy gevind word, te neem na en aan te hou in 'n veilige plek totdat sy voor 'n magistraat gebring kan word; en die magistraat voor wie sy gebring word, kan haar aan haar ouers, eggenoot, familiebetrekkings of voogde laat afgee, of andersins, na gelang die omstandighede dit toelaat of vereis, met haar handel.

Vroue wat vir onsedelike doeleindes aangehou word.

(2) Die magistraat wat die lasbrief uitreik, kan deur die lasbrief gelas dat iemand wat daarvan beskuldig word dat hy die vrou of meisie aldus wederregtelik aanhou, in hegtenis geneem en voor hom of 'n ander magistraat wat regsbevoegdheid besit, gebring word.

(3) 'n Vrou of meisie word geag vir onsedelike doeleindes wederregtelik aangehou te word indien sy—

(a) onder die ouderdom van sestien jaar is en vir daardie doeleindes hetsy teen haar sin al dan nie, aangehou word; of

(b) sestien jaar oud of ouer en onder die ouderdom van een-en-twintig jaar is en vir daardie doeleindes teen haar sin of teen die sin van haar vader of moeder of van enigiemand anders onder wie se wettige sorg of toesig sy is, aangehou word; of

(c) een-en-twintig jaar oud of ouer is en vir daardie doeleindes teen haar sin aangehou word,

en 'n vrou of meisie word geag vir onsedelike doeleindes aangehou te word indien sy deur enigiemand aangehou word sodat 'n manspersoon, hetsy 'n bepaalde man al dan nie, wederregtelik met haar vleeslike gemeenskap kan hê.

(4) A peace officer authorized by warrant under this section to search for a woman or girl may enter, if need be, by force any premises specified in the warrant and may remove the woman or girl therefrom.

(5) The warrant shall be executed by the peace officer mentioned therein and such peace officer shall, unless the magistrate otherwise directs, be accompanied by the parent, husband, relative, guardian or other person by whom the complaint is made, if such person so desires.

CHAPTER VI.

PREPARATORY EXAMINATIONS.

Accused to be committed for trial by a magistrate before trial in superior court.

54. No person shall be tried in any superior court for any offence unless he has been committed for trial by a magistrate, whether or not the committal was on the direction of the attorney-general under the powers conferred upon him by paragraph (c) of sub-section (1) of section *seventy-nine*, for or in respect of the offence charged in the indictment: Provided that—

- (a) in any case in which the attorney-general declines to prosecute, a superior court or any judge thereof may, upon the application of any person who in terms of section *eleven* or *twelve* is competent to prosecute in respect of that offence, direct any magistrate to take a preparatory examination against the accused or order any person to be committed for trial whether any preparatory examination has been held against such person or not;
- (b) an accused shall be deemed to have been committed for trial for or in respect of the offence charged in the indictment, if the evidence given before the magistrate contain an allegation of any fact upon which the accused might have been committed for trial upon the charge named in the indictment notwithstanding that the magistrate committed him for an offence other than that charged in the indictment or for an offence not known to the law;
- (c) an accused who is in custody when brought to trial or who appears for trial in pursuance of any recognizance entered into before any magistrate, shall be deemed to have been duly committed for trial upon the charge stated in the indictment unless he proves the contrary.

Securing Presence of Accused.

Summons to appear at preparatory examination.

55. If requested thereto by a public prosecutor who has decided to institute a preparatory examination against a person who is not in custody, the clerk of the court to which that public prosecutor is attached shall issue a summons, requiring the said person to appear before the magistrate of such court for the purpose of undergoing a preparatory examination, and shall deliver such summons to the person who is to serve it in terms of sub-section (2) of section *fifty-six*.

Contents of summons.

56. (1) A summons referred to in section *fifty-five* shall be directed to the accused, and shall state the nature of the offence which he is alleged to have committed and the day and time when and place where he must appear.

(2) Every summons shall be served by a person authorized to serve criminal process upon the accused to whom it is directed, either by delivering it to him personally, or, if he cannot conveniently be found, by leaving it for him at his place of business, or usual or last known place of abode, with an inmate thereof.

(3) The service of any such summons may be proved by the testimony upon oath of the person effecting the service, or by his affidavit or by due return of service under his hand.

If a juvenile is summoned, his parent or guardian must appear with him.

57. (1) When a person under the age of nineteen years is summoned as aforesaid, the person who serves the summons shall serve a copy thereof upon a parent or the guardian of the person summoned, if he can be found in the area of jurisdiction of the magistrate who is to hold the preparatory examination, and to the copy so served shall be attached a notice warning the said parent or guardian to attend the preparatory examination on the date and at the time at which and at the place where

(4) 'n Vredesbeampte wat by lasbrief ingevolge hierdie artikel gemagtig word om na 'n vrou of meisie te soek, kan indien nodig 'n in die lasbrief vermelde perseel met geweld binnegaan en die vrou of meisie daaruit verwyder.

(5) Die lasbrief word deur die daarin vermelde vredesbeampte uitgevoer, en tensy die magistraat anders gelas, word daardie vredesbeampte vergesel van die ouer, eggenoot, familiebetreking, voog of ander persoon deur wie die klagte gedoen is, indien sodanige persoon dit verlang.

HOOFSTUK VI.

VOORLOPIGE ONDERSOEKE.

54. Niemand word weens 'n misdryf in 'n hoërhof verhoor nie tensy hy deur 'n magistraat weens of ten opsigte van die misdryf in die akte van beskuldiging ten laste gelê, ter strafsitting verwys is, hetsy die verwysing al dan nie geskied het op las van die prokureur-generaal ingevolge die bevoegdhede by paragraaf (c) van sub-artikel (1) van artikel *nege-en-sewentig* aan hom verleen: Met dien verstande dat—

Beskuldigde moet voor verhoor in hoërhof deur 'n magistraat vir verhoor verwys word.

- (a) in 'n geval waar die prokureur-generaal weier om te vervolg, 'n hoërhof of enige regter daarvan op aansoek van iemand wat ingevolge artikel *elf* of *twalf* bevoeg is om ten opsigte van daardie misdryf te vervolg, 'n magistraat kan gelas om 'n voorlopige ondersoek teen die beskuldigde te hou, of kan gelas dat iemand ter strafsitting verwys word, hetsy 'n voorlopige ondersoek teen so iemand gehou is al dan nie;
- (b) 'n beskuldigde geag word ter strafsitting verwys te gewees het weens of ten opsigte van die aanklag in die akte van beskuldiging ten laste gelê indien die getuienis voor die magistraat afgelê 'n feitelike bewering inhou op grond waarvan die beskuldigde weens die aanklag in die akte van beskuldiging vermeld, ter strafsitting verwys kon geword het, ondanks die feit dat die magistraat hom weens 'n ander misdryf as dié in die akte van beskuldiging ten laste gelê of weens 'n misdryf wat regtens nie bestaan nie, verwys het;
- (c) 'n beskuldigde wat in hegtenis is wanneer hy op verhoor gestel word, of wat vir sy verhoor verskyn ooreenkomstig 'n borgakke voor 'n magistraat aangegaan, geag word behoorlik ter strafsitting verwys te gewees het weens die aanklag in die akte van beskuldiging vermeld, tensy hy die teendeel bewys.

Verkryging van Aanwesigheid van Beskuldigde.

55. Indien daartoe versoek deur 'n staatsaanklaer wat besluit het om 'n voorlopige ondersoek teen iemand wat nie in hegtenis is nie, in te stel, reik die klerk van die hof waaraan daardie staatsaanklaer verbonde is, 'n dagvaarding uit wat bedoelde persoon aansê om voor die magistraat van daardie hof vir 'n voorlopige ondersoek teen hom te verskyn, en oorhandig hy bedoelde dagvaarding aan die persoon wat dit ingevolge sub-artikel (2) van artikel *ses-en-vyftig* moet bestel.

Dagvaarding om vir voorlopige ondersoek te verskyn.

56. (1) 'n Dagvaarding in artikel *vyf-en-vyftig* bedoel, word aan die beskuldigde gerig, en moet die aard van die misdryf wat hy na bewering gepleeg het, en die dag en uur waarop en die plek waar hy moet verskyn, aangee.

Inhoud van dagvaarding.

(2) Iedere dagvaarding word deur iemand wat gemagtig is om strafprosesstukke te bestel, aan die beskuldigde aan wie dit gerig is, bestel, deur dit of aan hom persoonlik te oorhandig of, indien hy nie maklik gevind kan word nie, vir hom by sy besigheidsplek of sy gewone of jongsbekende verblyfplek by 'n bewoner daarvan te laat.

(3) Die bestelling van so 'n dagvaarding kan bewys word deur die getuienis onder eed van die persoon wat die bestelling gedoen het, of deur 'n beëdigde verklaring deur hom of deur 'n relaas van bestelling deur hom onderteken.

57. (1) Wanneer iemand onder die ouderdom van negentien jaar soos voormeld gedagvaar word, bestel die persoon wat die dagvaarding bestel 'n afskrif daarvan aan 'n ouer of die voog van die gedagvaarde as hy binne die regsgebied van die magistraat wat die voorlopige ondersoek sal hou, gevind kan word, en aan die afskrif wat aldus bestel word, word 'n kennisgewing geheg waarin die genoemde ouer of voog aangesê word om die voorlopige ondersoek by te woon op die datum en uur waarop en

Indien 'n jeugdige gedagvaar word, moet sy ouer of voog saam met hom verskyn.

the person summoned is required to appear, and to remain in attendance during the preparatory examination or if the preparatory examination is converted into a summary trial, during the trial.

(2) When a parent or guardian has been warned as aforesaid, the commissioner of child welfare for the district in which the preparatory examination is to be held may, on the application of the said parent or guardian, exempt him in writing from the obligation to comply with the said warning and when a commissioner of child welfare has granted such an exemption, he shall send a copy thereof to the clerk of the magistrate's court for the district in which the preparatory examination is to be held, who shall submit it to the magistrate who is to hold that examination.

(3) If the parent or guardian of a person under the age of nineteen years against whom a preparatory examination is held, has not received a notice mentioned in sub-section (1), the magistrate holding the preparatory examination may at any time during that examination direct any person to warn a parent or the guardian orally to attend the preparatory examination and to remain in attendance as aforesaid or to serve such a warning in writing upon a parent or the guardian.

(4) If a parent or guardian who has been warned as aforesaid and who has not been exempted under sub-section (2) fails to attend on the date and at the time appointed or to remain in attendance during the preparatory examination or trial on that day and on any day to which the examination or trial may be adjourned, the magistrate presiding at the preparatory examination or trial may issue a warrant for the arrest of that parent or guardian and may also order him to pay a fine not exceeding five pounds or to be imprisoned for a period not exceeding one month. The magistrate may on good cause shown remit any penalty imposed under this sub-section.

Magistrates before whom Preparatory Examinations may be held.

When offence committed on the boundaries of districts or on a journey or on a train.

58. (1) Where an offence is committed on the boundary or boundaries of two or more magisterial districts or within the distance of two miles beyond any such boundary or boundaries, the preparatory examination may be held in any of the said districts.

(2) Where an offence is committed in or upon any vehicle employed on any journey or on board any vessel employed on any voyage within the territorial waters of the Union, or on a journey upon any river within or forming the boundary of any part of the Union, the preparatory examination may be held in any magisterial district through the territorial waters adjoining which, or through any part whereof or on or within the distance of two miles beyond the boundary whereof such vehicle or vessel has passed in the course of the journey or voyage during which the offence was committed.

(3) Where an offence is committed upon any train, the preparatory examination may be held in any magisterial district in any part whereof such train has travelled.

Districts in which preparatory examination may be held.

59. (1) A preparatory examination may be held in any magisterial district within which the offence in question was committed or within which any act or omission or event which is an element of the offence has taken place or in which the accused was arrested or is in custody or at any place determined by the attorney-general and agreed to by the accused. Any such determination and agreement shall be noted by the magistrate on the record.

(2) Where the accused is charged with theft, or with obtaining by any offence, any property, the preparatory examination may be held in any magisterial district within which any part of the property so stolen or obtained by any such offence is found in his possession.

(3) Where the accused is charged with an offence which involves the receiving of any property by him, the preparatory examination may be held in any magisterial district within which he has any part of the property in his possession.

(4) Where the facts show that an accused charged with an offence counselled or procured the commission thereof or after the commission thereof harboured or assisted the offender, the preparatory examination may be held in any magisterial district within which the preparatory examination in the case of the principal offender might be held.

(5) Where the accused is charged with kidnapping, child-stealing or abduction, the preparatory examination may be

op die plek waar die gedagvaarde aangesê is om te verskyn, en om gedurende die voorlopige ondersoek of, as die voorlopige ondersoek in 'n summier verhoor omgeskep word, gedurende die verhoor aanwesig te bly.

(2) Wanneer 'n ouer of voog soos voormeld aangesê is, kan die kommissaris van kindersorg vir die distrik waarin die voorlopige ondersoek gehou staan te word, op aansoek van bedoelde ouer of voog, hom skriftelik van die verpligting om aan die genoemde aanseggings gehoor te gee, vrystel, en wanneer 'n kommissaris van kindersorg so 'n vrystelling verleen het, stuur hy 'n afskrif daarvan aan die klerk van die magistraatshof vir die distrik waarin die voorlopige ondersoek gehou staan te word, wat dit aan die magistraat wat die voorlopige ondersoek gaan hou, voorlê.

(3) Indien die ouer of voog van iemand onder die ouderdom van negentien jaar teen wie 'n voorlopige ondersoek gehou word, nie 'n kennisgewing in sub-artikel (1) bedoel ontvang het nie, kan die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou te eniger tyd gedurende daardie ondersoek iemand gelas om 'n ouer of die voog mondeling aan te sê om soos voormeld die voorlopige ondersoek by te woon en aanwesig te bly, of om so 'n skriftelike aanseggings aan 'n ouer of die voog te bestel.

(4) Indien 'n ouer of voog wat soos voormeld aangesê is en wat nie ingevolge sub-artikel (2) vrygestel is nie, versuim om op die vasgestelde dag en uur te verskyn of om aanwesig te bly gedurende die voorlopige ondersoek of verhoor op daardie dag en op enige dag tot wanneer die ondersoek of verhoor uitgestel word, kan die magistraat wat by die voorlopige ondersoek o verhoor voorsit, 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van daardie ouer of voog uitreik, en ook gelas dat hy 'n boete van hoogstens vyf pond betaal of vir 'n tydperk van hoogstens een maand gevange gehou word. Die magistraat kan by bewys van gegronde rede enige straf ingevolge hierdie sub-artikel opgelê, kwytskeld.

Magistrate voor wie Voorlopige Ondersoeke gehou kan word.

58. (1) Wanneer 'n misdryf op die grens of grense van twee of meer magistraatsdistrikte of binne 'n afstand van twee myl buite sodanige grens of grense gepleeg word, kan die voorlopige ondersoek in enige van genoemde distrikte gehou word.

Wanneer misdryf op die grense van distrikte of op 'n reis of op 'n trein gepleeg word.

(2) Wanneer 'n misdryf gepleeg word in of op enige voertuig wat vir 'n reis gebruik word of aan boord van enige vaartuig wat gebruik word vir 'n seereis in die territoriale waters van die Unie of vir 'n reis op 'n rivier wat binne enige deel van die Unie is of wat die grens van enige deel daarvan uitmaak, kan die voorlopige ondersoek gehou word in enige magistraatsdistrik wat grens aan die territoriale waters waarin, of deur 'n deel waarvan of op of binne die afstand van twee myl buite die grens waarvan so 'n voertuig of vaartuig beweeg het in die loop van die reis of seereis waartydens die misdryf gepleeg is.

(3) Wanneer 'n misdryf op 'n trein gepleeg word, kan die voorlopige ondersoek in enige magistraatsdistrik in 'n deel waarvan so 'n trein gereis het, gehou word.

59. (1) 'n Voorlopige ondersoek kan gehou word in enige magistraatsdistrik waarin die betrokke misdryf gepleeg is of waarin enige doen of late of voorval wat 'n bestanddeel van die misdryf uitmaak, plaasgevind het, of waarin die beskuldigde in hegtenis geneem is of in hegtenis is of op enige plek wat die prokureur-generaal bepaal en waarin die beskuldigde toestem. Enige sodanige bepaling en toestemming word deur die magistraat in die notule aangeteken.

Distrikte waarin voorlopige ondersoek gehou kan word.

(2) Wanneer die beskuldigde aangekla word weens diefstal of weens die verkryging van goed deur middel van 'n misdryf, kan die voorlopige ondersoek gehou word in enige magistraatsdistrik waarin enige deel van die goed aldus gesteel of deur middel van so 'n misdryf verkry, in sy besit gevind word.

(3) Wanneer die beskuldigde aangekla word weens 'n misdryf wat die ontvangs van goed deur hom insluit, kan die voorlopige ondersoek gehou word in enige magistraatsdistrik waarin hy enige deel van die goed in sy besit het.

(4) Wanneer die feite aantoon dat 'n beskuldigde wat weens 'n misdryf aangekla word iemand tot die pleging daarvan aangeraai of oorgehaal het of die oortreder na die pleging daarvan geherberg of bygestaan het, kan die voorlopige ondersoek gehou word in enige magistraatsdistrik waarin die voorlopige ondersoek in die geval van die hoofoortreder gehou sou kon word.

(5) Wanneer die beskuldigde weens menseroof, kinderdiefstal of ontvoering aangekla word, kan die voorlopige

held in the magisterial district in which the kidnapping, child-stealing or abduction took place or in any magisterial district through or in which he conveyed or concealed or detained the person kidnapped, stolen or abducted.

(6) In any case not falling within any of the preceding provisions of this section, the attorney-general may direct that the preparatory examination shall be held in any district of the province or area for which he holds office.

(7) In case of any doubt or dispute as to the magisterial district in which a preparatory examination should be held or of an objection on the part of the accused to the holding of such examination in any particular district or where more than one offence is alleged to have been committed by the accused but in different districts, the matter shall be referred to the attorney-general, who may direct in which district a preparatory examination or preparatory examinations shall be held, and his direction shall be conclusive and not subject to appeal to any court.

(8) Where an accused is charged with having committed any offence in the area of jurisdiction of one attorney-general and also any offence in the area of jurisdiction of any other attorney-general, and any evidence admissible at the trial of the accused for the one offence is also admissible at his trial for the other offence, or if the same witness or witnesses will be required to give evidence in support of each charge, the preparatory examination may be held in either such area, and thereupon the attorney-general having jurisdiction in the area wherein the preparatory examination in respect of all the offences is being or was held, may deal with any matter relating to any such offence as if all the offences had been committed within his area of jurisdiction, and the magistrate holding such preparatory examination shall have jurisdiction to deal with any matter relating to such examination and to deal with the case on a remittal to him by the attorney-general under section *seventy-nine*, as if all the offences had been committed within his district.

(9) If in any case referred to in sub-section (8) the attorneys-general concerned have any doubt whether any two or more such charges should be inquired into at one preparatory examination or as to the magisterial district in which such examination should be held, the matter shall be referred to the Minister who may direct that two or more of, or all such charges shall be inquired into at one preparatory examination or at two or more preparatory examinations, and where any such examination shall be held. The Minister's direction shall be conclusive and not subject to appeal to any court.

(10) No proceedings instituted in terms of sub-section (8) shall be vitiated merely by reason of the fact that no evidence of the commission of the one offence was adduced to prove the commission of any other offence, or that the same witness or witnesses did not give evidence in support of each of two or more charges.

Procedure at Preparatory Examination.

Commencement of preparatory examination.

60. (1) When the accused is before a magistrate having jurisdiction, whether voluntarily or after being summoned or arrested with or without a warrant for any offence, and the local public prosecutor or other person charged with the prosecution of criminal cases has decided to institute a preparatory examination against the accused, the magistrate shall proceed, in the manner hereinafter described, to enquire into the charges against the accused.

(2) At any stage after the commencement of a preparatory examination any person suspected of having committed or having taken part in the commission of the offence in respect of which the preparatory examination was instituted may be joined with the accused, and thereupon the preparatory examination of the accused and such person shall proceed jointly: Provided that the evidence given by any witness before such joinder shall be read over to such person and if he or his representative requests the magistrate holding the preparatory examination to recall any such witness for the purpose of being cross-examined, the magistrate shall recall him and if necessary shall direct that he be subpoenaed to reappear before him, for the purpose of being cross-examined by the said person or his representative, and re-examined by the public prosecutor.

ondersoek gehou word in die magistraatsdistrik waarin die menseroof, kinderdiefstal of ontvoering plaasgevind het, of in enige magistraatsdistrik waardeur of waarbinne hy die ontvoerde of gesteelde persoon vervoer of weggesteek of aangehou het.

(6) In 'n geval wat nie binne die bestek van enigeen van die vooraangaande bepalings van hierdie artikel val nie, kan die prokureur-generaal gelas dat die voorlopige ondersoek gehou word in enige distrik van die provinsie of gebied ten opsigte waarvan hy sy amp bekleed.

(7) In geval van twyfel of 'n geskil aangaande die magistraatsdistrik waarin 'n voorlopige ondersoek gehou moet word, of van 'n beswaar van die kant van die beskuldigde teen die hou van so 'n ondersoek in 'n bepaalde distrik, of wanneer meer as een misdryf na bewering deur die beskuldigde, maar in verskillende distrikte, gepleeg is, word die aangeleentheid na die prokureur-generaal verwys wat kan gelas in watter distrik 'n voorlopige ondersoek of voorlopige ondersoeke gehou moet word, en sy opdrag is afdoende en nie aan appèl na 'n hof onderworpe nie.

(8) Wanneer 'n beskuldigde aangekla word weens die pleeg van 'n misdryf binne die regsgebied van een prokureur-generaal en ook van 'n misdryf binne die regsgebied van 'n ander prokureur-generaal, en getuienis wat by die verhoor van die beskuldigde weens die een misdryf toelaatbaar is, ook by sy verhoor weens die ander misdryf toelaatbaar is, of indien dieselfde getuie of getuies ter stawing van elke aanklag getuienis moet aflê, kan die voorlopige ondersoek in die een of die ander van bedoelde gebiede gehou word, en daarop kan die prokureur-generaal wat regsbevoeg is in die gebied waarin die voorlopige ondersoek ten opsigte van al die misdrywe gehou word of gehou is, enige aangeleentheid met betrekking tot enige van die misdrywe behandel asof al die misdrywe binne die gebied waarin hy regsbevoeg is, gepleeg was, en die magistraat wat so 'n voorlopige ondersoek hou, is bevoeg om enige aangeleentheid met betrekking tot so 'n ondersoek te behandel en om die saak by terugverwysing na hom deur die prokureur-generaal ingevolge artikel *nege-en-sewentig*, te behandel asof al die misdrywe binne sy distrik gepleeg was.

(9) Indien in 'n geval in sub-artikel (8) bedoel, die betrokke prokureurs-generaal daaroor twyfel of twee of meer sulke aanklagtes by een voorlopige ondersoek behandel behoort te word, of aangaande die magistraatsdistrik waarin so 'n ondersoek gehou behoort te word, word die aangeleentheid na die Minister verwys wat kan gelas dat twee of meer van of al sulke aanklagtes by een voorlopige ondersoek of by twee of meer voorlopige ondersoeke behandel word, en waar so 'n ondersoek gehou moet word. Die Minister se opdrag is afdoende en nie aan appèl na 'n hof onderworpe nie.

(10) Geen verrigtinge ingevolge sub-artikel (8) ingestel, is ongeldig bloot omdat geen getuienis aangaande die pleeg van die een misdryf aangewend is om die pleeg van enige ander misdryf te bewys nie of omdat dieselfde getuie of getuies nie getuienis ter stawing van elk van twee of meer aanklagtes afgelê het nie.

Procedure by Voorlopige Onderzoek.

60. (1) Wanneer die beskuldigde voor 'n regsbevoegde magistraat verskyn, hetsy vrywillig of nadat hy gedagvaar of met of sonder 'n lasbrief weens enige misdryf in hegtenis geneem is en die plaaslike staatsaanklaer of ander persoon wat met die vervolging in strafsake belas is, besluit het om 'n voorlopige ondersoek teen die beskuldigde in te stel, gaan die magistraat daartoe oor om op die wyse hierna beskryf na die aanklagtes teen die beskuldigde ondersoek in te stel.

Aanvang van voorlopige ondersoek.

(2) Op enige stadium na die aanvang van 'n voorlopige ondersoek kan iemand wat verdink word van die pleging of deelneming aan die pleging van die misdryf ten opsigte waarvan die voorlopige ondersoek ingestel is, met die beskuldigde saamgevoeg word, en daarna moet die voorlopige ondersoek teen die beskuldigde en so iemand gesamentlik voortgesit word: Met dien verstande dat die getuienis wat deur 'n getuie voor so 'n samevoeging afgelê is, aan so iemand voorgelees word, en indien hy of sy verteenwoordiger die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou, versoek om so 'n getuie terug te roep om onder kruisverhoor geneem te word, die magistraat hom moet terugroep en, indien nodig, gelas dat hy gedagvaar word om weer voor hom te verskyn om deur genoemde persoon of sy verteenwoordiger gekruisvra en deur die staatsaanklaer herondervra te word.

Access of public to preparatory examination.

61. Subject to the provisions of section *seventy* a preparatory examination shall be held at a place appointed under section *two* of the Magistrates' Courts Act 1944, (Act No. 32 of 1944), for the holding of a magistrate's court (including a periodical court and a detached court) and shall be open to the public: Provided that—

- (a) a preparatory examination against a person who is or against two or more persons jointly who are all under the age of nineteen years, shall be held in a building or room (if a suitable one is available) other than that in which criminal proceedings against persons over that age are ordinarily conducted;
- (b) no person other than an accused and his attorney or counsel and other than a parent or the guardian or a person *in loco parentis* of an accused who is a minor or of a minor who is giving evidence, shall be present at a preparatory examination referred to in paragraph (a) unless his presence is necessary in connection with that examination or unless the magistrate holding the examination has authorized him to be present;
- (c) no person under the age of nineteen years other than an accused shall be present at any preparatory examination except while he is actually giving evidence thereat or unless the magistrate holding the examination has authorized him to be present.

Irregularities not to affect the proceedings.

62. No irregularity or defect in the substance or form of the summons or warrant or in the manner of arrest, and no variance between the charge contained in the summons or warrant and the charge contained in the information, or between either and the evidence adduced on the part of the prosecution at the preparatory examination, shall affect the validity of any criminal proceedings at or subsequent to the examination: Provided that if it appears to the magistrate that the accused has been deceived or misled by any such variance, he may adjourn the examination to some future day and in the meantime may remand the accused in custody or release him on bail as hereinafter provided.

Procedure where trial in inferior court has been converted into a preparatory examination.

63. Whenever any inferior court has stopped the summary trial of an accused under the powers conferred by the law governing such court, and the proceedings have thereupon been converted into a preparatory examination, it shall not be necessary for the magistrate to recall any witness who has already given evidence at that trial, but the magistrate's record of the evidence so given certified by him to be correct, or, if such evidence was recorded in shorthand writing or by mechanical means, any document purporting to be a transcript of the original record of the said evidence and purporting to have been certified as correct under the hand of the person who transcribed it, shall, for all purposes whatsoever, have the same force and effect and shall be admissible in evidence in the same circumstances as the evidence given in the course of a preparatory examination in the manner provided in section *sixty-four*: Provided that if it appears to the magistrate that it may be in the interests of justice to have a witness already examined, recalled for further examination, then such witness shall be summoned and examined accordingly and the evidence given by him shall be recorded in the same manner as other evidence given at a preparatory examination.

Evidence at preparatory examination to be on oath.

64. (1) All the evidence at a preparatory examination shall, except when an oath is by law dispensed with, be taken upon oath, or by affirmation where such is allowed by law, and every witness, before giving his evidence, shall make oath, or affirmation, as the case may be, before the magistrate before whom he is to be examined that in the whole of his evidence he will tell the truth, the whole truth and nothing but the truth and each witness shall be examined apart from the others.

(2) Subject to the proviso to sub-section (2) of section *sixty* and to sections *sixty-five* and *eighty-three*, the evidence given by a witness at a preparatory examination shall be given in the presence of the accused, shall be recorded and shall (except where it was recorded in shorthand writing or by mechanical means), be read over to the witness who gave it or read by such witness, and if such evidence was recorded in shorthand writing or by mechanical means, such record shall be transcribed and

61. Behoudens die bepalinge van artikel *sewentig* word 'n voorlopige ondersoek gehou op 'n plek wat ingevolge artikel *twee* van die Magistraatshowewet, 1944 (Wet No. 32 van 1944), vir die hou van 'n magistraatshof ('n periodieke hof en 'n afgesonderde hof inbegrepe) aangewys is, en is dit vir die publiek toeganklik: Met dien verstande dat—

Toegang van
publiek tot
voorlopige
ondersoek.

- (a) 'n voorlopige ondersoek teen 'n persoon wat, of teen twee of meer persone gesamentlik wat almal, onder die ouderdom van negentien jaar is, in 'n ander gebou of vertrek (as 'n geskikte beskikbaar is) as dié waarin strafsake teen persone bo daardie ouderdom gewoonlik gevoer word, gehou word;
- (b) niemand behalwe 'n beskuldigde en sy prokureur of advokaat en 'n ouer of die voog of iemand in die plek van 'n ouer van 'n minderjarige beskuldigde of van 'n minderjarige wat getuie is af, by 'n voorlopige ondersoek in paragraaf (a) bedoel teenwoordig kan wees nie, tensy sy teenwoordigheid in verband met daardie ondersoek nodig is of tensy die magistraat wat die ondersoek hou aan hom toestemming verleen het om teenwoordig te wees;
- (c) niemand onder die ouderdom van negentien jaar, behalwe 'n beskuldigde by 'n voorlopige ondersoek teenwoordig kan wees nie, behalwe solank hy werklik getuie is daarby af, of tensy die magistraat wat die ondersoek hou aan hom toestemming verleen het om teenwoordig te wees.

62. Geen onreëlmatigheid of gebrek in die inhoud of vorm van die dagvaarding of lasbrief of in die wyse van inhegtenisneming, en geen verskil tussen die aanklag in die dagvaarding of lasbrief bevat en dié in die aangifte van die misdryf bevat, of tussen enigeen daarvan en die getuie wat van die kant van die vervolging by die voorlopige ondersoek aangevoer word, doen afbreuk aan die geldigheid van enige strafverrigtinge by die ondersoek of daarna nie: Met dien verstande dat as dit na die mening van die magistraat blyk dat die beskuldigde deur so 'n verskil bedrieg of mislei is, hy die ondersoek tot 'n toekomstige dag kan uitstel, en intussen die beskuldigde in hegtenis kan hou of hom op borgtog kan vrylaat soos hierna bepaal word.

Onreëlmatighede
maak geen
verskil aan die
verrigtinge nie.

63. Wanneer 'n laerhof die summere verhoor van 'n beskuldigde ingevolge die bevoegdheid verleen deur die wetsbepalinge wat so 'n hof beheers, gestaak het en die saak daarop in 'n voorlopige ondersoek omgeskep is, hoef die magistraat nie 'n getuie wat reeds getuie is by daardie verhoor afgelê het, terug te roep nie, maar het die magistraat se notule van die getuie aldus afgelê, wat deur hom as juis gesertifiseer is, of indien bedoelde getuie in snelskrif of op meganiese wyse aangeteken is, 'n stuk wat 'n oorskrywing van die oorspronklike aantekening van bedoelde getuie heet te wees en deur die persoon wat bedoelde getuie oorgeskrif het, as juis gesertifiseer en onderteken heet te wees, vir alle moontlike doeleindes dieselfde regs krag en gevolg en is dit onder dieselfde omstandighede as getuie toelaatbaar as die getuie in die loop van 'n voorlopige ondersoek, op die wyse in artikel *vier-en-sestig* bepaal, afgelê: Met dien verstande dat indien dit na die mening van die magistraat blyk dat dit geregtigheidshalwe nodig mag wees om 'n getuie wat reeds ondervra is, vir verdere ondervraging terug te roep, so 'n getuie dan gedagvaar en dienooreenkomstig ondervra word en die getuie deur hom afgelê, op dieselfde wyse as ander getuie by 'n voorlopige ondersoek afgelê, aangeteken word.

Prosedure
wanneer verhoor
in laerhof in 'n
voorlopige
ondersoek
omgeskep is.

64. (1) Behalwe wanneer daar regtens van 'n eed afgesien kan word, moet al die getuie by 'n voorlopige ondersoek onder eed of onder bevestiging, wanneer laasgenoemde regtens veroorloof is, afgeneem word, en iedere getuie moet, voordat hy getuie is af, voor die magistraat voor wie hy ondervra staan te word, 'n eed af of bevestig, na gelang van die geval, dat in al sy getuie hy die waarheid, die algehele waarheid, en niks anders as die waarheid nie, sal praat, en iedere getuie moet afsonderlik van die ander ondervra word.

Getuie by
voorlopige
ondersoek moet
onder eed wees.

(2) Behoudens die voorbehoudsbepaling by sub-artikel (2) van artikel *sestig* en artikels *vyf-en-sestig* en *drie-en-tagtig*, word die getuie van 'n getuie by 'n voorlopige ondersoek in die teenwoordigheid van die beskuldigde afgelê, aangeteken en (behalwe waar dit in snelskrif of op meganiese wyse aangeteken is) aan die getuie wat dit afgelê het, voorgelees of deur bedoelde getuie gelees en indien sulke getuie in snelskrif of op meganiese wyse aangeteken is, word die aantekeninge oorgeskrif

any document purporting to be a transcription of the original record of the said evidence and purporting to have been certified as correct under the hand of the person who transcribed such evidence, shall *prima facie* be equivalent to such original record.

(3) The accused or his representative may cross-examine any such witness and thereupon the public prosecutor may re-examine him.

(4) Any evidence given under section *eighty-three* in the absence of the accused may be read over to him at the preparatory examination and shall be deemed to have been given at that examination and thereupon the proviso to sub-section (2) of section *sixty* shall apply.

(5) If a preparatory examination is held in respect of a charge that the accused committed or attempted to commit any indecent act towards another person or committed or attempted to commit any act for the purpose of procuring or furthering the commission of an indecent act towards or in connection with any other person, or that the accused committed or attempted to commit extortion or a statutory offence of demanding from any person some advantage which was not due and by inspiring fear in such person's mind, compelling him to render such advantage, no person shall at any time publish by radio or in any document any information relating to the said preparatory examination or any information disclosed thereat, unless the magistrate holding the preparatory examination, after having consulted the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed (or if he is a minor, his guardian), consents in writing to such publication.

(6) No person shall at any time publish in any manner described in sub-section (5) the name, address, school, place of occupation or any other information likely to reveal the identity of any person under the age of nineteen years against whom any preparatory examination is being or has been held: Provided that, subject to the provisions of sub-section (5), if the Minister or if the magistrate who holds or held the preparatory examination is of the opinion that such publication would be just and equitable and in the interest of any particular person, he may by order dispense with the prohibition of this sub-section to such an extent as may be specified in the order.

(7) Any person contravening sub-section (5) or (6) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty pounds or to imprisonment for a period not exceeding three months or to both such fine and such imprisonment.

Recording of evidence in absence of accused.

65. If it is proved after a preparatory examination has commenced that the accused has absconded and that there is no immediate prospect of arresting him, or if the accused conducts himself in such a manner that the preparatory examination cannot, in the opinion of the magistrate, properly proceed in the presence of the accused, the magistrate may, on the instructions of the attorney-general, examine in the absence of the accused, any witness produced on behalf of the prosecution and record his evidence.

Accused at the close of examination in support of the charge to be cautioned that he is not obliged to make any statement.

66. (1) After the examination of the witnesses in support of the charge in the presence of the accused, the magistrate shall ask the accused what, if anything, he desires to say in answer to the charge against him, and, at the same time, caution him that he is not obliged to make any statement but that what he says may be used in evidence against him.

(2) The accused may then, or at any later stage of the examination, make any statement or give evidence on oath and every statement so made or evidence so given shall be taken down in writing in so far as it may be relevant to the charge and after being read over to him shall be signed by him if he is willing to sign it, and also by the magistrate, and shall be received in evidence before any court upon its mere production without further proof unless it is shown that the statement or evidence was not in fact made or given, or that the signatures or marks thereto are not in fact the signatures or marks of the person whose signatures or marks they purport to be.

(3) Before or after the accused's statement, if any, is made as aforesaid he may call and examine witnesses in his defence

en 'n stuk wat 'n oorskrywing van die oorspronklike aantekening van genoemde getuienis heet te wees en deur die persoon wat sulke getuienis oorgeskryf het, as juis gesertifiseer en onderteken heet te wees, is *prima facie* gelykstaande aan so 'n oorspronklike aantekening.

(3) Die beskuldigde of sy verteenwoordiger kan so 'n getuie onder kruisverhoor neem, en daarna kan die staatsaanklaer hom herondervra.

(4) Getuienis wat ingevolge artikel *drie-en-tagtig* in die afwesigheid van die beskuldigde afgelê is, kan aan hom by die voorlopige ondersoek voorgelees word en word geag by daardie ondersoek afgelê te gewees het, en daarop is die voorbehoudsbepaling by sub-artikel (2) van artikel *sestig* van toepassing.

(5) Wanneer 'n voorlopige ondersoek gehou word ten opsigte van 'n aanklag dat die beskuldigde 'n onsedelike handeling teenoor iemand anders gepleeg het of gepoog het om dit te pleeg, of 'n handeling verrig het of gepoog het om 'n handeling te verrig om die pleging van 'n onsedelike handeling teenoor of ten opsigte van iemand anders te bewerkstellig of aan te help, of dat die beskuldigde afpersing gepleeg het of gepoog het om dit te pleeg of 'n wetteregtelike misdryf wat bestaan uit die eis van iemand van 'n voordeel wat so iemand nie toegekom het nie en die inboeseming van vrees by so 'n persoon, wat hom gedwing het om so 'n voordeel af te staan, mag niemand te eniger tyd deur middel van die radio of in enige stuk enige inligting met betrekking tot genoemde voorlopige ondersoek of enige inligting wat daarby aan die lig gebring is, publiseer nie, tensy die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou, ná raadpleging met die persoon teen of ten opsigte van wie die misdryf wat ten laste gelê word na bewering gepleeg is (of as hy minderjarig is, sy voog) skriftelik tot sodanige publikasie instem.

(6) Niemand mag te eniger tyd op enige wyse in sub-artikel (5) beskryf, die naam, adres, skool of werkplek van iemand onder die ouderdom van negentien jaar teen wie 'n voorlopige ondersoek gehou word of gehou is, of enige ander inligting wat waarskynlik die identiteit van so iemand aan die lig sal bring, publiseer nie: Met dien verstande dat indien die Minister of indien die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou of gehou het, van oordeel is dat sodanige publikasie regverdig en billik en in die belang van 'n bepaalde persoon sal wees, hy, behoudens die bepalinge van sub-artikel (5), by bevel vrystelling van die verbod in hierdie sub-artikel bevat in die mate wat in die bevel bepaal word, kan verleen.

(7) Iemand wat sub-artikel (5) of (6) oortree, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande of met beide sodanige boete en sodanige gevangenisstraf.

65. Indien dit nadat 'n voorlopige ondersoek 'n aanvang geneem het, bewys word dat die beskuldigde gevlug het en dat daar geen onmiddellike vooruitsigte bestaan om hom in hegtenis te neem nie, of indien die beskuldigde hom op so 'n wyse gedra dat, na die oordeel van die magistraat, die voorlopige ondersoek nie behoorlik in die teenwoordigheid van die beskuldigde voortgesit kan word nie, kan die magistraat op las van die prokureur-generaal enige getuie wat ten behoeve van die vervolging opgeroep word, in die afwesigheid van die beskuldigde ondervra en sy getuienis aanteken.

Aantekening van getuienis in afwesigheid van beskuldigde.

66. (1) Na die ondervraging in die teenwoordigheid van die beskuldigde van die getuies ter stawing van die aanklag, vra die magistraat die beskuldigde wat hy in antwoord op die aanklag teen hom wil sê, indien hy iets wil sê, en waarsku hy hom terselfdertyd dat hy nie verplig is om enige verklaring af te lê nie maar dat wat hy sê as getuienis teen hom aangevoer kan word.

Beskuldigde word by einde van ondersoek ter stawing van die aanklag gewaarsku dat hy nie verplig is om 'n verklaring af te lê nie.

(2) Die beskuldigde kan dan of op 'n latere stadium van die ondersoek 'n verklaring aflê of getuienis onder eed aflê, en iedere verklaring of getuienis aldus afgelê word vir sover dit by die aanklag ter sake is, neergeskryf en, nadat dit aan hom voorgelees is, deur hom onderteken, indien hy gewillig is om dit te onderteken, en ook deur die magistraat, en word by die blote voorlegging daarvan en sonder verdere bewys as getuienis voor enige hof toegelaat, tensy dit bewys word dat die verklaring of getuienis inderdaad nie afgelê is nie of dat die handtekeninge of merke daarby inderdaad nie die handtekeninge of merke is van die persone wie se handtekeninge of merke hulle heet te wees nie.

(3) Voor- of nadat die verklaring van die beskuldigde (indien daar een is) soos voormeld afgelê word, kan hy

and, either before or after the examination of any such witness, may himself give evidence on oath.

(4) Nothing in this section contained shall prevent the magistrate from hearing further evidence for the prosecution after hearing any evidence given by or on behalf of the accused, or from re-opening the examination.

Saving as to admissions.

67. Nothing in this Chapter contained shall prevent any prosecutor from tendering as evidence any admission or confession or other statement made or any evidence given by the accused which under Chapter XIV, would be admissible in evidence against him.

Discharge of accused when no sufficient case is made out.

68. (1) As soon as a preparatory examination has been concluded, the magistrate shall, if upon the whole of the evidence he is of opinion that no sufficient case is made out to put the accused upon his trial, discharge him; and in that case any recognizances taken in respect of the charge shall become void unless the attorney-general directs, within twenty-eight days, as hereinafter provided, that the accused be committed for trial or that he be tried before the court of a regional division or that a further examination be held.

(2) Notwithstanding that the accused has been so discharged, a warrant for his arrest may, upon information on oath, other than that recorded at the preparatory examination, be issued on the instructions of the attorney-general by a person empowered under Chapter IV to issue warrants of arrest, and upon the arrest of the accused a preparatory examination as to the offence charged against the accused shall be commenced afresh.

(3) Nothing in this section shall prevent a magistrate from discharging an accused at an earlier stage of a preparatory examination if for reasons recorded by the magistrate he considers the charge to be groundless.

Admission of previous convictions by accused at conclusion of preparatory examination.

69. (1) As soon as a preparatory examination has been concluded, the prosecutor shall, if he has information or reasonable grounds for believing that the accused has previously been convicted of any offence, transmit direct to the attorney-general particulars of the alleged previous conviction.

(2) If the attorney-general determines, under the provisions of section *seventy-nine*, to indict the accused for trial in a superior court, for any offence disclosed by the evidence taken at the preparatory examination, he may direct any magistrate of the district in which the accused is in custody, or if the accused is on bail, any magistrate of the district in which the accused was committed for trial or sentence, or with the consent of the accused, any other magistrate, to re-open the preparatory examination for the purpose of ascertaining whether the accused admits that he was previously convicted as aforesaid.

(3) (a) The magistrate shall, in accordance with the attorney-general's directions, re-open the preparatory examination and shall inform the accused of the particulars of the alleged previous conviction and shall call upon him to admit or deny that he was so previously convicted.

(b) If the accused admits that he was so previously convicted, his admission shall be reduced to writing, and signed by him if he is willing to sign it, and also by the magistrate.

(c) No person except the magistrate, the public prosecutor, the accused, his legal adviser and the necessary escort of the accused shall be present at any proceedings taken by the magistrate under this sub-section.

(4) Copies of any admission or denial by the accused made under this section shall be transmitted as soon as possible to the attorney-general.

(5) Due care shall be taken by every officer that no information relative to any alleged previous conviction of the accused is disclosed to any person, save as provided in this section, until evidence of such previous conviction is tendered as in Chapter XVI is provided.

getuies vir sy verdediging oproep en ondervra en, of voor of na die ondervraging van so 'n getuie, self getuienis onder eed aflê.

(4) Geen bepaling van hierdie artikel verhinder 'n magistraat om nadat hy enige getuienis deur of ten behoeve van die beskuldigde aangehoor het, verdere getuienis ten behoeve van die vervolging aan te hoor of om die ondersoek te heropen nie.

67. Geen bepaling van hierdie Hoofstuk verhinder 'n aanklaer om 'n erkenning of 'n bekentenis of ander verklaring of getuienis deur 'n beskuldigde gedoen of afgelê, wat ingevolge Hoofstuk XIV as getuienis teen hom toelaatbaar sou wees, as getuienis aan te bied nie.

Voorbehoud wat betref erkennings.

68. (1) Sodra 'n voorlopige ondersoek beëindig is en die magistraat van oordeel is dat die getuienis as 'n geheel beskou nie voldoende is om die beskuldigde op verhoor te stel nie, ontslaan hy hom; en in daardie geval verval enige borgakte ten opsigte van die aanklag aangegaan tensy die prokureur-generaal binne agt-en-twintig dae, soos hieronder bepaal word, gelas dat die beskuldigde ter strafsitting verwys word of dat hy voor die hof van 'n streekafdeling verhoor word of dat 'n verdere ondersoek gehou word.

Ontslag van beskuldigde by gebrek aan voldoende getuienis.

(2) Ondanks die feit dat die beskuldigde aldus ontslaan is, kan 'n lasbrief vir sy inhegtenisneming, op grond van ander inligting onder eed as dié wat by die voorlopige ondersoek aangeteken is, op las van die prokureur-generaal uitgereik word deur 'n persoon wat ingevolge Hoofstuk IV gemagtig is om lasbriewe vir inhegtenisneming uit te reik, en by die inhegtenisneming van die beskuldigde word 'n voorlopige ondersoek ten opsigte van die misdryf wat die beskuldigde ten laste gelê word, opnuut begin.

(3) Geen bepaling van hierdie artikel verhinder 'n magistraat om 'n beskuldigde op 'n vroeër stadium van 'n voorlopige ondersoek te ontslaan nie indien om redes deur die magistraat aangeteken, hy van oordeel is dat die aanklag ongegrond is.

69. (1) Sodra 'n voorlopige ondersoek beëindig is, stuur die aanklaer, as hy inligting of redelike gronde het om te vermoed dat die beskuldigde vantevore weens 'n misdryf skuldig bevind is, besonderhede van die beweerde vorige skuldigbevinding regstreeks aan die prokureur-generaal deur.

Erkenning van vorige skuldigbevinding deur beskuldigde by beëindiging van voorlopige ondersoek.

(2) Indien die prokureur-generaal ingevolge die bepaling van artikel *nege-en-sewentig* besluit om die beskuldigde vir verhoor voor 'n hoër hof aan te kla weens 'n misdryf wat deur die getuienis by die voorlopige ondersoek afgeneem, aan die lig gebring is, kan hy opdrag gee aan enige magistraat van die distrik waarin die beskuldigde in hegtenis is of, indien die beskuldigde onder borgtog is, aan enige magistraat van die distrik waarin die beskuldigde ter strafsitting of vir vonnis verwys is, of, met toestemming van die beskuldigde, aan enige ander magistraat, om die voorlopige ondersoek te heropen om vas te stel of die beskuldigde erken dat hy vantevore soos voormeld skuldig bevind is.

(3) (a) Die magistraat heropen die voorlopige ondersoek ooreenkomstig die opdrag van die prokureur-generaal en deel aan die beskuldigde besonderhede van die beweerde vorige skuldigbevinding mee, en vra hom om te erken of te ontken dat hy aldus vantevore skuldig bevind is.

(b) Indien die beskuldigde erken dat hy aldus vantevore skuldig bevind is, word sy erkenning op skrif gestel en deur hom onderteken indien hy gewillig is om dit te onderteken, en ook deur die magistraat.

(c) Niemand behalwe die magistraat, die staatsaanklaer, die beskuldigde, sy regsadviseur en die nodige geleide van die beskuldigde mag by enige stappe deur die magistraat ingevolge hierdie sub-artikel gedoen, teenwoordig wees nie.

(4) Afskrifte van enige erkenning of ontkenning deur die beskuldigde ingevolge hierdie artikel gedoen, word so spoedig moontlik aan die prokureur-generaal deurgestuurd.

(5) Behoorlike sorg word deur iedere beampte gedra dat behalwe soos in hierdie artikel bepaal word, geen inligting met betrekking tot enige beweerde vorige skuldigbevinding van die beskuldigde aan enigiemand openbaar word nie voordat bewys van so 'n vorige skuldigbevinding aangebied word soos in Hoofstuk XVI bepaal.

Special Powers and Duties of Magistrate on Preparatory Examination.

Discretionary powers of the magistrate.

70. A magistrate holding a preparatory examination may—

- (a) adjourn the examination to any place within or outside his jurisdiction if, through the inability, from illness or other cause, of the accused or a witness to attend at a place where the magistrate usually sits or if, from any other reasonable cause, it appears desirable to do so;
- (b) if it appears to him to be in the interests of good order or public morals or of the administration of justice, direct that the preparatory examination shall be held behind closed doors or that, with such exceptions as he may direct, females or minors or the public generally or any class thereof shall not be present thereat, and if a preparatory examination is to be held or is being held in respect of a charge referred to in sub-section (5) of section *sixty-four*, the magistrate may, at the request of the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed, or if he is a minor, at the request of that person or of his guardian, whether made in writing before the commencement of the preparatory examination or orally at any time during the preparatory examination, direct that every person whose presence is not necessary in connection with the preparatory examination or any person or class of person mentioned in the request, shall not be present thereat;
- (c) direct that, while any person under the age of nineteen years is giving evidence, no person other than a person whose presence at the preparatory examination is necessary and other than a parent or the guardian or a person *in loco parentis* of the witness or of an accused who is a minor and other than an attorney or counsel of an accused, shall be present thereat;
- (d) regulate the conduct of the examination in any way which may appear to him desirable and which is not inconsistent with the provisions of this Act or of any other law;
- (e) if it appears in the course of the examination that the magistrate's court of the district in which the examination is held, has jurisdiction to deal summarily with the offence which is the subject of the examination, and that it is desirable to try the accused summarily, with the consent of the prosecutor and the accused, stop the examination and place the accused on trial for that offence before such court, and the evidence already taken at the examination, shall thereupon be deemed to have been recorded as evidence at such trial: Provided that either the prosecutor or the accused may require any person who has given evidence at the examination to be recalled for further examination: Provided further that, if the accused so requests, any evidence already taken at the examination shall be read to him.
- (f) if he is of opinion that a person under the age of nineteen years against whom the preparatory examination is held, is a child in need of care within the meaning of that expression as defined in section *one* of the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937), and that it is desirable to deal with him in terms of sections *twenty-eight* and *twenty-nine* of that Act, with the consent of the prosecutor at any stage of the examination before committing the accused for trial or sentence, stop the proceedings and order that the child be brought before a children's court mentioned in section *four* of the said Act and be dealt with under the said sections *twenty-eight* and *twenty-nine*.

The prosecutor and magistrate conducting preparatory examination to make local inspection and to cause post-mortem and other examinations to be made.

71. The magistrate who conducts a preparatory examination and the prosecutor shall make or cause to be made any local inspections which the particular circumstances of the case may render necessary; and, in any case of homicide or of serious injury to the person of any individual, to cause the dead body, or the person injured, to be examined by a registered medical practitioner or, if no registered medical practitioner is available, by the best qualified person available, who shall complete

*Besondere Bevoegdhe en Pligte van Magistraat by
Voorlopige Onderzoek.*

70. 'n Magistraat wat 'n voorlopige ondersoek hou, kan—
- (a) die ondersoek na enige plek binne of buite sy regsgebied verdaag indien weens die onvermoë, as gevolg van ongesteldheid of ander oorsaak, van die beskuldigde of 'n getuie om die plek waar die magistraat gewoonlik hofsittings hou, by te woon, of indien weens enige ander redelike oorsaak, dit wenslik blyk om dit te doen;
- (b) wanneer dit na sy mening ter wille van die goeie orde of die openbare sedes of die regsbedeling nodig blyk, gelas dat die voorlopige ondersoek agter geslote deure gehou word of dat, met sodanige uitsonderings as wat hy mag gelas, vrouspersone of minderjariges of die publiek oor die algemeen of enige kategorie daarvan nie daarby teenwoordig mag wees nie, en indien 'n voorlopige ondersoek gehou staan te word of gehou word ten opsigte van 'n aanklag in sub-artikel (5) van artikel *vier-en-sestig* bedoel, kan die magistraat op versoek van die persoon teen of ten opsigte van wie die misdryf wat ten laste gelê word, na bewering gepleeg is of, as hy minderjarig is, op versoek van daardie persoon of van sy voog, hetsy skriftelik voor die aanvang van die voorlopige ondersoek of mondeling te eniger tyd gedurende die loop van die voorlopige ondersoek gedoen, gelas dat iedereen wie se teenwoordigheid nie in verband met die voorlopige ondersoek nodig is nie, of enige persoon of kategorie persone in die versoek vermeld, nie daarby teenwoordig mag wees nie;
- (c) gelas dat solank enige persoon onder die ouderdom van negentien jaar getuienis aflê, niemand behalwe iemand wie se teenwoordigheid by die voorlopige ondersoek nodig is en behalwe 'n ouer of die voog of iemand in die plek van 'n ouer van die getuie of van 'n minderjarige beskuldigde en behalwe 'n prokureur of advokaat van 'n beskuldigde, daarby teenwoordig mag wees nie;
- (d) die waarneming van die ondersoek op enige wyse reël wat na sy mening wenslik is en wat nie met die bepalings van hierdie Wet of 'n ander wetsbepaling onbestaanbaar is nie;
- (e) indien dit gedurende die loop van die ondersoek blyk dat die magistraatshof van die distrik waarin die ondersoek gehou word, regsbevoeg is om die misdryf wat die onderwerp van die ondersoek uitmaak, summier te bereg, en dat dit wenslik is om die beskuldigde summier te verhoor, met instemming van die aanklaer en die beskuldigde, die ondersoek staak en die beskuldigde weens daardie misdryf voor bedoelde hof op verhoor stel, en die getuienis reeds by die ondersoek afgeneem word daarop geag as getuienis by die verhoor aangeteken te gewees het: Met dien verstande dat of die aanklaer of die beskuldigde kan eis dat 'n persoon wat by die voorlopige ondersoek getuienis afgelê het, vir verdere ondervraging teruggeroep word: Met dien verstande voorts dat indien die beskuldigde dit versoek, enige getuienis reeds by die ondersoek afgelê, aan hom voorgelees moet word;
- (f) indien hy van oordeel is dat iemand onder die ouderdom van negentien jaar teen wie die voorlopige ondersoek gehou word, 'n sorgbehoewende kind is binne die bedoeling van daardie uitdrukking soos in artikel *een* van die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937), omskryf, en dat dit wenslik is om met hom kragtens artikels *agt-en-twintig* en *nege-en-twintig* van daardie Wet te handel, die verrigtinge met instemming van die aanklaer op enige stadium van die ondersoek staak voordat hy die beskuldigde ter strafsitting of vir vonnis verwys, en gelas dat die kind voor 'n kindenhof vermeld in artikel *vier* van genoemde Wet gebring word en kragtens genoemde artikels *agt-en-twintig* en *nege-en-twintig* met hom gehandel word.

Diskresionêre
bevoegdheid
van die
magistraat.

71. Die magistraat wat 'n voorlopige ondersoek hou en die aanklaer moet dié ondersoeke ter plaatse wat die besondere omstandighede van die geval vereis, instel of laat instel, en in 'n geval van manslag of van ernstige liggaamlike besering aan iemand, die lyk of die beseerde persoon laat ondersoek deur 'n geregistreerde geneesheer of, indien 'n geregistreerde geneesheer nie beskikbaar is nie, deur die bekwaamste beskikbare persoon

Die aanklaer en
magistraat wat
voorlopige
ondersoek waar-
neem moet
ondersoek ter
plaatse instel en
lykskouings en
ander ondersoeke
laat doen.

and sign a written statement of the appearances and facts observed on such examination.

All articles to be used in evidence at the trial to be labelled for identification and to be kept in safe custody.

72. The magistrate who conducts a preparatory examination shall cause all documents and any other articles whatsoever, exhibited by the witnesses in the course of the examination and likely to be used in evidence at the accused's trial, to be inventoried and labelled or otherwise marked and shall cause all such documents and articles to be kept in safe custody until the trial.

Copy of record of preparatory examination to be sent to attorney-general.

73. (1) The magistrate shall, as soon as possible after the conclusion of a preparatory examination held by him, transmit a copy of the record thereof to the attorney-general for his consideration.

(2) If the prosecution was instituted at the instance of a private prosecutor, the attorney-general shall, if he declines to prosecute at the public instance, transmit such copy to that private prosecutor together with such a certificate as is mentioned in section *fourteen*.

Committal of Accused.

Committal of accused for trial.

74. (1) When it appears to a magistrate upon the conclusion of a preparatory examination that there is sufficient reason for putting the accused on trial for any offence, the magistrate shall commit the accused for trial by such a court of competent jurisdiction as the attorney-general may decide, and shall by warrant commit him to a gaol, there to be detained till brought to trial for the offence or till released on bail or liberated in due course of law.

(2) A warrant issued under sub-section (1) shall set forth clearly the offence with which the accused is charged.

(3) A magistrate may make an order of committal or discharge although part of the examination was conducted by another magistrate.

(4) Nothing in this section contained shall be construed as modifying the provisions of section *ninety-six* of the Prisons and Reformatories Act, 1911 (Act No. 13 of 1911).

Committal of accused for sentence.

75. (1) If an accused when making a statement in terms of section *sixty-six* states that he is guilty of the charge, then the magistrate shall, except where the charge is one of treason, murder or rape, further say to him the words following or words to the like effect: "Do you wish the witnesses again to appear to give evidence against you at your trial? If you do not you will now be committed for sentence instead of being committed for trial".

(2) If the accused in answer to such a question states that he does not wish the witnesses again to appear to give evidence against him, his statement shall be taken down in writing and read to him and shall be signed by the magistrate and by the accused, and shall be kept with the evidence of the witnesses and sent to the attorney-general.

(3) In any such case as is referred to in sub-section (2) the magistrate shall, instead of committing the accused for trial, commit him for sentence by such a court of competent jurisdiction as the attorney-general may decide, and the magistrate shall by warrant commit him to a gaol there to be detained until the sittings of such court or until he is admitted to bail or liberated in due course of law.

Committal by magistrate where offence committed in district other than his own.

76. In any case in which an accused is committed for trial or sentence or further examination for any offence by a magistrate of a district other than the district within which the offence is alleged to have been committed, the said magistrate may by warrant commit the accused either to a gaol in the district in which the offence is alleged to have been committed or to any other gaol.

Removal of accused from gaol of one district to that of another.

77. The magistrate of any district shall, on an application to that effect signed by the attorney-general, issue a warrant for the removal of any accused detained on a criminal charge under any warrant within the gaol of that district to the gaol of any other district specified in the application for detention therein for further examination, trial, or sentence or until liberated or removed therefrom in due course of law.

wat 'n skriftelike verklaring van die verskynsels en feite by sodanige ondersoek waargeneem, moet voltooi en onderteken.

72. Die magistraat wat 'n voorlopige ondersoek hou, laat 'n lys opmaak van alle dokumente en enige ander voorwerpe hoegenaamd wat gedurende die loop van die ondersoek deur die getuies vertoon is en waarskynlik as bewys by die verhoor van die beskuldigde gebruik sal word, en laat etikette daaraan heg of laat dit op 'n ander manier merk, en laat al sodanige dokumente en voorwerpe in veilige bewaring hou totdat die verhoor plaasvind.

Alle voorwerpe wat as bewys by verhoor gebruik staan te word, moet van etikette vir uitkenning voorsien en in veilige bewaring gehou word.

73. (1) Die magistraat stuur so spoedig moontlik na die beëindiging van 'n voorlopige ondersoek wat deur hom gehou is, 'n afskrif van die notule daarvan aan die prokureur-generaal vir sy oorweging.

Afskrif van notule van voorlopige ondersoek word aan prokureur-generaal gestuur.

(2) Indien die vervolging deur 'n private aanklaer ingestel is, stuur die prokureur-generaal, indien hy weier om van staats-weë te vervolg, so 'n afskrif saam met so 'n sertifikaat as wat in artikel veertien bedoel word, aan daardie private aanklaer.

Verwysing van Beskuldigde.

74. (1) Wanneer dit by die beëindiging van die voorlopige ondersoek na die mening van die magistraat blyk dat daar voldoende rede bestaan om die beskuldigde weens 'n oortreding op verhoor te stel, verwys die magistraat die beskuldigde ter strafsitting voor so 'n bevoegde hof as wat die prokureur-generaal mag besluit, en verwys hy hom by wyse van lasbrief na 'n tronk waar hy aangehou word totdat hy weens die oortreding op verhoor gestel word of totdat hy op borgtog vrygelaat of mettertyd regtens vrygestel word.

Verwysing van beskuldigde ter strafsitting.

(2) 'n Lasbrief ingevolge sub-artikel (1) uitgereik, moet die misdryf waarvan die beskuldigde aangekla word, duidelik aangee.

(3) 'n Magistraat kan 'n bevel vir verwysing of ontslag uitreik ofskoon 'n gedeelte van die ondersoek deur 'n ander magistraat gehou is.

(4) Geen bepaling van hierdie artikel word so uitgelê dat dit die bepaling van artikel ses-en-negentig van die „Wet op Gevangenis en Verbetergestichten, 1911” (Wet No. 13 van 1911), wysig nie.

75. (1) Indien 'n beskuldigde, wanneer hy ingevolge artikel ses-en-sestig 'n verklaring aflê, verklaar dat hy op die aanklag skuldig is, moet die magistraat, behalwe wanneer die aanklag hoogverraad, moord of verkragting is, hom die volgende woorde of woorde met dieselfde strekking toevoeg: „Verlang jy dat die getuies weer moet verskyn om getuienis teen jou af te lê by jou verhoor? Indien jy dit nie verlang nie sal jy nou vir vonnis in plaas van ter strafsitting verwys word.”

Verwysing van beskuldigde vir vonnis.

(2) Indien die beskuldigde in antwoord op so 'n vraag verklaar dat hy nie verlang dat die getuies weer moet verskyn om getuienis teen hom af te lê nie, word sy verklaring op skrif gestel, aan hom voorgelees, deur die magistraat en die beskuldigde onderteken, by die getuienis van die getuies gehou en aan die prokureur-generaal gestuur.

(3) In 'n geval soos in sub-artikel (2) bedoel, moet die magistraat, in plaas van die beskuldigde ter strafsitting te verwys, hom vir vonnis verwys deur so 'n bevoegde hof as wat die prokureur-generaal mag besluit, en verwys die magistraat hom by wyse van lasbrief na 'n tronk waar hy aangehou word totdat genoemde hof sitting hou of totdat hy op borgtog vrygelaat of mettertyd regtens vrygestel word.

76. In 'n geval waar 'n beskuldigde ter strafsitting of vir vonnis of verdere ondersoek weens 'n misdryf verwys is deur 'n magistraat van 'n ander distrik as die distrik waarin die misdryf na bewering gepleeg is, kan genoemde magistraat die beskuldigde by wyse van lasbrief of na 'n tronk in die distrik waarin die misdryf na bewering gepleeg is, of na enige ander tronk verwys.

Verwysing deur magistraat wanneer misdryf in 'n ander distrik as sy eie gepleeg is.

77. Die magistraat van enige distrik moet op 'n aansoek te dien effekte deur die prokureur-generaal onderteken, 'n lasbrief uitreik vir die oorpasing van 'n beskuldigde wat weens 'n strafregtelike aanklag in die tronk van daardie distrik kragtens 'n lasbrief aangehou word, na die tronk van enige ander distrik in die aansoek aangedui vir aanhouding daarin vir verdere ondersoek, verhoor of vonnis of totdat hy mettertyd regtens daaruit vrygestel of oorgeplaas word.

Oorpasing van beskuldigde van tronk van een distrik na dié van 'n ander.

Committal for further examination.

78. (1) Where sufficient grounds do not appear for at once committing the accused for trial or for discharging him, and it appears to the magistrate probable that further evidence may become available, the magistrate may by warrant commit the accused for a period not exceeding fourteen days, for further examination.

(2) A committal for further examination may, if necessary, take place more than once upon sufficient cause appearing to the magistrate and such cause shall be expressed in the warrant of recommitment.

(3) Every warrant of commitment for further examination shall specify the time when the accused is again to be brought before the magistrate for examination: Provided that the magistrate may, with the consent of the accused, proceed with the examination before the expiration of the period mentioned in the warrant.

Consideration of Preparatory Examination by Attorney-General.

Powers of attorney-general.

79. (1) After considering the preparatory examination transmitted to him as aforesaid, the attorney-general may—

- (a) decline to prosecute the accused and shall thereupon cause his decision to be transmitted to the magistrate, who, if the accused is in custody, shall cause him to be liberated forthwith, or if he is not in custody, shall inform him of the attorney-general's decision; or
- (b) if the magistrate has committed the accused for trial or sentence, indict the accused for trial before a superior court, or, except where the preparatory examination was held by the court of a regional division, give directions for the trial of the accused before the court of the regional division having jurisdiction in the place where the preparatory examination was held on a charge of any offence disclosed by the evidence taken at the preparatory examination, and shall inform the magistrate accordingly; or
- (c) (i) even if the magistrate has discharged the accused, indict the accused for trial before a superior court on a charge of any offence disclosed by the evidence taken at the preparatory examination and direct the magistrate so to commit the accused for trial if, in the attorney-general's opinion, the accused ought to have been so committed or, except where the preparatory examination was held by the court of a regional division, give directions for the trial of the accused before the court of the regional division having jurisdiction in the place where the preparatory examination was held;
- (ii) in either of the cases mentioned in sub-paragraph (i) order the magistrate to issue a warrant for the re-arrest of the accused if he has been discharged from custody, or direct that the recognizances shall remain in operation if the accused has been admitted to bail or give such other directions in respect of further proceedings against the accused as the attorney-general may think right and determine; or
- (d) unless the offence charged is treason, murder or rape, or the preparatory examination was held by the court of a regional division, remit the case to be dealt with under its ordinary jurisdiction, by the magistrates' court of the district in which the preparatory examination was held; or
- (e) unless the offence charged is treason, murder or rape, or the preparatory examination was held by the court of a regional division, remit the case to be dealt with by the magistrates' court of such district, under any increased jurisdiction conferred upon such court by any law governing magistrates' courts or by any other law; or
- (f) in any case in which a person has been committed for sentence under section *seventy-five* unless the offence charged is treason, murder or rape, or the preparatory

78. (1) Wanneer dit blyk dat daar nie voldoende gronde is om die beskuldigde onmiddellik ter strafsitting te verwys of om hom te ontslaan nie en dit vir die magistraat waarskynlik lyk dat verdere getuienis beskikbaar mag word, kan die magistraat die beskuldigde by wyse van lasbrief vir 'n tydperk van hoogstens veertien dae vir verdere ondersoek verwys.

Verwysing vir
verdere
ondersoek.

(2) 'n Verwysing vir verdere ondersoek kan, indien nodig, om 'n rede wat na die mening van die magistraat voldoende is, meer as eenmaal geskied, en sodanige rede word in die lasbrief vir herverwysing aangegee.

(3) Iedere lasbrief vir verwysing vir verdere ondersoek moet die tyd wanneer die beskuldigde weer voor die magistraat vir ondersoek gebring moet word, aangee: Met dien verstande dat die magistraat met toestemming van die beskuldigde die ondersoek kan voortsit voor die verstryking van die tydperk in die lasbrief vermeld.

*Oorweging van Voorlopige Ondersoek deur
Prokureur-generaal.*

79. (1) Na oorweging van die voorlopige ondersoek wat aan hom soos voormeld deurgestuurd is, kan die prokureur-generaal—

Bevoegdhe van
prokureur-
generaal.

- (a) weier om die beskuldigde te vervolg en daarop laat hy sy beslissing aan die magistraat deurstuur, wat, indien die beskuldigde in hegtenis is, hom onverwyld in vryheid laat stel of, indien hy nie in hegtenis is nie, hom van die prokureur-generaal se beslissing verwittig; of
- (b) indien die magistraat die beskuldigde ter strafsitting of vir vonnis verwys het, die beskuldigde vir verhoor voor 'n hoërhof aankla of, behalwe waar die voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling gehou is, opdragte uitreik vir die verhoor van die beskuldigde voor die hof van die streekafdeling wat regsbevoegdheid het op die plek waar die voorlopige ondersoek gehou is, op aanklag van 'n misdryf wat deur die getuienis by die voorlopige ondersoek afgeneem, aan die lig gebring is, en verwittig hy die magistraat dienooreenkomstig; of
- (c) (i) selfs indien die magistraat die beskuldigde ontslaan het, die beskuldigde voor 'n hoërhof aankla op aanklag van 'n misdryf wat deur die getuienis by die voorlopige ondersoek afgeneem, aan die lig gebring is en die magistraat gelas om die beskuldigde aldus ter strafsitting te verwys indien die beskuldigde na die oordeel van die prokureur-generaal aldus verwys behoort te gewees het of, behalwe waar die voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling gehou is, opdragte uitreik vir die verhoor van die beskuldigde voor die hof van die streekafdeling wat regsbevoegdheid het op die plek waar die voorlopige ondersoek gehou is;
- (ii) in die een of ander in sub-paragraaf (i) bedoelde geval, die magistraat gelas om 'n lasbrief vir die her-inhegtenisneming van die beskuldigde uit te reik, indien hy uit hegtenis vrygestel is, of gelas dat die borgaktes van krag bly indien borgtog aan die beskuldigde toegestaan is, of sodanige ander opdragte ten opsigte van verdere stappe teen die beskuldigde uitreik as wat die prokureur-generaal goedvind en bepaal; of
- (d) tensy die misdryf wat ten laste gelê word hoogverraad, moord of verkragting is, of die voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling gehou is, die saak terugverwys om deur die magistraatshof van die distrik waarin die voorlopige ondersoek gehou is, ingevolge die gewone regsbevoegdheid daarvan bereg te word; of
- (e) tensy die misdryf wat ten laste gelê word hoogverraad, moord of verkragting is, of die voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling gehou is, die saak terugverwys om deur die magistraatshof van genoemde distrik bereg te word ingevolge enige verhoogde regsbevoegdheid wat aan genoemde hof deur enige wetsbepaling op magistraatshowe of deur enige ander wetsbepaling verleen word; of
- (f) in 'n geval waar iemand ingevolge artikel vyf-en-sewentig vir vonnis verwys is, tensy die misdryf wat ten laste gelê word hoogverraad, moord of verkragting

examination was held by the court of a regional division, remit the case to be dealt with by the magistrates' court of such district, either under its ordinary jurisdiction or under any increased jurisdiction conferred upon such court by any law governing magistrates' courts or by any other law; or

(g) direct the magistrate to re-open the preparatory examination and take further evidence generally or in respect of any particular matter; or

(h) take such measures and give such directions for the trial of the accused before a competent court as he may deem most expedient.

(2) The attorney-general in remitting any case to a magistrates' court shall state specifically whether he remits the case under paragraph (d), (e) or (f) of sub-section (1) of this section and shall also state specifically whether he remits the case to be dealt with under the ordinary jurisdiction of the magistrates' court or under any increased jurisdiction aforesaid.

General.

How remitted cases to be dealt with.

80. Any case remitted to a magistrate's court under any provision of section *seventy-nine* shall be tried by such court in all respects in accordance with the relevant provisions of Chapters X to XVIII inclusive, and also in accordance with and subject to the law governing such court; and any conviction, and any sentence imposed in respect thereof shall be subject to review or appeal as prescribed by such law.

Persons committed for trial or sentence entitled to copy of evidence.

81. An accused who is committed for trial or sentence for any offence, may demand from the person who has the lawful custody thereof a copy of the evidence given at the preparatory examination, upon which he has been so committed and of his own statement or evidence (if any) and such person shall within a reasonable time of such demand and, unless counsel has been assigned by the court to defend the accused *pro deo*, upon payment of a reasonable amount not exceeding nine pence for each folio of one hundred words, deliver such a copy to the accused or his attorney or agent: Provided that, if such demand be not made before the day appointed for the commencement of the trial of the person on whose behalf such demand is made, such person shall not be entitled to have such a copy, unless the judge presiding at the trial is of opinion that such copy may be made and delivered without delay or inconvenience to the trial: Provided further that such judge may, if he thinks fit, postpone the trial by reason of such copy not having been previously had by the accused.

Persons under trial may inspect evidence without charge at trial.

82. Every accused shall be entitled at the time of his trial to inspect, without the payment of any fee, all the evidence, or a copy thereof, which has been taken, and the statement made or evidence given by the accused at the preparatory examination.

Power of magistrate to take evidence as to alleged offence in cases where the actual offender not known or suspected.

83. (1) A magistrate may, at any time upon the request of the local public prosecutor, require the attendance before him of any person who is likely to give material evidence as to any alleged offence, whether or not it be known or suspected who the person is by whom the offence has been committed.

(2) The provisions of sections *two hundred and six, two hundred and seven, two hundred and nine, two hundred and eleven, two hundred and twelve and two hundred and nineteen* shall apply in respect of persons required to attend and give evidence under this section: Provided that the examination of such persons may be conducted in private at any place appointed by the magistrate for that purpose.

Access to accused by friends and legal advisers.

84. (1) The friends and legal advisers of an accused shall have access to him, subject to the provisions of any law relating to the management of prisons or gaols.

(2) An accused is, while the preparatory examination is being held, entitled to the assistance of his legal advisers.

is, of die voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling gehou is, die saak terugverwys om deur die magistraatshof van genoemde distrik bereg te word, of ingevolge die gewone regsbevoegdheid daarvan of ingevolge enige verhoogde regsbevoegdheid wat aan genoemde hof deur enige wetsbepaling op magistraatshof of deur enige ander wetsbepaling verleen word; of

(g) die magistraat gelas om die voorlopige ondersoek te heropen en om verdere getuienis oor die algemeen of ten opsigte van 'n bepaalde aangeleentheid af te neem; of

(h) die maatreëls tref en die opdragte uitreik wat hy die dienstigste ag vir die verhoor van die beskuldigde voor 'n bevoegde hof.

(2) Wanneer die prokureur-generaal 'n saak na 'n magistraatshof terugverwys, meld hy uitdruklik of hy die saak kragtens paragraaf (d), (e) of (f) van sub-artikel (1) van hierdie artikel terugverwys, en meld hy ook uitdruklik of hy die saak terugverwys om ingevolge die gewone regsbevoegdheid van die magistraatshof of ingevolge enige voormelde verhoogde regsbevoegdheid bereg te word.

Algemeen.

80. 'n Saak wat ingevolge 'n bepaling van artikel *nege-en-sewentig* na 'n magistraatshof terugverwys word, word deur so 'n hof in alle opsigte in ooreenstemming met die toepaslike bepaling van Hoofstuk X tot en met Hoofstuk XVIII, en ook in ooreenstemming met en onderworpe aan die wetsbepalinge op so 'n hof, bereg; en enige skuldigbevinding en enige vonnis ten opsigte daarvan opgelê, is aan hersiening of appèl onderworpe soos deur bedoelde wetsbepalinge voorgeskryf.

Hoe terugverwysde sake bereg moet word.

81. 'n Beskuldigde wat weens 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys word, kan 'n afskrif van die getuienis wat by die voorlopige ondersoek afgelê is en op grond waarvan hy aldus verwys is, en van sy eie verklaring of getuienis (indien daar is), van die persoon in wie se regmatige bewaring dit is, vorder, en bedoelde persoon moet binne 'n redelike tyd vanaf sodanige vordering en, tensy 'n advokaat deur die hof aangewys is om die beskuldigde *pro deo* te verdedig, teen betaling van 'n redelike bedrag van hoogstens nege pennies per folio van honderd woorde, so 'n afskrif aan die beskuldigde of sy prokureur of agent oorhandig: Met dien verstande dat indien so 'n vordering nie gedoen word nie voor die dag vasgestel vir die aanvang van die verhoor van die persoon ten behoeve van wie die vordering gedoen word, bedoelde persoon nie op so 'n afskrif geregtig is nie, tensy die regter wat by die verhoor voorsit van oordeel is dat so 'n afskrif sonder vertraging van of ongerief aan die verhoor, gemaak en oorhandig kan word: Met dien verstande voorts dat indien so 'n regter dit goedvind hy die verhoor kan uitstel omdat die beskuldigde nie vantevore so 'n afskrif ontvang het nie.

Persone wat ter strafsitting of vir vonnis verwys word, is geregtig op afskrif van getuienis.

82. Iedere beskuldigde is geregtig om ten tyde van sy verhoor sonder die betaling van enige gelde al die getuienis, of 'n afskrif daarvan, en die verklaring of getuienis van die beskuldigde self, by die voorlopige ondersoek afgeneem, in te sien.

Persone wat teregstaan kan by verhoor getuienis kosteloos insien.

83. (1) 'n Magistraat kan te eniger tyd op versoek van die plaaslike staatsaanklaer enige persoon wat waarskynlik ter sake dienende getuienis oor 'n beweerde misdryf kan aflê, hetsy dit bekend is of vermoed word al dan nie wie die persoon is deur wie die misdryf gepleeg is, aansê om voor hom te verskyn.

Bevoegdheid van magistraat om getuienis oor beweerde misdryf af te neem in gevalle waar dit nie bekend is of vermoed word wie die werklike oortreder is nie.

(2) Die bepalinge van artikels *tweehonderd-en-ses*, *tweehonderd-en-sewe*, *tweehonderd-en-nege*, *tweehonderd-en-elf*, *tweehonderd-en-twaalf* en *tweehonderd-en-negentien* is van toepassing ten opsigte van persone wat ingevolge hierdie artikel aangesê word om te verskyn en getuienis af te lê: Met dien verstande dat die ondervraging van sulke persone in afsondering kan geskied op enige plek deur die magistraat vir daardie doel aangewys.

84. (1) Behoudens die wetsbepalinge met betrekking tot die bestuur van gevangnisse en tronke, het die vriende en regsadviseurs van 'n beskuldigde die reg van toegang tot hom.

Toegang van vriende en regsadviseurs tot beskuldigde.

(2) Terwyl die voorlopige ondersoek gehou word, is 'n beskuldigde geregtig op die bystand van sy regsadviseurs.

True copy of warrant of commitment to be furnished to prisoners under a penalty of fifty pounds.

85. Where an accused is committed for trial or sentence, he may demand a true copy of the warrant from the officer who has the lawful custody thereof or keeper of the gaol in which he is detained, who shall be liable to pay by way of penalty a sum not exceeding fifty pounds if he refuses to give such copy within six hours after it is demanded by the accused or his legal adviser, which penalty shall be recoverable by civil proceedings at the suit of the accused.

Application of provisions relating to a district to a regional division.

86. The provisions of this Chapter relating to a district established under the Magistrates' Courts Act, 1944 (Act No. 32 of 1944), shall apply *mutatis mutandis* to any regional division established under the said Act, in regard to preparatory examinations held by the court of a regional division under section *ninety-three* of the said Act.

CHAPTER VII.

BAIL.

Before conclusion of Preparatory Examination.

Bail before conclusion of examination in the magistrate's discretion.

87. (1) No accused against whom a preparatory examination has been instituted shall before the issue of the warrant for his committal for trial or sentence be entitled to be released on bail: Provided that the magistrate may in his discretion, except where the offence is treason or murder, release the accused on bail before the preparatory examination is concluded.

(2) If an accused released on bail before the preparatory examination is concluded, does not appear at the time and place mentioned in the recognizance, the magistrate may declare the recognizance forfeited, adjourn the examination, and issue a warrant for his arrest.

After Conclusion of Preparatory Examination.

Accused entitled to be admitted to bail if committed for trial or sentence in respect of certain offences.

88. Every person committed for trial or sentence in respect of any offence, except treason or murder, is entitled as soon as the warrant of committal for his trial or sentence is issued, to be released on bail: Provided that—

- (a) where any person has been committed for trial or for sentence upon a charge of any such offence, the magistrate to whom application for bail is made, may, if he has reason to believe that notwithstanding any conditions of a recognizance, such person is not likely to appear as required or to comply with any condition imposed (without prejudice to such person's rights under section *ninety-seven*) refuse to admit him to bail;
- (b) where any person has been committed for trial upon a charge of rape, the magistrate to whom application for bail is made, may (without prejudice to such person's rights under section *ninety-seven*) refuse to admit him to bail; and
- (c) where a woman has been committed for trial upon a charge of having murdered her newly born child or where a person under sixteen years of age has been committed for trial on a charge of murder, the magistrate to whom application for bail is made, may admit such woman or person to bail.

Verbal application at the time of committal to be admitted to bail.

89. An accused may at the time of his committal apply verbally to the magistrate or judge granting the warrant of committal, to be immediately released on bail.

After committal application to be made in writing to the magistrate who granted the warrant or the magistrate of the district wherein the accused is in custody or any judge of a superior court.

90. (1) An accused may at any time subsequent to his committal make written application to the magistrate who granted the warrant of committal or to the magistrate within whose district he is in custody, or to the superior court having jurisdiction or to any judge thereof, to be released on bail: Provided that where the committal is on a warrant issued by a superior court or any judge thereof, the accused may apply for bail only to such superior court or to one of the judges thereof.

(2) A written application for bail shall be by way of petition and shall be accompanied by a copy of the warrant of committal or by an affidavit that a copy is refused.

85. Wanneer 'n beskuldigde ter strafsitting of vir vonnis verwys word, kan hy 'n juiste afskrif van die lasbrief eis van die amptenaar in wie se regmatige bewaring dit is of van die sipier van die tronk waarin hy aangehou word, wat onderhewig is aan betaling van 'n boete van 'n bedrag van hoogstens vyftig pond indien hy weier om so 'n afskrif binne ses uur nadat dit deur die beskuldigde of sy regsadviseur aangevra is, te verstrek, en sodanige boete is by wyse van siviele geding deur die beskuldigde verhaalbaar.

Juiste afskrif van lasbrief vir verwysing moet aan gevangenes verskaf word op straf van vyftig pond.

86. Die bepalinge van hierdie Hoofstuk met betrekking tot 'n distrik ingevolge die Magistraatshoewet, 1944 (Wet No. 32 van 1944), ingestel, is met betrekking tot voorlopige ondersoek deur die hof van 'n streekafdeling ingevolge artikel drie-en-negentig van genoemde Wet gehou, *mutatis mutandis* van toepassing op enige streekafdeling ingevolge genoemde Wet ingestel.

Toepassing van bepalinge betreffende 'n distrik op 'n streekafdeling.

HOOFSTUK VII.

BORGTOG.

Voor Beëindiging van Voorlopige Onderzoek.

87. (1) Geen beskuldigde teen wie 'n voorlopige ondersoek ingestel is, is voor die uitreiking van 'n lasbrief vir sy verwysing ter strafsitting of vir vonnis geregtig om op borgtog vrygelaat te word nie: Met dien verstande dat behalwe waar die misdryf hoogverraad of moord is, die magistraat die beskuldigde voor beëindiging van die voorlopige ondersoek na goëddunke op borgtog kan vrylaat.

Borgtog voor beëindiging van ondersoek, in diskresie van magistraat.

(2) Indien 'n beskuldigde wat voor die beëindiging van die voorlopige ondersoek op borgtog vrygelaat is, nie op die tyd en plek in die borgakte vermeld, verskyn nie, kan die magistraat die borggeld verbeurd verklaar, die ondersoek verdaag en 'n lasbrief vir sy inhegtenisneming uitreik.

Na Beëindiging van Voorlopige Onderzoek.

88. Elkeen wat weens 'n ander misdryf as hoogverraad of moord ter strafsitting of vir vonnis verwys word, is geregtig om, sodra die lasbrief vir verwysing vir sy verhoor of vonnis uitgereik is, op borgtog vrygelaat te word: Met dien verstande dat—

Beskuldigde geregtig om op borgtog vrygelaat te word indien ter strafsitting of vir vonnis ten opsigte van sekere misdrywe verwys.

- waar iemand op 'n aanklag van so 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys is, die magistraat by wie aansoek om borgtog gedoen word, indien hy rede het om te vermoed dat ondanks enige voorwaardes van 'n borgakte, so iemand waarskynlik nie sal verskyn soos vereis word nie of nie enige opgelegde voorwaarde sal nakom nie, sonder benadeling van so iemand se regte kragtens artikel sewe-en-negentig, kan weier om hom op borgtog vry te laat;
- waar iemand op 'n aanklag van verkragting ter strafsitting verwys is, die magistraat by wie aansoek om borgtog gedoen word, sonder benadeling van so iemand se regte kragtens artikel sewe-en-negentig, kan weier om hom op borgtog vry te laat; en
- waar 'n vrou op 'n aanklag dat sy haar pasgebore kind vermoor het, ter strafsitting verwys is, of waar iemand onder die ouderdom van sestien jaar op 'n aanklag van moord ter strafsitting verwys is, die magistraat by wie aansoek om borgtog gedoen word, so 'n vrou of so iemand op borgtog kan vrylaat.

89. 'n Beskuldigde kan ten tyde van sy verwysing, by die magistraat of regter wat die lasbrief vir verwysing toestaan, mondeling aansoek doen om onmiddellik op borgtog vrygelaat te word.

Mondelinge aansoek ten tyde van verwysing om op borgtog vrygelaat te word.

90. (1) 'n Beskuldigde kan te eniger tyd na sy verwysing by die magistraat wat die lasbrief vir verwysing toegestaan het, of by die magistraat binne wie se distrik hy aangehou word, of by die hoërhof wat regsbevoegdheid besit of by 'n regter daarvan, skriftelik aansoek doen om op borgtog vrygelaat te word: Met dien verstande dat wanneer verwysing geskied ingevolge 'n lasbrief deur 'n hoërhof of 'n regter daarvan uitgereik, die beskuldigde slegs by daardie hoërhof of by een van die regters daarvan aansoek om borgtog kan doen.

Na verwysing word aansoek skriftelik gedoen by die magistraat wat lasbrief toegestaan het, of die magistraat van die distrik waarin die beskuldigde aangehou word of 'n regter van 'n hoërhof.

(2) 'n Skriftelike aansoek om borgtog geskied by wyse van petisie en word vergesel van 'n afskrif van die lasbrief vir verwysing of van 'n heëdigde verklaring dat 'n afskrif geweier word.

Magistrate to determine whether the offence is bailable and fix the bail within twenty-four hours.

91. (1) A magistrate to whom an application for bail is made under section *ninety* shall, within twenty-four hours thereafter if the offence is bailable by him, give his decision thereon and, if the application is granted, fix the amount of the bail.

(2) In determining whether the offence for which the accused has been committed is bailable or not by him, the magistrate shall take the charge against the accused as he finds it on the face of the warrant of committal.

Refusal of bail where doubt exists in regard to degree or quality of offence.

92. Where in the case of an injury to any person doubt exists in regard to the degree or quality of the offence committed by the accused by reason of the fact that it is uncertain whether the person injured will die or recover, the judge or magistrate to whom application is made for bail by or on behalf of the accused, may refuse to grant the application until all danger to the life of the person injured is at an end.

Conditions of recognizance.

93. (1) The recognizance which shall be taken on the release of an accused on bail after the conclusion of the preparatory examination, shall be taken by the court, judge or magistrate (as the case may be) either from the accused alone or from the accused and one or more sureties in the discretion of the court, judge, or magistrate according to the nature and circumstances of the case.

(2) The conditions of the recognizance shall be—

(a) that the accused shall at any time within a period of twelve months from the date of the recognizance appear at and undergo any further examination which the magistrate or the attorney-general may consider desirable or appear to answer any indictment that may be presented, or charge that may be made, against him in any competent court for the offence with which he is charged;

(b) that he shall attend during the hearing of the case and to receive sentence; and

(c) that he shall accept service of any summons to undergo further examination or any indictment or charge, notice of trial, or summons thereon or any other notice under this Act at a certain and convenient place within the Union chosen by him and specified in the recognizance.

(3) The court, judge or magistrate aforesaid may further add to the recognizance any condition which it or he may deem necessary or advisable in the interests of justice, as to—

(a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;

(b) places where he is forbidden to go;

(c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution; or

(d) any other matter relating to his conduct.

(4) The recognizance shall continue in force notwithstanding that for any reason, when the trial takes place, no verdict is then given, unless the indictment or charge is withdrawn.

On failure of accused to appear at trial, recognizance to be forfeited.

94. If upon the day appointed for the hearing of any criminal trial it appears by the return of the proper officer or by other sufficient proof that a copy of the indictment and notice of trial, or in case of a remittal to a magistrate's court, the summons or charge, has been duly served, and the accused does not appear after his name has been called three times in or near the court premises, the prosecutor may apply to the court for a warrant for the arrest of the accused, and may move the court that the accused and his sureties (if any) be called upon their recognizance, and, in default of his appearance, that the recognizance be then and there declared forfeited; and any such declaration of forfeiture shall have the effect of a judgment on the recognizance for the amounts therein specified against the accused and his sureties respectively.

In Cases Tried by Inferior Courts.

Power to admit to bail, nature of bail and provision in case of default.

95. (1) When a criminal trial before an inferior court is adjourned or postponed and the accused remanded in custody, the court may, in its discretion release the accused on bail in the manner hereinafter provided.

91. (1) 'n Magistraat by wie 'n aansoek om borg ingevolge artikel *negentig* gedoen word, moet binne vier-en-twintig uur daarna, as die misdryf vir hom borgbaar is, sy beslissing daaromtrent gee en indien die aansoek toegestaan word, die bedrag van die borggeld vasstel.

Magistraat bepaal of die misdryf borgbaar is en stel die borggeld binne vier-en-twintig uur vas.

(2) Ten einde te bepaal of 'n misdryf ten opsigte waarvan die beskuldigde verwys is, vir hom borgbaar is of nie, aanvaar die magistraat die aanklag teen die beskuldigde soos hy dit op die lasbrief vir verwysing vind.

92. Wanneer daar in die geval van 'n besering aan iemand, ten opsigte van die graad of aard van die misdryf deur die beskuldigde gepleeg, twyfel bestaan weens die feit dat dit onseker is of die beseerde persoon sal sterf of herstel, kan die regter of magistraat by wie deur of namens die beskuldigde om borgtog aansoek gedoen word, weier om die aansoek toe te staan totdat alle gevaar vir die lewe van die beseerde persoon verby is.

Weiering van borgtog waar twyfel bestaan ten opsigte van die graad of aard van misdryf.

93. (1) Die borgakte wat by die vrylating van 'n beskuldigde op borgtog na afloop van die voorlopige ondersoek aangegaan word, word deur die hof, regter of magistraat (na gelang van die geval) of met slegs die beskuldigde of met die beskuldigde en een of meer borge, na goeddunke van die hof, regter of magistraat volgens die aard en omstandighede van die geval, aangegaan.

Voorwaardes van borgakte.

(2) Die voorwaardes van die borgakte is—

(a) dat die beskuldigde te eniger tyd binne 'n tydperk van twaalf maande vanaf die datum van die borgakte, by enige verdere ondersoek wat die magistraat of die prokureur-generaal wenslik ag, moet verskyn en so 'n ondersoek moet ondergaan, of op 'n akte van beskuldiging of aanklag wat weens die misdryf waarvan hy aangekla word, in 'n bevoegde hof teen hom voorgelê of ingebring word, moet verskyn om hom te verantwoord;

(b) dat hy aanwesig moet wees gedurende die verhoor van die saak en om gevonnissen te word; en

(c) dat hy bestelling van 'n dagvaarding om verdere ondersoek te ondergaan of 'n akte van beskuldiging of klagte, kennisgewing van verhoor, of dagvaarding daarby of enige ander kennisgewing ingevolge hierdie Wet, by 'n bepaalde en gerieflike plek binne die Unie deur hom gekies en in die borgakte aangegee, moet aanvaar.

(3) Die voormelde hof, regter of magistraat kan voorts enige voorwaarde aan die borgakte toevoeg wat hy in belang van die regspleging nodig of raadsaam ag aangaande—

(a) tye waarop en plekke waar en persone by wie die beskuldigde hom persoonlik moet aanmeld;

(b) plekke waarheen dit vir hom verbode is om te gaan;

(c) verbod op kommunikasie deur die beskuldigde met getuies vir die vervolging; of

(d) enige ander aangeleentheid rakende sy gedrag.

(4) Die borgakte bly van krag ondanks die feit dat, wanneer die verhoor plaasvind, daar om een of ander rede geen uitspraak gegee word nie, tensy die akte van beskuldiging of aanklag teruggetrek word.

94. Indien dit op die dag wat vir die verhoor van 'n strafsak bepaal is, uit die relaas van die bevoegde beampte of uit ander voldoende bewys blyk dat 'n afskrif van die akte van beskuldiging en kennisgewing van verhoor, of in die geval van 'n terugverwysing na 'n magistraatshof, die dagvaarding of aanklag, behoorlik bestel is, en die beskuldigde, nadat sy naam drie keer binne of naby die hofgebou uitgeroep is, nie verskyn nie, kan die aanklaer by die hof om 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van die beskuldigde aansoek doen, en kan hy by die hof aansoek doen dat die beskuldigde en sy borge (as daar is) ooreenkomstig hul borgakte opgeroep word, en, as hy in gebreke bly om te verskyn, dat die borggeld daar en dan verbeurd verklaar word; en so 'n verbeurdverklaring het die uitwerking van 'n vonnis op die borgakte teen die beskuldigde en sy borge onderskeidelik vir die bedrae daarin aangegee.

By versuim van beskuldigde om by verhoor te verskyn, word borggeld verbeurd verklaar.

In Sake deur Laerhowe Verhoor.

95. (1) Wanneer 'n strafverhoor voor 'n laerhof verdaag of uitgestel word en die beskuldigde in hegtenis gehou word, kan die hof na goeddunke die beskuldigde op die hieronder bepaalde wyse op borgtog vrylaat.

Bevoegdheid om op borgtog vry te laat, aard van borgtog en voorsiening in geval van versuim.

- (2) (a) When an inferior court releases an accused on bail under this section, a recognizance shall be taken from the accused alone or from the accused and one or more sureties, as the court may determine, regard being had to the nature and circumstances of the case.
- (b) The conditions of the recognizance shall be that the accused shall appear at a time and place to be specified in writing and as often as may be necessary thereafter within a period of six months, until final judgment in his case has been given, to answer the charge of the offence alleged against him or the charge of any other offence which may appear to the attorney-general or the local public prosecutor to have been committed by the accused.
- (3) The court may further add to the recognizance any condition which it may deem necessary or advisable in the interests of justice, as to—
- (a) times and places at which and persons to whom the accused shall personally present himself;
- (b) places where he is forbidden to go;
- (c) prohibition against communication by the accused with witnesses for the prosecution; or
- (d) any other matter relating to his conduct.

General for all Criminal Proceedings.

Excessive bail not to be required.

96. The amount of bail to be taken in any case shall be in the discretion of the court, judge, magistrate or officer presiding over an inferior court to whom the application to be admitted to bail is made: Provided that no person shall be required to give excessive bail.

Appeal to superior court against refusal of bail.

97. (1) Whenever an accused considers himself aggrieved by the refusal of any magistrate or of an inferior court to release him on bail or by such magistrate or court having required excessive bail or having imposed unreasonable conditions, he may appeal to the superior court having jurisdiction, or, in case such court is not then sitting, to any judge thereof against such refusal or excessive bail.

(2) The superior court to which or judge to whom an appeal is made under sub-section (1) may make such order on the appeal as to it or him in the circumstances of the case seems just.

Power of superior court to admit to bail.

98. A superior court having jurisdiction in respect of any offence may at any stage of any proceedings taken in any court in respect of that offence, release the accused on bail, whether the offence is or is not one of the offences referred to in section eighty-eight.

Insufficiency of sureties.

99. If, through mistake, fraud, or otherwise, insufficient sureties have been accepted or if they afterwards become insufficient the court, judge, magistrate or other judicial officer who granted the bail, may issue a warrant of arrest directing that the accused be brought before it or him and may order him to find sufficient sureties and on his failing so to do, may commit him to prison.

Release of sureties.

100. (1) Any of the sureties for the attendance and appearance of an accused released on bail may at any time apply to the court, judge, magistrate or judicial officer before whom the recognizance was entered into, to discharge the recognizance either wholly or so far as relates to the applicants.

(2) On such application being made the court, judge, magistrate or other judicial officer shall issue a warrant of arrest directing that the accused be brought before it or him.

(3) On the appearance of the accused pursuant to the warrant or on his voluntary surrender, the court, judge, magistrate or other judicial officer shall direct the recognizances to be discharged either wholly or so far as it relates to the applicants and shall call upon the accused to find other sufficient sureties and, if he fails to do so, may commit him to prison.

Render in court.

101. The sureties for the attendance and appearance of an accused released on bail may bring the accused into the court at which he is bound to appear during any sitting thereof and then, by leave of the court, render him in discharge of the recognizance at any time before sentence, and thereupon the accused shall be committed to a gaol there to remain until

- (2) (a) Wanneer 'n laerhof 'n beskuldigde kragtens hierdie artikel op borgtog vrylaat, word 'n borgakte deur slegs die beskuldigde of deur die beskuldigde en een of meer borge aangegaan, na gelang die hof met inagneming van die aard en omstandighede van die geval besluit.
- (b) Die voorwaardes van die borgakte is dat die beskuldigde op 'n tyd en plek wat skriftelik aangegee word, en so dikwels dit binne 'n tydperk van ses maande daarna nodig blyk totdat uitspraak finaal in sy saak gedoen is, moet verskyn om te antwoord op die aanklag weens die misdryf hom ten laste gelê of die aanklag weens 'n ander misdryf wat volgens dit die prokureur-generaal of die plaaslike staatsaanklaer voorkom, deur die beskuldigde gepleeg is.
- (3) Die hof kan voorts enige voorwaarde aan die borgakte toevoeg wat hy in belang van die regspleging nodig of raadzaam ag aangaande—
- (a) tye waarop en plekke waar en persone by wie die beskuldigde hom persoonlik moet aanmeld;
- (b) plekke waarheen dit vir hom verbode is om te gaan;
- (c) verbod op kommunikasie deur die beskuldigde met getuies vir die vervolging; of
- (d) enige ander aangeleentheid rakende sy gedrag.

Algemeen vir alle Strafsake.

96. Die borggeld in 'n saak vereis, word vasgestel na goeddunke van die hof, regter, magistraat of voorsittende amptenaar van 'n laerhof by wie die aansoek om op borgtog vrygelaat te word, gedoen word: Met dien verstande dat niemand verplig word om buitensporige borggeld te verstrek nie.

Buitensporige borggeld word nie vereis nie.

97. (1) Wanneer 'n beskuldigde veronreg voel ten gevolge van die weiering van 'n magistraat of van 'n laerhof om hom op borgtog vry te laat of deurdag so 'n magistraat of hof buitensporige borggeld vasgestel het of onredelike voorwaardes gestel het, kan hy teen die weiering of buitensporige borggeld na die hoërhof wat regsbevoegdheid besit, of, ingeval daardie hof nie dan sitting hou nie, na 'n regter daarvan, appelleer.

Appel na hoërhof teen weiering van borgtog.

(2) Die hoërhof of regter waarna of na wie kragtens subartikel (1) geappelleer word, kan so 'n bevel ten opsigte van die appel uitvaardig as wat in die omstandighede van die saak vir die hof of regter billik voorkom.

98. 'n Hoërhof wat regsbevoegdheid ten opsigte van 'n misdryf besit, kan op enige stadium van enige verrigtinge in enige hof ten opsigte van so 'n misdryf, die beskuldigde op borgtog vrylaat, hetsy die misdryf een van die in artikel *agt-en-tagtig* bedoelde misdrywe is al dan nie.

Bevoegdheid van hoërhof om op borgtog vry te laat.

99. Wanneer, as gevolg van 'n dwaling, bedrog of andersins, ontoereikende borge aanvaar is of as hulle daarna ontoereikend word, kan die hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar wat die borgtog toegestaan het, 'n lasbrief vir inhegtenisneming uitreik wat gelas dat die beskuldigde voor hom gebring word en hom beveel om toereikende borge te vind en as hy in gebreke bly om dit te doen, hom gevange sit.

Ontoereikendheid van borge.

100. (1) Enige van die borge vir die bywoning en verskyning van 'n beskuldigde op borgtog vrygelaat, kan te eniger tyd by die hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar voor wie die borgakte aangegaan is, aansoek doen om die borgakte of geheel en al of vir sover dit op die aansoekers betrekking het op te hef.

Ontheffing van borge.

(2) Wanneer so 'n aansoek gedoen word, reik die hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar 'n lasbrief vir inhegtenisneming uit wat gelas dat die beskuldigde voor hom gebring word.

(3) By die verskyning van die beskuldigde ingevolge die lasbrief of by sy vrywillige oorgawe, gelas die hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar dat die borgakte of geheel en al of vir sover dit op die aansoekers betrekking het, opgehef word en sê hy die beskuldigde aan om ander toereikende borge te vind, en indien hy in gebreke bly om dit te doen, kan hy hom gevange sit.

101. Die borge vir die bywoning en verskyning van 'n beskuldigde wat op borgtog vrygelaat is, kan die beskuldigde in die hof bring waarin hy verplig is om te verskyn gedurende enige sitting daarvan en hom dan, met verlof van die hof, te eniger tyd voor vonnis ter nakoming van die borgakte oorlewer, en daarna word die beskuldigde na 'n tronk verwys om

Oorlewering in hof.

discharged by due course of law; but such court may release the accused on bail for his appearance at any time it deems fit.

Sureties not discharged until sentence or discharge of the accused.

102. The pleading or conviction of an accused released on bail as aforesaid shall not discharge the recognizance which shall remain in force for his appearance during the trial and until sentence is passed or he is discharged, but the court may commit the accused to a gaol upon his trial or may require new or additional sureties for his appearance for trial or sentence (as the case may be) notwithstanding such recognizance, and such committal shall discharge the sureties.

Death of surety.

103. When a surety to a recognizance dies before any forfeiture has been incurred, his estate shall be discharged from all liability in respect of the recognizance, but the accused may be required to find a new surety.

Person released on bail may be arrested if about to abscond.

104. Whenever an accused person has been released on bail under any of the provisions of this Chapter, any magistrate may, if he sees fit, upon the application of any peace officer and upon written information on oath by such officer that there is reason to believe that the accused is about to abscond in order to evade justice, issue his warrant for the arrest of the accused and, upon being satisfied that the ends of justice would otherwise be defeated, commit him, when arrested, to a gaol until his trial.

Deposit instead of recognizance.

105. (1) (a) When any person is required by any court, judge, magistrate or judicial officer to enter into recognizances with or without sureties under any of the provisions of this Act, such court, judge, magistrate or judicial officer may, except in the case of a bond for good behaviour, instead of causing such recognizances to be entered into, permit him or some person on his behalf to deposit a sum of money or Government securities to such amount as the court, judge, magistrate or judicial officer may fix.

(b) Conditions in writing shall be made, in respect of such a deposit of money or securities, of the same nature as the conditions prescribed by this Chapter in respect of recognizances, and all the provisions of this Chapter prescribing the circumstances in which recognizances taken from the accused alone shall be forfeited, his arrest if about to abscond, and remission of forfeited bail, shall apply *mutatis mutandis* in respect of any such deposit of money or securities.

(2) (a) If a person is charged with any offence other than an offence specified in Part II of the Second Schedule, any policeman holding a rank or post designated by the Minister from time to time for the purposes of this section by notice in the *Gazette*, may at a police station or police post, at any time when no judicial officer is available, release such person on bail if he or any other person on his behalf deposits with such policeman, such sum of money as the policeman may fix, or furnishes to such policeman such security in lieu of bail as the latter deems sufficient.

(b) The provisions of sub-section (1) as to conditions, forfeiture and remission of forfeited bail shall *mutatis mutandis* apply in connection with a deposit of money or security given under this sub-section.

Provision in case of default in the conditions of recognizance.

106. If it appears to the court, judge, magistrate or other judicial officer concerned that default has been made in any condition of a recognizance taken before it or him, or if it appears to the court, judge, magistrate or other judicial officer before which or whom an accused person has to appear in terms of any recognizance entered into before another court, judge, magistrate or judicial officer, that default has been made in any condition of such recognizance, such court, judge, magistrate or other judicial officer may—

(a) issue an order declaring the recognizance forfeited, and such order shall have the effect of a judgment on the recognizance for the amounts therein named

daar te bly totdat hy volgens wet ontslaan word; maar die hof kan die beskuldigde te eniger tyd na goëddunke op borgtog vir sy verskyning vrylaat.

102. Die pleit of skuldigbevinding van 'n beskuldigde wat soos voormeld op borgtog vrygelaat is, hef nie die borgakte op nie wat vir sy verskyning gedurende die verhoor en totdat vonnis gevel of hy ontslaan word, van krag bly, maar die hof kan die beskuldigde by sy verhoor gevange sit of kan hom verplig om ondanks so 'n borgakte nuwe of addisionele borge vir sy verskyning vir verhoor of vonnis (na gelang van die geval) te vind en so 'n gevangesetting onthef die borge.

Borge nie onthef
voor vonnis of
ontslag van
beskuldigde nie.

103. As 'n borg wat 'n borgakte aangegaan het, sterf voordat 'n verbeurdverklaring sou kon plaasvind, word sy boedel van alle aanspreeklikheid ten opsigte van die borgakte onthef, maar die beskuldigde kan verplig word om 'n nuwe borg te vind.

Dood van borg.

104. Wanneer 'n beskuldigde ingevolge 'n bepaling van hierdie Hoofstuk op borgtog vrygelaat is, kan 'n magistraat na goëddunke, op aansoek van 'n vredesbeampte en op skriftelike inligting onder eed van daardie beampte dat daar rede bestaan om te vermoed dat die beskuldigde op die punt staan om te vlug ten einde die gereg te ontwyk, 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van die beskuldigde uitreik en, as hy oortuig is dat die regsbedeling anders verydel sou word, hom, as hy in hegtenis geneem is, gevange sit totdat sy verhoor plaasvind.

Iemand op borgtog
vrygelaat, kan in
hegtenis geneem
word as hy op
die punt staan
om te vlug.

105. (1) (a) Wanneer iemand deur 'n hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar aangesê word om ingevolge 'n bepaling van hierdie Wet borgaktes met of sonder borge aan te gaan, kan daardie hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar, behalwe in die geval van 'n borgakte vir goë gedrag, in plaas van hom sodanige borgaktes te laat aangaan, hom of iemand anders ten behoeve van hom toelaat om die som geld in kontant of in Staatseffekte wat die hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar vasstel, te deponeer.
- (b) Skriftelike voorwaardes van dieselfde aard as die voorwaardes deur hierdie Hoofstuk ten opsigte van borgaktes voorgeskryf, word ten opsigte van die gedeponeerde geld of effekte gestel, en al die bepalings van hierdie Hoofstuk wat die omstandighede waarin die borggelde wat deur slegs die beskuldigde verstrek is, verbeurd verklaar moet word, sy inhegtenisneming wanneer hy op die punt staan om te vlug, en die kwytskelding van verbeurdverklarde borggeld voorskryf, is *mutatis mutandis* ten opsigte van die gedeponeerde geld of effekte van toepassing.
- (2) (a) Indien iemand weens 'n ander misdryf as 'n misdryf in Deel II van die Tweede Bylae vermeld, aangekla word, kan 'n polisiebeampte wat 'n rang of pos beklee wat deur die Minister van tyd tot tyd vir die doeleindes van hierdie artikel by kennisgewing in die *Staatskoerant* aangewys is, by 'n polisiestasie of -pos, te eniger tyd wanneer geen regterlike amptenaar beskikbaar is nie, so iemand op borgtog vrylaat as hy of iemand anders ten behoeve van hom by so 'n polisiebeampte die som geld deponeer wat die polisiebeampte vasstel, of aan die polisiebeampte die sekuriteit in plaas van borggeld verstrek wat laasgenoemde toereikend ag.
- (b) Die bepalings van sub-artikel (1) met betrekking tot voorwaardes, verbeurdverklaring en kwytskelding van verbeurdverklarde borggeld is *mutatis mutandis* van toepassing in verband met geld of sekuriteit wat ingevolge hierdie sub-artikel gedeponeer of verstrek is.

Deposito in
plaas van
borgakte.

106. Indien dit na die mening van die betrokke hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar blyk dat een of ander van die voorwaardes van 'n borgakte voor hom aangegaan, nie nagekom is nie, of indien dit na die mening van die hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar waarvoor of voor wie 'n beskuldigde moet verskyn ingevolge 'n borgakte voor 'n ander hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar aangegaan, blyk dat een of ander van die voorwaardes van bedoelde borgakte nie nagekom is nie, dan kan daardie hof, regter, magistraat of ander regterlike amptenaar—

Voorsiening
ingeval die
voorwaardes
van 'n borgakte
nie nagekom
word nie.

- (a) 'n bevel uitreik waarby die borgakte verbeurd verklaar word, en so 'n bevel het die uitwerking van 'n vonnis op die borgakte vir die daarin vermelde bedrae teen

against the person admitted to bail and his sureties respectively;

- (b) issue a warrant for the arrest of the person admitted to bail and afterwards, upon being satisfied that the ends of justice would otherwise be defeated, commit him, when so arrested, to a gaol until his trial.

Remission of bail.

107. The Minister or any person acting under his authority, may in his discretion remit any portion of any amount forfeited under this Chapter and enforce payment in part only.

Release of juvenile offenders without bail.

108. (1) When a person under the age of nineteen years is charged with any offence other than treason, murder or rape, any court which, or any magistrate or policeman who may under any provision of this Chapter release the said person on bail may, instead of releasing him on bail, or instead of detaining him—

- (a) release him without bail and warn him to appear before a court or magistrate at a time and on a date then fixed by the court, magistrate or policeman; or
- (b) release him without bail to the care of the person in whose custody he is and warn that person to bring him or cause him to be brought before a court or magistrate at a time and on a date then fixed as aforesaid; or
- (c) place him in a place of safety (as defined in section *one* of the Children's Act, 1937), pending his appearance or further appearance before a court or magistrate, or until he is otherwise dealt with according to law.

(2) Any person who, having been warned in terms of paragraph (b) of sub-section (1), fails without reasonable excuse (the burden of proof of which shall be upon him) to act in accordance with that warning shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding ten pounds or in default of payment of that fine, to imprisonment for a period not exceeding one month.

CHAPTER VIII.

TRIAL BEFORE SUPERIOR COURT WITHOUT A JURY.

Criminal cases to be tried by a judge without a jury.

109. (1) In any criminal case pending before a superior court—

- (a) in which the Minister has in terms of section *one hundred and eleven* directed that the accused shall be tried by a judge without a jury; or
- (b) in which the Minister has not so directed and the accused has not in terms of section *one hundred and thirteen*, and in accordance with the provisions of that section, demanded to be tried by a judge and a jury,

the accused shall, subject to the provisions of section *one hundred and twelve*, be tried by a judge of the Supreme Court without a jury and as hereinafter in this section provided.

(2) The judge presiding at the trial may summon to his assistance any person who has, or any two persons who have, in the opinion of the judge, experience in the administration of justice, or skill in any matter which may have to be considered at the trial, to sit with him at the trial, as assessor or assessors: Provided that if the accused is to be tried upon a charge of having committed or attempted to commit treason, murder, rape or sedition or in any case in which the Minister has given a direction under section *one hundred and eleven*, the judge shall summon to his assistance two assessors as aforesaid.

(3) Before the trial the said judge shall administer an oath to the person or persons whom he has so called to his assistance that he or they will give a true verdict, according to the evidence upon the issues to be tried, and thereupon he or they shall be a member or members of the court subject to the following provisions:

- (a) any matter of law arising for decision at such trial, and any question arising thereat as to whether a matter for decision is a matter of fact or a matter of law, shall be decided by the presiding judge and no assessor shall have a voice in any such decision;
- (b) the presiding judge may adjourn the argument upon any such matter or question as is mentioned in para-

die onder borgtog vrygestelde persoon en sy borge onderskeidelik;

- (b) 'n lasbrief uitreik vir die inhegtenisneming van die onder borgtog vrygestelde persoon en daarna, indien oortuig dat die regspleging andersins verydel sou word, hom, wanneer hy aldus in hegtenis geneem is, gevange sit totdat sy verhoor plaasvind.

107. Die Minister of iemand wat op sy gesag handel, kan na goeddunke 'n gedeelte van 'n bedrag wat ingevolge hierdie Hoofstuk verbeurd verklaar is, kwytskeld en betaling van slegs 'n gedeelte afdwing.

Kwytskelding van borggeld.

108. (1) Indien iemand onder die ouderdom van negentien jaar weens 'n ander misdryf as hoogverraad, moord of verkragting aangekla word, kan 'n hof, of magistraat of polisiebeampte wat ingevolge 'n bepaling van hierdie Hoofstuk so iemand op borgtog kan vrylaat, in plaas van hom op borgtog vry te laat, of in plaas van hom aan te hou—

Vrylating van jeugdige misdadigers sonder borgtog.

- (a) hom sonder borgtog vrylaat en hom waarsku om voor 'n hof of magistraat op die uur en dag wat dan deur die hof, magistraat of polisiebeampte vasgestel word, te verskyn; of
- (b) hom sonder borgtog onder die sorg van die persoon in wie se bewaring hy is, vrylaat en daardie persoon waarsku om hom voor 'n hof of magistraat te bring of te laat bring op die uur en dag wat dan soos voormeld vasgestel word; of
- (c) hom, in afwagting van sy verskyning of verdere verskyning voor 'n hof of magistraat, of totdat andersins regtens met hom gehandel word, in 'n veiligheidsplek soos in artikel een van die Kinderwet, 1937, omskryf, plaas.

(2) Iemand wat, nadat hy ingevolge paragraaf (b) van subartikel (1) gewaarsku is, sonder redelike verskoning (die bewyslas waarvan op hom rus) in gebreke bly om daardie waarskuwing te gehoorsaam, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens tien pond of by wanbetaling van daardie boete, met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens een maand.

HOOFSTUK VIII.

VERHOOR VOOR 'N HOËRHOF SONDER 'N JURIE.

109. (1) In enige strafsak voor 'n hoërhof aanhangig—

Strafsake word deur 'n regter sonder 'n jurie verhoor.

- (a) waarin die Minister ingevolge artikel honderd-en-elf gelas het dat die beskuldigde deur 'n regter sonder 'n jurie verhoor moet word; of

(b) waarin die Minister nie aldus gelas het nie en die beskuldigde nie ingevolge artikel honderd-en-dertien en ooreenkomstig die bepalings van bedoelde artikel, geëis het om deur 'n regter en 'n jurie verhoor te word nie, word die beskuldigde, behoudens die bepalings van artikel honderd-en-twaalf, deur 'n regter van die Hooggeregshof sonder 'n jurie en soos hieronder in hierdie artikel bepaal, verhoor.

(2) Die regter wat by die verhoor voorsit, kan een of twee persone wat na die oordeel van die regter ervaring het van die regspleging of bedrewe is in een of ander onderwerp wat moontlik by die verhoor oorweeg sal moet word, oproep om as assessor of assessors saam met hom by die verhoor sitting te neem: Met dien verstande dat indien die beskuldigde verhoor staan te word op 'n aanklag weens die pleging van hoogverraad, moord, verkragting of oproer of 'n poging daartoe, of in 'n geval waarin die Minister 'n lasgewing kragtens artikel honderd-en-elf gedoen het, die regter twee assessors soos voormeld moet oproep om hom by te staan.

(3) Bedoelde regter neem voor die verhoor van die persoon of persone wat hy aldus opgeroep het om hom by te staan 'n eed af dat hy of hulle 'n ware uitspraak ooreenkomstig die getuienis op die punte wat verhoor staan te word, sal gee, en daarop is hy of hulle lid of lede van die hof behoudens die volgende bepalings:

- (a) enige regspunt wat vir beslissing by so 'n verhoor ontstaan en enige vraag wat daar ontstaan of 'n punt vir beslissing 'n feitpunt of 'n regspunt is, word deur die voorsittende regter beslis en geen assessor het enige stem by so 'n beslissing nie;
- (b) die voorsittende regter kan die argumente op 'n in paragraaf (a) bedoelde punt of vraag verdaag en

- graph (a) and may sit alone for the hearing of such argument and the decision of such matter or question;
- (c) whenever the presiding judge shall give a decision in terms of paragraph (a) he shall give his reasons for that decision;
 - (d) upon all matters of fact the decision or finding of the majority of the members of the court shall be the decision or finding of the court, except when only one assessor sits with the presiding judge, in which case the decision or finding of such judge shall be the decision or finding of the court if there is a difference of opinion;
 - (e) it shall not be incumbent on the court to give any reasons for its decision or finding on any matter under paragraph (d).

(4) If any such assessor is not a person in the full-time employment of the State he shall be entitled to a refund of any reasonable expenditure which he may have necessarily incurred in connection with his attendance at the trial and to such remuneration for his services as assessor as the Minister in consultation with the Minister of Finance, may determine.

(5) The provisions of this Act relating to trials by a superior court shall, in so far as they can be applied, apply to any trial without a jury under this section.

Incapacity of
assessor.

110. (1) If at any time during a trial in respect of which the presiding judge was not in terms of the proviso to sub-section (2) of section *one hundred and nine* obliged to summon assessors to his assistance, any assessor dies or becomes in the opinion of the judge incapable of continuing to act as assessor, the judge may, if he thinks fit, direct that the trial shall proceed without such assessor.

(2) Where the judge has given a direction in terms of sub-section (1) the trial shall proceed as if the said assessor had not been called by the judge to his assistance.

(3) If at any time during a trial in respect of which the presiding judge was in terms of the proviso to sub-section (2) of section *one hundred and nine* obliged to summon assessors to his assistance, one of the assessors dies or becomes in the opinion of the judge incapable of continuing to act as assessor, the judge may if he thinks fit, with the consent of the accused and the prosecutor, direct that the trial shall proceed without such assessor.

(4) Where the trial proceeds in pursuance of a direction given in terms of sub-section (3) the decision of the court shall, notwithstanding anything in paragraph (d) of sub-section (3) of section *one hundred and nine* contained, be unanimous.

(5) If the judge does not direct as provided in sub-section (1) or (3) or where the court is unable, as required by sub-section (4), to agree on a decision on any charge in the indictment, the provisions of sub-section (2) of section *one hundred and forty-nine* shall *mutatis mutandis* apply.

(6) If the court is unable, as required by sub-section (4), to agree on a decision on any charge in the indictment, and the person accused is again tried on such charge, then the judge and the assessor who were members of the court which failed to agree as aforesaid shall not be competent to be members of any subsequent court constituted to try the accused on such charge.

Minister may
direct trial by
judge without a
jury in certain
cases.

111. When a person committed for trial is or two or more persons jointly committed for trial are to be tried before a provincial or local division of the Supreme Court upon an indictment charging him or them with having committed or attempted to commit an offence—

- (a) under Chapter I of the Riotous Assemblies and Criminal Law Amendment Act, 1914 (Act No. 27 of 1914); or
- (b) under section *thirty-three* of the Atomic Energy Act, 1948 (Act No. 35 of 1948); or
- (c) relating to illicit dealing in or illegal possession of precious metal or precious stones; or
- (d) relating to the supply of intoxicating liquor to natives or coloured persons; or
- (e) relating to insolvency; or

- kan vir die verhoor van sodanige argumente en die beslissing van so 'n punt of vraag alleen sit;
- (c) wanneer die voorsittende regter 'n beslissing kragtens paragraaf (a) gee, gee hy sy redes vir die beslissing;
 - (d) op alle feitepunte is die beslissing of bevinding van die meerderheid van die lede van die hof die beslissing of bevinding van die hof, behalwe wanneer slegs een assessor saam met die voorsittende regter sit, in watter geval die beslissing of bevinding van bedoelde regter die beslissing of bevinding van die hof is indien daar verskil van mening bestaan;
 - (e) die hof is nie verplig om enige redes vir sy beslissing of bevinding op enige punt kragtens paragraaf (d) te gee nie.

(4) Indien so 'n assessor nie 'n persoon in voltydse diens van die Staat is nie, is hy geregtig op terugbetaling van alle redelike uitgawe wat hy noodwendig in verband met sy bywoning van die verhoor gehad het en op die besoldiging vir sy dienste as assessor wat die Minister in oorleg met die Minister van Finansies bepaal.

(5) Die bepalings van hierdie Wet met betrekking tot 'n verhoor deur 'n hoërhof is, vir sover hulle toegepas kan word, van toepassing op 'n verhoor sonder 'n jurie ingevolge hierdie artikel.

110. (1) Indien te eniger tyd gedurende 'n verhoor ten opsigte waarvan die voorsittende regter nie ingevolge die voorbehoudsbepaling by sub-artikel (2) van artikel *honderd-en-nege* verplig was om assessors op te roep om saam met hom sitting te neem nie, 'n assessor te sterwe kom of volgens die oordeel van die regter onbekwaam word om verder as assessor te dien, kan die regter na goëddunke gelas dat die verhoor sonder bedoelde assessor voortgesit word.

Onbekwaamheid van assessor.

(2) Waar die regter ingevolge sub-artikel (1) gelas het, gaan die verhoor voort asof bedoelde assessor nie deur die regter opgeroep was om saam met hom sitting te neem nie.

(3) Indien te eniger tyd gedurende 'n verhoor ten opsigte waarvan die voorsittende regter ingevolge die voorbehoudsbepaling by sub-artikel (2) van artikel *honderd-en-nege* verplig was om assessors op te roep om saam met hom sitting te neem, een van die assessors te sterwe kom of volgens die regter se oordeel onbekwaam word om verder as assessor te dien, kan die regter na goëddunke en met instemming van die beskuldigde en die vervolger gelas dat die verhoor sonder bedoelde assessor voortgesit word.

(4) Waar die verhoor ingevolge 'n lasgewing kragtens sub-artikel (3) voortgesit word, moet die beslissing van die hof, ondanks die bepalings van paragraaf (d) van sub-artikel (3) van artikel *honderd-en-nege*, eenparig wees.

(5) Indien die regter nie kragtens sub-artikel (1) of (3) gelas nie, of waar die hof nie in staat is om volgens voorskrif van sub-artikel (4) in verband met 'n beslissing aangaande een of ander aanklag in die akte van beskuldiging ooreen te kom nie, is die bepalings van sub-artikel (2) van artikel *honderd nege-en-veertig mutatis mutandis* van toepassing.

(6) Indien die hof nie in staat is om volgens voorskrif van sub-artikel (4) in verband met 'n beslissing aangaande 'n aanklag in die akte van beskuldiging ooreen te kom nie, en die beskuldigde weer op die aanklag verhoor word, dan is die regter en die assessor wat lede was van die hof wat soos voormeld nie in staat was om ooreen te kom nie, onbevoeg om lede te wees van 'n hof wat daarna saamgestel word om die beskuldigde op bedoelde aanklag te verhoor.

111. Wanneer iemand wat ter strafsitting verwys is, of twee of meer persone wat gesamentlik ter strafsitting verwys is, voor 'n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof verhoor staan te word op 'n akte van beskuldiging waarin hy of hulle aangekla word weens 'n oortreding of 'n poging tot oortreding—

Minister kan in sekere sake verhoor deur 'n regter sonder 'n jurie gelas.

- (a) ingevolge Hoofstuk I van die „Oproerige Bijeenkomsten en Krimineel Recht Wijzigingswet, 1914” (Wet No. 27 van 1914); of
- (b) ingevolge artikel *drie-en-dertig* van die Wet op Atoomkrag, 1948 (Wet No. 35 van 1948); of
- (c) in verband met onwettige handel in of onwettige besit van edele metaal of edelgesteentes; of
- (d) in verband met die verskaffing van bedwelmende drank aan naturelle of kleurlinge; of
- (e) in verband met insolvensie; of

- (f) in connection with which facts relating to "prescribed material" as defined in section one of the Atomic Energy Act, 1948, may have to be considered; or
 - (g) in connection with which facts may have to be considered, for the proper understanding of which an expert knowledge of bookkeeping, accounts, geology, mineralogy or metallurgy may be necessary; or
 - (h) towards or in connection with a non-European if the accused or any of the accused is a European or towards or in connection with a European, if the accused or any of the accused is a non-European,
- or with such an offence together with any other offence, the Minister may, by a notification on or attached to the notice of trial, direct that the trial take place before a judge without a jury.

Special criminal courts for the trial of certain offences.

112. (1) Whenever an attorney-general decides to indict an accused upon a charge of treason, sedition or public violence, or of an attempt, conspiracy or incitement to commit such an offence, and is of opinion that, if the accused were tried by a jury, the ends of justice are likely to be defeated, he shall state in writing to the Minister such his opinion and the facts upon which it is based and specify the offence for which he proposes to indict the accused.

(2) (a) The Governor-General may thereupon constitute a special criminal court to sit at any place in the Union at which the accused might otherwise have been tried before a provincial or local division of the Supreme Court for such offence.

(b) Such special criminal court shall have jurisdiction to try without a jury any charge for an offence referred to in sub-section (1) which may be made in the indictment lodged by the attorney-general in respect of the accused, and to sentence the accused, if convicted of such an offence, to any punishment that may by law be imposed therefor.

(3) (a) A special criminal court shall consist of at least two and not more than three judges of the Supreme Court and the decision of the court shall be unanimous.

(b) The Minister shall designate an officer in the public service or a judge's clerk to act as registrar of such court.

(4) (a) The constitution of such special criminal court shall be notified in the *Gazette*, together with the names of the members thereof, the name and official address of the registrar thereof, and the date on which and the place at which it will commence its sittings.

(b) At any time after the constitution of the court is so notified, the attorney-general may lodge with the registrar thereof any such indictment aforesaid.

(5) Save as is otherwise in this section provided, the provisions of this Act relating to a trial by a superior court shall apply *mutatis mutandis* in respect of the trial of an accused by a special criminal court: Provided that if a special criminal court is unable, as required by paragraph (a) of sub-section (3), to agree on a decision on any charge in the indictment, and the accused is again tried on such charge, then no judge who was a member of the court which failed to agree as aforesaid shall be competent to be a member of any subsequent special criminal court constituted to try the accused on such indictment.

(6) At the conclusion of every session of a special criminal court, the registrar thereof shall transmit the records of the proceedings of that session to the registrar of the provincial division of the Supreme Court of the province in which the special criminal court held its sittings, and such records shall thereupon become records of that provincial division.

CHAPTER IX.

TRIAL BY JURY.

Certain criminal cases to be tried by a judge and a jury of nine men.

113. (1) Any person who is committed for trial for any offence by a magistrate and who—

- (a) verbally at the conclusion of the preparatory examination; or
- (b) by written notice to the magistrate of the district in which the preparatory examination was held, within

- (f) in verband waarmee feite aangaande „voorgeskrewe materiaal” soos in artikel een van die Wet op Atoomkrag, 1948 omskryf, moontlik oorweeg sal moet word; of
- (g) in verband waarmee feite moontlik oorweeg sal moet word vir die behoorlike begrip waarvan deskundige kennis van boekhou, rekeninge, geologie, mineralogie of metallurgie nodig mag wees; of
- (h) teenoor of in verband met 'n nie-blanke indien die beskuldigde of een van die beskuldigdes 'n blanke is of teenoor of in verband met 'n blanke indien die beskuldigde of een van die beskuldigdes 'n nie-blanke is,
- of so 'n oortreding tesame met enige ander misdryf, dan kan die Minister by wyse van 'n kennisgewing op of geheg aan die kennisgewing van verhoor, gelas dat die verhoor voor 'n regter sonder 'n jurie moet geskied.

112. (1) Wanneer 'n prokureur-generaal besluit om 'n beskuldigde op 'n akte van beskuldiging te vervolg weens 'n aanklag van hoogverraad, oproer of openbare geweldpleging of weens 'n poging, sameswering of uitlokking tot die pleging van so 'n misdryf, en van oordeel is dat indien die beskuldigde deur 'n jurie verhoor sou word, die regsbedeling waarskynlik verydel sou word, deel hy sy oordeel en die feite waarop dit gegrond is, skriftelik aan die Minister mee en meld hy die misdryf waarvoor hy voornemens is om die beskuldigde op 'n akte van beskuldiging te vervolg.

Spesiale strafhof vir die verhoor van sekere misdrywe.

- (2) (a) Die Goewerneur-generaal kan daarop 'n spesiale strafhof saamstel om op enige plek in die Unie sitting te hou waar die beskuldigde andersins voor 'n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof vir bedoelde misdryf verhoor sou kon geword het.
- (b) So 'n spesiale strafhof het regsbevoegdheid om enige aanklag van 'n in sub-artikel (1) bedoelde misdryf wat gemaak word in die akte van beskuldiging wat ten opsigte van die beskuldigde deur die prokureur-generaal ingedien word, sonder 'n jurie te verhoor, en die beskuldigde, indien hy aan so 'n misdryf skuldig bevind word, te vonnis tot enige straf wat regtens daarvoor opgelê kan word.
- (3) (a) 'n Spesiale strafhof bestaan uit minstens twee en hoogstens drie regters van die Hooggeregshof, en die uitspraak van die hof moet eenparig wees.
- (b) Die Minister wys 'n amptenaar in die Staatsdiens of 'n regtersklerk aan om as griffier van so 'n hof op te tree.
- (4) (a) Die samestelling van so 'n spesiale strafhof word in die *Staatskoerant* bekendgemaak, tesame met die name van die lede daarvan, die naam en amptelike adres van die griffier daarvan, en die datum waarop en die plek waar die hof se sittings 'n aanvang sal neem.
- (b) Die prokureur-generaal kan te eniger tyd nadat die samestelling van die hof aldus bekendgemaak is, 'n akte van beskuldiging soos voormeld by die griffier daarvan indien.

(5) Behalwe vir sover in hierdie artikel anders bepaal word, is die bepalings van hierdie Wet met betrekking tot 'n verhoor deur 'n hoërhof *mutatis mutandis* van toepassing ten opsigte van die verhoor van 'n beskuldigde deur 'n spesiale strafhof: Met dien verstande dat indien 'n spesiale strafhof nie volgens ver-eiste van paragraaf (a) van sub-artikel (3) op 'n beslissing ten opsigte van 'n aanklag in die akte van beskuldiging kan saamstem nie, en die beskuldigde weer op bedoelde aanklag verhoor word, geen regter wat 'n lid was van die hof wat nie soos voormeld kon saamstem nie, dan bevoeg is nie om lid te wees van 'n latere spesiale strafhof wat saamgestel word om die beskuldigde op so 'n akte van beskuldiging te verhoor.

(6) Na afloop van iedere sitting van 'n spesiale strafhof, stuur die griffier daarvan die notule van die verrigtings van daardie sitting na die griffier van die provinsiale afdeling van die Hooggeregshof van die provinsie waarin die spesiale strafhof sy sittings gehou het, en bedoelde notule word daarop prosesstukke van daardie provinsiale afdeling.

HOOFSTUK IX.

VERHOOR DEUR 'N JURIE.

113. (1) Iemand wat weens 'n misdryf deur 'n magistratuur ter strafsitting verwys word en wat—
- (a) mondeling by afloop van die voorlopige ondersoek; of
- (b) by skriftelike kennisgewing aan die magistratuur van die distrik waarin die voorlopige ondersoek gehou is,

Sekere strafsake word deur 'n regter en 'n jurie van nege lede verhoor.

three weeks from the date upon which he is committed for trial; or

- (c) if before the said period of three weeks has elapsed, notice is served upon him that he will be tried upon an indictment before a provincial or local division of the Supreme Court, by written notice to the said magistrate within seven days after the service of such notice,

demands to be tried by a judge and a jury, shall, if he is indicted for trial for any offence before a superior court, but subject to the provisions of sections *one hundred and eleven* and *one hundred and twelve*, be tried by a judge of the Supreme Court and a jury of nine men of whom not less than seven shall determine the verdict: Provided that if two or more persons are charged jointly on the same indictment, no such demand shall be effective unless made by all such persons.

(2) The magistrate who commits any person for trial shall upon conclusion of the preparatory examination inform the person committed for trial that if he is indicted for trial before a superior court he shall have the right, subject to the provisions of sections *one hundred and eleven* and *one hundred and twelve*, to be tried by a judge and jury, provided he demands to be tried by a judge and jury in accordance with the provisions of and within the periods prescribed by sub-section (1), and shall record upon the record of the preparatory examination the fact that he has so informed the person committed for trial, and any such record shall be conclusive proof that the person was so informed.

Jurors.

Qualification of jurors.

114. Every European male person over the age of twenty-five and under the age of sixty-five years who is a registered parliamentary voter in the Union and who is not exempted by the provisions hereinafter contained or by any other law, shall be qualified and liable to serve as a juror on any jury empanelled for any criminal trial within the jury district in which such person resides.

Exemption from serving as jurors.

115. (1) The following persons shall be exempt from serving as jurors:

- (a) Ministers and members of the Executive Council;
- (b) judges of the Supreme Court;
- (c) members of either House of Parliament or of a provincial council or of a provincial executive committee;
- (d) any officer of Parliament or of a provincial council;
- (e) ministers of religion;
- (f) advocates and attorneys duly admitted and actually practising, articled or managing clerks to attorneys, and enrolled agents in the magistrates' courts;
- (g) medical practitioners, dentists, chemists and druggists, duly registered as such and actually practising;
- (h) persons who are serving or actually undergoing training in any land, sea or air force under the laws relating to the defence of the Union and members of any police force;
- (i) members of the public service;
- (j) deputy sheriffs and sheriffs' officers;
- (k) college professors and lecturers, school inspectors and school teachers;
- (l) masters of vessels and pilots;
- (m) persons continuously employed in any public railway, tramway, electrical works, waterworks or sewerage works or in connection with a hospital;
- (n) persons actually engaged as editors of, or reporters for newspapers;
- (o) persons accredited in the Union as consuls;
- (p) persons in the service of Her Majesty the Queen in any of her Governments;
- (q) persons incapacitated by deafness, blindness or other permanent infirmity for service on a jury;
- (r) secretaries of divisional councils;
- (s) municipal councillors;
- (t) heads and sub-heads of municipal departments;
- (u) traffic police in the employ of a local authority.

binne drie weke vanaf die datum waarop hy ter strafsitting verwys word; of

(c) indien voor bedoelde tydperk van drie weke verstreke is, kennisgewing aan hom bestel word dat hy op 'n akte van beskuldiging voor 'n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof verhoor sal word, by skriftelike kennisgewing aan bedoelde magistraat binne sewe dae na die bestelling van bedoelde kennisgewing, eis om deur 'n regter en 'n jurie verhoor te word, moet, indien hy weens 'n misdryf op 'n akte van beskuldiging voor 'n hoërhof vervolg word, behoudens die bepalings van artikels *honderd-en-elf* en *honderd-en-twaalf*, deur 'n regter van die Hooggeregshof en 'n jurie van nege lede van wie minstens sewe die uitspraak bepaal, verhoor word: Met dien verstande dat indien twee of meer persone gesamentlik op dieselfde akte van beskuldiging aangekla word, so 'n eis nie geldig is nie tensy dit deur al die persone gedoen word.

(2) Die magistraat wat iemand ter strafsitting verwys, moet by afloop van die voorlopige ondersoek die persoon wat ter strafsitting verwys is, in kennis stel dat indien hy op 'n akte van beskuldiging voor 'n hoërhof vervolg word, hy die reg het om, behoudens die bepalings van artikels *honderd-en-elf* en *honderd-en-twaalf*, deur 'n regter en 'n jurie verhoor te word mits hy ooreenkomstig die bepalings van en binne die tydperke voorgeskryf by sub-artikel (1) eis om deur 'n regter en 'n jurie verhoor te word, en moet op die notule van die voorlopige ondersoek die feit dat hy die persoon wat ter strafsitting verwys is, aldus in kennis gestel het, aanteken, en so 'n aantekening is afdoende bewys dat die persoon aldus in kennis gestel is.

Jurieledede.

114. Iedere blanke manspersoon bo die ouderdom van vyf-en-twintig jaar en onder die ouderdom van vyf-en-sestig jaar wat 'n geregistreerde parlementêre kieser in die Unie is en wat nie deur die bepalings hieronder of deur 'n ander wetsbepaling vrygestel word nie, is bevoeg en aanspreeklik om as jurielid diens te doen op enige jurie wat saamgestel word vir 'n strafregtelike verhoor binne die juriedistrik waarin bedoelde persoon woonagtig is. Kwalifikasies van jurieledede.

115. (1) Die volgende persone word van diens as jurieledede vrygestel: Vrystelling van diens as jurieledede.

- (a) Ministers en lede van die Uitvoerende Raad;
- (b) regters van die Hooggeregshof;
- (c) lede van die een of ander Huis van die Parlement of van 'n provinsiale raad of van 'n provinsiale uitvoerende komitee;
- (d) 'n amptenaar van die Parlement of van 'n provinsiale raad;
- (e) Godsdienstlêers;
- (f) advokate en prokureurs wat behoorlik toegelaat is en werklik praktiseer, leer- of besturende klerke van prokureurs, en in magistraatshoue ingeskrewe wets-agente;
- (g) geneeshere, tandartse, aptekers en drogiste behoorlik as sodanig geregistreer en wat werklik praktiseer;
- (h) persone wat ingevolge die wetsbepalings met betrekking tot die verdediging van die Unie in 'n land, see- of lugmag dien of werklike opleiding ondergaan, en lede van 'n polisiemag;
- (i) lede van die Staatsdiens;
- (j) adjunk-balju's en beamptes van balju's;
- (k) professore en lektore aan 'n kollege, skool-inspekteurs en skoolonderwysers;
- (l) skippers van vaartuie en loodse;
- (m) persone wat ononderbroke in diens is by enige openbare spoorweg, tremweg, elektriese werke, waterwerke of rioolwerke of in verband met 'n hospitaal;
- (n) persone werklik werksaam as redakteurs of verslaggewers van nuusblaaië;
- (o) persone wat in die Unie as konsuls geakkrediteer is;
- (p) persone in diens van Haar Majesteit die Koningin in enige van haar Regerings;
- (q) persone wat weens doofheid, blindheid of ander blywende gebrek onbekwaam is om in 'n jurie diens te doen;
- (r) sekretarisse van afdelingsrade;
- (s) munisipale raadslede;
- (t) hoofde en onderhoofde van munisipale departemente;
- (u) verkeerspolisie in diens van 'n plaaslike bestuur.

(2) Any person who claims to be exempted under this section by means of a document which he knows to be false in any material particular shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty pounds.

Jury Districts and Jury Lists.

Jury districts.

116. (1) Every electoral division, as delimited from time to time in accordance with the provisions of sections *thirty-eight* to and including *forty-three* of the South Africa Act, 1909, in which the court house is situate where a superior court is to be held for the trial of criminal cases, shall be a jury district: Provided that where an electoral division extends beyond the boundaries of the magisterial district in which such a court house is situate, the jury district shall comprise only those polling districts in the said electoral division which are situate wholly within the magisterial district: Provided further that if no polling district is situate wholly within such magisterial district, the polling district within which such a court house is situate, shall be the jury district: Provided further that if the Minister is of opinion that the area of any jury district is unduly large, he may by notice in the *Gazette* excise from the jury district one or more polling districts, and thereupon the jury district shall comprise only those polling districts which have not been so excised.

(2) If the Minister is of opinion that the area of any jury district is not large enough he may, notwithstanding anything to the contrary in sub-section (1) contained, by notice in the *Gazette* add to that jury district any polling district adjoining such jury district and such polling district shall thereupon form part of such jury district.

Jury lists.

117. (1) Any jury list which is in operation for any jury district immediately prior to the date of commencement of this Act shall remain in operation until replaced by a new list furnished for that jury district in terms of sub-section (2).

(2) Within three months from the date upon which a voters' list prepared after every general registration of voters comes into operation under sub-section (3) of section *eight* of the Electoral Consolidation Act, 1946 (Act No. 46 of 1946), in respect of any electoral division which comprises a jury district or within which a jury district is situate, the Chief Electoral Officer shall furnish the magistrate of the magisterial district within which that jury district is situate with a copy of the voters' list for European male persons for the said electoral division, from which have been removed the names of all persons who on the aforesaid date were under the age of twenty-five or over the age of sixty-five years and of all persons not registered as resident within the jury district.

(3) Any list furnished in terms of sub-section (2) shall be the jury list for the jury district in respect of which it has been so furnished and shall come into operation forthwith and shall remain in operation until replaced by a new list furnished for that jury district in terms of sub-section (2).

(4) Whenever by reason of the fact that a superior court is to be held for the trial of criminal cases at a place where such a court has not previously since the date of commencement of this Act been held, a jury district comes into existence, the Chief Electoral Officer shall within one month of the date upon which that jury district comes into existence, furnish the magistrate of the magisterial district within which that jury district is situate, with a copy of the voters' list for European male persons which has under section *eight* of the Electoral Consolidation Act, 1946, been prepared at the last preceding general registration of voters for the electoral division which comprises that jury district or within which that jury district is situate and from which have been removed the names of all persons who on the lastmentioned date were under the age of twenty-five or over the age of sixty-five years and of all persons not registered as resident within that jury district.

(5) Any list furnished in terms of sub-section (4) shall be the jury list for the jury district in respect of which it has been so furnished and shall come into operation forthwith and shall remain in operation until replaced by a new list furnished for that jury district in terms of sub-section (2).

(6) A jury district shall for the purposes of this section be deemed to be situated within the magisterial district within which the court house is situate where the superior court is

(2) Iemand wat deur middel van 'n dokument wat na sy wete in 'n wesenlike opsig vals is, aanspraak op vrystelling kragtens hierdie artikel maak, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig pond.

Juriedistrikte en Jurielyste.

116. (1) Iedere kiesafdeling, soos van tyd tot tyd ooreen- Juriedistrikte.
komstig die bepalinge van artikels *agt-en-dertig* tot en met *drie-en-veertig* van die „Zuid-Afrika Wet, 1909” afgebaken, waarbinne die hofgebou geleë is waar 'n hoërhof vir die verhoor van strafsake gehou staan te word, is 'n juriedistrik: Met dien verstande dat waar 'n kiesafdeling die grense van die magistraatsdistrik waarbinne so 'n hofgebou geleë is, oorskry, die juriedistrik slegs uit die stembedistrikte in bedoelde kiesafdeling bestaan wat geheel en al binne die magistraatsdistrik geleë is: Met dien verstande voorts dat indien geen stembedistrik geheel en al binne so 'n magistraatsdistrik geleë is nie, die stembedistrik waarbinne so 'n hofgebou geleë is, die juriedistrik is: Met dien verstande voorts dat indien die Minister van oordeel is dat die gebied van 'n juriedistrik oormatig groot is, hy by kennisgewing in die *Staatskoerant* een of meer stembedistrikte uit daardie juriedistrik kan skrap en daarna bestaan die juriedistrik slegs uit die stembedistrikte wat nie aldus geskrap is nie.

(2) Indien die Minister van oordeel is dat die gebied van 'n juriedistrik nie groot genoeg is nie, kan hy, ondanks andersluidende bepalinge in sub-artikel (1), by kennisgewing in die *Staatskoerant* enige stembedistrik wat aan bedoelde juriedistrik grens, aan daardie juriedistrik toevoeg en bedoelde stembedistrik maak daarop deel uit van bedoelde juriedistrik.

117. (1) 'n Jurielys wat onmiddellik voor die datum van Jurielyste.
die inwerkingtreding van hierdie Wet vir 'n juriedistrik in werking is, bly in werking totdat dit vervang word deur 'n nuwe lys wat ingevolge sub-artikel (2) vir bedoelde juriedistrik verstrekkend word.

(2) Binne drie maande vanaf die datum waarop 'n kieserslys, opgestel na iedere algemene registrasie van kiesers, kragtens sub-artikel (3) van artikel *agt* van die Wet tot Konsolidasie van die Kieswette, 1946 (Wet No. 46 van 1946), in werking tree ten opsigte van 'n kiesafdeling wat 'n juriedistrik uitmaak of waarbinne 'n juriedistrik geleë is, verstrekkend die Hoofverkiesingsbeampte aan die magistraat van die magistraatsdistrik waarbinne bedoelde juriedistrik geleë is, 'n kopie van die kieserslys vir blanke manspersone vir bedoelde kiesafdeling waaruit die name verwyder is van alle persone wat op voormelde datum onder die ouderdom van vyf-en-twintig of bo die ouderdom van vyf-en-sestig jaar was, en van alle persone wat nie as binne die juriedistrik woonagtig geregistreer is nie.

(3) 'n Lys ingevolge sub-artikel (2) verstrekkend, is die jurielys vir die juriedistrik ten opsigte waarvan dit aldus verstrekkend is en tree onverwyld in werking en bly in werking totdat dit vervang word deur 'n nuwe lys wat ingevolge sub-artikel (2) vir bedoelde juriedistrik verstrekkend word.

(4) Wanneer ten gevolge van die feit dat 'n hoërhof 'n sitting staan te hou vir die verhoor van strafsake op 'n plek waar so 'n hof nie voorheen sedert die datum van die inwerkingtreding van hierdie Wet gehou is nie, 'n juriedistrik tot stand kom, verstrekkend die Hoofverkiesingsbeampte binne 'n maand vanaf die datum waarop bedoelde juriedistrik tot stand kom aan die magistraat van die magistraatsdistrik waarbinne bedoelde juriedistrik geleë is, 'n kopie van die kieserslys vir blanke manspersone wat kragtens artikel *agt* van die Wet tot Konsolidasie van die Kieswette, 1946 by die laaste voorafgaande algemene registrasie van kiesers vir die kiesafdeling wat bedoelde juriedistrik uitmaak of waarbinne bedoelde juriedistrik geleë is, opgestel is en waaruit die name van alle persone verwyder is wat op laasbedoelde datum onder die ouderdom van vyf-en-twintig of bo die ouderdom van vyf-en-sestig jaar was, en van alle persone wat nie as binne bedoelde juriedistrik woonagtig geregistreer is nie.

(5) 'n Lys ingevolge sub-artikel (4) verstrekkend, is die jurielys vir die juriedistrik ten opsigte waarvan dit aldus verstrekkend is, en tree onverwyld in werking en bly in werking totdat dit vervang word deur 'n nuwe lys wat ingevolge sub-artikel (2) vir bedoelde juriedistrik verstrekkend word.

(6) 'n Juriedistrik word by die toepassing van hierdie artikel geag binne die magistraatsdistrik geleë te wees waarbinne die hofgebou geleë is waar die sitting van die hoërhof vir die ver-

to be held for the trial of criminal cases, notwithstanding that that jury district is not situate wholly within that magisterial district.

Transmission of jury list to sheriff.

118. Upon receipt of any list furnished to him in terms of section *one hundred and seventeen*, the magistrate shall transmit it to the sheriff or deputy-sheriff concerned who shall summon the jurors whose names are included in that list at the times and in the manner hereinafter provided.

Summoning of Jurors.

Sheriff to summon jury for criminal sessions.

119. (1) Not more than fourteen and not less than seven days before the day on which a jury will be required for the trial of criminal cases in a superior court, the sheriff or his deputy shall summon twenty-seven jurors or such greater number as the attorney-general may direct: Provided that—

- (a) if upon a date not more than twenty-eight days before the day upon which a jury will be so required the attorney-general is satisfied that at least twenty-seven jurors will be required as aforesaid, he may authorize the sheriff or his deputy to commence forthwith with the summoning of jurors;
- (b) if within a period of twenty-eight days before the day appointed for the trial of criminal cases in a superior court and before twenty-seven jurors have been summoned to attend that court, the attorney-general is satisfied that not more than two cases will be tried in such court before a jury and that in no such case will more than three persons be tried jointly, he may direct the sheriff or his deputy to summon only twenty-one jurors to attend that court, or if more than twenty-one jurors have already been summoned, direct that no further jurors be summoned;
- (c) if at any time not more than twenty-one days before the day appointed as aforesaid the attorney-general is satisfied that no jury will be required to try any case in that court, he shall direct that no jurors or no further jurors shall be summoned to attend that court and if any juror has already been summoned, he shall take such steps as he may consider necessary to cancel the summons.

(2) The names of the jurors to be so summoned shall be taken from the jury list of the jury district wherein the superior court is to be held.

(3) Any of the said jurors may be summoned to attend upon any day on which the criminal sessions of the court is held.

(4) Any juror actually serving on a jury in any case must continue to serve until the jury has given its verdict or until the jury is discharged by the court, notwithstanding that the period for which he has been summoned to attend has expired.

Mode of summoning jurors.

120. The sheriff or his deputy shall summon or cause to be summoned a juror by leaving with the juror or, in case he is absent from his usual place of abode, by leaving with some responsible adult person in occupation thereof, a notice under the hand of the sheriff or his deputy requiring such juror's attendance in court and at a place and on a day and hour stated therein.

Return of services to be made to registrar.

121. The officer summoning jurors shall make a return under his hand to the registrar of the court of the manner in which each summons was served or shall attend before the court and verify it under oath.

Mode of drawing names of jurors to be summoned and directions to be observed.

122. In drawing the names of jurors to be summoned for service, the sheriff or his deputy shall observe the following directions:

- (a) he shall place in a box cards of equal size containing the numbers corresponding to the numbers opposite the names of jurors on the jury list, except the jurors referred to in paragraph (f) and those who, according to the particulars contained in the said list, are clearly exempt from serving as jurors in terms of section *one hundred and fifteen*;
- (b) he shall, after shaking the box to distribute the cards therein, draw out of the box singly a number of cards equal to the number of jurors required to be summoned;

hoor van strafsake gehou staan te word, al is daardie juriedistrik nie geheel en al binne bedoelde magistraatsdistrik geleë nie.

118. By ontvangs van 'n lys wat ingevolge artikel *honderd-en-seventien* aan hom verstrekk is, stuur die magistraat dit aan die betrokke balju of adjunk-balju wat die jurielide wie se name daarin opgeneem is op die hieronder bepaalde tye en wyse moet dagvaar.

Oorsending van jurielys aan balju.

Dagvaarding van Jurielide.

119. (1) Hoogstens veertien en minstens sewe dae voor die dag waarop 'n jurie nodig is vir die verhoor van strafsake in 'n hoërhof, dagvaar die balju of sy adjunk sewe-en-twintig jurielide of 'n groter getal wat die prokureur-generaal gelas: Met dien verstande dat—

Balju dagvaar 'n jurie vir strafsittings.

- (a) indien die prokureur-generaal op 'n datum hoogstens agt-en-twintig dae voor die dag waarop 'n jurie aldus nodig sal wees, oortuig is dat minstens sewe-en-twintig jurielide nodig sal wees soos voormeld, hy die balju of sy adjunk kan magtig om onverwyld met die dagvaarding van jurielide te begin;
- (b) indien die prokureur-generaal binne 'n tydperk van agt-en-twintig dae voor die dag wat vasgestel is vir die verhoor van strafsake in 'n hoërhof en voordat sewe-en-twintig jurielide tot bywoning van daardie hof gedagvaar is, oortuig is dat hoogstens twee sake in so 'n hof voor 'n jurie verhoor sal word en dat in geen sodanige saak meer as drie persone gesamentlik verhoor sal word nie, hy die balju of sy adjunk kan gelas om slegs een-en-twintig jurielide tot bywoning van daardie hof te dagvaar, of indien meer as een-en-twintig jurielide reeds gedagvaar is, kan gelas dat geen verdere jurielide gedagvaar word nie;
- (c) indien die prokureur-generaal te eniger tyd hoogstens een-en-twintig dae voor die dag wat vasgestel is soos voormeld, oortuig is dat geen jurie nodig sal wees om enige saak in daardie hof te verhoor nie, hy moet gelas dat geen jurielide of geen verdere jurielide tot bywoning van daardie hof gedagvaar moet word nie, en indien 'n jurielid reeds gedagvaar is, doen hy die stappe wat hy nodig ag om die dagvaarding te kanselleer.

(2) Die name van die jurielide wat aldus gedagvaar moet word, word geneem uit die jurielys van die juriedistrik waarbinne die hoërhof gehou staan te word.

(3) Enige van bedoelde jurielide kan gedagvaar word om op enige dag waarop die strafsitting van die hof gehou word, te verskyn.

(4) 'n Jurielid wat werklik in enige saak in 'n jurie dien, gaan voort om te dien totdat die jurie sy uitspraak gegee het of totdat die jurie deur die hof ontslaan word, ondanks die feit dat die tydperk waarvoor hy gedagvaar is om te verskyn, verstryk het.

120. Die balju of sy adjunk dagvaar 'n jurielid of laat hom dagvaar deur 'n deur die balju of sy adjunk ondertekende kennisgewing, waarin so 'n jurielid se verskyning in die hof en op 'n plek, dag en uur daarin vermeld, gevorder word, aan die jurielid te lewer of, ingeval hy van sy gewone woonplek afwesig is, dit aan 'n verantwoordelike volwasse persoon in okkupasie daarvan te lewer.

Wyse van dagvaarding van jurielide.

121. Die beampte wat jurielide dagvaar, doen 'n deur hom ondertekende opgawe aan die griffier van die hof van die wyse waarop iedere dagvaarding bestel is, of verskyn voor die hof en bevestig dit onder eed.

Relaas van bestelling aan griffier gedoen te word.

122. By die trek van die name van jurielide wat vir diens gedagvaar moet word, voldoen die balju of sy adjunk aan die volgende voorskrifte:

Wyse waarop name van jurielide wat gedagvaar moet word, getrek moet word en voorskrifte wat nagekom moet word.

- (a) hy plaas in 'n doos kaarte van gelyke grootte wat die nommers bevat wat ooreenstem met die nommers teenoor die name van die jurielide op die jurielys behalwe die jurielide in paragraaf (f) bedoel en dié wat, volgens die besonderhede in die lys vervat, klaarblyklik ingevolge artikel *honderd-en-vyftien* van diens as jurielide vrygestel is;
- (b) nadat hy die doos geskud het om die kaarte daarin te versprei, trek hy uit die doos, een vir een, 'n aantal kaarte gelyk aan die aantal jurielide wat gedagvaar moet word;

- (c) after the cards are drawn he shall refer to the corresponding numbers in the jury list and, if it be found that the names of two or more persons nearly related or connected or residing upon the same property or employed in the same business are both or all drawn he shall lay aside the cards corresponding to the names of all but one of such persons separately, and draw out others and shall so proceed until the requisite number of jurors be obtained;
- (d) if before or after the issue or service of notices requiring the persons drawn to attend as jurors he discovers that any person whose name has been so drawn is dead, absent, or unable from sickness or any infirmity or other sufficient cause to attend, or if any such person satisfies him that he is in terms of section *one hundred and fifteen* exempt from serving as a juror, he shall draw other cards to make up the deficiency and summon the jurors whose names are so drawn: Provided such jurors shall be given the requisite number of day's notice;
- (e) he shall prepare a list of the names of the persons so drawn and summoned and forward it to the registrar of the court in which the said persons are required to serve as jurors;
- (f) the cards bearing the numbers corresponding to the names of persons who have served as jurors at any criminal sessions of any court during the preceding two years shall be kept separate until all the cards bearing the numbers corresponding to the names of persons who have not so served, are drawn;
- (g) when all the cards are drawn, the cards bearing the numbers corresponding to the names of persons who have performed their rota of service as jurors shall be returned to the box to be again drawn from and returned in like manner.

Drawing of names
by deputy-sheriff.

123. When the drawing of names of jurors is made by a deputy-sheriff the following provisions shall apply:

- (a) the deputy-sheriff shall, by notice posted on or near the principal door of the court-house of the magistrate, appoint a day, not less than four days after the date of posting of the notice, on which he will attend in the court-house at a time between the hours of nine o'clock in the morning and noon and stated in the notice, for drawing the names of the jurors;
- (b) such drawing shall take place publicly in the presence of the magistrate or any assistant magistrate or any clerk to the magistrate or any justice of the peace;
- (c) as each card is drawn the deputy-sheriff shall refer to the corresponding number in the jury list and read aloud the name designated by such number and shall make a list of the names so drawn;
- (d) such list shall be signed by the deputy-sheriff and by the magistrate, assistant magistrate, magistrate's clerk or justice of the peace in whose presence such list was made;
- (e) such list shall be preserved by the deputy sheriff until one month after the sitting of the court to which it relates, and if the sheriff concerned does not during that month require it to be transmitted to him, the list may be destroyed.

Miscellaneous Provisions as to Jurors.

Want of qualification of juror
not to affect
verdict.

124. No verdict in any case shall be open to objection or shall be in any way affected by reason of the fact that any juror was not qualified to serve or was exempted from serving as a juror, nor by reason of any juror having been summoned from outside the limits of the jury district nor by reason of any error, informality or omission with respect to the jury list.

Failure to obey
summons to serve
as juror.

125. (1) If any person who has been duly summoned under any provision of this Chapter to attend before any court to serve as a juror, fails to attend pursuant to the summons or, after his name has been three times called, in, or about the precincts of the court premises, fails to answer to his name, or,

- (c) nadat die kaarte getrek is, verwys hy na die ooreenstemmende nommers op die jurielys en, indien dit gevind word dat die name van twee of meer persone wat na aan mekaar verwant is of in noue verband met mekaar staan of wat op dieselfde eiendom woon of in dieselfde besigheid in diens is, albei of almal getrek is, dan lê hy die kaarte wat ooreenstem met die name van al die persone behalwe een afsonderlik opsy, en trek hy ander uit en gaan hy so voort totdat die vereiste aantal jurieledes verkry is;
- (d) indien hy voor of na die uitreiking of bestelling van kennisgewings waarby die persone wat getrek is om as jurieledes te verskyn, opgeroep word, ontdek dat iemand wie se naam aldus getrek is, dood, afwesig of weens siekte of gebrek of ander voldoende rede onbekwaam is om te verskyn, of indien so iemand hom oortuig dat hy ingevolge artikel *honderd-en-vyftien* vrygestel is van diens as 'n jurielid, trek hy ander kaarte om die tekort aan te vul en dagvaar hy die jurieledes wie se name aldus getrek word: Met dien verstande dat sulke jurieledes die vereiste aantal dae kennis gegee word;
- (e) hy stel 'n lys op van die name van die persone wat aldus getrek en gedagvaar is en stuur dit aan die griffier van die hof waarin bedoelde persone as jurieledes diens moet doen;
- (f) die kaarte met die nommers wat ooreenstem met die name van persone wat gedurende die voorafgaande twee jaar by enige strafsitting van enige hof as jurieledes gedien het, word afsonderlik gehou totdat al die kaarte met die nommers wat ooreenstem met die name van persone wat nie aldus gedien het nie, getrek is;
- (g) wanneer al die kaarte getrek is, word die kaarte met die nommers wat ooreenstem met die name van persone wat hul diensbeurt as jurieledes verrig het, in die doos teruggeplaas om weer daaruit op dieselfde wyse getrek en teruggeplaas te word.

123. Wanneer die trek van name van jurieledes deur 'n adjunk-balju gedoen word, is die volgende bepalings van toepassing: Trek van name deur adjunk-balju.

- (a) die adjunk-balju bepaal, by kennisgewing aangeplak op of naby die hoofdeur van die magistrats-hofgebou, 'n dag, wat minstens vier dae moet wees na die dag waarop die kennisgewing aangeplak word, waarop hy in die hofgebou op 'n tyd tussen nege-uur in die voormiddag en twaalfuur middag en in die kennisgewing genoem, aanwesig sal wees om die name van die jurieledes te trek;
- (b) bedoelde trekking vind in die openbaar plaas en in die aanwesigheid van die magistraat of 'n assistent-magistraat of 'n klerk van die magistraat of 'n vrederegter;
- (c) soos iedere kaart getrek word, verwys die adjunk-balju na die ooreenstemmende nommer op die jurielys en lees hy die naam wat deur bedoelde nommer aangewys word, hardop uit en stel hy 'n lys op van die name aldus getrek;
- (d) bedoelde lys word onderteken deur die adjunk-balju en deur die magistraat, assistent-magistraat, magistratsklerk of vrederegter, in wie se aanwesigheid die lys opgestel is;
- (e) bedoelde lys word deur die adjunk-balju bewaar tot 'n maand na die sitting van die hof waarop dit betrekking het, en indien die balju nie gedurende daardie maand versoek dat dit aan hom gestuur word nie, kan dit vernietig word.

Diverse Bepalings met Betrekking tot Jurieledes.

124. Geen uitspraak in enige saak is vir beswaar vatbaar of word enigins geraak omdat 'n jurielid nie gekwalifiseer was om te dien nie of vrygestel was van diens as 'n jurielid, of omdat 'n jurielid van buite die grense van die juriedistrik gedagvaar was of op grond van enige fout, onreëlmatigheid of versuim met betrekking tot die jurielys. Gebrek aan bevoegdheid van jurielid raak uitspraak nie.

125. (1) Indien iemand wat behoorlik kragtens 'n bepaling van hierdie Hoofstuk gedagvaar is om by enige hof te verskyn om as jurielid te dien, in gebreke bly om ingevolge die dagvaarding te verskyn of, nadat sy naam driemaal in of in die omgewing van die hofgebou uitgeroep is, in gebreke bly om Versuim om dagvaarding om as jurielid te dien, te gehoorsaam.

after his appearance, wilfully absents himself during the sittings of the court or after any adjournment thereof before the jury is discharged from attendance, the court may impose upon him such fine as it thinks fit.

(2) The court may at any time during the sittings remit any fine imposed under sub-section (1).

(3) If any fine so imposed is not paid or remitted before the close of the sittings, the registrar of the court shall issue a writ for the recovery of the fine as if the order imposing it were a judgment of the court.

Penalty for illegally excusing juror from service.

126. If any deputy-sheriff or sheriff's officer directly or indirectly accepts any money or other reward or promise of money or other reward to excuse any person from serving or from being summoned as a juror, he shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a period not exceeding six months or to both such fine and such imprisonment.

Allowances for jurors.

127. (1) The Minister may, in consultation with the Minister of Finance, prescribe a tariff of allowances which shall be payable to any person summoned to attend before any superior court as a juror in a criminal case.

(2) Any tariff prescribed under sub-section (1) may differentiate between persons according to the distance which they have to travel to attend the court to which they are summoned.

Challenging of Jurors in Court.

Accused to be informed of his right to challenge.

128. When an accused person is to be tried by a jury, the proper officer of the court shall inform him in open court that the persons whose names are to be called are the jurors to be sworn for his trial and shall further inform him that, if he desires to challenge any of them, he must do so before they are sworn.

Challenging whole panel of jurors.

129. (1) (a) Both the accused and the prosecutor may challenge the whole panel of jurors on the ground of partiality, fraud or wilful misconduct on the part of the sheriff or his deputy by whom the panel was returned, but on no other ground.

(b) The objection shall be made in writing and shall state that the person returning the panel was guilty of partiality, fraud or wilful misconduct, as the case may be.

(2) If partiality, fraud or wilful misconduct, as the case may be, is denied, the court shall decide whether the ground of challenge is true or not, and if it finds that it is true, or if the party who has not challenged the panel admits that the ground of challenge is true, the court shall direct a new panel to be returned.

(3) If the accused desires to object to the whole panel of jurors he must do so before any juror is sworn for his trial.

Challenging jurors.

130. The prosecutor or the accused may in each case challenge three jurors without assigning any cause, and may, in addition, challenge any number of jurors for any of the following causes, that is to say—

(a) that the juror is not qualified by law to serve as juror;

(b) that the juror is not impartial as between the prosecution and the accused;

(c) that the juror is related within the fourth degree of consanguinity or affinity to the accused or to a person who, if the attorney-general had not prosecuted, would have been entitled to prosecute;

(d) that the juror has been convicted, whether in the Union or elsewhere, of treason, murder, rape, theft, fraud, perjury, forgery, fraudulent insolvency, or of any offence for which he has been sentenced to imprisonment without the option of a fine for a period of three months or more, unless he has received a free pardon for such offence;

(e) that the juror is unable to read and write one or other of the official languages.

Time for challenging.

131. A juror may be challenged at any time before he has been sworn but not afterwards.

op sy naam te antwoord of, na sy verskyning, opsetlik van die sitting van die hof of na 'n verdaging daarvan en voordat die jurie van verskyning ontslaan is, wegbly, kan die hof hom die boete oplê wat hy goeuvind.

(2) Die hof kan te eniger tyd gedurende die sittings 'n kragtens sub-artikel (1) opgelegde boete kwytskeld.

(3) Indien 'n aldus opgelegde boete nie voor die afloop van die sittings betaal of kwytsgekeld word nie, reik die griffier van die hof 'n lasbrief uit vir die invordering van die boete asof die bevel waarby dit opgelê is 'n vonnis van die hof was.

126. Indien 'n adjunk-balju of 'n beampte van 'n balju regstreeks of onregstreeks enige geld of ander beloning of 'n belofte van geld of ander beloning ontvang om enige persoon te verskoon om as jurielid te dien of om as jurielid gedagvaar te word, is hy aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens ses maande, of met sodanige boete sowel as sodanige gevangenisstraf.

Straf vir onwettige verskoning van jurielid van diens.

127. (1) Die Minister kan, in oorleg met die Minister van Finansies, 'n tarief van toelaes voorskryf wat betaalbaar is aan iemand wat gedagvaar is om voor 'n hoërhof as 'n jurielid in 'n strafsak te verskyn.

Toelaes vir jurielide.

(2) 'n Kragtens sub-artikel (1) voorgeskrewe tarief kan verskil maak tussen persone ooreenkomstig die afstand wat hulle moet reis om by die hof waarheen hulle gedagvaar is, te verskyn.

Wraking van Jurielide in Hof.

128. Wanneer 'n beskuldigde deur 'n jurie verhoor staan te word, deel die bevoegde amptenaar van die hof hom in die ope hof mee dat die persone wie se name uitgeroep gaan word die jurielide is wat vir sy verhoor ingesweer sal word en deel hy hom voorts mee dat, indien hy enigeen van hulle wil wraak, hy dit moet doen voordat hulle ingesweer word.

Beskuldigde moet van sy reg van wraking meegedeel word.

129. (1) (a) Die beskuldigde sowel as die vervolger kan die hele paneel van jurielide wraak op grond van partydigheid, bedrog of opsetlike wangedrag aan die kant van die balju of sy adjunk deur wie die paneel opgestel is, maar op geen ander grond nie.

Wraking van hele paneel van jurielide.

(b) Die beswaar word skriftelik gedoen en meld dat die persoon wat die paneel opgestel het, skuldig was aan partydigheid, bedrog of opsetlike wangedrag, na gelang van die geval.

(2) Word partydigheid, bedrog of opsetlike wangedrag, na gelang van die geval, ontken, beslis die hof of die grond van wraking juis is al dan nie, en indien die hof vind dat dit juis is of, indien die party wat die paneel nie gewraak het nie, erken dat die grond van wraking juis is, gelas die hof dat 'n nuwe paneel opgestel word.

(3) Indien die beskuldigde beswaar wil maak teen die hele paneel van jurielide, moet hy dit doen voordat enige jurielid vir sy verhoor ingesweer word.

130. Die vervolger of die beskuldigde kan in iedere geval drie jurielide wraak sonder om redes aan te voer, en kan, daarbenewens, enige aantal jurielide op grond van een of ander van die volgende redes wraak, naamlik—

Wraking van jurielide.

(a) dat die jurielid nie regtens gekwalifiseerd is om as jurielid te dien nie;

(b) dat die jurielid tussen die vervolging en die beskuldigde nie onpartydig is nie;

(c) dat die jurielid binne die vierde graad van bloed- of aanverwantskap verwant is aan die beskuldigde of aan iemand wat, indien die prokureur-generaal nie vervolg het nie, geregtig sou gewees het om te vervolg;

(d) dat die jurielid, hetsy in die Unie of elders, skuldig bevind is weens hoogverraad, moord, verkragting, diefstal, bedrog, meened, vervalsing, bedrieglike insolvensie, of enige misdryf waarvoor hy tot gevangenisstraf sonder die keuse van 'n boete vir 'n tydperk van drie maande of meer veroordeel is, tensy hy vir so 'n misdryf volle gracie ontvang het;

(e) dat die jurielid een of ander van die amptelike tale nie kan lees en skryf nie.

131. 'n Jurielid kan te eniger tyd voordat hy ingesweer is, maar nie daarna nie, gewraak word.

Tyd vir wraking.

Joint trials.

132. If two or more persons are jointly charged, they or any two or more of them may either join in their challenges in which case the persons who so join shall have only as many challenges as a single person would be entitled to, or each may make his challenges in the same manner as if he were charged alone, in which case he may, at the option of the prosecutor, be tried alone.

Determination of causes of challenge.

133. If at any time it becomes necessary to ascertain the truth of any matter alleged as cause for challenge the facts shall be tried by the court.

Summoning of persons to complete a jury in certain circumstances.

134. (1) Whenever as the result of the challenging of jurors the panel has been exhausted and a complete jury is not available, the court may upon the request of the prosecutor order the sheriff or other proper officer either verbally or in writing forthwith to summon such number of persons whether qualified jurors or not as the court directs in order to make a full jury, and such persons may, if necessary, be summoned by word of mouth.

(2) The names of the persons so summoned shall be added to the panel for the purposes of the trial and the said persons shall be subject to challenge in the same manner and for the same causes as the persons whose names appear in the original panel, except that they shall not be challenged on the ground merely that they are not qualified to serve as jurors.

(3) The court may in its discretion, instead of exercising the powers conferred on it by sub-section (1), adjourn any further proceedings in the case for such period as may be necessary and direct the sheriff or other proper officer to summon such number of qualified persons as may be necessary to complete the jury and all persons so summoned shall attend the court at such time as may be required by the sheriff or such proper officer and in such case the provisions of this Chapter relative to notice to jurors shall not apply.

*Procedure after Jury Empanelled.***Jury to be sworn and informed of the charge.**

135. (1) The jury shall be sworn to give a true verdict according to the evidence upon the issues to be tried by them.

(2) (a) If a juror refuses or is unwilling to be sworn, the court may permit him to make a solemn affirmation which shall be of the same force and effect as if the person making it had taken the oath in the customary form.

(b) Any reference in this Act to a juror having been sworn shall include a reference to a juror who has made a solemn affirmation under this sub-section.

(3) When the jury have been sworn the proper officer of the court shall inform them of the charge or charges set forth in the indictment and of their duty as jurors upon the trial.

Discharge of juror by the court.

136. If, before or after a juror has been sworn, it appears to the court from his own statement that he is not impartial as between the prosecution and the accused or that, for any other reason, he ought not to be allowed or required to serve as a juror in the case, the court may, before any evidence is given, without discharging the whole of the jury, discharge that particular juror and direct another juror to be sworn in his place.

Juror may be examined as a witness.

137. If a juror is personally acquainted with any relevant fact, he shall inform the judge thereof, whereupon he may be sworn, examined and cross-examined in the same manner as any other witness or the judge may discharge him as incapable in which event the provisions of sub-section (3) of section one hundred and forty-nine shall apply.

Duties of Judge.

138. (1) It is the duty of the judge on a trial by jury—

(a) to decide all questions of law arising in the course of the trial, and especially all questions as to the relevancy of facts which it is proposed to prove, and the admissibility of evidence or the propriety of questions asked by or on behalf of the parties and, in his discretion, to prevent the production of inadmissible evidence, whether it is or is not objected to by the parties;

132. Indien twee of meer persone gesamentlik aangekla word, kan hulle of twee of meer van hulle hul reg van wraking gesamentlik uitoefen, in watter geval die persone wat aldus gesamentlik wraak slegs soveel juriesede kan wraak as wat 'n enkele persoon geregtig is om te wraak, of kan iedereen sy reg van wraking op dieselfde wyse uitoefen asof hy alleen aangekla was, in watter geval hy na keuse van die vervolger alleen verhoor kan word.

Gesamentlike verhoor.

133. Indien dit te eniger tyd nodig word om die juistheid van te stel van 'n aangeleentheid wat as grond van wraking aangevoer word, word die feite deur die hof beslis.

Bepaling van gronde van wraking.

134. (1) Wanneer ten gevolge van die wraking van juriesede die paneel uitgeput is en 'n voltallige jurie nie verkry kan word nie, kan die hof, op versoek van die vervolger, die balju of ander bevoegde beampte of mondeling of skriftelik gelas om onverwylde die aantal persone, hetsy as juriesede gekwalifiseer al dan nie, wat die hof gelas om 'n voltallige jurie te maak, te dagvaar, en sulke persone kan, indien nodig, mondeling gedagvaar word.

Dagvaarding van persone om 'n jurie in sekere omstandighede voltallig te maak.

(2) Die name van die persone aldus gedagvaar, word vir die doeleindes van die verhoor by die paneel gevoeg en bedoelde persone kan op dieselfde wyse en om dieselfde redes gewraak word as die persone wie se name op die oorspronklike lys voorkom, behalwe dat hulle nie op grond slegs daarvan dat hulle nie gekwalifiseer is om as juriesede te dien, gewraak word nie.

(3) Die hof kan na goeddunke, in plaas van die by sub-artikel (1) aan hom verleende bevoegdhede uit te oefen, die verdere verrigtinge in die saak vir die tydperk wat nodig is, verdaag, en die balju of ander bevoegde beampte gelas om die aantal gekwalifiseerde persone wat nodig is om die jurie voltallig te maak, te dagvaar, en alle aldus gedagvaarde persone verskyn by die hof op die tyd wat die balju of bedoelde bevoegde beampte mag vereis, en in so 'n geval is die bepalings van hierdie Hoofstuk met betrekking tot kennisgewings aan juriesede nie van toepassing nie.

Procedure na Samestelling van Jurie.

135. (1) Die jurie word ingesweer om 'n ware uitspraak te gee ooreenkomstig die getuienis op die punte wat deur hulle verhoor moet word.

Jurie word ingesweer en van aanklag in kennis gestel.

(2) (a) Indien 'n jurielid weier of onwillig is om die eed af te lê, kan die hof hom toelaat om 'n plegtige verklaring af te lê wat dieselfde krag en uitwerking het asof die persoon wat dit doen, die eed in die gewone vorm afgelê het.

(b) 'n Verwysing in hierdie Wet na 'n jurielid wat die eed afgelê het, sluit 'n verwysing in na 'n jurielid wat 'n plegtige verklaring kragtens hierdie sub-artikel afgelê het.

(3) Wanneer die jurie ingesweer is, stel die bevoegde amp-tenaar van die hof hulle in kennis van die aanklag of aanklagtes in die akte van beskuldiging uiteengesit en van hulle pligte as juriesede by die verhoor.

136. Indien dit, voor- of nadat 'n jurielid ingesweer is, uit sy eie verklaring na die mening van die hof blyk dat hy tussen die vervolging en die beskuldigde nie onpartydig is nie, of dat hy, om enige ander rede, nie toegelaat of verplig behoort te word om as jurielid in die saak te dien nie, kan die hof, voordat enige getuienis aangevoer word en sonder om die hele jurie te ontslaan, daardie besondere jurielid ontslaan en gelas dat 'n ander jurielid in sy plek ingesweer word.

Ontslag van jurielid deur die hof.

137. Indien 'n jurielid persoonlike kennis dra van enige ter sake dienende feit, stel hy die regter daarvan in kennis, waarop hy op dieselfde wyse as enige ander getuie beëdig, ondervra en gekruisvra kan word, of kan die regter hom as onbevoeg ontslaan, in welke geval die bepalings van sub-artikel (3) van artikel honderd nege-en-veertig van toepassing is.

'n Jurielid kan as getuie ondervra word.

138. (1) Dit is by 'n verhoor deur 'n jurie die plig van die regter—

Pligte van regter.

(a) om oor alle regspunte wat in die loop van die verhoor ontstaan, te beslis, en veral alle vrae met betrekking tot die relevantheid van feite wat dit die voorneme is om te bewys, en die toelaatbaarheid van getuienis of die behoortlikheid van vrae wat deur of ten behoeve van die partye gestel word, en om na sy goeddunke die aanvoering van ontoelaatbare getuienis te verhoed, hetsy die partye daarteen beswaar maak al dan nie;

- (b) to decide upon the meaning and construction of all documents given in evidence at the trial;
- (c) to decide upon all matters of fact which it may be necessary to prove in order to enable evidence of particular matters to be given;
- (d) to decide whether any question which arises is for himself or for the jury to decide and upon this point his decision shall bind the jury.

(2) The judge may, if he thinks proper, in the course of his summing up, comment upon any question of fact or upon any question of mixed law and fact relevant to the proceedings.

Jury to consider verdict.

139. After the judge has instructed the jury they shall consider their verdict and, if necessary, they may retire for that purpose.

Duties of jury.

140. It is the duty of the jury—

- (a) to decide which view of the facts is true and to return the verdict which under such view ought, according to the direction of the judge, to be returned;
- (b) to determine the meaning of all technical terms, other than terms of law, and words used in an unusual sense, whether they occur in documents or not;
- (c) to decide all questions which, according to law, are deemed questions of fact;
- (d) to decide whether general indefinite expressions do or do not apply to particular cases unless such expressions refer to legal procedure or unless their meaning is to be ascertained according to law, in either of which cases it is the duty of the judge to decide their meaning.

Special verdict.

141. (1) In any case in which it appears to the judge that the question whether the accused ought or ought not to be convicted of an offence, or that the proper punishment to be imposed upon conviction, depends upon some specific fact or facts, the judge may require the jury to find specially as to the existence or non-existence of such fact or facts, and shall apply the law to the facts so found and enter judgment accordingly which judgment shall have the same effect as a verdict of the jury.

(2) When the accused is tried upon a charge of murder, the judge shall require the jury to state, if they find the accused guilty of murder, whether, in their opinion, there are any extenuating circumstances, and if they state that in their opinion there are extenuating circumstances, he may require them to specify those circumstances; Provided that any failure to comply with the requirements of this sub-section shall not affect the validity of the verdict or any sentence imposed as a result thereof.

General verdict on charge of defamation.

142. Notwithstanding anything contained in section *one hundred and forty-one*, the jury may, on the trial of a person charged with the unlawful publication of defamatory matter, give a general verdict of guilty or not guilty.

Jury not to separate.

143. (1) After the jury have been sworn and the charge has been stated to them by the proper officer, they shall not, except as hereinafter provided, separate until they have given their verdict or are discharged by the judge.

(2) If the jury desire to withdraw for the purpose of considering their verdict, they shall be kept by an officer of the court in some convenient private place apart by themselves until the majority prescribed in section *one hundred and thirteen* are agreed upon the verdict or until the jury have been discharged by the judge; and the said officer shall be sworn that he will suffer none to have access to them or to speak to or have communication with them except by leave of the judge, and that he will not speak to them himself, except to ask whether they are agreed upon the verdict or to communicate between them and the judge.

(3) The judge may, in his discretion, permit the jury to separate before considering their verdict for such period during any adjournment of the trial as the judge may think fit.

- (b) om oor die betekenis en uitleg van alle dokumente wat by die verhoor as getuienis voorgelê word, te beslis;
 - (c) om te beslis oor alle feite wat dit nodig mag wees om te bewys ten einde getuienis van bepaalde aangeleenthede te kan aanvoer;
 - (d) om te beslis of enige vraag wat ontstaan deur homself of die jurie beslis behoort te word, en sy beslissing hieroor bind die jurie.
- (2) Die regter kan na goeddunke in die loop van sy opsomming kommentaar lewer oor enige feitevraag of oor enige gemengde regs- en feitevraag wat ter sake dienend is.

139. Nadat die regter aan die jurie opdrag gegee het, oorweeg hulle hul uitspraak en indien nodig, kan hulle hul vir die doel afsonder.

Die jurie moet uitspraak oorweeg.

140. Dit is die plig van die jurie—

Pligte van jurie.

- (a) om te beslis watter beskouing van die feite juis is, en die uitspraak te gee wat met die oog op daardie beskouing, volgens toeligting van die regter, gegee behoort te word;
- (b) om die betekenis van alle tegniese uitdrukkings behalwe regsuitdrukkings en alle woorde wat in 'n ongewone sin gebruik word, hetsy hulle in dokumente voorkom al dan nie, te bepaal;
- (c) om oor alle vrae wat regtens feitevrae geag word, te beslis;
- (d) om te beslis of algemene onbepaalde uitdrukkings op bepaalde gevalle van toepassing is al dan nie, tensy sulke uitdrukkings op regsprosedure betrekking het of tensy hul betekenis volgens wet bepaal moet word, in watter gevalle dit die plig van die regter is om hul betekenis te bepaal.

141. (1) In iedere geval waar dit na die mening van die regter blyk dat die vraag of die beskuldigde weens 'n misdryf skuldig bevind behoort te word al dan nie, of dat die behoorlike straf wat by skuldigbevinding opgelê behoort te word, afhang van een of ander bepaalde feit of feite, kan die regter die jurie gelas om 'n spesiale bevinding met betrekking tot die bestaan al dan nie van daardie feit of feite te gee, en moet hy die reg toepas op die feite aldus bevind, en uitspraak dienooreenkomstig gee, watter uitspraak dieselfde uitwerking het as 'n uitspraak van die jurie.

Spesiale uitspraak.

(2) Wanneer die beskuldigde op 'n aanklag van moord verhoor word, gelas die regter die jurie om, indien hulle die beskuldigde aan moord skuldig vind, te verklaar of daar na hul oordeel versagtende omstandighede is, en indien hulle verklaar dat daar na hul oordeel wel versagtende omstandighede is, kan hy van hulle verlang dat hulle daardie omstandighede opgee: Met dien verstande dat versuim om aan die vereistes van hierdie artikel te voldoen, aan die geldigheid van die uitspraak of aan 'n vonnis ten gevolge daarvan opgelê, geen afbreuk doen nie.

142. Ondanks die bepalinge van artikel *honderd een-en-veertig* kan die jurie by die verhoor van iemand op 'n aanklag weens die onwettige publikasie van lasterlike bewerings, 'n algemene uitspraak van skuldig of onskuldig gee.

Algemene uitspraak op aanklag van laster.

143. (1) Nadat die jurie ingesweer is en hulle van die aanklag deur die bevoegde amptenaar in kennis gestel is, gaan hulle, behalwe soos hieronder bepaal, nie uiteen voordat hulle hul uitspraak gegee het of deur die regter ontslaan is nie.

Jurie gaan nie uitmekaar nie.

(2) Indien die jurie verlang om hulself af te sonder vir die oorweging van hul uitspraak, word hulle deur 'n amptenaar van die hof in 'n geskikte private plek afgesonder totdat die in artikel *honderd-en-dertien* voorgeskrewe meerderheid oor die uitspraak ooreenkom of totdat die jurie deur die regter ontslaan word; en bedoelde amptenaar word 'n eed opgelê dat hy niemand toegang tot die jurie sal verleen of sal toelaat om met die jurie te praat of met hulle in verbinding te kom nie behalwe met verlof van die regter, en dat hy self nie met hulle sal praat nie behalwe om hulle te vra of hulle oor hul uitspraak ooreengekom het en om mededelings tussen hulle en die regter te doen.

(3) Die regter kan, na goeddunke, die jurie toelaat om vir die tydperk wat hy gedurende 'n verdagting van die verhoor goedvind, uitmekaar te gaan voordat hulle hul uitspraak oorweeg.

(4) (a) If any person disobeys the directions referred to in this section he may be punished summarily as for contempt of court.

(b) The validity of the proceedings shall not be affected by any such disobedience but, if the fact is discovered before the verdict is given, the judge may, if he is of opinion that such disobedience is likely to prejudice the fair trial of the accused, discharge the jury and direct that a fresh jury be sworn during the same session of the court or he may adjourn the trial.

Verdict to be given in open court.

144. (1) (a) When the jury have agreed on their verdict, the foreman shall inform the judge in open court and in the presence of the jury and the accused what their verdict is and such verdict shall thereupon be recorded by the proper officer of the court.

(b) The jury shall either pronounce a general verdict of "guilty" or "not guilty", or a special verdict finding the facts of the case, and in the event of such a special verdict, the judge shall apply the law to the facts so found, and enter judgment accordingly, which judgment shall have the same effect as a verdict of the jury.

(2) The jury may acquit the accused of a part of the charge against him and find him guilty of the remainder.

Jury to return a verdict on each count.

145. (1) Unless otherwise ordered by the judge the jury shall return a verdict on each count on which the accused is tried, and the judge may ask them such questions as are necessary to ascertain what their verdict is.

(2) Any questions referred to in sub-section (1) and the answers to them shall be recorded.

Amending verdict.

146. When, by accident or mistake, a wrong verdict is delivered, the jury may, before or immediately after it is recorded, amend the verdict and it shall stand as ultimately amended.

View by jury.

147. (1) The judge may, in any case, if he thinks fit, direct that the jury shall view any place or thing which the judge thinks it desirable that they should see and may give any necessary directions for that purpose.

(2) The validity of the proceedings shall not be affected by disobedience to any such directions, but, if the fact is discovered before the verdict is given, the judge may, if he is of opinion that such disobedience is likely to prejudice the fair trial of the accused, discharge the jury and direct that a fresh jury be sworn during the same session of the court or he may adjourn the trial.

Discharge of jury.

148. (1) If such a majority of the jury as is referred to in section *one hundred and thirteen* cannot arrive at a verdict, or if any emergency arises of such a nature as to render it in the opinion of the judge expedient for the ends of justice to do so, the judge may, in his discretion, discharge the jury without giving a verdict, and, if application be made by or on behalf of the attorney-general, may direct that a fresh jury be sworn during the same session of the court or, upon like application, may adjourn or postpone the trial until such time and place and upon such terms as the judge may think fit, pending the decision of the attorney-general as to the further prosecution of the accused upon the same or any other charge.

(2) An exercise of discretion under sub-section (1) shall not be subject to review by any court.

(3) The provisions of section *one hundred and sixty-two* shall apply to cases postponed under this section.

Incapacity of judge or juror.

149. (1) If the judge becomes incapable of proceeding with the trial or directing the discharge of the jury, the registrar of the court shall discharge the jury.

(2) In any such case the accused, unless already released on bail, shall remain in custody and may be tried again, but he shall have the same rights to be released on bail as upon an original committal for trial for the offence with which he is charged, and the court or the magistrate may in a proper case, as provided by Chapter VII, release him on bail accordingly.

- (4) (a) Indien iemand die in hierdie artikel bedoelde voor-skrifte verontagsaam, kan hy summier gestraf word soos vir minagting van die hof.
- (b) Die regsgeldigheid van die verrigtinge word nie deur so 'n verontagsaming geraak nie, dog indien die feit ontdek word voordat die uitspraak gegee word, kan die regter, indien hy van oordeel is dat so 'n verontagsaming die billike verhoor van die beskuldigde waarskynlik sal benadeel, die jurie ontslaan en gelas dat 'n nuwe jurie gedurende dieselfde sitting van die hof ingesweer word, of kan hy die verhoor verdaag.

144. (1) (a) Wanneer die jurie oor hul uitspraak ooreengekom het, moet die voorman die regter in die ope hof en in die aanwesigheid van die jurie en die beskuldigde meedeel wat hul uitspraak is en so 'n uitspraak word daarop deur die bevoegde amptenaar van die hof aangeteken. Uitspraak word in ope hof gegee.

- (b) Die jurie gee of 'n algemene uitspraak van „skuldig” of „onskuldig” of 'n spesiale uitspraak waarin 'n bevinding van die feite van die saak gedoen word, en in die geval van so 'n spesiale uitspraak, pas die regter die reg op die feite aldus bevind, toe en gee hy dienooreenkomstig uitspraak, watter uitspraak dieselfde uitwerking het as 'n uitspraak van die jurie.

(2) Die jurie kan die beskuldigde op 'n deel van die aanklag teen hom vrysprek, en hom op die oorblywende gedeelte skuldig vind.

145. (1) Tensy die regter anders beveel, gee die jurie 'n uitspraak op iedere aanklag waarop die beskuldigde verhoor word, en die regter kan aan hulle die vrae stel wat nodig mag wees om te bepaal wat hul uitspraak is. Jurie moet 'n uitspraak op iedere aanklag gee.

(2) Vrae in sub-artikel (1) bedoel en die antwoorde daarop word aangeteken.

146. Wanneer 'n verkeerde uitspraak toevallig of per abuis gegee word, kan die jurie, voordat of onmiddellik nadat dit aangeteken is, die uitspraak wysig en dit geld dan soos uiteindelik gewysig. Wysiging van uitspraak.

147. (1) Die regter kan, in enige geval, na goëddunke, beveel dat die jurie enige plek of saak besigtig wat die regter wenslik ag dat hulle moet sien en kan die nodige bevels vir daardie doel gee. Besigtiging deur jurie.

(2) Die regsgeldigheid van die verrigtinge word nie deur die verontagsaming van een of ander van sulke bevels geraak nie, dog indien die feit ontdek word voordat die uitspraak gegee word, kan die regter, indien hy van oordeel is dat die verontagsaming die billike verhoor van die beskuldigde waarskynlik sal benadeel, die jurie ontslaan en gelas dat 'n nuwe jurie gedurende dieselfde sitting van die hof ingesweer word, of kan hy die verhoor verdaag.

148. (1) Indien so 'n meerderheid van die jurie as wat in artikel *honderd-en-dertien* bedoel word, nie oor 'n uitspraak kan ooreenkom nie, of indien enige onvoorsiene omstandighede van so 'n aard ontstaan dat dit na die oordeel van die regter vir die loop van die gereg raadsaam is om dit te doen, kan die regter, na goëddunke, die jurie ontslaan sonder dat hulle 'n uitspraak gee en, indien 'n aansoek deur of namens die prokureur-generaal gedoen word, gelas dat 'n nuwe jurie gedurende dieselfde sitting van die hof ingesweer word of, op 'n soortgelyke aansoek, die verhoor verdaag of uitstel tot die tyd en plek en op die voorwaardes wat die regter goëdvind, hangende die beslissing van die prokureur-generaal met betrekking tot die verdere vervolging van die beskuldigde op dieselfde of 'n ander aanklag. Ontslag van jurie.

(2) 'n Uitoeffening van diskresie kragtens sub-artikel (1) is nie aan hersiening deur enige hof onderworpe nie.

(3) Die bepalinge van artikel *honderd twee-en-sestig* is van toepassing op sake wat kragtens hierdie artikel uitgestel word.

149. (1) Indien die regter onbekwaam word om met die verhoor voort te gaan of die ontslag van die jurie te gelas, dan ontslaan die griffier van die hof die jurie. Onbekwaamheid van regter of jurielid.

(2) In so 'n geval bly die beskuldigde, tensy reeds op borgtog vrygelaat, in hegtenis en kan hy weer op verhoor gestel word, maar het hy dieselfde regte om op borgtog vrygelaat te word as by 'n oorspronklike verwysing ter strafsitting vir die misdryf waarvan hy aangekla word, en die hof of die magistraat kan in 'n gepaste geval, soos in Hoofstuk VII bepaal, hom dienooreenkomstig op borgtog vrylaat.

- (3) (a) If at any time during the trial, a juror dies or becomes in the opinion of the judge incapable of continuing to serve as a juror, or is absent, the judge may, in his discretion, discharge the jury under the provisions hereinbefore contained or may, if he thinks fit, at the request of the accused and with the consent of the prosecutor, discharge the juror who so becomes incapable or is so absent, and direct that the trial shall proceed before the remaining jurors.
- (b) In any such case the verdict of the remaining jurors, who shall be not less than seven and who shall, if they are seven only, be unanimous, shall have the same effect as if all the jurors had continued present.

CHAPTER X.

PROCEDURE BEFORE COMMENCEMENT OF TRIAL.

In Superior Court.

Persons committed to be brought to trial at the first session provided thirty-one days have elapsed from committal.

150. (1) (a) Save as is otherwise expressly provided in this Act as to the adjournment of a court, every person committed for trial or sentence whom the attorney-general has decided to prosecute before a superior court shall be brought to trial at the first session of that court for the trial of criminal cases held after the date of the committal, or else shall be released on bail, if thirty-one days have elapsed between the date of the committal and the date upon which such session is held, unless—

(i) the court is satisfied that, in consequence of the absence of material evidence or of some other sufficient cause, the trial cannot then be proceeded with, without defeating the ends of justice; or

(ii) before the close of such first session an order is obtained from the court under the provisions of section *one hundred and fifty-one* for his removal for trial elsewhere.

- (b) If such person is not brought to trial at the first session of such court held after the expiry of six months from the date of his committal, and has not previously been removed for trial elsewhere, he shall be discharged from his imprisonment for the offence in respect of which he has been committed.

(2) For the purposes of this section a person shall not be deemed to have been committed for trial in any case in which the attorney-general has, under section *seventy-nine*, ordered a further examination to be taken, until such further examination has been completed.

(3) The accused, with his own consent in writing and with the consent of the attorney-general, may be brought to trial at any time after his committal, notwithstanding that the period of thirty-one days aforesaid has not expired.

Change of place of trial.

151. (1) Whenever an indictment has been lodged against an accused in a superior court, any judge of the court may, upon application by or on behalf of the attorney-general or by or on behalf of the accused, order that the trial shall be held at a place other than the place specified in the indictment and at a time named in the order.

(2) When any order is made under this section, the consequences shall be the same in all respects and with regard to all persons as if the attorney-general had decided to prosecute the accused at the place and time specified in the order, and if the accused has been released on bail, the recognizances of the bail shall be deemed to be extended to that time and place accordingly.

(3) The recognizances of any persons who are bound to attend as witnesses shall in like manner be deemed to be extended to the same time and place.

(4) Notice of such time and place shall be given to the persons bound by the recognizances otherwise their recognizances shall not be liable to forfeiture.

Time at which persons removed for trial elsewhere shall be brought to trial.

152. (1) When a case has been removed for trial elsewhere and the accused is in custody, the court granting the order of removal shall issue a warrant directing his removal forthwith to the gaol of the district to which the case has been removed.

- (3) (a) Indien 'n jurielid te eniger tyd gedurende die verhoor te sterwe kom of na die oordeel van die regter onbekwaam word om voort te gaan om as jurielid te dien, of afwesig is, kan die regter, na goeddunke, die jurie kragtens voorgaande bepalings ontslaan of kan hy, as hy dit goedvind, op versoek van die beskuldigde en met toestemming van die vervolger, die jurielid wat aldus onbekwaam geword het of aldus afwesig is, ontslaan en gelas dat die verhoor voor die oorblywende jurieledede voortgaan.
- (b) In so 'n geval het die uitspraak van die oorblywende jurieledede, wat minstens sewe moet wees en wat, indien hulle slegs sewe is, eenparig moet wees, dieselfde uitwerking asof al die jurieledede aanwesig gebly het.

HOOFTSTUK X.

PROSEDURE VOOR AANVANG VAN DIE VERHOOR.

In Hoërhof.

150. (1) (a) Behalwe vir sover uitdruklik anders in hierdie Wet met betrekking tot die verdaging van 'n hof bepaal word, word iedere persoon wat ter strafsitting of vir vonnis verwys is en wat die prokureur-generaal besluit het om voor 'n hoërhof te vervolg, by die eerste sitting van daardie hof wat vir die verhoor van strafsake na die datum van verwysing gehou word, op verhoor gestel of anders op borgtog vrygelaat, indien een-en-dertig dae tussen die datum van die verwysing en die datum waarop bedoelde sitting gehou word, verloop het; tensy—
- (i) die hof oortuig is dat ten gevolge van die gebrek aan wesenlike getuienis of om 'n ander voldoende rede, daar nie dan met die verhoor voortgegaan kan word sonder om die regsbedeling te verydel nie; of
- (ii) voor die afsluiting van bedoelde eerste sitting 'n bevel kragtens artikel *honderd een-en-vyftig* van die hof vir sy verplasing vir verhoor elders verkry word.
- (b) Indien so iemand nie by die eerste sitting van bedoelde hof wat gehou word na verstryking van ses maande vanaf die datum van sy verwysing, op verhoor gestel word nie, en nie tevore vir verhoor na elders verplaas is nie, word hy van sy gevangesetting vir die misdryf ten opsigte waarvan hy verwys is, ontslaan.
- (2) By die toepassing van hierdie artikel word iemand in 'n geval waarin die prokureur-generaal kragtens artikel *nege-en-sewentig* 'n verdere ondersoek gelas het nie geag ter strafsitting verwys te wees nie, totdat bedoelde verdere ondersoek voltooi is.
- (3) Die beskuldigde kan, met sy eie skriftelike toestemming en met toestemming van die prokureur-generaal, te eniger tyd na sy verwysing op verhoor gestel word, ondanks die feit dat voormelde tydperk van een-en-dertig dae nie verstryk het nie.

Verwysde persone word by die eerste sitting op verhoor gestel mits een-en-dertig dae sedert verwysing verloop het.

151. (1) Wanneer 'n akte van beskuldiging teen 'n beskuldigde in 'n hoërhof ingedien is, kan 'n regter van die hof, op aansoek deur of namens die prokureur-generaal of deur of namens die beskuldigde, beveel dat die verhoor op 'n ander plek as die in die akte van beskuldiging genoemde plek, en op 'n in die bevel genoemde tyd, gehou moet word.

Verandering van plek van verhoor.

(2) Wanneer 'n bevel kragtens hierdie artikel uitgereik word is die gevolg in alle opsigte en met betrekking tot alle persone dieselfde asof die prokureur-generaal besluit het om die beskuldigde op die in die bevel genoemde plek en tyd te vervolg, en indien die beskuldigde op borgtog vrygelaat is, word die borgakte van die borgtog geag dienooreenkomstig na bedoelde tyd en plek uitgebrei te wees.

(3) Die borgaktes van persone wat verplig is om as getuies te verskyn, word op soortgelyke wyse geag na dieselfde tyd en plek uitgebrei te wees.

(4) Kennisgewing van bedoelde tyd en plek moet aan die persone wat onder die borgaktes verbind is, gegee word, anders is hulle borggelde nie aan verbeurdverklaring onderhewig nie.

152. (1) Wanneer 'n saak na elders vir verhoor verplaas word en die beskuldigde in hegtenis is, reik die hof wat die bevel vir verplasing toestaan, 'n lasbrief uit vir die onverwylde verplasing van die beskuldigde na die tronk van die distrik waarheen die saak verplaas is.

Tyd wanneer persone wat na elders vir verhoor verplaas is, op verhoor gestel moet word.

(2) The accused shall be brought to trial at the next criminal session of the court to which the case has been removed, or otherwise shall be discharged from his imprisonment for the offence for which he has been removed for trial: Provided that, if such session is held within twenty-one days after the removal of the accused to and his arrival at the said gaol, he shall not be tried at that session except with his own consent in writing and the consent of the attorney-general.

In Inferior Court.

Commencement of proceedings where accused in custody.

153. When a person who has been arrested upon any charge, is brought before a judicial officer in terms of section *twenty-seven* or sub-section (3) of section *twenty-nine*, such officer shall forthwith commence his trial or a preparatory examination upon such charge, or if the matter is cognizable by another court or judicial officer, remand his case to such court or officer.

CHAPTER XI.

PROCEDURE AT TRIAL.

In Superior and Inferior Courts.

Persons brought before wrong court.

154. (1) If on the trial of a person charged with any offence before any superior or inferior court it appears that he is not properly triable by that court, the court may, at the request of the accused, discharge the jury from giving a verdict, if the trial is to be by a jury, and, whether the trial is or is not to be by a jury, direct that he be tried before some proper court and may remand him for trial accordingly.

(2) If the accused does not make such request the trial shall proceed and the verdict and judgment shall have the same effect in all respects as if the court had originally had jurisdiction to try the accused.

(3) This section shall not affect the right of the accused to plead to the jurisdiction of a court.

Separate trials.

155. When two or more persons are charged jointly, whether with the same offence or with different offences, the court may, at any time during the trial on the application of the prosecutor or of any of the accused, direct that the trial of the accused or any of them shall be held separately from the trial of the other or others of them, and for that purpose may, if the trial is by a jury and the jury has been sworn, discharge the jury from giving a verdict as to any of the accused in respect of whom such application is made, and, if the trial is not by a jury, the court may abstain from giving a judgment as to any of such accused.

Presence of accused.

156. (1) Every criminal trial shall take place, and the witnesses shall, save as is otherwise expressly provided by this Act or any other law, give their evidence *viva voce*, in open court in the presence of the accused, unless he so conducts himself as to render the continuance of the proceedings in his presence impracticable, in which event the court may order him to be removed and may direct the trial to proceed in his absence.

(2) If the accused absents himself during the trial without leave, the court may direct a warrant to be issued for his arrest and if arrested he shall be brought before the court forthwith.

(3) The court may, at any time during the trial, order that any person who is to be called as a witness (other than the accused himself) shall leave the court and remain absent until he is called and that he shall remain in court after his evidence has been given.

(4) A superior court may, whenever it thinks fit, and an inferior court may, if it appears to that court to be in the interest of good order or public morals or of the administration of justice, direct that a trial shall be held with closed doors or that (with such exceptions as the court may direct) females or minors or the public generally or any class thereof shall not be present thereat; and if an accused is to be tried or is on trial

(2) Die beskuldigde word by die volgende strafsitting van die hof waarheen die saak verplaas is, op verhoor gestel, of anders word hy van sy gevangesetting vir die misdryf waarvoor hy vir verhoor verplaas is, ontslaan: Met dien verstande dat indien so 'n sitting binne een-en-twintig dae na die verplasing van die beskuldigde na, en sy aankoms by, bedoelde tronk gehou word, hy nie, behalwe met sy eie skriftelike toestemming en die toestemming van die prokureur-generaal, by daardie sitting verhoor word nie.

In Laerhof.

153. Wanneer iemand wat op 'n aanklag in hegtenis geneem is, ingevolge artikel *sewe-en-twintig* of sub-artikel (3) van artikel *nege-en-twintig* voor 'n regterlike amptenaar gebring word, begin bedoelde amptenaar onverwyld met sy verhoor of 'n voorlopige ondersoek op bedoelde aanklag of, indien die aangeleentheid deur 'n ander hof of regterlike amptenaar beregbaar is, verwys hy sy saak na so 'n hof of amptenaar.

Aanvang van
verrigtinge waar
beskuldigde
in bewaring is.

HOOFTUK XI.

PROSEDURE BY VERHOOR.

In Hoër- en Laerhof.

154. (1) Wanneer dit by die verhoor van 'n persoon wat weens 'n misdryf voor 'n hoër- of laerhof aangekla word, blyk dat hy nie regtens deur daardie hof beregbaar is nie, kan die hof op versoek van die beskuldigde die jurie vrystel van die verpligting om 'n uitspraak te doen, indien die verhoor voor 'n jurie gehou staan te word, en, hetsy die verhoor voor 'n jurie gehou staan te word al dan nie, gelas dat hy voor 'n bevoegde hof verhoor word, en sy verhoor dienooreenkomstig uitstel.

Wanneer persone
voor verkeerde
hof gebring word.

(2) Indien die beskuldigde nie so 'n versoek doen nie, word die verhoor voortgesit, en het die uitspraak en vonnis in alle opsigte dieselfde gevolge asof die hof van die begin af regsbevoegdheid gehad het om die beskuldigde te verhoor.

(3) Hierdie artikel doen geen afbreuk aan die reg van die beskuldigde om teen die regsbevoegdheid van 'n hof te pleit nie.

155. Wanneer twee of meer persone gesamentlik aangekla word, hetsy weens dieselfde misdryf of weens verskillende misdrywe, kan die hof te eniger tyd gedurende die verhoor op aansoek van die aanklaer of van enigeen van die beskuldigdes gelas dat die verhoor van die beskuldigdes of van enigeen van hulle afsonderlik van die verhoor van die ander een of ander geskied, en kan die hof vir daardie doel, indien die verhoor voor 'n jurie geskied en die jurie ingesweer is, die jurie vrystel van die verpligting om 'n uitspraak te doen ten opsigte van enigeen van die beskuldigdes ten opsigte van wie so 'n aansoek gedoen word, en, indien die verhoor nie voor 'n jurie geskied nie, hom daarvan onthou om 'n uitspraak ten opsigte van enigeen van sodanige beskuldigdes te doen.

Afsonderlike
verhore.

156. (1) Iedere strafverhoor geskied en die getuies lê, behalwe soos deur hierdie Wet of enige ander wetsbepaling uitdruklik anders bepaal word, hul getuienis mondeling af in die ope hof in die teenwoordigheid van die beskuldigde, tensy hy hom op so 'n wyse gedra dat die voortsetting van die verhoging in sy teenwoordigheid ondoenlik is, in watter geval die hof kan gelas dat hy verwyder en die verhoor in sy afwesigheid voortgesit word.

Teenwoordigheid
van beskuldigde.

(2) Indien die beskuldigde gedurende die verhoor sonder verlof afwesig is, kan die hof gelas dat 'n lasbrief vir sy inhegtenisneming uitgereik word, en indien hy in hegtenis geneem word, moet hy onverwyld voor die hof gebring word.

(3) Die hof kan te eniger tyd gedurende die verhoor gelas dat enige persoon (behalwe die beskuldigde self) wat as 'n getuie opgeroep staan te word, die hof verlaat en afwesig bly totdat hy opgeroep word, en dat hy in die hof bly nadat sy getuienis afgelê is.

(4) 'n Hoër- of Laerhof kan, wanneer hy dit goedvind, en 'n laerhof kan, indien dit na die mening van daardie hof ter wille van die goeie orde of openbare sedes of die regsbedeling nodig blyk, gelas dat 'n verhoor agter geslote deure plaasvind of dat (met sodanige uitsonderings as wat die hof gelas) vrouspersone of minderjariges of die publiek oor die algemeen of enige klas daaruit nie daarby aanwesig mag wees nie; en indien 'n beskuldigde verhoor staan te word of verhoor word op 'n

on a charge referred to in sub-section (5) of section *sixty-four*, the court may, at the request of the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed (or if he is a minor, at the request of that person or of his guardian) whether made in writing before the trial or orally at any time during the trial direct that every person whose presence is not necessary in connection with the trial or any person or class of person mentioned in the request shall not be present thereat.

(5) No person other than a person on trial and his attorney or counsel and other than a parent or the guardian or a person *in loco parentis* of a person on trial who is a minor shall be present at the trial, in any court, of a person under the age of nineteen years, upon any charge, unless his presence is necessary in connection with the trial or unless the judge or judicial officer presiding at the trial has authorized him to be present thereat.

(6) No person under the age of nineteen years, other than a person on trial, shall be present at a criminal trial in any court except while he is actually giving evidence thereat or unless the judge or judicial officer presiding at the trial has authorized him to be present thereat.

(7) The judge or judicial officer presiding at any trial may direct that while any witness under the age of nineteen years is giving evidence at that trial no person, other than an attorney or counsel of a person on trial and other than a parent or the guardian or a person *in loco parentis* of the witness or of a person on trial who is a minor, whose presence is not necessary in connection with the trial, shall be present thereat.

(8) A trial in an inferior court of an accused who is or of two or more accused jointly who are all under the age of nineteen years shall be held in a building or room (if a suitable one is available) other than that in which criminal proceedings against persons over that age are ordinarily conducted.

Conduct of trial.

157. (1) The prosecutor may, in the case of a trial by jury when the jury have been sworn and before any evidence is adduced, and in the case of a trial without a jury before any evidence is adduced, address the jury or the court, as the case may be, for the purpose of explaining the charge and opening the evidence intended to be adduced for the prosecution but without comment thereon.

(2) The prosecutor shall then examine the witnesses for the prosecution and put in and read any documentary evidence which may be admissible, and, in the case of a trial before a superior court, and in a case remitted to a magistrate's court, as well as in the case of a trial before the court of a regional division which takes place on the direction of the attorney-general in terms of paragraph (b) or (c) of sub-section (1) of section *seventy-nine*, read any evidence given by the accused as well as the statement made by him in the presence of the magistrate at the preparatory examination.

(3) If, at the close of the case for the prosecution, the court considers that there is no evidence that the accused committed the offence charged in the charge, or any other offence of which he might be convicted thereon, it may then, in the case of a trial by a jury, direct the jury to return a verdict of not guilty and upon such direction, the jury shall be deemed to have returned such verdict and the judge shall thereupon enter such a verdict and in any trial without a jury, the court may itself return such a verdict.

(4) At the close of the evidence for the prosecution the proper officer of the court shall ask the accused, or each of the accused if there are more than one, or his legal representative whether he intends to adduce evidence in his defence and, if he answers in the affirmative, he may by himself or his legal representative address the jury or court, as the case may be, for the purpose of opening the evidence intended to be adduced for the defence but without comment thereon, and thereafter he or his legal representative shall examine his witnesses and put in and read any documentary evidence which may be admissible.

Defence by counsel or attorney.

158. Every person charged with an offence is entitled to make his defence at his trial and to have the witnesses examined or cross-examined by his counsel, if the trial is before a superior

aanklag in sub-artikel (5) van artikel *vier-en-sestig* bedoel, kan die hof op versoek van die persoon teen of ten opsigte van wie die misdryf wat ten laste gelê word, na bewering gepleeg is (of indien hy minderjarig is, op versoek van daardie persoon of van sy voog), hetsy skriftelik voor die verhoor of mondeling te eniger tyd gedurende die verhoor gedoen, gelas dat iedereen wie se teenwoordigheid nie in verband met die verhoor nodig is nie, of enige persoon of klas persone in die versoek vermeld, nie daarby aanwesig mag wees nie.

(5) Niemand behalwe die persoon wat verhoor word en sy prokureur of advokaat en behalwe 'n ouer of die voog van 'n minderjarige wat verhoor word, of iemand wat teenoor hom in die plek van 'n ouer staan, mag in enige hof by die verhoor van iemand onder die ouderdom van negentien jaar weens enige aanklag teenwoordig wees nie, tensy sy teenwoordigheid in verband met die verhoor nodig is, of tensy die regter of regterlike amptenaar wat by die verhoor voorsit, aan hom toestemming verleen het om daarby teenwoordig te wees.

(6) Niemand onder die ouderdom van negentien jaar, behalwe iemand wat verhoor word, mag by 'n strafregtelike verhoor in enige hof teenwoordig wees nie, behalwe solank hy werklik getuienis daarby aflê of tensy die regter of regterlike amptenaar wat by die verhoor voorsit, aan hom toestemming verleen het om daarby teenwoordig te wees.

(7) Die regter of regterlike amptenaar wat by 'n verhoor voorsit, kan gelas dat solank 'n getuie onder die ouderdom van negentien jaar getuienis by daardie verhoor aflê, niemand, behalwe 'n prokureur of advokaat van 'n persoon wat verhoor word, en behalwe 'n ouer of die voog van die getuie of van 'n minderjarige wat verhoor word, of iemand wat teenoor die getuie of minderjarige in die plek van 'n ouer staan, wie se teenwoordigheid nie in verband met die verhoor nodig is nie, daarby teenwoordig mag wees nie.

(8) 'n Verhoor in 'n laerhof van 'n beskuldigde wat onder die ouderdom van negentien jaar is, of van twee of meer beskuldiges gesamentlik wat almal onder daardie ouderdom is, geskied in 'n ander gebou of vertrek (indien 'n geskikte beskikbaar is) as dié waarin strafsake teen persone bo daardie ouderdom gewoonlik verhoor word.

157. (1) Die aanklaer kan, wanneer in die geval van 'n verhoor voor 'n jurie, die jurie ingesweer is en voordat enige getuienis aangevoer word, en in die geval van 'n verhoor sonder 'n jurie, voordat enige getuienis aangevoer word, die jurie of die hof, na gelang van die geval, toespreek om die aanklag te verduidelik en die getuienis in te lei wat bedoel word om vir die vervolging aangevoer te word, maar sonder kommentaar daarop.

Hoe verhoor moet geskied.

(2) Die aanklaer moet dan die getuies vir die vervolging ondervra en enige toelaatbare dokumentêre bewys inlewer en uitlees, en, in die geval van 'n verhoor voor 'n hoërhof en in 'n saak wat na 'n magistratshof terugverwys is, asook in die geval van 'n verhoor voor die hof van 'n streekafdeling wat geskied op las van die prokureur-generaal ingevolge paragraaf (b) of (c) van sub-artikel (1) van artikel *nege-en-sewentig*, enige getuienis asook die verklaring deur die beskuldigde in die teenwoordigheid van die magistraat by die voorlopige ondersoek afgelê, uitlees.

(3) Indien by afsluiting van die vervolging se kant van die saak, die hof van oordeel is dat daar geen bewys is dat die beskuldigde die misdryf wat in die aanklag ten laste gelê word of enige ander misdryf waaraan hy daarop skuldig bevind sou kan word, gepleeg het nie, kan die hof, in die geval van 'n verhoor deur 'n jurie, die jurie gelas om 'n uitspraak van onskuldig te doen, en ingeval van so 'n opdrag word die jurie geag so 'n uitspraak te gedoen het, en die regter moet daarop so 'n uitspraak aanteken, en by 'n verhoor sonder 'n jurie, kan die hof self so 'n uitspraak doen.

(4) By die afsluiting van die getuienis vir die vervolging moet die bevoegde amptenaar van die hof die beskuldigde, of elke beskuldigde, indien daar meer as een is, of sy regsverteenvoordiger, vra of hy voornemens is om getuienis vir sy verdediging aan te voer, en indien hy bevestigend antwoord, kan hy self of deur middel van sy regsverteenvoordiger die jurie of die hof, na gelang van die geval, toespreek om die getuienis wat hy voornemens is om vir die verdediging aan te voer, in te lei, maar sonder kommentaar daarop, en daarna moet hy of sy regsverteenvoordiger sy getuies ondervra en enige toelaatbare dokumentêre bewys inlewer en uitlees.

158. Iedereen wat weens 'n misdryf aangekla word, is geregtig om sy verdediging by sy verhoor te stel en die getuies te laat ondervra of kruisvra deur sy advokaat, indien die verhoor voor

Verdediging deur advokaat of prokureur.

court, or by his counsel or his attorney or law agent, if the trial is before an inferior court: Provided that upon his trial before an inferior court, an accused under the age of sixteen years may be assisted by his natural or legal guardian, and that any accused who in the opinion of the court requires the assistance of another person, may, with the permission of the court be so assisted.

Court may refer juvenile accused to a children's court.

159. (1) If during the trial in any court of a person under the age of nineteen years who is charged with any offence other than murder or rape, it appears to the judge or judicial officer presiding at that trial that the said person is a child in need of care within the meaning of that expression as defined in section one of the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937), and that it is desirable to deal with that person in terms of sections *twenty-eight* and *twenty-nine* of that Act, he may stop the trial and order that the said person be brought before a children's court mentioned in section *four* of the said Act and be dealt with under the said sections *twenty-eight* and *twenty-nine*.

(2) If such an order is made in the course of a trial after the return of a verdict of guilty, that verdict shall become null and void in so far as it relates to the person to whom the said order relates, and shall be deemed not to have been returned.

Trial of pending case may be postponed.

160. Subject to the provisions of section *one hundred and fifty* any court before which a trial is pending may, if it is necessary or expedient, postpone the trial until such time, and to such place, and upon such terms, as to such court may seem proper, and further postponements may, if necessary or expedient, be made from time to time.

Adjournment of trial.

161. (1) A trial may, if it is necessary or expedient, be adjourned at any time of the trial, and, in the case of a trial by jury, whether a jury has or has not been sworn, and, in a case of a trial with or without a jury, whether evidence has or has not been given.

(2) When the trial of an accused by a jury is adjourned after the jury has been sworn, the court may discharge the jury.

Powers of court on postponement or adjournment.

162. (1) When a trial is postponed or adjourned, as aforesaid, the court may direct that the accused be detained until liberated in accordance with law or release him on bail or extend his bail if he has already been released on bail, and may extend the recognizances of the witnesses.

(2) When the trial of an accused who is not in custody and who has not been released on bail, is so postponed or adjourned, he shall be deemed to have been served with a summons to appear at the time and place to which the trial has been postponed or adjourned.

Accused to plead to the charge.

163. (1) Subject to the provisions of section *three hundred and fifty-one*, the accused shall, upon the day appointed for his trial or sentence upon any charge, appear in court, or if he is in custody, he shall be brought into court and shall be informed in open court of the offence with which he is charged as set forth in the charge, and shall be required to plead instantly thereto except where, in the case of an indictment or summons the accused objects so to plead and the court finds that he has not been duly served with a copy of the indictment or summons.

(2) If the accused is indicted in any superior court after having been released on bail, his plea to the indictment shall, unless the court otherwise directs, have the effect of terminating his bail and he shall thereupon be detained in custody until the conclusion of the trial in the same manner in every respect as if he had not been released on bail.

Doubt as to capacity of accused to understand the proceedings.

164. (1) If, when the accused is called upon to plead to a charge, it appears to be uncertain for any reason whether he is capable of understanding the proceedings at the trial, so as to be able to make a proper defence, the procedure described in section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916 (Act No. 38 of 1916), shall be followed.

(2) If the jury or the court, as the case may be, find that he is so capable, the trial shall proceed as in other cases.

'n hoërhof geskied, of deur sy advokaat of sy prokureur of wets-agent, indien die verhoor voor 'n laerhof geskied: Met dien verstande dat 'n beskuldigde onder die ouderdom van sestien jaar by sy verhoor voor 'n laerhof deur sy natuurlike of wettige voog bygestaan kan word, en dat enige beskuldigde wat, volgens die oordeel van die hof, die bystand van iemand anders nodig het, met vergunning van die hof aldus bygestaan kan word.

159. (1) Indien dit gedurende die verhoor, in enige hof, van iemand onder die ouderdom van negentien jaar wat van enige misdryf, behalwe moord of verkragting, aangekla word, na die mening van die regter of regterlike amptenaar wat by daardie verhoor voorsit, blyk dat bedoelde persoon 'n sorgbehoewende kind is binne die bedoeling van daardie uitdrukking soos in artikel een van die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937), omskryf, en dat dit wenslik is dat met daardie persoon kragtens artikels agt-en-twintig en nege-en-twintig van daardie Wet gehandel word, kan hy die verhoor staak en gelas dat bedoelde persoon voor 'n kinderrhof in artikel vier van genoemde Wet vermeld, gebring word, en dat kragtens genoemde artikels agt-en-twintig en nege-en-twintig met hom gehandel word.

Hof kan jeugdige beskuldigde na 'n kinderrhof verwys.

(2) Indien so 'n lasgewing gedurende die loop van 'n verhoor na skuldigebevinding uitgereik word, word daardie bevinding van nul en gener waarde vir sover dit betrekking het op die persoon op wie bedoelde lasgewing betrekking het, en geag nie gedoen te gewees het nie.

160. Behoudens die bepalinge van artikel honderd-en-veertig en indien dit nodig of dienstig is, kan enige hof waarvoor 'n verhoor aanhangig is, die verhoor tot 'n tyd en na 'n plek en op die voorwaardes wat vir so 'n hof gepas voorkom, uitstel en indien nodig of dienstig kan dit van tyd tot tyd verder uitgestel word.

Verhoor van saak wat aanhangig is, kan uitgestel word.

161. (1) 'n Verhoor kan indien nodig of dienstig, op enige tydstop daarvan verdaag word, en, in die geval van 'n verhoor deur 'n jurie, hetsy 'n jurie ingesweer is of nie, en, in die geval van 'n verhoor deur of sonder 'n jurie, hetsy getuienis afgeleë is of nie.

Verdagging van verhoor.

(2) Wanneer die verhoor, deur 'n jurie, van 'n beskuldigde verdaag word nadat die jurie ingesweer is, kan die hof die jurie ontslaan.

162. (1) Wanneer 'n verhoor soos voormeld uitgestel of verdaag word, kan die hof gelas dat die beskuldigde aangehou word totdat hy volgens wet in vryheid gestel word, of hom op borgtog vrylaat of, indien hy reeds op borgtog vrygelaat is, sy borgtog verleng, en die borgtog van die getuies verleng.

Bevoegdheid van hof by uitstel of verdagging.

(2) Wanneer die verhoor van 'n beskuldigde wat nie in hegtenis is nie en wat nie op borgtog vrygelaat is nie, aldus uitgestel of verdaag word, word geag dat 'n dagvaarding aan hom bestel is om te verskyn op die tyd tot wanneer, en die plek waarna die verhoor uitgestel of verdaag is.

163. (1) Behoudens die bepalinge van artikel driehonderd een-en-veertig moet die beskuldigde op die dag vir sy verhoor of vonnis op 'n aanklag bepaal, voor die hof verskyn of, indien hy in hegtenis is, voor die hof gebring word, en in die ope hof ver-wittig word van die misdryf waarvan hy aangekla word, soos in die aanklag uiteengesit, en aangesê word om onmiddellik daarop te pleit, behalwe waar, in die geval van 'n akte van beskuldiging of dagvaarding, die beskuldigde daarteen beswaar maak om aldus te pleit en die hof bevind dat 'n afskrif van die akte van beskuldiging of dagvaarding nie behoorlik aan hom bestel is nie.

Beskuldigde moet op die aanklag pleit.

(2) Indien die beskuldigde voor 'n hoërhof aangekla word nadat hy op borgtog vrygelaat is, het sy pleit op die akte van beskuldiging die gevolg dat sy borgtog beëindig word, tensy die hof die teendeel gelas, en moet hy daarna tot afloop van die verhoor in hegtenis gehou word in alle opsigte op dieselfde wyse asof hy nie op borgtog vrygelaat was nie.

164. (1) Indien, wanneer die beskuldigde aangesê word om op 'n aanklag te pleit, dit om een of ander rede blyk onseker te wees of hy in staat is om die verrigtinge by die verhoor te begryp sodat hy in staat sal wees om sy verdediging behoorlik te voer, word die prosedure in artikel agt-en-twintig van die „Wet op Geestesgebreken, 1916” (Wet No. 38 van 1916) voorgeskryf, gevolg.

Twyfel aangaande vermoë van beskuldigde om verrigtinge te begryp.

(2) Indien die jurie of die hof, na gelang van die geval, bevind dat hy aldus in staat is, word die verhoor soos in ander gevalle voortgesit.

(3) If the jury or court, as the case may be, find that he is not so capable, the accused shall be dealt with in accordance with the provisions of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916.

(4) A person so found to be incapable of understanding the proceedings at the trial may thereafter be again indicted or charged and tried for the offence at any time when he is so capable.

(5) The provisions of this section shall be read as being additional to and not in substitution for the provisions of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916.

Objections to charge, how and when made.

165. (1) Every objection to an indictment for any formal defect apparent on the face thereof shall if the trial is by a jury, be taken by exception or by motion to quash such indictment before the jury is sworn and not afterwards, and, if the trial is before a superior court without a jury, before the accused has pleaded but not afterwards.

(2) Any such objection to a summons or charge which is to be tried by an inferior court shall be taken by exception before the accused has pleaded but not afterwards.

(3) Every court before which any such objection is taken for any formal defect may, if it is considered necessary, and if the accused will not thereby be prejudiced in his defence cause the charge to be forthwith amended in such particular as the court may direct, and thereupon the trial shall proceed as if no such defect had appeared.

Exceptions.

166. (1) If the accused excepts only and does not plead, the court shall proceed to hear and determine the matter forthwith, and if the exception is overruled he shall be called upon to plead to the charge.

(2) When the accused pleads and excepts together, it shall be in the discretion of the court whether the plea or exception shall be first disposed of.

Motion to quash charge.

167. (1) The accused may, before pleading, apply to the court to quash the charge on the ground that it is calculated to prejudice or embarrass him in his defence.

(2) Upon such motion the court may quash the charge, or may order it to be amended in such manner as the court thinks just or may refuse to make any order on the motion.

(3) If the accused alleges that he is wrongly named in the charge, the court may, on being satisfied by affidavit or otherwise of the error, order it to be amended.

Notice of motion to quash charge, and of certain pleas to be given.

168. (1) If the accused intends to apply to have a charge quashed under section *one hundred and sixty-seven*, or to except, or to plead any of the pleas mentioned in section *one hundred and sixty-nine*, except the plea of guilty or not guilty, he shall give reasonable notice (regard being had to the circumstances of each particular case) to the attorney-general or his representative if the trial is before a superior court, or to the public prosecutor, if the trial is before an inferior court, or to the private prosecutor, when the prosecution is a private one, stating the grounds upon which he seeks to have the charge quashed or upon which he bases his exception or plea.

(2) A notice required under sub-section (1) may be waived by the attorney-general or the prosecutor, as the case may be: Provided that the court may, on good cause shown, dispense with such notice or adjourn the trial to enable such notice to be given.

Pleas.

169. (1) If the accused does not object that he has not been duly served with a copy of the charge, or apply to have it quashed under section *one hundred and sixty-seven* he shall either plead to it, or except to it on the ground that it does not disclose any offence cognizable by the court.

(3) Indien die jurie of die hof, na gelang van die geval, bevind dat hy nie aldus in staat is nie, word met die beskuldigde ooreenkomstig die bepalings van artikel *agt-en-twintig* van die „Wet op Geestesgebreken, 1916”, gehandel.

(4) Iemand wat aldus bevind word nie in staat te wees om die verrigtinge by die verhoor te begryp nie, kan te eniger tyd daarna, wanneer hy aldus in staat is, weer weens die misdryf aangekla en verhoor word.

(5) Die bepalings van hierdie artikel word uitgelê as 'n byvoeging tot en nie ter vervanging nie van die bepalings van artikel *agt-en-twintig* van die „Wet op Geestesgebreken, 1916”.

165. (1) Iedere beswaar teen 'n akte van beskuldiging op grond van 'n op die oog duidelike formele gebrek daarin, word, indien die verhoor voor 'n jurie geskied, by wyse van eksepsie of by wyse van mosie om so 'n akte van beskuldiging nietig te verklaar, gemaak en wel voordat die jurie ingesweer is en nie daarna nie, en indien die verhoor voor 'n hoërhof sonder jurie geskied, voordat die beskuldigde gepleit het maar nie daarna nie.

Besware teen aanklag, hoe en wanneer dit gemaak word.

(2) So 'n beswaar teen 'n dagvaarding of aanklag wat deur 'n laerhof verhoor staan te word, word by wyse van eksepsie gemaak en wel voordat die beskuldigde gepleit het, maar nie daarna nie.

(3) Iedere hof waarvoor so 'n beswaar op grond van 'n formele gebrek gemaak word, kan, indien dit nodig geag word en indien die beskuldigde nie daardeur by sy verdediging benadeel sal word nie, die aanklag onverwyld in so 'n opsig laat wysig as wat die hof mag gelas, en daarna word die verhoor voortgesit asof so 'n gebrek nie bestaan het nie.

166. (1) Indien die beskuldigde slegs 'n eksepsie opwerp en nie pleit nie, moet die hof die aangeleentheid onverwyld in verhoor neem en daarvoor beslis, en indien die eksepsie van die hand gewys word, word hy aangesê om op die aanklag te pleit.

Eksepsies.

(2) Wanneer die beskuldigde tegelykertyd pleit en 'n eksepsie opwerp, berus dit by die hof of die pleit of die eksepsie eerste afgehandel word.

167. (1) Voordat hy pleit, kan die beskuldigde by die hof aansoek doen om die aanklag nietig te verklaar op grond daarvan dat dit daarop bereken is om hom by sy verdediging te benadeel of te belemmer.

Aansoek om aanklag nietig te verklaar.

(2) Die hof kan op so 'n aansoek die aanklag nietig verklaar of gelas dat dit op so 'n wyse gewysig word as wat die hof billik ag, of die hof kan weier om enige bevel op die aansoek uit te reik.

(3) Indien die beskuldigde aanvoer dat sy naam in die aanklag verkeerd aangegee word, kan die hof, nadat hy deur middel van 'n beëdigde verklaring of op 'n ander wyse van die fout oortuig is, gelas dat dit gewysig word.

168. (1) Indien die beskuldigde voornemens is om ingevolge artikel *honderd sewe-en-sestig* aansoek te doen om die nietigverklaring van 'n aanklag, of om 'n eksepsie op te werp, of om enige pleit in artikel *honderd nege-en-sestig* vermeld, behalwe die pleit van skuldig of onskuldig, te pleit, moet hy redelike kennis (met inagneming van die omstandighede van elke besondere geval) gee aan die prokureur-generaal of sy verteenwoordiger, indien die verhoor voor 'n hoërhof geskied, of aan die staatsaanklaer, indien die verhoor voor 'n laerhof geskied, of aan die private aanklaer, wanneer dit 'n private vervolging is, met opgaaf van die gronde waarop hy die nietigverklaring van die aanklag verlang, of waarop sy eksepsie of pleit berus.

Kennis moet gegee word van aansoek om aanklag nietig te verklaar en van sommige pleite.

(2) Die prokureur-generaal of die aanklaer, na gelang van die geval, kan afsien van 'n kennisgewing wat ingevolge subartikel (1) vereis word: Met dien verstande dat die hof, by bewys van gegronde rede, van sodanige kennisgewing vrystelling kan verleen of die verhoor kan verdaag sodat sodanige kennis gegee kan word.

169. (1) Indien die beskuldigde nie beswaar maak dat 'n afskrif van die aanklag nie behoorlik aan hom bestel is, of aansoek doen dat dit ingevolge artikel *honderd sewe-en-sestig* nietig verklaar word nie, moet hy of daarop pleit of 'n eksepsie daarteen opwerp op grond daarvan dat dit nie 'n deur die hof beregbare misdryf inhou nie.

Pleite.

(2) If the accused pleads to the charge he may plead either—

- (a) that he is guilty of the offence charged, or, with the concurrence of the prosecutor, of any other offence of which he might be convicted on the charge; or
- (b) that he is not guilty; or
- (c) that he has already been convicted of the offence with which he is charged; or
- (d) that he has already been acquitted of the offence with which he is charged; or
- (e) that he has received the Royal pardon for the offence charged; or
- (f) that the court has no jurisdiction to try him for the offence; or
- (g) that the prosecutor has no title to prosecute.

(3) Two or more pleas may be pleaded together except that the plea of guilty cannot be pleaded with any other plea to the same charge.

(4) The accused may plead and except together.

(5) Together with his plea the accused may offer an explanation of his attitude in relation to the charge, or a statement indicating the basis of his defence, and such explanation or statement shall be recorded and shall form a portion of the record of the case.

(6) Any person who has once been called upon to plead to any charge shall, save as is specially provided in this Act or in any other law, be entitled to demand that he be either acquitted or found guilty.

Truth of
defamatory matter
to be specially
pleaded.

170. (1) A person charged with the unlawful publication of defamatory matter, who sets up as a defence that the defamatory matter is true and that it was for the public benefit that the publication should be made, shall plead that matter specially and may plead it with any other plea except the plea of guilty.

(2) Notice of such plea shall, unless waived, be given as in section *one hundred and sixty-eight* is provided.

Statement of
accused sufficient
plea of former
conviction or
acquittal.

171. In any plea of a former conviction or acquittal of the offence charged it shall be sufficient for an accused to state that he has been lawfully convicted or acquitted, as the case may be, of the offence charged.

Trial on plea
to the jurisdiction.

172. Upon a plea to the jurisdiction of the court, the court shall proceed to satisfy itself in such manner and upon such evidence as it thinks fit, whether it has jurisdiction or not, and in a case where the accused is entitled to be tried by a jury, may ascertain the fact by the verdict of a jury or otherwise.

Issues raised
by plea to be
tried.

173. If the accused pleads any plea, other than the plea of guilty or a plea to the jurisdiction of the court, he is, by such plea without any further form, deemed to have demanded that the issues raised by such plea shall be tried by the court, or in a case where the accused is entitled to be tried by a jury, then by a jury.

Person committed
or remitted for
sentence.

174. (1) When a person has been committed to a superior court by a magistrate for sentence, or his case has been remitted by the attorney-general to a magistrate's court for sentence, he shall be called upon to plead to the charge in the same manner as if he had, in the case of such committal, been committed for trial, and in the case of such remittal, were being tried summarily, and may plead that he is guilty either of the offence charged or, with the concurrence of the prosecutor, of any other offence of which he might be convicted on the charge.

(2) If he pleads that he is not guilty, the court shall, upon being satisfied that he duly admitted before the magistrate that he was guilty of the offence charged, and was so guilty, direct a plea of guilty to be entered or enter such plea notwithstanding his plea of not guilty and a plea so entered shall have the same effect as if it had been actually pleaded.

(3) If the court is not so satisfied, or if notwithstanding that the accused pleads guilty it appears upon an examination of the evidence that he has not in fact committed the offence charged or any other offence of which he might be convicted on the charge, a plea of not guilty shall be entered.

(2) Indien die beskuldigde op die aanklag pleit, kan hy pleit òf—

- (a) dat hy skuldig is aan die misdryf wat ten laste gelê word of, met instemming van die aanklaer, aan enige ander misdryf waarvan hy op die aanklag skuldig bevind sou kan word; òf
- (b) dat hy onskuldig is; òf
- (c) dat hy reeds weens die misdryf waarvan hy aangekla word, skuldig bevind is; òf
- (d) dat hy reeds van die misdryf waarvan hy aangekla word, vrygespreek is; òf
- (e) dat hy Koninklike gracie ten opsigte van die misdryf wat ten laste gelê word, ontvang het; òf
- (f) dat die hof nie regsbevoegdheid het om hom weens die misdryf te verhoor nie; òf
- (g) dat die aanklaer nie geregtig is om te vervolg nie.

(3) Twee of meer pleite kan tegelykertyd gepleit word behalwe dat die pleit van skuldig nie saam met enige ander pleit op dieselfde aanklag gepleit kan word nie.

(4) Die beskuldigde kan tegelykertyd pleit en 'n eksepsie opwerp.

(5) Die beskuldigde kan tesame met sy pleit 'n verduideliking met betrekking tot sy houding tot die aanklag of 'n verklaring wat die grondslag van sy verdediging aandui, aanbied, en bedoelde verduideliking of verklaring word aangeteken en maak deel uit van die notule van die saak.

(6) Iemand wat eenmaal aangesê is om ten opsigte van 'n aanklag te pleit is, behalwe soos in hierdie Wet of in enige ander wetsbepaling uitdruklik bepaal word, geregtig om te eis dat hy òf vrygespreek òf skuldig bevind word.

170. (1) Iemand wat weens die onwettige publikasie van lasterlike bewerings aangekla word en wat ter verdediging aanvoer dat die lasterlike bewerings waar is en dat dit in die openbare belang was dat die publikasie moes geskied, moet die aangeleentheid uitdruklik pleit en kan dit saam met enige ander pleit, behalwe die pleit van skuldig, pleit.

Waarheid van lasterlike bewerings word uitdruklik gepleit.

(2) Kennis van so 'n pleit word, tensy daarvan afgesien word, ooreenkomstig artikel *honderd agt-en-sestig* gegee.

171. By enige pleit van vorige skuldigbevinding aan of vryspraak van die misdryf wat ten laste gelê word, is dit voldoende vir die beskuldigde om te verklaar dat hy, na gelang van die geval, volgens wet skuldig bevind is aan of vrygespreek is van die misdryf wat ten laste gelê word.

Verklaring van beskuldigde voldoende pleit van vorige skuldigbevinding of vryspraak.

172. By 'n pleit teen die regsbevoegdheid van die hof, moet die hof homself op die wyse en deur middel van die getuienis wat hy goevind, oortuig of hy regsbevoegdheid het of nie, en in 'n geval waar die beskuldigde geregtig is om deur 'n jurie verhoor te word, kan hy die feit by wyse van 'n uitspraak van die jurie of op 'n ander wyse bepaal.

Verhoor by pleit teen regsbevoegdheid.

173. Indien die beskuldigde 'n pleit behalwe die pleit van skuldig of 'n pleit teen die regsbevoegdheid van die hof pleit, word as gevolg van die pleit, en sonder enige verdere formaliteit, geag dat hy geëis het dat die geskilpunte deur sy pleit geopper, bereg word deur die hof of, in 'n geval waar die beskuldigde geregtig is om deur 'n jurie verhoor te word, deur 'n jurie.

Geskilpunte deur pleit geopper, moet bereg word.

174. (1) Wanneer iemand deur 'n magistraat na 'n hoërhof vir vonnis verwys is, of die saak teen hom deur die prokureur-generaal na 'n magistraatshof vir vonnis terugverwys is, word hy aangesê om op die aanklag te pleit op dieselfde wyse asof hy, in die geval van so 'n verwysing, ter strafsitting verwys was en, in die geval van so 'n terugverwysing, summier verhoor word, en kan hy pleit dat hy skuldig is òf aan die misdryf wat ten laste gelê word òf, met instemming van die aanklaer, aan enige ander misdryf waaraan hy op die aanklag skuldig bevind sou kan word.

Iemand wat vir vonnis verwys of terugverwys is.

(2) Indien hy onskuldig pleit, gelas die hof, indien oortuig dat hy voor die magistraat behoorlik erken het dat hy aan die misdryf wat ten laste gelê word, skuldig was, en dat hy aldus skuldig was, dat 'n pleit van skuldig aangeteken word of teken die hof so 'n pleit aan ondanks sy pleit van onskuldig, en 'n pleit aldus aangeteken het dieselfde gevolg asof dit inderdaad gepleit was.

(3) Indien die hof nie aldus oortuig is nie of indien dit, ondanks die feit dat die beskuldigde skuldig pleit, na ondersoek van die getuienis blyk dat hy inderdaad nie die misdryf wat ten laste gelê word, of enige ander misdryf waarvan hy op die aanklag skuldig bevind sou kan word, gepleeg het nie, word 'n pleit van onskuldig aangeteken.

Accused refusing to plead.

175. If the accused when called upon to plead to a charge, will not plead or answer directly thereto, the court may, if it thinks fit, order a plea of not guilty to be entered on behalf of the accused and a plea so entered shall have the same effect as if it had been actually pleaded.

Certain omissions or imperfections not to invalidate charge.

176. (1) No charge in respect of any offence shall be held insufficient—

- (a) for want of the averment of any matter which need not be proved;
- (b) because any person mentioned therein is designated by a name of office or other descriptive appellation instead of by his proper name;
- (c) because of an omission to state the time at which the offence was committed in any case where time is not of the essence of the offence;
- (d) because the offence is stated to have been committed on a day subsequent to the laying of the complaint or the service of the charge or on an impossible day or on a day that never happened;
- (e) for want of, or imperfection in, the addition of any accused or any other person;
- (f) for want of the statement of the value or price of any matter or thing or the amount of damage, injury or spoil in any case where the value or price or the amount of damage, injury or spoil is not of the essence of the offence.

(2) If any particular day or period is alleged in any charge as the day on or period during which any act or offence was committed, proof that such act or offence was committed on any other day or during any other period not more than three months before or after the day or period alleged therein shall be taken to support such allegation if time be not of the essence of the offence: Provided that—

- (a) proof may be given that the act or offence in question was committed on a day or during a period more than three months before or after the day or period stated in the charge unless it is made to appear to the court before which the trial is pending that the accused is likely to be prejudiced thereby in his defence upon the merits;
- (b) if the court considers that the accused is likely to be prejudiced thereby in his defence upon the merits, it shall reject such proof and, if the trial is by a jury, discharge the jury from giving a verdict, and the accused, whether or not his trial is by a jury, shall be deemed not to have pleaded to the charge.

Proceedings if defence be an alibi.

177. (1) If in any case the defence of the accused is that commonly called an *alibi*, and the court before which the trial is held considers that the accused might be prejudiced in making such defence if proof were admitted that the act or offence in question was committed on some day or time other than the day or time stated in the charge then, although the day or time proposed to be proved is within a period of three months before or after the day stated in the charge, the court shall reject such proof and thereupon the same consequences shall follow as are in the last proviso of sub-section (2) of section one hundred and seventy-six mentioned, anything in that section to the contrary notwithstanding.

(2) If in any case no day is stated in the charge or an impossible day or a day that never happened, the accused may, at any time before pleading, apply to a superior court having jurisdiction, or any judge thereof or to the court in which he is charged, and such court or judge shall, upon being satisfied by affidavit or otherwise that the accused is likely to be prejudiced in his defence upon the merits, unless some day or time were stated, make such order as in the circumstances of the particular case may seem just.

Charge for libel.

178. No charge of publishing a blasphemous, seditious, obscene, or defamatory libel, or of selling or exhibiting any obscene book, pamphlet, newspaper, or other printed or written matter shall be open to objection or deemed insufficient on the ground that it does not set out the words thereof: Provided

175. Indien die beskuldigde, wanneer hy aangesê word om op 'n aanklag te pleit, weier om regstreeks daarop te pleit of daarop te antwoord, kan die hof na goedvinde gelas dat 'n pleit van onskuldig namens die beskuldigde aangeteken word, en 'n pleit aldus aangeteken het dieselfde gevolg asof dit inderdaad gepleit was.

Indien beskuldigde weier om te pleit.

176. (1) Geen aanklag ten opsigte van enige misdryf word as gebrekkig beskou nie—

Sekere weglatings en gebreke maak aanklag nie ongeldig nie.

- weens gebrek aan die bewering van enigiets wat nie bewys hoef te word nie;
- omdat 'n daarin vermelde persoon deur 'n ampsnaam of ander beskrywingsnaam in plaas van deur sy eienaam aangedui word;
- omdat in 'n geval waar tyd nie 'n wesenlike bestanddeel van die misdryf uitmaak nie, die tyd wanneer die misdryf gepleeg is, nie vermeld word nie;
- omdat dit beweer word dat die misdryf gepleeg is na die indiening van die klagte of die bestelling van die aanklag of op 'n dag wat onmoontlik is of nooit voor-geval het nie;
- weens nie-byvoeging of 'n gebrek in die byvoeging van enige beskuldigde of enige ander persoon;
- weens nie-vermelding van die waarde of prys van 'n voorwerp of saak of die bedrag van skade, nadeel of buit in 'n geval waar die waarde of prys of die bedrag van die skade, nadeel of buit nie 'n wesenlike bestanddeel van die misdryf uitmaak nie.

(2) Indien 'n besondere dag of tydperk in 'n aanklag aangegee word as die dag waarop of tydperk waarin enige daad of misdryf gepleeg is, word bewys dat so 'n daad of misdryf gepleeg is op enige ander dag of gedurende enige ander tydperk wat nie meer is nie as drie maande vroeër of later as die dag of tydperk daarin vermeld, geag sodanige bewering te staaf, indien tyd nie 'n wesenlike bestanddeel van die misdryf uitmaak nie: Met dien verstande dat—

- bewys gelewer kan word dat die betrokke daad of misdryf gepleeg is op 'n dag of gedurende 'n tydperk wat meer as drie maande vroeër of later is as die dag of tydperk in die aanklag vermeld, tensy dit aan die hof waarvoor die verhoor aanhangig is, getoon word dat die beskuldigde waarskynlik daardeur by sy verdediging ten opsigte van die meriete benadeel sal word;
- indien die hof van oordeel is dat die beskuldigde waarskynlik daardeur by sy verdediging ten opsigte van die meriete benadeel sal word, hy sodanige bewys verwerp en, indien die verhoor deur 'n jurie geskied, die jurie van die verpligting om uitspraak te doen, vrystel en die beskuldigde, hetsy sy verhoor deur 'n jurie geskied of nie, geag word nie ten opsigte van die aanklag te gepleit het nie.

177. (1) Indien in 'n saak die verdediging van die beskuldigde berus op wat gewoonlik 'n *alibi* genoem word, en die hof waarvoor die verhoor dien, van oordeel is dat die beskuldigde by die voer van so 'n verdediging benadeel kan word indien bewys toegelaat sou word dat die betrokke daad of misdryf op 'n ander dag of tyd gepleeg is as die dag of tyd in die aanklag vermeld, verwerp die hof sodanige bewys, ofskoon die dag of tyd wat dit die voorneme is om te bewys, binne 'n tydperk van drie maande voor of na die dag in die aanklag vermeld, val, en daarop tree dieselfde gevolge in wat in die laaste voorbehoudsbepaling by sub-artikel (2) van artikel honderd ses-en-sewentig bedoel word, ondanks andersluidende bepalings van daardie artikel.

Verrigtinge indien verdediging 'n *alibi* is.

(2) Indien in een of ander geval geen dag in die aanklag aangegee word nie, of 'n dag wat onmoontlik is of nooit voorgeval het nie aangegee word, kan die beskuldigde te eniger tyd voordat hy pleit, aansoek doen by 'n hoër hof wat regsbevoegdheid het, of by enige regter daarvan of by die hof waarvoor hy aangekla word, en so 'n hof of regter moet, wanneer deur middel van 'n beëdigde verklaring of op 'n ander wyse oortuig dat die beskuldigde waarskynlik by sy verdediging ten opsigte van die meriete benadeel sal word tensy 'n dag of tyd aangegee word, sodanige bevel uitreik as wat onder die omstandighede van die besondere geval billik voorkom.

178. Geen aanklag weens die publikasie van 'n godslasterlike, opruiende, onbetaamlike of lasterlike geskrif of weens die verkoop of uitstalling van enige onbetaamlike boek, pamflet, nuusblad of ander gedrukte of geskrewe stof is aan beswaar onderhewig of word gebrekkig beskou op grond daarvan dat dit

Aanklag weens laster.

that the court may order that particulars shall be furnished by the prosecutor stating what passages in such book, pamphlet, newspaper, printing, or writing are relied on in support of the charge.

Court may order delivery of particulars.

179. (1) The court may either before or at the trial, in any case if it thinks fit, direct particulars to be delivered to the accused of any matter alleged in the charge, and may, if necessary, adjourn the trial for the purpose of the delivery of such particulars.

(2) Such particulars shall be delivered to the accused or to his counsel or attorney or agent without charge, and shall be entered in the record; and the trial shall proceed in all respects as if the charge had been amended in conformity with such particulars.

(3) In determining whether a particular is required or not, and whether a defect in an indictment before a superior court, or charge on remittal to an inferior court, is material to the substantial justice of the case or not, the court may have regard to the preparatory examination.

Correction of errors in charge.

180. (1) Whenever, on the trial of any charge, there appears to be any variance between the statement therein and the evidence offered in proof of such statement, or if it appears that any words or particulars that ought to have been inserted in the charge have been omitted, or that any words or particulars that ought to have been omitted have been inserted, or that there is any other error in the charge, the court may, at any time before judgment, if it considers that the making of the necessary amendment in the charge will not prejudice the accused in his defence, order that the charge be amended, so far as it is necessary, both in that part thereof where the variance, omission, insertion, or error occurs and in every other part thereof which it may become necessary to amend.

(2) The amendment may be made on such terms (if any) as to postponing the trial and, in the case of a trial by jury, directing it to be held before the same or another jury as the court thinks reasonable.

(3) Upon the amendment of the charge in accordance with the order of the court, the trial shall proceed at the appointed time upon the amended charge in the same manner and with the same consequences in all respects as if it had been originally in its amended form.

(4) The fact that a charge has not been amended as provided in this section shall not, unless the court has refused to allow the amendment, affect the validity of the proceedings thereunder.

Verdict as valid as if charge had been originally correct.

181. Every verdict and judgment which is given after the making of any amendment under this Act shall be of the same force and effect in all respects as if the charge had originally been in the form in which it was after such amendment was made.

Trial of insane persons.

182. If at any time after the commencement of any trial it is alleged or appears that the accused is not of sound mind, or if on such a trial the defence is set up that the accused was not criminally responsible, on the ground of insanity, for the act or omission alleged to constitute the offence with which he is charged, he shall be dealt with in manner provided by the law relating to mental disorders.

Address by Counsel, etc.

183. (1) After all the evidence has been adduced, the prosecutor may address the jury or the court, as the case may be, and thereafter the accused, or each of the accused if there are more than one, may by himself or his legal representative address the jury or the court, as the case may be.

(2) If in his address the accused or his legal representative raises any matter of law, the prosecutor may reply, but only on the matter of law so raised.

Summing up by judge in case of trial by jury.

184. In the case of a trial by jury the judge shall, after the evidence is concluded and the legal representatives or the accused, as the case may be have addressed the jury or stated that they do not wish to do so, sum up to the jury.

nie die woorde daarvan uiteensit nie: Met dien verstande dat die hof kan gelas dat besonderhede deur die aanklaer verstrek word wat vermeld op watter dele in so 'n boek, pamflet, nuusblad, drukwerk of geskryf daar ter stawing van die aanklag gesteen word.

179. (1) Die hof kan in enige geval as hy dit goedvind, hetsy voor of by die verhoor gelas dat besonderhede van 'n bewering in die aanklag aan die beskuldigde verstrek word, en kan, indien nodig, die verhoor verdaag sodat sodanige besonderhede verstrek kan word.

Hof kan verstrekking van besonderhede gelas.

(2) Bedoelde besonderhede word gratis aan die beskuldigde of sy advokaat of prokureur of agent verstrek en word in die notule aangeteken; en die verhoor word in alle opsigte voortgesit asof die aanklag in ooreenstemming met bedoelde besonderhede gewysig was.

(3) By beslissing oor die vraag of 'n besonderheid nodig is of nie, en of 'n gebrek in 'n akte van beskuldiging in 'n hoërhof of 'n aanklag by terugverwysing na 'n laerhof, van wesenlike belang vir 'n billike beregting van die saak is of nie, kan die hof die voorlopige ondersoek in aanmerking neem.

180. (1) Wanneer daar by 'n verhoor op 'n aanklag 'n verskil blyk te wees tussen die bewering daarin en die bewys wat ter stawing van daardie bewering aangebied word, of indien dit blyk dat enige woorde of besonderhede wat in die aanklag moes ingevoeg gewees het, weggelaat is, of dat enige woorde of besonderhede wat moes weggelaat gewees het, ingevoeg is, of dat daar enige ander fout in die aanklag is, kan die hof te eniger tyd voor uitspraak gegee word, indien hy van oordeel is dat die aanbring van die nodige wysiging aan die aanklag nie die beskuldigde by sy verdediging sal benadeel nie, gelas dat die aanklag vir sover nodig gewysig word, beide wat betref die deel daarvan waarin die verskil, weglating, invoeging of fout voorkom, en wat betref enige ander deel daarvan wat dit nodig mag word om te wysig.

Verbetering van foute in aanklag.

(2) Die wysiging kan aangebring word op die voorwaardes (indien daar is) wat die hof redelik ag met betrekking tot die uitstel van die verhoor en, in die geval van 'n verhoor deur 'n jurie, 'n bevel dat dit voor dieselfde of 'n ander jurie geskied.

(3) By wysiging van die aanklag ooreenkomstig die bevel van die hof, word die verhoor ten opsigte van die gewysigde aanklag op die vasgestelde tyd voortgesit, in alle opsigte op dieselfde wyse en met dieselfde gevolg asof dit van die begin af in die gewysigde vorm was.

(4) Die feit dat 'n aanklag nie soos in hierdie artikel bepaal, gewysig is nie, doen geen afbreuk aan die geldigheid van die verrigtinge ten opsigte daarvan nie, tensy die hof geweier het om die wysiging toe te laat.

181. Iedere uitspraak gedoen en vonnis gevel na die aanbring van 'n wysiging ingevolge hierdie Wet, het in alle opsigte dieselfde regsrag en gevolg asof die aanklag van die begin af in die vorm was waarin dit was nadat so 'n wysiging aangebring was.

Uitspraak net so geldig asof aanklag van begin af korrek was.

182. Indien dit te eniger tyd na die aanvang van 'n verhoor beweer word of blyk dat die beskuldigde nie by sy volle verstand is nie, of indien daar by so 'n verhoor ter verdediging aangevoer word dat die beskuldigde vanweë kranksinnigheid nie strafregtelik aanspreeklik was vir die doen of late wat na bewering die misdryf waarvan hy aangekla word, uitmaak nie, moet met hom gehandel word op die wyse voorgeskryf deur die wetsbepalings met betrekking tot geestesgebreke.

Verhoor van kranksinnige persone.

183. (1) Nadat al die getuienis aangevoer is, kan die aanklaer die jurie of die hof, na gelang van die geval, toespreek, en daarna kan die beskuldigde, of iedere beskuldigde, indien daar meer dan een is, self of deur middel van sy regsverteenvoordiger die jurie of die hof, na gelang van die geval, toespreek.

Toespraak deur advokaat, ens.

(2) Indien die beskuldigde of sy regsverteenvoordiger in sy toespraak 'n regsvraag opper, kan die aanklaer repliek lewer, maar slegs op die regsvraag aldus geopper.

184. In die geval van 'n verhoor deur 'n jurie moet die regter, nadat die getuienis afgesluit is en die regsverteenvoordigers of die beskuldigdes, na gelang van die geval, die jurie toegesprek het of verklaar het dat hulle dit nie wil doen nie, vir die jurie opsom.

Opsomming deur regter in geval van verhoor deur 'n jurie.

Decision may
be reserved.

185. Any judge or officer presiding over any court at which any person is tried for an offence may reserve the giving of his final decision on questions raised at the trial, and his decision whenever given shall be considered as having been given at the time of the trial.

Provisions
applicable to
sentences in
all courts.

186. (1) All judgments and sentences in criminal proceedings before any court shall be pronounced in open court.

(2) The court may, before passing sentence, receive such evidence as it thinks fit in order to inform itself as to the proper sentence to be passed.

(3) A warrant for the execution of any sentence passed in a criminal case by any court may be issued either by the judge or officer who passed the sentence or by any other judge or judicial officer of that court.

(4) If sentence is not passed upon an accused forthwith upon his conviction in an inferior court or if, by reason of any decision or order of a superior court on appeal, review or otherwise, it is necessary to add to or vary any sentence passed in an inferior court, or to pass sentence afresh in such court, any judicial officer of that court may, in the absence of the judicial officer who convicted the accused or passed the sentence, as the case may be, pass sentence on the accused after consideration of the evidence recorded and in the presence of the accused.

Validity of
verdict and
sentence.

187. (1) No verdict or judgment or other proceedings whatever of a court in a criminal case shall be invalid merely because it was given or taken on a Sunday.

(2) When by mistake a wrong judgment or sentence is delivered or passed the court may, before or immediately after it is recorded, amend the judgment or sentence, which shall thereupon stand as ultimately amended.

In Cases Remitted to a Magistrate's Court.

Remittal for
sentence.

188. (1) If a case is remitted to a magistrate's court for sentence the presiding officer shall, when the accused is brought before his court, inform him that the preparatory examination in the course of which he voluntarily admitted his guilt, having been transmitted to the attorney-general, has been remitted by that officer to the court, and the provisions of section *one hundred and seventy-four* shall *mutatis mutandis* be observed by the court and if the accused is convicted such magistrate shall ask him whether he has anything to say why sentence should not then be passed upon him for the offence of which he has been found or confessed himself guilty.

(2) If, in answer to that question, the accused states that he desires to have any witness formerly examined, recalled or any person not yet examined, called as a witness, or if the accused states any other ground why sentence should not then be passed upon him, the court shall consider what is urged by the accused in support of his application for further evidence or his objection to be then sentenced and shall pass or postpone sentence as it deems to be most in accordance with real and substantial justice.

(3) If the court in any such case deems it proper to pass sentence at once, a note of the application or objection made by the accused and of the reasons for the disallowance thereof shall be made upon the record.

Remittal for
trial.

189. (1) If a case is remitted by the attorney-general for trial the accused shall when brought before the court, be required, subject to the provisions of section *one hundred and ninety*, to plead and the case shall, save as hereinafter provided, be proceeded with in the manner prescribed by law in respect of criminal cases which have not been remitted.

(2) When the officer who presides at the trial of any such case is the magistrate before whom the preparatory examination was held, it shall not be necessary for him to recall any witness who gave his evidence in the presence of such magistrate and of the accused at the preparatory examination, but it shall be sufficient to read as evidence the evidence of such witness: Provided that with the consent of the accused or his representative, the magistrate may dispense with the reading of any such evidence.

185. 'n Regter of amptenaar wat voorsit by enige hof waarvoor enige persoon weens 'n misdryf verhoor word, kan sy eindbeslissing ten opsigte van aangeleenthede wat by die verhoor geopper word, voorbehou, en sy beslissing, wanneer dit ook al gegee word, word geag ten tyde van die verhoor gegee te gewees het.

Beslissing kan voorbehou word.

186. (1) Alle uitsprake en vonnisse in strafsake wat voor enige hof dien, moet in die ope hof uitgespreek word.

Bepalings van toepassing op vonnisse in alle howe.

(2) Voordat hy vonnis oplê, kan die hof getuienis aanhoor wat hy goedvind ten einde homself te vergewis van die gepaste vonnis wat opgelê behoort te word.

(3) 'n Lasbrief vir die uitvoering van 'n vonnis wat deur 'n hof in 'n strafsak opgelê is, kan deur die regter of amptenaar wat die vonnis opgelê het of deur enige ander regter of regterlike amptenaar van daardie hof uitgereik word.

(4) Indien 'n beskuldigde nie onmiddellik by sy skuldigbevinding in 'n laerhof vonnis opgelê word nie of indien, vanweë 'n beslissing of bevel van 'n hoër hof by appêl, hersiening of andersins, dit nodig is om 'n vonnis wat in 'n laerhof opgelê is, te wysig of iets daarby te voeg of om opnuut vonnis in so 'n hof op te lê, kan enige regterlike amptenaar van daardie hof, by afwesigheid van die regterlike amptenaar wat, na gelang van die geval, die beskuldigde skuldig bevind of die vonnis opgelê het, en na oorweging van die aangetekende getuienis, die beskuldigde in sy teenwoordigheid vonnis oplê.

187. (1) Geen uitspraak of vonnis of ander verrigtinge, van watter aard ook al, van 'n hof in 'n strafsak is ongeldig nie slegs omdat dit op 'n Sondag gedoen, opgelê of ingestel is.

Geldigheid van uitspraak en vonnis.

(2) Wanneer 'n verkeerde uitspraak of vonnis per abuis gedoen of opgelê word, kan die hof voor of onmiddellik na aantekening daarvan, die uitspraak of vonnis wysig, wat daarna geld soos dit uiteindelik gewysig is.

In Sake wat na 'n Magistraatshof terugverwys is.

188. (1) Indien 'n saak na 'n magistraatshof vir vonnis terugverwys word, deel die voorsittende amptenaar die beskuldigde, wanneer hy voor sy hof gebring word, mee dat die voorlopige ondersoek gedurende die loop waarvan hy vrywillig erken het dat hy skuldig is, aan die prokureur-generaal deurgestuurd en daarna deur daardie beamppte na die hof terugverwys is, en word die bepalinge van artikel honderd vier-ensewentig deur die hof *mutatis mutandis* nagekom, en indien die beskuldigde skuldig bevind word, vra genoemde magistraat hom of hy enigiets aan te voer het waarom vonnis weens die misdryf waaraan hy skuldig bevind is of beken het dat hy skuldig is, hom nie onmiddellik opgelê sal word nie.

Terugverwysing vir vonnis.

(2) Indien die beskuldigde in antwoord op bedoelde vraag verklaar dat hy verlang dat 'n getuie wat vantevore ondervra is, teruggeroep word of dat iemand wat nog nie ondervra is nie, as 'n getuie opgeroep word, of indien die beskuldigde 'n ander rede aanvoer waarom vonnis hom nie onmiddellik opgelê moet word nie, oorweeg die hof alles wat die beskuldigde ter stawing van sy aansoek om verdere getuienis of sy beswaar teen die onmiddellike oplegging van vonnis aanvoer en lê die hof vonnis op of stel die oplegging daarvan uit, na gelang van wat hy die meeste in ooreenstemming met werklike en wesenlike geregtigheid ag.

(3) Indien die hof dit in so 'n geval goedvind om onmiddellik vonnis op te lê, word 'n aantekening van die aansoek of beswaar deur die beskuldigde en van die redes vir die afwysing daarvan, op die notule aangebring.

189. (1) Indien 'n saak deur die prokureur-generaal vir verhoor terugverwys word, moet die beskuldigde, wanneer hy voor die hof gebring word, behoudens die bepalinge van artikel honderd-en-negentig, aangesê word om te pleit, en word die saak, behalwe soos hieronder bepaal word, op die wyse voortgesit wat regtens ten opsigte van strafsake wat nie terugverwys is nie, voorgeskryf word.

Terugverwysing vir verhoor.

(2) Wanneer die amptenaar wat by die verhoor van so 'n saak voorsit, die magistraat is voor wie die voorlopige ondersoek gehou is, is dit nie nodig dat hy 'n getuie wat sy getuienis in teenwoordigheid van bedoelde magistraat en van die beskuldigde by die voorlopige ondersoek afgelê het, herroep nie, maar is dit voldoende om die getuienis van so 'n getuie as getuienis uit te lees: Met dien verstande dat, met toestemming van die beskuldigde of sy verteenwoordiger, die magistraat van die uitlees van sulke getuienis kan afsien.

(3) If it appears to the court that the ends of justice might be served by having a witness who was at the preparatory examination examined in the presence of the presiding officer and of the accused, summoned again for further examination, then such witness shall be summoned and examined accordingly.

(4) Except where specially provided in Chapter XIV or in any other law, no evidence of any witness not previously examined in the presence of both the presiding magistrate and such accused shall be read or used at the subsequent trial, but such witness, if a necessary one, shall be again summoned and be examined in like manner as if he had not been before examined in the case.

(5) In every case where the attorney-general has remitted a case for trial under the powers conferred on him by section *seventy-nine*, the accused shall be entitled, at the time of the trial, to inspect, without fee or reward, all evidence (or a copy thereof) which has been taken and the statement made by him at the preparatory examination.

Right of accused after remittal to demand trial by superior court.

190. (1) In a case remitted by the attorney-general for trial the accused shall, when required to plead, be entitled to demand that his case shall be tried before a superior court having jurisdiction.

(2) If the accused makes such a demand, the court shall record it and inform the attorney-general thereof, who shall thereupon deal with the case under the powers conferred upon him by sub-section (1) of section *seventy-nine*, other than the powers conferred by paragraphs (d), (e) and (f) thereof and if he indicts the accused for trial on a charge of any offence disclosed by the evidence taken at the preparatory examination, the accused shall be tried by a judge without a jury in terms of section *one hundred and nine*.

CHAPTER XII.

POSSIBLE VERDICTS ON PARTICULAR CHARGES.

On charge of committing any offence, accused may be convicted of attempt.

191. (1) If, on the trial of any person charged with any offence, it appears upon the evidence that the accused did not complete the offence charged, but that he is guilty only of an attempt to commit that offence, he may be found guilty of an attempt to commit that offence, or of an attempt to commit any other offence of which he might under any of the provisions of this Act be convicted on the charge.

(2) Any person charged with an offence may be found guilty as an accessory after the fact in respect of that offence if such be the facts proved and shall on conviction, in the absence of any penalty expressly provided by law, be liable to punishment at the discretion of the court convicting him: Provided that in no case shall such punishment exceed that to which the principal offender would under any law be liable.

(3) No person who has been tried on a charge of having committed any offence shall thereafter be prosecuted for an attempt to commit the offence for which he has been so tried.

On charge of fraud court may convict of certain other offences.

192. If an accused is tried on a charge alleging the commission of an offence in which an element consists of false representations as to the nature or quality of a certain article or substance, and if the accused would by the transaction in which those representations were made, have committed some other offence if his representations had been true, he may, if he is acquitted of the firstmentioned offence, be convicted of that other offence or an attempt to commit that other offence as if he had been charged therewith.

On charge of robbery, court may convict of certain other offences.

193. (1) If upon the trial of any person on a charge for robbery it appears upon the evidence that the accused did not commit the offence of robbery but that he did commit an assault with intent to rob, or an assault with intent to do grievous bodily harm, or a common assault or theft forming part of the offence of robbery charged, the accused may be found guilty of an assault with intent to rob, or of an assault with intent to do grievous bodily harm, or of a common assault or of theft, as the case may be.

(3) Indien dit na die mening van die hof blyk dat dit in belang van die regsbedeling mag wees om 'n getuie wat by die voorlopige ondersoek in teenwoordigheid van die voorsittende amptenaar en van die beskuldigde ondervra is, weer vir verdere ondervraging te dagvaar, word so 'n getuie dienooreenkomstig gedagvaar en ondervra.

(4) Behalwe soos in Hoofstuk XIV of in 'n ander wetsbepaling spesiaal voorgeskryf, word geen getuienis van 'n getuie wat nie vantevore in teenwoordigheid van sowel die voorsittende magistraat as bedoelde beskuldigde ondervra is nie, by die daaropvolgende verhoor uitgelees of gebruik nie, maar word so 'n getuie, indien hy 'n noodsaaklike getuie is, weer gedagvaar en op dieselfde wyse ondervra asof hy nie vantevore in die saak ondervra was nie.

(5) In iedere geval waarin die prokureur-generaal, ingevolge die bevoegdhede by artikel *nege-en-sewentig* aan hom verleen, 'n saak vir verhoor terugverwys het, is die beskuldigde geregtig om ten tyde van die verhoor al die getuienis (of 'n afskrif daarvan) wat afgeneem is en die verklaring wat deur hom afgelê is by die voorlopige ondersoek, gratis in te sien.

190. (1) Die beskuldigde is geregtig om, in 'n saak wat deur die prokureur-generaal vir verhoor terugverwys is, te eis, wanneer hy aangesê word om te pleit, dat sy saak voor 'n hoërhof wat regsbevoegdheid het, verhoor word.

Reg van beskuldigde om na terugverwysing verhoor deur 'n hoërhof te eis.

(2) Indien die beskuldigde aldus eis, teken die hof dit aan en verwittig hy die prokureur-generaal daarvan wat daarop met die saak handel ingevolge die bevoegdhede by sub-artikel (1) van artikel *nege-en-sewentig* aan hom verleen, behalwe die bevoegdhede by paragrawe (d), (e) en (f) daarvan verleen, en indien hy die beskuldigde aankla vir verhoor op 'n aanklag van 'n misdryf wat deur die getuienis by die voorlopige ondersoek afgeneem aan die lig gebring is, word die beskuldigde ooreenkomstig artikel *honderd-en-nege* deur 'n regter sonder jurie verhoor.

HOOFSTUK XII.

MOONTLIKE UITSPRAKE OP BEPAALDE AANKLAGTES.

191. (1) Indien dit by die verhoor van iemand wat weens 'n misdryf aangekla word, uit die getuienis blyk dat die beskuldigde nie die ten laste gelegde misdryf voleindig het nie, maar dat hy skuldig is slegs aan 'n poging om daardie misdryf te pleeg, kan hy aan 'n poging om daardie misdryf te pleeg, skuldig bevind word, of aan 'n poging om 'n ander misdryf te pleeg waarvan hy kragtens die bepalings van hierdie Wet op die aanklag skuldig bevind sou kon word.

Op aanklag van 'n misdryf kan beskuldigde aan 'n poging skuldig bevind word.

(2) Iemand wat weens 'n misdryf aangekla word, kan as 'n medepligtige na die daad ten opsigte van daardie misdryf skuldig bevind word, indien die feite dit bewys, en kan by skuldigebevinding, by ontstentenis van 'n uitdruklik by wet bepaalde straf, volgens goëddunke van die hof wat hom skuldig bevind, gestraf word: Met dien verstande dat so 'n straf in geen geval swaarder mag wees as die straf waarmee die hoofoortreder kragtens enige wetsbepaling strafbaar sou wees nie.

(3) Niemand wat verhoor is op 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het, word daarna weens 'n poging om die misdryf te pleeg waarvoor hy aldus verhoor is, vervolgt nie.

192. Indien 'n beskuldigde verhoor word op 'n aanklag waarin die pleging van 'n misdryf waarvan valse voorstellings met betrekking tot die aard of gehalte van 'n sekere artikel of stof 'n bestanddeel uitmaak, ten laste gelê word, en indien die beskuldigde deur die handeling waarin bedoelde voorstellings gemaak is, 'n ander misdaad sou gepleeg het indien sy voorstellings waar was, kan hy, indien hy van eersbedoelde misdryf vrygespreek word, aan daardie ander misdryf of aan 'n poging om daardie ander misdryf te pleeg, skuldig bevind word asof hy daarvan aangekla was.

Op aanklag van bedrog kan hof aan sekere ander misdrywe skuldig vind.

193. (1) Indien dit by die verhoor van iemand op 'n aanklag van roof, uit die getuienis blyk dat die beskuldigde nie die misdryf van roof gepleeg het nie, maar dat hy 'n aanranding met die doel om te roof, of 'n aanranding met die doel om ernstig te beseer of 'n gewone aanranding of diefstal wat deel uitmaak van die ten laste gelegde misdryf van roof gepleeg het, kan die beskuldigde aan aanranding met die doel om te roof, of aan aanranding met die doel om ernstig te beseer of aan gewone aanranding of aan diefstal, na gelang van die geval, skuldig bevind word.

Op aanklag van roof kan hof aan sekere ander misdrywe skuldig vind.

(2) If on the trial of any person upon any charge in respect of robbery the evidence, though not sufficient to substantiate the charge of robbery, is sufficient to show that the accused was guilty of receiving stolen goods knowing them to have been stolen, he may be found guilty of receiving stolen goods knowing them to have been stolen; and upon any such finding the accused shall be liable to the same punishment as if convicted of the like offence on a charge specially framed for the offence of receiving stolen goods knowing them to have been stolen.

On charge of assault with intent to murder or to do grievous bodily harm, court may convict of other offences.

194. (1) Any person charged with assault with intent to murder may be found guilty of an assault with intent to do grievous bodily harm, or of a common assault, if such be the facts proved.

(2) Any person charged with assault with intent to do grievous bodily harm or with an assault with any other particular intent specified in the charge, may be found guilty of common assault, if such be the facts proved.

On charge of rape, assault with intent to commit rape, indecent assault or sodomy, court may convict for other offences.

195. (1) Any person charged with rape may be found guilty of assault with intent to commit rape; or of indecent assault; or of assault with intent to do grievous bodily harm; or of assault; or of the statutory offence of unlawful carnal knowledge of, or committing any immoral or indecent act with, a girl of or under a specified age; or of the statutory offence of having or attempted to have unlawful carnal connection with a female idiot or imbecile under circumstances which do not amount to rape or an attempt to commit rape, or of committing or attempting to commit any immoral or indecent act with such female, if such be the facts proved.

(2) Any person charged with assault with intent to commit rape or with an attempt to commit rape may be found guilty of indecent assault; or of assault with intent to do grievous bodily harm; or of assault; or of any statutory offence referred to in sub-section (1) save an act of unlawful carnal knowledge, if such be the facts proved.

(3) Any person charged with indecent assault may be found guilty of assault; or of the statutory offence of committing any immoral or indecent act with a girl of or under a specified age; or of the statutory offence of attempting to have unlawful carnal connection with a female idiot or imbecile under circumstances which do not amount to an attempt to commit rape, or of committing or attempting to commit any immoral or indecent act with such female, if such be the facts proved.

(4) Any person charged with any statutory offence referred to in sub-section (1) may be found guilty of indecent assault, or of assault, if such be the facts proved.

(5) Any person charged with sodomy or assault with intent to commit sodomy, may be found guilty of indecent assault or assault, if such be the facts proved.

On charge of murder or culpable homicide or of assault, court may convict for other offences.

196. (1) Any person charged with murder in regard to whom it is proved that he wrongfully caused the death of the deceased, but without intent, may be found guilty of culpable homicide.

(2) Any person charged with murder or culpable homicide in regard to whom it is not proved that he caused the death of the deceased, may if it is proved that he is guilty of having assaulted the deceased, be found guilty, if charged with murder, of assault with intent to murder or of assault with intent to do grievous bodily harm, or of common assault, and, if charged with culpable homicide, of assault with intent to do grievous bodily harm or common assault.

(3) Any person charged with murder or culpable homicide, in regard to whom it is not proved that he wrongfully caused the death of the person whom he is charged with killing, may be found guilty of the robbery of or the assault with intent to rob such person if it is proved that in fact such offence was committed.

(4) If at the trial of any person on a charge alleging that he killed or attempted to kill or assaulted any other person, it has not been proved that he committed the offence charged, but that he pointed at the person against whom the offence

(2) Indien die getuienis by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van roof nie voldoende is om die aanklag van roof te bewys nie, maar voldoende is om te bewys dat die beskuldigde skuldig is aan die ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, kan hy skuldig bevind word aan die ontvang van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, en by so 'n skuldigbevinding is die beskuldigde aan dieselfde straf onderhewig asof hy skuldig bevind was aan dieselfde misdryf op 'n aanklag wat hom die misdryf van die ontvang van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, uitdruklik ten laste gelê het.

194. (1) Iemand wat weens aanranding met die doel om moord te pleeg, aangekla word, kan aan aanranding met die doel om ernstig te beseer, of aan gewone aanranding skuldig bevind word, indien die feite dit bewys.

(2) Iemand wat weens aanranding met die doel om ernstig te beseer, of weens aanranding met 'n ander bepaalde doel in die aanklag vermeld, aangekla word, kan aan gewone aanranding, indien die feite dit bewys, skuldig bevind word.

Op aanklag van aanranding met die doel om moord te pleeg of ernstig te beseer, kan hof aan ander misdrywe skuldig vind.

195. (1) Iemand wat weens verkragting aangekla word, kan skuldig bevind word aan aanranding met die doel om te verkrag; of aan onsedelike aanranding; of aan aanranding met die doel om ernstig te beseer; of aan aanranding; of aan die wettelijke misdryf van onwettige vleeslike gemeenskap of die pleging van 'n immorele of onsedelike daad met 'n meisie van of onder 'n vasgestelde ouderdom; of aan die wettelijke misdryf van onwettige vleeslike gemeenskap met 'n vroulike idioot of stompsinnige of 'n poging daartoe onder omstandighede wat geen verkragting of poging tot verkragting uitmaak nie, of aan die pleging van 'n immorele of onsedelike daad met so 'n vroulike persoon of 'n poging daartoe, indien die feite dit bewys.

Op aanklag van verkragting, aanranding met die doel om te verkrag, onsedelike aanranding of sodomie, kan hof aan ander misdrywe skuldig vind.

(2) Iemand wat weens aanranding met die doel om te verkrag of weens 'n poging tot verkragting aangekla word, kan skuldig bevind word aan onsedelike aanranding; of aanranding met die doel om ernstig te beseer; of aanranding; of van 'n wettelijke misdryf in sub-artikel (1) bedoel behalwe 'n daad van onwettige vleeslike gemeenskap, indien die feite dit bewys.

(3) Iemand wat weens onsedelike aanranding aangekla word, kan skuldig bevind word aan aanranding; of aan die wettelijke misdryf van die pleging van 'n immorele of onsedelike daad met 'n meisie van of onder 'n vasgestelde ouderdom; of aan die wettelijke misdryf van 'n poging om onwettige vleeslike gemeenskap te hê met 'n vroulike idioot of stompsinnige onder omstandighede wat geen poging tot verkragting uitmaak nie, of aan die pleging van 'n immorele of onsedelike daad met so 'n vroulike persoon of 'n poging daartoe, indien die feite dit bewys.

(4) Iemand wat weens 'n wettelijke misdryf in sub-artikel (1) bedoel, aangekla word, kan skuldig bevind word aan onsedelike aanranding, of aan aanranding, indien die feite dit bewys.

(5) Iemand wat weens sodomie of aanranding met die doel om sodomie te pleeg, aangekla word, kan skuldig bevind word aan onsedelike aanranding of aanranding, indien die feite dit bewys.

196. (1) Iemand wat weens moord aangekla word en met betrekking tot wie dit bewys word dat hy die dood van die oorledene wederregtelik veroorsaak het, maar sonder opset, kan aan strafbare manslag skuldig bevind word.

(2) Iemand wat weens moord of strafbare manslag aangekla word en met betrekking tot wie dit nie bewys word dat hy die dood van die oorledene veroorsaak het nie, kan, indien dit bewys word dat hy skuldig is aan aanranding op die oorledene, skuldig bevind word, as hy van moord aangekla word, aan aanranding met die doel om moord te pleeg of aan aanranding met die doel om ernstig te beseer, of aan gewone aanranding, en, as hy weens strafbare manslag aangekla word, aan aanranding met die doel om ernstig te beseer of gewone aanranding.

(3) Iemand wat weens moord of strafbare manslag aangekla word en met betrekking tot wie dit nie bewys word dat hy die dood van die persoon van wie se doodslag hy aangekla word, wederregtelik veroorsaak het nie, kan aan roof of aanranding met opset van roof op bedoelde persoon skuldig bevind word indien dit bewys word dat bedoelde misdryf inderdaad gepleeg is.

(4) Indien dit by die verhoor van iemand op 'n aanklag waarin dit hom ten laste gelê word dat hy 'n ander persoon gedood het of gepoog het om hom te dood of hom aangerand het, nie bewys word dat hy die ten laste gelegde misdryf gepleeg het nie, maar

Op aanklag van moord of strafbare manslag of aanranding kan hof aan ander misdrywe skuldig vind.

is alleged to have been committed, a firearm or an airgun or air pistol, in contravention of any law, the accused may be convicted of having contravened that law.

On charge of murder or culpable homicide where alleged victim is a recently born child.

197. If upon the trial of any accused upon a charge of murder or culpable homicide, it appears upon the evidence that the accused did not commit the crime of murder or culpable homicide, he may be convicted of exposing an infant or of disposing of the body of a child with intent to conceal the fact of its birth, if the evidence establishes that he committed such offence.

On charge of housebreaking with intent to commit an offence.

198. Any person charged, either at common law or under any statute, with housebreaking with intent to commit an offence specified in the charge may be found guilty of housebreaking with intent to commit some offence other than that specified or some offence unknown if an intent to commit the specified offence is not proved but an intent to commit such other offence or such offence unknown is sufficiently proved.

On charge of statutory offence of entering or being upon premises.

199. In any province in which by law the breaking and entering or the entering of premises with intent to commit an offence or the being without lawful excuse between sunset and sunrise in or upon any dwelling, premises or enclosed area is a statutory offence, a person charged with entering premises with intent to commit an offence specified in the charge may be found guilty of entering premises with intent to commit another offence than that specified or an offence unknown, if an intent to commit the specified offence is not proved but an intent to commit some offence is sufficiently proved, or of being without lawful excuse between sunset and sunrise in or upon any dwelling, premises or enclosed area, if such be the facts proved.

Persons charged with theft may be convicted of receiving stolen goods knowing them to have been stolen.

200. If on the trial of any person on a charge of theft it is proved that the accused received the stolen goods knowing them to have been stolen, he may be found guilty of receiving stolen goods knowing them to have been stolen.

Joint charges of theft and receiving stolen property knowing it to be stolen.

201. (1) When charges of theft of any property and of receiving the same property or any part thereof, knowing it to have been stolen are joined in the same charge, the accused may, according to the evidence, be convicted either of theft of the property or of receiving it or any part of it knowing it to be stolen.

(2) If on a charge alleging that two or more persons jointly committed an offence of which the receiving of any property is an element, it is proved that one or more of them separately received any part or parts of the property under such circumstances as to constitute an offence, such one or more of the persons charged may be convicted of the offence or offences so established by the evidence.

(3) If a charge alleges that such offence was committed by two or more persons, all or any of those persons may, according to the evidence, be convicted of theft of the property, or of receiving it or any part of it knowing it to have been stolen, or one or more of them may according to the evidence be convicted of theft of the property, and the others of them, of receiving it or any part of it, knowing it to have been stolen.

Where property alleged to have been stolen at one time is proved to have been stolen at different times.

202. If on a charge for theft, it appears that the property alleged therein to have been stolen at one time was stolen at different times, the accused may be convicted of every such taking as if every such taking had been separately charged.

Proof of intent to defraud sufficient without alleging whom it was intended to defraud.

203. On the trial of any person for an offence in which any of the following acts are charged against the accused, viz., that he—

(a) forged or uttered, offered, disposed of, or put off any forged instrument knowing it to be forged; or

dat hy in stryd met 'n wetsbepaling 'n vuurwapen of 'n windbuks of 'n windpistool gerig het op die persoon teen wie die misdryf volgens bewering gepleeg is, kan die beskuldigde aan 'n oortreding van bedoelde wetsbepaling skuldig bevind word.

197. Indien dit by die verhoor van 'n beskuldigde op 'n aanklag van moord of strafbare manslag uit die getuienis blyk dat die beskuldigde nie die misdaad van moord of strafbare manslag gepleeg het nie, kan hy skuldig bevind word aan blootstelling van 'n kind of aan die wegdoen met die lyk van 'n kind met die doel om die feit van sy geboorte te verberg, indien dit uit die getuienis blyk dat hy so 'n misdryf gepleeg het.

Op aanklag van moord of strafbare manslag waar beweerde slagoffer 'n onlangs gebore kind is.

198. Iemand wat, hetsy kragtens die gemenereg of 'n wetsbepaling, aangekla word weens huisbraak met die doel om 'n in die aanklag vermelde misdryf te pleeg, kan skuldig bevind word aan huisbraak met die doel om 'n ander misdryf as die vermelde misdryf of 'n onbekende misdryf te pleeg, indien 'n bedoeling om die vermelde misdryf te pleeg nie bewys word nie maar 'n bedoeling om so 'n ander misdryf of so 'n onbekende misdryf te pleeg, voldoende bewys word.

Op aanklag van huisbraak met die doel om 'n misdryf te pleeg.

199. In 'n provinsie waarin volgens 'n wetsbepaling die inbraak en betreding of die betreding van 'n perseel met die doel om 'n misdryf te pleeg of die aanwesigheid sonder wettige verskoning tussen sonsondergang en sonop in of op enige woning, perseel of omheinde gebied, 'n wetteregtelike misdryf is, kan 'n persoon wat aangekla word weens die betreding van 'n perseel met die doel om 'n in die aanklag vermelde misdryf te pleeg, skuldig bevind word weens die betreding van 'n perseel met die doel om 'n ander misdryf as die vermelde misdryf of 'n onbekende misdryf te pleeg, indien 'n bedoeling om die vermelde misdryf te pleeg nie bewys word nie maar 'n bedoeling om een of ander misdryf te pleeg voldoende bewys word, of weens sy aanwesigheid sonder wettige verskoning tussen sonsondergang en sonop in of op enige woning, perseel of omheinde gebied, indien die feite dit bewys.

Op aanklag van wetteregtelike misdryf van die betreding van perseel of daarop te wees.

200. Indien dit by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van diefstal bewys word dat die beskuldigde die gesteelde goed ontvang het wetende dat dit gesteel is, kan hy weens die ontvang van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, skuldig bevind word.

Persone wat weens diefstal aangekla word, kan weens ontvang van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, skuldig bevind word.

201. (1) Wanneer aanklagtes van diefstal van goed en van die ontvang van dieselfde goed of 'n gedeelte daarvan, wetende dat dit gesteel is, in dieselfde aanklag saamgevoeg word, kan die beskuldigde, ooreenkomstig die getuienis, of weens die diefstal van die goed of weens die ontvang daarvan of 'n gedeelte daarvan, wetende dat dit gesteel is, skuldig bevind word.

Gesamentlike aanklagtes van diefstal en van ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is.

(2) Indien dit op 'n aanklag waarin beweer word dat twee of meer persone gesamentlik 'n misdryf gepleeg het waarvan die ontvang van goed 'n bestanddeel uitmaak, bewys word dat een of meer van hulle afsonderlik 'n gedeelte of gedeeltes van die goed ontvang het onder omstandighede wat dit 'n misdryf maak, kan bedoelde een of meer van die aangeklaagde persone skuldig bevind word aan die misdryf of misdrywe aldus deur die getuienis bewys.

(3) Indien dit in 'n aanklag beweer word dat so 'n misdryf deur twee of meer persone gepleeg is, kan almal of enige van bedoelde persone aan die hand van die getuienis skuldig bevind word weens diefstal van die goed of weens ontvangs daarvan of 'n gedeelte daarvan wetende dat dit gesteel is, of kan een of meer van hulle, ooreenkomstig die getuienis, weens diefstal van die goed, en die ander van hulle weens die ontvang daarvan of 'n gedeelte daarvan wetende dat dit gesteel is, skuldig bevind word.

202. Indien dit op 'n aanklag van diefstal blyk dat die goed wat volgens daarin beweer word op 'n bepaalde tyd gesteel was, op verskillende tye gesteel is, kan die beskuldigde weens iedere sodanige ontvreemding skuldig bevind word asof iedere sodanige ontvreemding afsonderlik ten laste gelê was.

Waar goed wat beweer word op een tyd gesteel te gewees het, bewys word op verskillende tye gesteel te gewees het.

203. By die verhoor van iemand weens 'n misdryf waarin die beskuldigde enige van die volgende bewerings ten laste gelê word, naamlik dat hy—

Bewys van bedoeling om te bedrieg voldoende sonder te beweer wie dit die bedoeling was om te bedrieg.

(a) 'n vervalste stuk vervals of uitgegee, aangebied, van die hand gesit of afgesit het, wetende dat dit vervals is; of

- (b) obtained anything by means of false pretences; or
- (c) obtained anything by means of a fraudulent trick or device or any other fraudulent means; or
- (d) induced, by means of any such trick or device or fraudulent means, the payment or delivery of any money or thing,

or that he attempted to commit or procure the commission of any such act, it shall not be necessary to prove an intent on the part of the accused to defraud any particular person, but it shall be sufficient to prove that the accused did the act charged with intent to defraud.

Conviction for part of offence charged.

204. If in any other case not hereinbefore specified the commission of the offence with which the accused is charged as defined in the law creating the offence or as set forth in the charge, includes the commission of any other offence, the accused may be convicted of any offence so included which is proved, although the whole offence charged is not proved.

When evidence shows other offence of a similar nature.

205. (1) If, on the trial of a person charged with an offence, it is proved that he is guilty of another offence of such a nature that, on a charge alleging that he committed that other offence, he might have been convicted of the offence with which he is actually charged, he may be convicted of the offence with which he is so charged.

(2) A person who has been tried on a charge of having committed such an offence shall not thereafter be prosecuted for the offence so proved by the evidence, unless, in the case of a trial by jury, the jury is discharged from giving a verdict, in which event the accused shall be committed by the court to custody or released on bail pending the decision of the attorney-general as to whether further proceedings shall be taken against him on the same or on another charge.

CHAPTER XIII.

WITNESSES.

Securing attendance of witnesses at Criminal proceedings.

Process for securing attendance of witnesses.

206. (1) Either the prosecutor or the accused may compel the attendance of any person to give evidence or to produce any books, papers or documents in any criminal proceedings by taking out of the office prescribed by rules of court the process of the court for that purpose.

(2) When the accused desires to have any witnesses subpoenaed and satisfies the prescribed officer of the court—

- (a) that he is unable to pay the necessary costs and fees; and
- (b) that such witnesses are necessary and material for his defence,

the prescribed officer of the court shall subpoena such witnesses.

(3) In any case where the prescribed officer of the court is not so satisfied, he shall, upon the request of the accused, refer the application to the judge or officer presiding over the court who may grant or refuse such application or may defer giving his decision until he has heard the other evidence in the case or any part thereof.

(4) For the purposes of this Chapter "prescribed officer of the court" means the registrar, assistant registrar, clerk of the court or any officer prescribed by rules of court.

Service of subpoenas.

207. Service of subpoenas in criminal proceedings shall be effected in the manner provided by the rules of court.

Duty of witnesses to keep police informed of their whereabouts.

208. (1) Any person who is advised in writing by any member of a police force established under any law, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the officer in charge of a police post, that he will be required as a witness in any criminal proceedings, shall, until such criminal proceedings have been finally disposed of, or until he is officially advised that he will no longer be required as a witness, keep the officer in charge of the police post nearest to his ordinary place of residence informed at all times of his full residential address or any other address where, during that period, he may conveniently be found.

- (b) iets deur middel van valse voorwendsels verkry het; of
- (c) iets deur middel van 'n bedrieglike kunsgreep of lis of ander bedrieglike middels verkry het; of
- (d) die betaling of aflewering van geld of enige saak deur middel van so 'n kunsgreep of lis of sulke bedrieglike middels, bewerkstellig het,

of dat hy gepoog het om so 'n daad te pleeg of die pleging daarvan te bewerkstellig, is dit nie nodig om 'n bedoeling aan die kant van die beskuldigde om 'n bepaalde persoon te bedrieg te bewys nie, maar is dit voldoende om te bewys dat die beskuldigde die ten laste gelegde daad gepleeg het met die doel om te bedrieg.

204. Indien in enige ander geval nie tevore hierin vermeld nie, die pleging van die misdryf wat die beskuldigde ten laste gelê word soos in die wetsbepaling wat die misdryf skep, omskryf word, of soos in die aanklag uiteengesit word, die pleging van 'n ander misdryf insluit, kan die beskuldigde aan 'n misdryf aldus ingesluit wat bewys word, skuldig bevind word, alhoewel die hele misdryf wat ten laste gelê word, nie bewys word nie.

Skuldigbevinding aan deel van ten laste gelegde misdryf.

205. (1) Indien dit by die verhoor van 'n persoon op aanklag van 'n misdryf bewys word dat hy skuldig is aan 'n ander misdryf van so 'n aard dat hy op 'n aanklag waarin daardie ander misdryf hom ten laste gelê word, aan die misdryf wat hom werklik ten laste gelê word, skuldig bevind sou kon geword het, kan hy aan die misdryf wat hom aldus ten laste gelê word, skuldig bevind word.

Wanneer getuienis ander misdryf van soortgelyke aard bewys.

(2) Iemand wat verhoor is op 'n aanklag dat hy so 'n misdryf gepleeg het, word nie daarna weens die misdryf aldus deur die getuienis bewys, vervolg nie, tensy, in die geval van 'n verhoor deur 'n jurie, die jurie van die verpligting om 'n uitspraak te gee, onthef word, in watter geval die beskuldigde deur die hof gevange gesit word of op borgtog vrygelaat word hangende die beslissing van die prokureur-generaal daaroor of 'n verdere vervolging teen hom op dieselfde of 'n ander aanklag ingestel moet word.

HOOFSTUK XIII.

GETUIES.

Verkryging van Aanwesigheid van Getuies by Strafsake.

206. (1) Of die aanklaer of die beskuldigde kan die aanwesigheid van iemand om by 'n strafsak getuienis af te lê of boeke, stukke of dokumente voor te lê, afdwing deur by die deur die hofreëls voorgeskrewe ampskantoor geregtelike prosesstukke vir daardie doel te verkry.

Prosesstukke ter verkryging van aanwesigheid van getuies.

(2) Wanneer die beskuldigde verlang dat getuies gedagvaar word en die voorgeskrewe hofbeampte oortuig—

(a) dat hy nie in staat is om die vereiste koste en gelde te betaal nie; en

(b) dat sodanige getuies noodsaaklik en van wesenlike belang vir sy verdediging is,

dagvaar die voorgeskrewe hofbeampte daardie getuies.

(3) In 'n geval waar die voorgeskrewe hofbeampte nie aldus oortuig is nie, moet hy op versoek van die beskuldigde die aansoek verwys na die regter of beampte wat by die hof voorsit, wat so 'n aansoek kan toestaan of weier of sy beslissing daaromtrent kan uitstel totdat hy die ander getuienis in die saak, of 'n deel daarvan aangehoor het.

(4) By die toepassing van hierdie Hoofstuk beteken „voorgeskrewe hofbeampte” die griffier, assistent-griffier, klerk van die hof of 'n deur die hofreëls voorgeskrewe beampte.

207. Die bestelling van subpoenas in strafsake moet op die deur die hofreëls bepaalde wyse geskied.

Bestelling van subpoenas.

208. (1) Iemand wat deur 'n lid van 'n by wet ingestelde polisiemag, wat die rang van sersant of 'n hoër rang beklee of die amptenaar in bevel van 'n polisiepos is, skriftelik in kennis gestel word dat hy as getuie by 'n strafsak nodig sal wees, moet tot tyd en wyl bedoelde strafsak finaal afgehandel is, of totdat hy amptelik in kennis gestel word dat hy nie meer as 'n getuie nodig is nie, die bevelvoerende amptenaar van die polisiepos wat die naaste aan sy gewone woonplek geleë is, te alle tye op hoogte hou van sy volle woonadres of 'n ander adres waar hy gedurende bedoelde tydperk gereedelik gevind kan word.

Plig van getuie om polisie te verwittig omtrent waar hy te vinde is.

(2) Any person who fails to comply with the provisions of sub-section (1) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding twenty-five pounds or to imprisonment for a period not exceeding one month.

Duty of witness to remain in attendance.

209. Every witness duly subpoenaed to attend and give evidence at any criminal proceedings shall attend and remain in attendance throughout the hearing of the proceedings unless excused by the court.

Subpoenaing of witnesses or examination of persons in attendance by the court.

210. The court may at any stage subpoena or cause to be subpoenaed any person as a witness or examine any person in attendance though not subpoenaed as a witness, or may recall and re-examine any person already examined; and the court shall subpoena or cause to be subpoenaed and examine or recall and re-examine any person if his evidence appears to it essential to the just decision of the case.

Arrest and punishment for failure to obey subpoena or to remain in attendance.

211. (1) If any person subpoenaed to attend at any criminal proceedings fails without reasonable excuse to obey the subpoena and it appears from the return or from evidence given under oath that the subpoena was served upon the person to whom it is directed or that he is evading service, or if any person who attended in obedience to a subpoena fails to remain in attendance, the court in which the said criminal proceedings are conducted, may issue a warrant, directing that he be arrested and brought, at a time and place stated in the warrant, or as soon thereafter as possible, before the court or any magistrate.

(2) When the person in question has been arrested under the said warrant, he may be detained thereunder before the court which issued it or in any gaol or lock-up or other place of detention or in the custody of the person who is in charge of him, with a view to securing his presence as a witness at the criminal proceedings: Provided that the court may release him on a recognizance with or without sureties for his appearance to give evidence as required, and for his appearance at the enquiry referred to in sub-section (3).

(3) The court may in a summary manner enquire into the said person's failure to obey the subpoena or to remain in attendance, and unless it is proved that the said person has a reasonable excuse for such failure, the court may sentence him to pay a fine not exceeding twenty-five pounds or to imprisonment for a period not exceeding one month.

(4) Any sentence imposed by any court under sub-section (3) shall be enforced and shall be subject to an appeal as if it were a sentence in a criminal case imposed by that court.

(5) If a person who has entered into any recognizance for his appearance to give evidence at any criminal proceedings or for his appearance at an enquiry referred to in sub-section (3) fails so to appear, he may, apart from the forfeiture of his recognizance, be dealt with as if he had failed to obey a subpoena to attend any criminal proceedings.

Powers of court in case of default of witness in attending or giving evidence.

212. (1) Whenever any person who appears, either in obedience to the subpoena or by virtue of a warrant or is present and is verbally required by the court to give evidence in any criminal proceedings refuses to be sworn or, having been sworn, refuses to answer such questions as are put to him, or refuses or fails to produce any document or thing which he is required to produce, without any just excuse for such refusal or failure, the court may adjourn the proceedings for any period not exceeding eight days and may, in the meantime, by warrant commit the person so refusing or failing, to a gaol, unless he sooner consents to do what is required of him.

(2) If any person referred to in sub-section (1) again refuses at the resumed hearing of the proceedings to do what is so required of him, the court may again adjourn the proceedings and commit him for a like period and so again from time to time until such person consents to do what is required of him.

(3) An appeal shall lie from any order of committal made by a magistrate under sub-section (1) or (2) in a preparatory examination to the superior court to which an appeal lies in the case of a conviction on summary trial by the magistrate's court of the district in which the preparatory examination is held, and the superior court may on such appeal make such order as to it seems just.

(2) Iemand wat in gebreke bly om die bepalings van sub-artikel (1) na te kom, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyf-en-twintig pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens 'n maand.

209. Elke getuie wat behoorlik gedagvaar is om by 'n strafsak aanwesig te wees en getuienis af te lê moet, tensy hy deur die hof verskoon word, gedurende die hele verhoor van die saak aanwesig wees en bly.

Verpligting van getuie om aanwesig te bly.

210. Die hof kan op enige stadium iemand as getuie dagvaar of laat dagvaar of iemand wat aanwesig is ondervra alhoewel hy nie as getuie gedagvaar is nie, of iemand wat alreeds ondervra is, weer oproep en herondervra; en die hof moet iemand dagvaar of laat dagvaar en ondervra of weer oproep en herondervra indien sy getuienis die hof as noodsaaklik vir die regverdige beregting van die saak voorkom.

Dagvaar van getuies of ondervraging van aanwesige persone deur die hof.

211. (1) Indien iemand wat gedagvaar is om by 'n strafsak aanwesig te wees, sonder redelike verskoning in gebreke bly om die subpoena na te kom en dit uit die relaas van bestelling of uit getuienis onder eed afgelê, blyk dat die subpoena bestel is op die persoon aan wie dit gerig is of dat hy bestelling ontwyk, of indien iemand wat ter nakoming van 'n subpoena aanwesig was, versuim om aanwesig te bly, kan die hof waarvoor bedoelde strafsak dien 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en op 'n in die lasbrief vermelde tyd en plek, of so spoedig moontlik daarna, voor die hof of 'n magistraat gebring word.

Inhegtenisneming en straf weens versuim om subpoena na te kom of om aanwesig te bly.

(2) Wanneer die betrokke persoon ingevolge bedoelde lasbrief in hegtenis geneem is, kan hy uit hoofde daarvan by die hof wat dit uitgereik het of in 'n tronk of opsluitplek of ander plek van bewaring of in die bewaring van die persoon wat toesig oor hom het, aangehou word ten einde sy aanwesigheid as getuie by die strafsak te verseker: Met dien verstande dat die hof hom op borgtog met of sonder borge vir sy verskynning om getuienis af te lê soos vereis word, en vir sy verskynning by die in sub-artikel (3) bedoelde ondersoek, kan vrylaat.

(3) Die hof kan op summere wyse ondersoek instel na bedoelde persoon se versuim om die subpoena na te kom of om aanwesig te bly, en tensy bewys word dat bedoelde persoon 'n redelike verskoning vir sodanige versuim het, kan die hof hom 'n vonnis van 'n boete van hoogstens vyf-en-twintig pond of gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens een maand, opleë.

(4) 'n Vonnis ingevolge sub-artikel (3) deur die hof opgelê, word uitgevoer en is onderworpe aan appél asof dit 'n vonnis was wat in 'n strafsak deur daardie hof opgelê is.

(5) Indien iemand wat 'n borgtog aangegaan het vir sy verskynning om by 'n strafsak getuienis af te lê of vir sy verskynning by 'n in sub-artikel (3) bedoelde ondersoek, versuim om aldus te verskyn, kan daar, bo en behalwe die verbeuring van sy borggeld, met hom gehandel word asof hy versuim het om 'n subpoena om by 'n strafsak aanwesig te wees, na te kom.

212. (1) Wanneer iemand wat of ter nakoming van 'n subpoena of uit hoofde van 'n lasbrief verskyn, of wat aanwesig is en mondeling deur die hof aangesê word om in 'n strafsak getuienis af te lê, weier om ingesweer te word of nadat hy ingesweer is, weier om op die vrae aan hom gestel, te antwoord, of weier om versuim om 'n dokument of voorwerp waarvan die voorlegging deur hom vereis word, voor te lê, sonder 'n voldoende verskoning vir sodanige weiering of versuim, kan die hof die saak vir 'n tydperk van hoogstens agt dae verdaag en intussen die persoon wat aldus weier of versuim by lasbrief na 'n tronk verwys tensy hy eerder toestem om te doen wat van hom vereis word.

Bevoegdhede van hof in geval van versuim van getuie ten aansien van sy aanwesigheid of aflê van sy getuienis.

(2) Indien 'n in sub-artikel (1) bedoelde persoon by die hervatte verhoor van die saak weer weier om te doen wat aldus van hom vereis word, kan die hof die saak weer verdaag en hom vir dieselfde tydperk verwys en aldus weer van tyd tot tyd totdat so iemand toestem om te doen wat van hom vereis word.

(3) Teen 'n verwysingsbevel deur 'n magistraat ingevolge sub-artikel (1) of (2) by 'n voorlopige ondersoek uitgereik, kan daar geappelleer word na die hoërhof waarna geappelleer kan word in die geval van 'n skuldigbevinding by 'n summere verhoor deur die magistraatshof van die distrik waarin die voorlopige ondersoek gehou word, en die hoërhof kan by so 'n appél sodanige bevel uitreik as wat hy billik ag.

(4) Nothing in this section contained shall prevent the court from giving judgment in any case or from committing the accused for trial in the case of a preparatory examination or otherwise disposing of the proceedings in the meantime, according to any other sufficient evidence taken.

(5) No person shall be bound to produce any document or thing not specified or otherwise sufficiently described in the subpoena unless he actually has it in court.

Requiring
witness to enter
into recognizance.

213. (1) Any court may in any criminal proceedings require any witness, either alone or together with one or more sufficient sureties to the satisfaction of the court, to enter into a recognizance on the condition that the witness shall at any time within twelve months from the date thereof, upon being served with a subpoena at some certain place to be selected by the witness, appear and give evidence at the trial of the accused or of the person in respect of whom the preparatory examination was held.

(2) Every recognizance so entered into shall specify the name and surname of the person entering into it, his occupation or profession, if any, the place of his residence and the name and number, if any, of the street in which that place is, and whether he is an owner or tenant thereof or a lodger therein.

(3) All such recognizances shall be liable to be estreated in the same manner as any forfeited recognizance is by law liable to be estreated by the court before which the principal party thereto was bound to appear.

(4) Any witness who refuses to enter into any such recognizance as aforesaid, may be committed by the court by warrant to the gaol for the place where the trial is to be held, there to be kept until after the trial, or until the witness enters into such a recognizance as aforesaid before a magistrate having jurisdiction in the place where the gaol is situated: Provided that, if the accused is afterwards discharged, any magistrate having jurisdiction shall order such witness to be discharged.

Absconding
witnesses.

214. (1) Whenever any person is bound by recognizance to give evidence or is likely to give material evidence in any criminal proceedings any magistrate or any judge of the superior court before which the offence is triable may, if he sees fit, upon information in writing and on oath that such person is about to abscond or has absconded, issue a warrant for the arrest of that person.

(2) If a person referred to in sub-section (1) is arrested, any magistrate or any judge as aforesaid may, if satisfied that the ends of justice would otherwise be defeated, commit him to a gaol until the time at which he is required to give evidence, unless in the meantime he produces sufficient sureties; but any person so arrested shall be entitled on demand to receive a copy of the information upon which the warrant for his arrest was issued.

Restriction on
powers of
committing
witness for
detention.

215. The powers of committal of any witness for detention shall not be exercised by a magistrate under sub-section (4) of section *two hundred and thirteen* or sub-section (2) of section *two hundred and fourteen* unless application is made for such committal on the instructions of the attorney-general.

Witnesses from
prison.

216. (1) Whenever any prisoner confined in any prison or gaol in the Union is required to give evidence in any criminal proceedings, the court before which such prisoner is required to attend, or any judge of a superior court having jurisdiction in the matter may, before or during the sittings of the court at which the attendance of such prisoner is required, or the magistrate holding the preparatory examination, as the case may be, may make an order upon the superintendent or assistant superintendent, gaoler, or other person having the custody of such prisoner to deliver such prisoner to the person named in such order to receive him; and the person so named shall, at the time prescribed in the order, convey such prisoner to the place at which such prisoner is required to attend, there to receive and obey such further order as to the said court seems fit.

(2) A judge of a superior court may at any time order to be brought before a court over which he is presiding in a criminal case, any person confined in any prison or goal in the Union.

(3) Whenever the attendance of any prisoner confined in a prison or gaol is required as a witness on behalf of a private prosecutor or an accused person, other than an accused person

(4) Geen bepaling van hierdie artikel verhinder die hof om in 'n saak uitspraak te gee of om in die geval van 'n voorlopige ondersoek die beskuldigde ter strafsitting te verwys of om andersins die saak ooreenkomstig ander voldoende getuienis wat afgeneem is, intussen af te handel nie.

(5) Niemand is verplig om 'n dokument of voorwerp wat nie in die subpoena aangedui of andersins voldoende beskrywe word nie, voor te lê nie tensy hy dit werklik in die hof het.

213. (1) 'n Hof kan in enige strafsak van 'n getuie eis dat hy òf alleen òf tesame met een of meer toereikende borge tot voldoening van die hof, 'n borgakke aangaan onderworpe aan die voorwaarde dat die getuie te eniger tyd binne twaalf maande vanaf die datum daarvan, by bestelling van 'n subpoena op 'n vaste plek wat deur die getuie gekies moet word, sal verskyn en getuienis aflê by die verhoor van die beskuldigde of van die persoon ten aansien van wie die voorlopige ondersoek gehou is.

Verpligte aangaan van borgakke deur getuie.

(2) Elke borgakke aldus aangegaan moet die naam en van van die persoon wat dit aangaan, sy nering of beroep, as hy een het, sy woonplek en die naam en nommer, as daar een is, van die straat waarin daardie woonplek is, en of hy eienaar of huurder daarvan of 'n loseerder daar is, aandui.

(3) Alle sodanige borgaktes kan op dieselfde wyse ten uitvoer gelê word as wat 'n verbeurdverklarde borgakke deur die hof waarvoor die hoofparty daarby moes verskyn, ten uitvoer gelê kan word.

(4) 'n Getuie wat weier om 'n borgakke soos vermeld aan te gaan, kan deur die hof by lasbrief verwys word na die tronk van die plek waar die verhoor moet plaasvind, om daar aangehou te word tot na afloop van die verhoor, of totdat die getuie so 'n borgakke soos voormeld aangaan voor 'n magistraat wat regsbevoegdheid het op die plek waar die tronk geleë is: Met dien verstande dat, indien die beskuldigde later ontslaan word, 'n magistraat wat regsbevoegdheid besit, moet gelas dat daardie getuie ontslaan word.

214. (1) Wanneer iemand deur borgtog verplig is om getuienis in 'n strafsak af te lê of waarskynlik getuienis van wesenlike belang sal kan aflê, kan 'n magistraat of 'n regter van die hoërhof waardeur die misdryf beregbaar is op grond van skriftelike inligting onder eed dat daardie persoon op die punt staan om te vlug of gevlug het, na goëddunke 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van daardie persoon uitreik.

Getuies wat vlug.

(2) Indien 'n in sub-artikel (1) bedoelde persoon in hegtenis geneem word, kan 'n magistraat of regter soos voormeld, indien hy oortuig is dat die regsbedeling andersins verydel sal word, hom na 'n tronk verwys totdat hy getuienis moet aflê, tensy hy intussen voldoende borge verstrekk; maar iemand aldus in hegtenis geneem, is op aanvraag geregtig op 'n afskrif van die inligting op grond waarvan die lasbrief vir sy inhegtenisneming uitgereik is.

215. Die bevoëdhede om 'n getuie vir aanhouding te verwys, word nie deur 'n magistraat ingevolge sub-artikel (4) van artikel tweehonderd-en-dertien of sub-artikel (2) van artikel tweehonderd-en-veertien uitgeoefen nie tensy aansoek om sodanige verwysing in opdrag van die prokureur-generaal gedoen word.

Beperking van bevoëdhede om getuies vir aanhouding te verwys.

216. (1) Wanneer 'n gevangene wat in 'n gevangenis of tronk in die Unie aangehou word, getuienis in 'n strafsak moet aflê, kan die hof waar sy aanwesigheid vereis word of 'n regter van 'n hoërhof wat regsbevoëgdheid met betrekking tot die saak het, voor of tydens die sittings van die hof waar die aanwesigheid van so 'n gevangene vereis word, of die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou, na gelang van die geval, 'n bevel rig aan die superintendent of assistent-superintendent, sipier of ander persoon wat toesig het oor so 'n gevangene, om so 'n gevangene te oorhandig aan die persoon wat in die bevel aangewys word om hom oor te neem; en die aldus aangewese persoon moet die gevangene op die in die bevel bepaalde tyd neem na die plek waar daardie gevangene aanwesig moet wees om daar enige verdere bevel wat bedoelde hof goëdvind, te ontvang en uit te voer.

Getuies uit die gevangenis.

(2) 'n Regter van 'n hoërhof kan te eniger tyd gelas dat enigiemand wat in 'n gevangenis of tronk in die Unie aangehou word, voor 'n hof waarby hy in 'n strafsak voorsit, gebring word.

(3) Wanneer die aanwesigheid as getuie van 'n gevangene wat in 'n gevangenis of tronk aangehou word, vereis word ten behoeve van 'n private aanklaer of 'n ander beskuldigde as

to whose defence the evidence of such witness is deemed material and who has not sufficient means to make the deposit, there shall be deposited with the superintendent, assistant superintendent, gaoler or other officer having the custody and control of the prisoner so confined such sum as may be necessary to cover the expenses to be occasioned by the conveyance of the prisoner so confined and his necessary escort to and from the court and his maintenance during such period as the prisoner so confined and his escort are likely by reason of the attendance to be detained outside the prison or gaol, and no person shall be required or allowed to obey any such summons unless such a sum has previously been deposited.

(4) The expenses mentioned in sub-section (3) shall be determined in accordance with a scale prescribed by the Minister.

Service of subpoena to secure the attendance of a witness residing in Union outside jurisdiction of court.

217. (1) Whenever a subpoena to give evidence in any criminal proceedings has been issued out of any court and it appears that the person whose attendance is thereby required, resides or is for the time being in a district in the Union outside the area of jurisdiction of that court, the subpoena shall be delivered to the proper officer within that district and shall be served by him as soon as possible on such person: Provided that—

- (a) the necessary expenses to be incurred by the person subpoenaed, in going to and returning from the court whereout the subpoena was issued and in connection with his detention at the place whereat, and for the purpose for which his attendance is required, shall be tendered to him with the subpoena;
- (b) if the subpoena is not sued out by the State a sum sufficient to cover the expenses of serving the subpoena shall be lodged with the registrar or clerk of the court by the person suing out the subpoena.

(2) If any person who has been served as aforesaid with a subpoena and to whom has been tendered the expenses aforesaid, fails, without lawful excuse, to attend at the time and place mentioned in the subpoena, a magistrate of the said district may issue a warrant for the apprehension of that person, who shall be liable to be dealt with as if he had failed to attend without lawful excuse when served with a subpoena to attend a like court in the area wherein he resides or is for the time being.

(3) The return of the proper officer showing that service of the subpoena has been duly effected, together with a certificate under the hand of the registrar or clerk of the court that the person whose attendance was required by the subpoena failed to attend when called upon, and has established no lawful excuse for the non-attendance, shall be deemed sufficient proof of the non-attendance for the purpose of dealing with the said person under sub-section (2).

(4) The expression "proper officer" as used in this section shall include a sheriff, deputy-sheriff, messenger, deputy-messenger or other officer who by law or rule of court is charged with the duty of serving subpoenas on witnesses in criminal cases.

Payment of expenses of witnesses.

218. (1) Any person who has attended any criminal proceedings as a witness for the State shall be entitled to such allowance as may be prescribed by regulation under sub-section (3): Provided that the officer presiding at such proceedings may if he thinks fit direct that no such allowance or only a part of such allowance shall be paid to any such witness.

(2) Subject to any regulation made under sub-section (3) the officer presiding at any criminal proceedings may, if he thinks fit, direct that any person who has attended such proceedings as a witness for the accused shall be paid such allowance as may be prescribed by such regulation, or such lesser allowance as such officer may determine.

(3) The Minister may in consultation with the Minister of Finance, by regulation, prescribe a tariff of allowances which may be paid out of public moneys to witnesses in criminal cases and may, by regulation, prescribe different tariffs for witnesses according to their several callings, occupations or station in life, and according also to the distances to be travelled by them to reach the place of trial, preparatory examination or other criminal proceeding, and may, by regulation, further prescribe the circumstances in which any such allowances may be paid to any witness for the accused.

'n beskuldigde vir wie se verdediging die getuienis van daardie getuie van wesenlike belang geag word en wat nie oor voldoende middele beskik om die deposito te stort nie, moet daar by die superintendent, assistent-superintendent, sipier of ander beampte wat toesig en beheer het oor die gevangene aldus aangehou, die bedrag gestort word wat nodig mag wees om die onkoste te dek van die vervoer van die gevangene aldus aangehou en sy nodige geleide na en van die hof en sy onderhoud gedurende die tydperk wat die gevangene aldus aangehou en sy geleide omrede die aanwesigheid voormeld buitekant die gevangenis of tronk waarskynlik opgehou sal word, en niemand is verplig of bevoeg om so 'n bevel na te kom nie tensy sodanige bedrag eers gedeponeer word.

(4) Die in sub-artikel (3) bedoelde onkoste word bepaal ooreenkomstig 'n deur die Minister voorgeskrewe skaal.

217. (1) Wanneer 'n subpoena om getuienis in 'n strafsak af te lê deur 'n hof uitgereik is en dit blyk dat die persoon wie se aanwesigheid daardeur vereis word in 'n distrik in die Unie buite die regsgebied van daardie hof woon of tydelik vertoef, word die subpoena aan die bevoegde beampte binne daardie distrik oorhandig en so spoedig moontlik deur hom aan bedoelde persoon bestel: Met dien verstande dat—

Bestelling van subpoena om aanwesigheid te verkry van 'n getuie wat in die Unie buite regsgebied van hof woon.

(a) vergoeding van die nodige onkoste wat deur die gedagvaarde persoon aangegaan staan te word by die gaan na en terugkeer van die hof waardeur die subpoena uitgereik is en in verband met sy verblyf by die plek waar en vir die doel waarvoor sy aanwesigheid vereis word, aan hom by bestelling van die subpoena aangebied moet word;

(b) indien die subpoena nie deur die Staat uitgeneem word nie, 'n bedrag wat toereikend is om die onkoste verbonde aan die bestelling van die subpoena te dek, by die griffier of klerk van die hof deur die persoon wat die subpoena uitneem, gestort moet word.

(2) Indien iemand aan wie 'n subpoena soos voormeld bestel is en aan wie vergoeding van bedoelde onkoste aangebied is, sonder wettige verskoning versuim om op die in die subpoena vermelde tyd en plek aanwesig te wees, kan 'n magistraat van bedoelde distrik 'n lasbrief uitreik vir die inhegtenisneming van daardie persoon, met wie daar gehandel kan word asof hy sonder wettige verskoning versuim het om aanwesig te wees nadat daar aan hom 'n subpoena bestel is om by 'n soortgelyke hof in die gebied waarin hy woon of tydelik vertoef, aanwesig te wees.

(3) Die bevoegde beampte se relaas wat aantoon dat bestelling van die subpoena behoorlik geskied het, tesame met 'n sertifikaat, onderteken deur die griffier of klerk van die hof, ten effekte dat die persoon wie se aanwesigheid deur die subpoena vereis was, versuim het om aanwesig te wees toe daar op hom geroep is, en geen wettige verskoning vir die nie-aanwesigheid bewys het nie, word geag voldoende bewys van die nie-aanwesigheid te wees ten einde met bedoelde persoon ingevolge sub-artikel (2) te handel.

(4) Die uitdrukking „bevoegde beampte” in hierdie artikel, sluit in 'n balju, onderbalju, geregsbode, onderbode of ander beampte aan wie by 'n wetsbepaling of hofreël die plig opgedra word om subpoenas aan getuies in strafsake te bestel.

218. (1) Iemand wat 'n strafsak as getuie vir die Staat bygewoon het, is geregtig op die toelae wat by regulasie ingevolge sub-artikel (3) voorgeskryf word: Met dien verstande dat die amptenaar wat by so 'n saak voorsit kan gelas, as hy dit goedvind, dat geen sodanige toelae, of net 'n deel daarvan, aan so 'n getuie betaal word.

Betaling van getuies se onkoste.

(2) Behoudens 'n ingevolge sub-artikel (3) uitgevaardigde regulasie, kan die amptenaar wat by 'n strafsak voorsit, gelas, indien hy dit goedvind, dat aan iemand wat daardie saak as getuie vir die beskuldigde bygewoon het, die toelae wat by bedoelde regulasie voorgeskrywe word, of so 'n kleiner toelae as wat daardie amptenaar vasstel, betaal word.

(3) Die Minister kan in oorleg met die Minister van Finansies by regulasie 'n tarief van toelaes voorskryf wat uit staatsgeld aan getuies in strafsake betaal kan word en kan by regulasie verskillende tariewe vir getuies voorskrywe ooreenkomstig hul onderskeie roepings, beroepe of lewenstand, asook ooreenkomstig die afstande wat deur hulle afgelê moet word om die plek van die verhoor, voorlopige ondersoek of ander strafregtelike geding te bereik, en kan voorts by regulasie die omstandighede waaronder sulke toelaes aan 'n getuie vir die beskuldigde betaal kan word, voorskrywe.

Tender of witness' expenses not necessary.

219. No prepayment or tender of expenses shall be necessary in the case of a person who is required to give evidence at a preparatory examination, and who is within five miles of the premises in which such examination is being held.

Oaths and Affirmations.

Oaths.

220. (1) No person other than a person described in section *two hundred and twenty-one* or *two hundred and twenty-two* shall be examined as a witness otherwise than upon oath.

(2) The oath to be administered to any person as a witness shall be administered in the form which most clearly conveys to him the meaning of the oath, and which he considers to be binding on his conscience.

Affirmations in lieu of oaths.

221. (1) In any case where any person who is, or may be required to take an oath objects to do so, it shall be lawful for such person to make an affirmation in the words following—"I do truly affirm and declare that" (*here insert the matter to be affirmed or declared*). Such affirmation or declaration shall be of the same force and effect as if such person had taken such oath.

(2) Any person authorized, required, or qualified by law to take or administer an oath shall accept, in lieu thereof, an affirmation or declaration as aforesaid.

(3) The same penalties and disabilities which are respectively in force in respect of and are attached to any false or corrupt taking or subscribing of any oath administered in accordance with section *two hundred and twenty* and any neglect and refusal in regard thereto, shall apply and attach in like manner in respect of the false or corrupt making or subscribing respectively, of any such affirmation or declaration as in this section mentioned and any neglect and refusal in regard thereto.

When unsworn or unaffirmed testimony admissible.

222. Any person who, from ignorance arising from youth, defective education, or other cause, is found not to understand the nature, or to recognize the religious obligation, of an oath or affirmation, may be admitted to give evidence in any criminal proceedings without being upon oath or affirmation: Provided that, before any such person proceeds to give evidence, the judge, magistrate or other judicial officer before whom he is called as a witness, shall admonish him to speak the truth, the whole truth, and nothing but the truth, and shall further administer, or cause to be administered, to him any form of admonition which appears, either from his own statement or from any other source of information, to be calculated to impress his mind and bind his conscience, and which is not, as being of an inhuman, immoral or irreligious nature, obviously unfit to be administered: Provided further that any such person who wilfully and falsely states anything which, if sworn, would have amounted to the offence of perjury, or any statutory offence punishable as perjury, shall be deemed to have committed that offence, and shall, upon conviction, be liable to such punishment as is by law provided as a punishment for that offence.

Competency of Witnesses.

No person to be excluded from giving evidence except under this Act.

223. Every person not expressly excluded by this Act from giving evidence shall be competent and compellable to give evidence in any criminal proceedings.

The court to decide questions of competency of witnesses.

224. The court in which any criminal proceedings are conducted shall decide all questions concerning the competency or compellability of any witness to give evidence.

Incompetency from insanity and intoxication.

225. No person appearing or proved to be afflicted with idiocy, lunacy, or insanity, or labouring under any imbecility of mind arising from intoxication or otherwise, whereby he is deprived of the proper use of reason, shall be competent to give evidence while so afflicted or disabled.

Evidence for prosecution by husband or wife of accused.

226. (1) The wife or husband of an accused is competent and compellable to give evidence for the prosecution without the consent of the accused, where the accused is prosecuted for any offence against the person of either of them or any of the children of either of them, or for any offence under Chapter

219. Geen vooruitbetaling of aanbieding van vergoeding van onkoste is nodig in die geval van iemand van wie dit vereis word om by 'n voorlopige ondersoek getuienis af te lê en wat hom binne vyf myl van die perseel waar daardie voorlopige ondersoek gehou word, bevind nie.

Aanbied van vergoeding van getuie se onkoste nie nodig nie.

Eedaflegging en Bevestiging van Getuienis.

220. (1) Niemand anders behalwe 'n persoon wat in artikel Ede. tweehonderd een-en-twintig of tweehonderd twee-en-twintig beskrywe word, word andersins as onder eed as getuie onder-
vra nie.

(2) Die eed wat iemand as getuie opgelê moet word, word opgelê in die vorm wat aan hom die betekenis van die eed die duidelikste aandui, en wat hy sover dit sy gewete betref as bindend beskou.

221. (1) In 'n geval waar iemand wat verplig is of kan word om 'n eed af te lê, daarteen beswaar maak, kan daardie persoon 'n bevestiging in die volgende bewoording doen: „Ek bevestig en verklaar opreg dat” (voeg hier in wat bevestig of verklaar moet word). So 'n bevestiging of verklaring het dieselfde regskrag en gevolge asof daardie persoon so 'n eed afgelê het.

Bevestiging in plaas van eed.

(2) Iemand wat regtens gemagtig, verplig of bevoeg is om 'n eed af te neem of op te lê, moet in plaas daarvan 'n bevestiging of verklaring soos voormeld, aanvaar.

(3) Dieselfde strawwe en regsonbevoegdheid wat onderskeidelik geld by en verbonde is aan 'n valse of korrupte aflegging of ondertekening van 'n eed wat ooreenkomstig artikel tweehonderd-en-twintig opgelê is, en 'n versuim en weiering in verband daarmee, is op dieselfde wyse van toepassing op, en is op dieselfde wyse verbonde aan, onderskeidelik die valse of korrupte aflegging of ondertekening van 'n in hierdie artikel bedoelde bevestiging of verklaring, en 'n versuim en weiering in verband daarmee.

222. Iemand wat weens onkunde voortspruitende uit sy jeugdige ouderdom, gebrekkige opvoeding of 'n ander rede bevind word nie die aard van 'n eed of bevestiging te begryp nie of die gebondenheid daaraan op grond van godsdienstige oortuiging te besef nie, kan toegelaat word om in 'n strafszaak getuienis af te lê sonder om dit onder eed te doen of te bevestig: Met dien verstande dat voordat so iemand getuienis aflê die regter, magistraat of ander regterlike amptenaar voor wie hy as getuie opgeroep word, hom moet waarsku om die waarheid, die algehele waarheid en niks anders as die waarheid nie te praat, en voorts aan hom 'n waarskuwing moet rig, of laat rig, in enige vorm wat op grond van of sy eie verklaring of 'n ander inligtingsbron blyk daarop bereken te wees om 'n indruk op sy verstand te maak en sy gewete te bind en wat nie klaarblyklik ongeskik is om aan hom gerig te word omdat dit onmenslik, immoreel of ongodsdienstig van aard is nie: Met dien verstande voorts dat so iemand wat opsetlik en valslik 'n verklaring doen wat, indien dit beëdig was, die misdryf van meened of 'n wettoregtelike misdryf wat as meened strafbaar is, sou uitgemaak het, geag word daardie misdryf te gepleeg het en by skuldigbevinding strafbaar is met die straf wat regtens as straf vir daardie misdryf bepaal word.

Wanneer onbeëdigde en onbevestigde getuienis toelaatbaar is.

Bevoegdheid van Getuies.

223. Elke persoon aan wie die aflegging van getuienis nie uitdruklik deur hierdie Wet ontsê word nie, is bevoeg en verplig om in enige strafszaak getuienis af te lê.

Behalwe soos in hierdie Wet bepaal kan die aflegging van getuienis niemand ontsê word nie.

224. Die hof waarvoor 'n strafszaak dien, beslis alle vrae in verband met 'n getuie se bevoegdheid of verpligting om getuienis af te lê.

Die hof beslis of getuies bevoeg is al dan nie.

225. Niemand wat skyn of bewys word te ly aan stompsinnigheid of kranksinnigheid of verstandsverbystering voortspruitende uit dronkenskap of andersins, waardeur hy van die behoorlike gebruik van sy sinne beroof word, is, terwyl hy aldus aangetas of onbekwaam is, bevoeg om getuienis af te lê nie.

Onbevoegdheid weens kranksinnigheid en dronkenskap.

226. (1) Die eggenote of eggenoot van 'n beskuldigde is sonder toestemming van die beskuldigde bevoeg en kan verplig word om getuienis vir die vervolging af te lê, waar die beskuldigde vervolgd word weens 'n misdryf teen die persoon van die een of die ander van hulle of enige van die kinders

Getuienis vir vervolging deur eggenoot of eggenote van beskuldigde.

III of the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937), committed in respect of any of the children of either of them or for any of the following offences:

- (a) bigamy;
- (b) incest;
- (c) abduction;
- (d) contravening any provision of Part IV (sections *twenty-two to thirty-six* inclusive) of the Betting Houses, Gaming Houses and Brothels Suppression Act, 1902 (Act No. 36 of 1902), of the Cape of Good Hope, or of the Criminal Law Amendment Act, 1903 (Act No. 31 of 1903) of Natal, or of the Immorality Ordinance, 1903 (Ordinance No. 46 of 1903) of the Transvaal or of the Suppression of Brothels and Immorality Ordinance, 1903 (Ordinance No. 11 of 1903), of the Orange Free State;
- (e) perjury committed in connection with, or for the purpose of, any judicial proceedings instituted or to be instituted or contemplated by the one of them against the other or in connection with or for the purpose of any criminal proceedings in respect of any offence included in this sub-section; and
- (f) the statutory offence of making a false statement in any affidavit or solemn or attested declaration if the same be made in connection with or for the purpose of any such proceedings as are mentioned in paragraph (e).

(2) The wife or husband of an accused is competent but not compellable to give evidence for the prosecution without the consent of the accused, where such accused is prosecuted for an offence against the separate property of the wife or husband of the accused or for any offence under the Immorality Act, 1927 (Act No. 5 of 1927).

(3) Anything to the contrary notwithstanding in this Act or in any other law every person married in accordance with native law or custom shall, notwithstanding the registration or other recognition under any law of such a union as a valid and binding marriage, for the purposes of the law of evidence in criminal cases, be in the same position as an unmarried person.

Evidence of accused and husband or wife on behalf of accused.

227. (1) Every accused, and the wife or husband (as the case may be) of every accused, shall be a competent witness for the defence at every stage of the proceedings, whether the accused is charged solely or jointly with any other person: Provided that—

- (a) an accused shall not be called as a witness except upon his own application;
- (b) the wife or husband of an accused shall not be called as a witness for the defence, except upon the application of the accused.

(2) Every accused called as a witness in pursuance of this section shall, unless otherwise ordered by the court, give his evidence from the witness box or other place from which the other witnesses give their evidence.

(3) Nothing in this section shall affect any right of the accused to make a statement without being sworn: Provided that, if he gives evidence on his own behalf at a preparatory examination, such evidence may be read and put in at his trial by the prosecutor.

Privileges of Witnesses.

Privileges of accused when giving evidence.

228. An accused called as a witness upon his own application shall not be asked, and if asked, shall not be required to answer, any question tending to show that he has committed, or has been convicted of, or has been charged with, any offence other than that wherewith he is then charged, or is of bad character, unless—

- (a) he has personally or by his counsel, attorney or law agent, asked questions of any witness with a view to establishing, or has himself given evidence of, his own good character, or the nature or conduct of the defence is such as to involve imputation of the character of the prosecutor or the witnesses for the prosecution; or
- (b) he has given evidence against any other person charged with the same offence; or

van die een of die ander van hulle of weens 'n misdryf ingevolge Hoofstuk III van die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937), gepleeg ten opsigte van enige van die kinders van die een of die ander van hulle of weens enige van die volgende misdrywe:

- (a) bigamie;
- (b) bloedskanie;
- (c) ontvoering;
- (d) oortreding van 'n bepaling van Deel IV (artikels twee-en-twintig tot en met ses-en-dertig) van die „Betting Houses, Gaming Houses and Brothels Suppression Act, 1902” (Wet No. 36 van 1902) van die Kaap die Goeie Hoop, of van die „Criminal Law Amendment Act, 1903” (Wet No. 31 van 1903) van Natal, of van die „Immorality Ordinance, 1903” (Ordonnansie No. 46 van 1903) van Transvaal, of van die „Suppression of Brothels and Immorality Ordinance, 1903” (Ordonnansie No. 11 van 1903) van die Oranje-Vrystaat;
- (e) meened gepleeg in verband met of vir die doel van geregtelike stappe wat deur een van hulle teen die ander ingestel is of ingestel staan te word of beoog word of in verband met of vir die doel van 'n strafsak ten opsigte van 'n misdryf in hierdie sub-artikel bedoel; en
- (f) die wetterregtelike misdryf van 'n valse verklaring aflê in 'n beëdigde, plegtige of geattesteerde verklaring indien dit in verband met of vir die doel van in paragraaf (e) bedoelde stappe afgelê word.

(2) Die eggenote of eggenoot van 'n beskuldigde is sonder toestemming van die beskuldigde bevoeg maar nie verplig nie om getuieis vir die vervolging af te lê waar die beskuldigde vervolgd word weens 'n misdryf teen die afsonderlike eiendom van die eggenote of eggenoot van die beskuldigde of weens 'n misdryf ingevolge die Ontug Wet, 1927 (Wet No. 5 van 1927).

(3) Ondanks andersluidende bepalings in hierdie Wet of 'n ander wetsbepaling is elke persoon wat ooreenkomstig naturellereg of -gewoonte getroud is, niesteenstaande die registrasie of ander erkenning ingevolge enige wetsbepaling van so 'n verbintenisse as 'n geldige en bindende huwelik, by die toepassing van die regsbepalings op bewyslewering in strafsake in dieselfde posisie as 'n ongetroude persoon.

227. (1) Elke beskuldigde en die eggenote of eggenoot (na gelang van die geval) van elke beskuldigde is 'n bevoegde getuie vir die verdediging op elke stadium van 'n strafsak, hetsy die beskuldigde alleen of tesame met iemand anders aangekla word: Met dien verstande dat—

- (a) 'n beskuldigde, behalwe op sy eie aansoek, nie as getuie opgeroep mag word nie;
- (b) die eggenote of eggenoot van 'n beskuldigde nie as getuie vir die verdediging opgeroep mag word nie behalwe op aansoek van die beskuldigde.

(2) Tensy die hof anders gelas, moet elke beskuldigde wat ingevolge hierdie artikel as getuie opgeroep word, sy getuieis aflê vanuit die getuiebank of ander plek waar die ander getuies hul getuieis aflê.

(3) Geen bepaling van hierdie artikel doen afbreuk aan enige reg van die beskuldigde om 'n verklaring af te lê sonder dat hy ingesweer is nie: Met dien verstande dat indien hy by 'n voorlopige ondersoek getuieis ten behoeve van homself aflê, daardie getuieis by sy verhoor deur die aanklaer uitgelees en ingelewer kan word.

Privilegie van Getuies.

228. Aan 'n beskuldigde wat op sy eie aansoek as getuie opgeroep word, mag geen vraag gestel word waarvan die strekking is om aan te toon dat hy 'n ander misdryf as dié waarvan hy aangekla staan, gepleeg het of daaraan skuldig bevind is of daarvan aangekla is, of van swak karakter is nie, en indien so 'n vraag aan hom gestel word, hoef hy nie daarop te antwoord nie, tensy—

- (a) hy self of deur sy advokaat, prokureur of wetsagent aan 'n getuie vrae gestel het om sy eie goeie naam te bewys of hy self getuieis daarvoor afgelê het, of die aard van die verdediging of die wyse waarop dit gevoer word sodanig is dat die karakter van die aanklaer of die getuies vir die vervolging daardeur aangetas word; of
- (b) hy getuieis teen iemand anders, weens dieselfde misdryf aangekla, afgelê het; of

Getuieis deur beskuldigde en eggenoot of eggenote ten behoeve van beskuldigde.

Privilegie van beskuldigde by aflê van getuieis.

(c) the proceedings against him are such as are described in section two hundred and seventy-six or two hundred and seventy-seven, and the notice required by those sections has been given to him; or

(d) the proof that he has committed or been convicted of such other offence is admissible evidence to show that he is guilty of the offence wherewith he is then charged.

Privilege arising out of the marital state.

229. (1) A husband shall not be compelled to disclose any communication made to him by his wife during the marriage, and a wife shall not be compelled to disclose any communication made to her by her husband during the marriage.

(2) A person whose marriage has been dissolved or annulled by a competent court shall not be compelled to give evidence as to any matter or thing which occurred during the subsistence of the marriage or supposed marriage, and as to which he or she could not have been compelled to give evidence if the marriage were subsisting.

No witness compellable to answer questions which the witness' husband or wife might decline.

230. No person shall be compelled to answer any question or to give any evidence, if the question or evidence is such that under the circumstances the husband or wife of such person, if under examination as a witness, might lawfully refuse and could not be compelled to answer or to give it.

Witness not excused from answering question by reason that the answer would establish a civil claim against him.

231. A witness in criminal proceedings may not refuse to answer a question relevant to the issue, the answering of which has no tendency to incriminate himself, or to expose him to penalty or forfeiture of any nature whatsoever, by reason only or on the sole ground that the answering of such question may establish or tend to establish that he owes a debt or is otherwise subject to a civil suit.

Privilege of professional advisers.

232. No advocate, attorney or law agent or other legal practitioner duly qualified to practise in any court whether within the Union or elsewhere shall be competent to give evidence against any person by whom he has been professionally employed or consulted, without the consent of that person, as to any fact, matter, or thing, as to which such legal practitioner, by reason of such employment, or consultation, and without such consent would not be competent to give evidence in any similar proceeding depending in the Supreme Court of Judicature in England: Provided that no such legal practitioner shall, in any proceeding, by reason of any such employment or consultation, be incompetent or not legally compellable to give evidence as to any fact, matter, or thing, relative to or connected with the commission of any offence for which the person by whom such legal practitioner has been so employed or consulted, is in such proceeding prosecuted, whenever such fact, matter, or thing, has come to the knowledge of such legal practitioner before he was professionally employed for or consulted with reference to the defence of such person against such prosecution.

Privilege from disclosure of facts on the ground of public policy.

233. No witness shall, except as in this Act is provided, be compellable or permitted to give evidence in any criminal proceedings as to any fact, matter or thing, or as to any communication made to or by such witness as to which, if the case were depending in the Supreme Court of Judicature in England, such witness would not be compellable or permitted to give evidence, by reason that such fact, matter or thing, or communication, on grounds of public policy and from regard to public interest, ought not to be disclosed and is privileged from disclosure: Provided that it shall be competent for any person, in any criminal proceedings, to adduce evidence of any communication alleging the commission of an offence if the making of that communication *prima facie* constituted an offence, and it shall be competent for the judge or judicial officer presiding at such proceedings to determine whether the making of such communication *prima facie* did or did not constitute an offence, and such determination shall, for the purposes of those proceedings, be final.

Witness excused from answering questions the answers to which would expose him to penalties or degrade his character.

234. No witness in any criminal proceedings shall, except as provided by this Act or any other law, be compelled to answer any question which, if he were under examination in any similar case depending in the Supreme Court of Judicature in England, he would not be compelled to answer, by reason that his answer might have a tendency to expose him to any pains,

- (c) die saak teen hom 'n saak is soos in artikel tweehonderd ses-en-sewentig of tweehonderd sewe-en-sewentig beskrywe, en die deur daardie artikels vereiste kennis aan hom gegee is; of
- (d) die bewys dat hy sodanige ander misdryf gepleeg het of daaraan skuldig bevind is, toelaatbare getuienis is om te bewys dat hy skuldig is aan die misdryf waarvan hy aangekla staan.

229. (1) 'n Eggenoot is nie verplig om 'n mededeling aan hom deur sy eggenote tydens die huwelik gedoen, te openbaar nie, en 'n eggenote is nie verplig om 'n mededeling aan haar deur haar eggenoot tydens die huwelik gedoen, te openbaar nie.

Privilegie wat uit huwelikstaat voort-spruit.

(2) Iemand wie se huwelik deur 'n bevoegde hof ontbind of nietig verklaar is, is nie verplig om oor enigiets wat tydens die bestaan van die huwelik of vermeende huwelik voorgeval het en waaroor hy of sy nie verplig sou kon word om getuienis af te lê as die huwelik bestaan het, getuienis af te lê nie.

230. Niemand is verplig om op 'n vraag te antwoord of getuienis af te lê nie indien die vraag of getuienis sodanig is dat onder die omstandighede die eggenoot of eggenote van daardie persoon, indien as getuie ondervra, wettiglik sou kon weier en nie verplig sou kon word om daarop te antwoord of dit af te lê nie.

Geen getuie verplig om op vrae te antwoord waarop die getuie se eggenoot of eggenote kan weier om te antwoord.

231. 'n Getuie in 'n strafsak mag nie weier om op 'n ter sake dienende vraag waarvan die beantwoording nie die strekking het om hom te inkrimineer of aan enige straf of verbeuring van watter aard ook al bloot te stel, te antwoord nie, slegs omdat of op grond daarvan dat die antwoord op daardie vraag aan die lig mag bring of die strekking mag hê om aan die lig te bring dat hy in die skuld staan of andersins aan 'n siviele eis onderhewig is.

Getuie mag nie weier om te antwoord op 'n vraag omdat antwoord 'n siviele eis teen hom aan die lig sou kon bring nie.

232. Geen advokaat, prokureur of wetsagent of ander regspraktisyn wat bevoeg is om in 'n hof, hetsy binne die Unie of elders, te praktiseer, is bevoeg om teen iemand aan wie hy beroepsdienste gelewer het of deur wie hy uit hoofde van sy beroep geraadpleeg is, sonder so iemand se toestemming getuienis af te lê nie aangaande 'n feit, aangeleentheid of saak waaroor so 'n regspraktisyn uit hoofde van sodanige dienste of raadpleging en sonder sodanige toestemming nie bevoeg sou wees om in 'n soortgelyke saak wat voor die Hooggeregshof in Engeland dien, getuienis af te lê nie: Met dien verstande dat geen sodanige regspraktisyn, vanweë sodanige dienste of raadpleging, in 'n saak onbevoeg is of regtens van verpligting vry is nie om getuienis af te lê aangaande 'n feit, aangeleentheid of saak betreffende, of in verband staande met, die pleeg van 'n misdryf waarvoor die persoon, aan wie daardie regspraktisyn sodanige dienste gelewer het of deur wie hy aldus geraadpleeg is, in daardie saak vervolg word, wanneer daardie regspraktisyn sodanige feit, aangeleentheid of saak te wete gekom het voordat hy beroepsdienste gelewer het of uit hoofde van sy beroep geraadpleeg is in verband met die verdediging van daardie persoon teen sodanige vervolging.

Privilegie van beroepsraad-gewers.

233. Behalwe soos in hierdie Wet bepaal, word 'n getuie nie verplig of toegelaat om in 'n strafsak getuienis af te lê nie aangaande 'n feit, aangeleentheid of saak of aangaande 'n mededeling aan of deur daardie getuie gedoen, waaroor, indien die saak voor die Hooggeregshof in Engeland geding het, daardie getuie nie verplig of toegelaat sou kon geword het om getuienis af te lê nie omdat sodanige feit, aangeleentheid of saak op grond van openbare beleid of met die oog op die openbare belang nie openbaar gemaak behoort te word nie en teen openbaarmaking geprivilegieerd is: Met dien verstande dat iemand in 'n strafsak getuienis kan aanvoer aangaande 'n mededeling waarvolgens 'n misdryf gepleeg heet te gewees het, indien die doen van daardie mededeling *prima facie* 'n misdryf uitgemaak het, en die regter of regterlike amptenaar wat by daardie saak voorsit, is bevoeg om te beslis of die doen van daardie mededeling *prima facie* 'n misdryf uitgemaak het al dan nie, en so 'n beslissing is vir die doeleindes van daardie saak afdoende.

Privilegie teen openbaarmaking van feite op grond van openbare beleid.

234. Geen getuie in 'n strafsak is, behoudens die bepalings van hierdie Wet of 'n ander wetsbepaling, verplig om op 'n vraag te antwoord waarop hy, indien hy in 'n soortgelyke saak voor die Hooggeregshof in Engeland ondervra was, nie verplig sou gewees het om te antwoord nie omdat sy antwoord die strekking mag hê om hom aan enige nadeel, straf of verbeuring

Getuie hoef nie te antwoord op vrae waarop die antwoorde hom aan straf sou blootstel of sy goeie naam sou aantast nie.

penalty, punishment or forfeiture, or to a criminal charge, or to degrade his character: Provided that, anything to the contrary notwithstanding in this section contained, an accused called as a witness on his own application in accordance with section *two hundred and twenty-seven* may be asked any question in cross-examination, notwithstanding that it would tend to incriminate him as to the offence charged against him.

Evidence on Commission.

Taking evidence
on commission.

235. (1) Whenever in the course of any criminal proceedings, it appears to a superior court on application made that the examination of a witness is necessary for the ends of justice and that the attendance of such witness cannot be procured without an amount of delay, expense, or inconvenience which under the circumstances of the case would be unreasonable, such court may dispense with such attendance and may issue a commission to any magistrate or, where the witness is resident outside the Union, to any person authorized by such superior court to take evidence on commission in civil cases outside the Union, within the local limits of whose jurisdiction such witness resides: Provided that, in any such application, the specific fact or facts with regard to which the evidence of the witness is required shall be set out and the court may, by its order confine the examination of the witness to those facts: Provided further that, when the application is on behalf of the State, the court may direct as a condition of such order that the expense necessary to the representation of accused by attorney or counsel at the examination shall be paid by the State.

(2) The magistrate or other person to whom the commission is issued shall proceed to the place where the witness is or shall summon the witness before him, and shall take down his evidence in the same manner, as in the case of an ordinary preparatory examination taken before himself, or where the commission is executed outside the Union, in the same manner as a commission to take evidence in civil cases is executed.

Parties may
examine witness.

236. (1) Any party to any criminal proceedings in which a commission is issued may transmit any interrogatories in writing which the court directing the commission may think relevant to the issue, and the magistrate or other person to whom the commission is directed shall examine the witness upon such interrogatories.

(2) Any such party may appear before such magistrate or other person by counsel, attorney, or agent or, if not in custody, in person, and may examine, cross-examine and re-examine (as the case may be), the said witness.

Return of
commission.

237. (1) After a commission under section *two hundred and thirty-five* has been duly executed, it shall be returned, together with the evidence of the witness examined thereunder, to the court which issued it; and the commission, the return thereto, and the evidence shall be open at all reasonable times to the inspection of the parties, and may, subject to all just exceptions, be read in evidence in the case by either party and shall form part of the record.

(2) Any evidence so taken may also be received in evidence at any subsequent stage of the case before another court.

Adjournment
of enquiry or
trial.

238. In any case in which a commission is issued under section *two hundred and thirty-five* the criminal proceedings may be adjourned for a specified time, reasonably sufficient for the execution and return of the commission.

CHAPTER XIV.

EVIDENCE.

Admissibility of Evidence.

Proof of
certain facts
by affidavit.

239. (1) Whenever in any criminal proceedings the question arises whether any particular act, transaction or occurrence did or did not take place in any particular department or sub-department or branch thereof or office of the Union or of a province or in a particular court of law or in a particular bank, or whether any particular Union or provincial functionary did or did not perform any particular act or take part in any

of aan 'n strafregtelike aanklag bloot te stel, of om sy goeie naam aan te tas: Met dien verstande dat, ondanks andersluidende bepalinge in hierdie artikel, daar aan 'n beskuldigde wat op sy eie aansoek ingevolge artikel *tweehonderd sewe-en-twintig* as getuie opgeroep word, enige vraag tydens kruisverhoor gestel kan word, al sou dit die strekking hê om hom te inkrimineer ten aansien van die misdryf wat hom ten laste gelê word.

Getuienis by wyse van Kommissie.

235. (1) Wanneer dit gedurende 'n strafsak na die mening van 'n hoërhof op aansoek blyk dat die ondervraging van 'n getuie vir die regsbedeling noodsaaklik is en dat die aanwesigheid van daardie getuie nie verkry kan word sonder sodanige vertraging, onkoste of ongerief as wat onder die omstandighede van die geval onredelik sou wees nie, kan daardie hof van sodanige aanwesigheid afsien en 'n kommissie aan 'n magistraat opdra of, indien die getuie buite die Unie woon, aan iemand deur daardie hoërhof gemagtig om getuienis by wyse van kommissie in siviele gedinge buite die Unie af te neem en binne die plaaslike grense van wie se regsbevoegdheid daardie getuie woon: Met dien verstande dat die besondere feit of feite ten opsigte waarvan die getuienis van die getuie vereis word, in so 'n aansoek vermeld moet word, en die hof deur sy opdrag die ondervraging van die getuie tot daardie feite kan beperk: Met dien verstande voorts dat wanneer die aansoek ten behoeve van die Staat geskied, die hof as voorwaarde van so 'n opdrag kan gelas dat die onkoste verbonde aan die verteenwoordiging van die beskuldigde deur 'n prokureur of advokaat by die ondervraging, deur die Staat betaal moet word.

Afneem van getuienis by wyse van kommissie.

(2) Die magistraat of ander persoon aan wie die kommissie opgedra word, moet na die plek gaan waar die getuie is of die getuie voor hom ontbied, en moet sy getuienis afneem op dieselfde wyse as in die geval van 'n gewone voorlopige ondersoek deur hom gehou, of, waar die kommissie buite die Unie uitgevoer word, op dieselfde wyse as dié waarop 'n kommissie om getuienis in siviele sake af te neem, uitgevoer word.

236. (1) 'n Party betrokke by 'n strafsak waarin opdrag tot 'n kommissie gegee word, kan skriftelik vraagpunte deurstuur wat die hof waardeur die kommissie opgedra word, ter sake dienend ag, en die magistraat of ander persoon aan wie die kommissie opgedra word, moet die getuie ooreenkomstig daardie vraagpunte ondervra.

Party kan getuies ondervra.

(2) So 'n party kan voor sodanige magistraat of ander persoon deur middel van 'n advokaat, prokureur of agent of, indien hy nie in hegtenis is nie, persoonlik, verskyn, en kan bedoelde getuie ondervra, kruisvra of herondervra, na gelang van die geval.

237. (1) Nadat 'n kommissie ingevolge artikel *tweehonderd vyf-en-dertig* behoorlik uitgevoer is, moet dit tesame met die getuienis van die getuie wat uit hoofde daarvan ondervra is, aan die hof wat daartoe opdrag gegee het, terugbesorg word; en die kommissie, die relaas daarvan, en die getuienis moet te alle redelike tye ter insae van die partye beskikbaar wees en kan, onderworpe aan alle gegronde besware, as getuienis in die saak deur enigeen van die partye voorgelees word en maak deel uit van die notule.

Terugbesorging van kommissie.

(2) Getuienis aldus afgeneem is ook op 'n latere stadium van die saak voor 'n ander hof as getuienis toelaatbaar.

238. In 'n geval waar opdrag tot 'n kommissie ingevolge artikel *tweehonderd vyf-en-dertig* gegee word, kan die strafsak vir 'n bepaalde tyd wat redelikerwyse voldoende vir die uitvoer en terugbesorging van die kommissie is, verdaag word.

Verdagging van ondersoek of verhoor.

HOOFSTUK XIV.

GETUIENIS.

Toelaatbaarheid van Getuienis.

239. (1) Wanneer in 'n strafsak die vraag ontstaan of 'n bepaalde daad, handeling of gebeurtenis in 'n bepaalde departement of sub-departement of afdeling daarvan of kantoor van die Unie of van 'n provinsie of in 'n bepaalde gereghof of in 'n bepaalde bank, plaasgevind het al dan nie, of die vraag ontstaan of 'n bepaalde Uniale of provinsiale funksionaris 'n bepaalde daad verrig het of aan 'n bepaalde handeling deelgeneem het al dan nie, dan is 'n geskrif wat 'n beëdigde ver-

Bewys van sekere feite deur beëdigde verklarings.

particular transaction, a document purporting to be an affidavit made by a person who in that affidavit alleges—

- (a) that he is in the service of the Union or of the said province or of the said bank as the case may be;
- (b) that if the said act, transaction or occurrence had taken place in the said department or sub-department or branch thereof or office, court or bank, or if the said functionary had performed the said act or taken part in the said transaction it would in the ordinary course of events have come to his, the deponent's, knowledge, and a record thereof, available to him, would have been kept;
- (c) that no such act, transaction or occurrence has come to his knowledge or that he has satisfied himself that no such record was kept or that no such act, transaction or occurrence took place,

shall on its mere production in those proceedings by any person, but subject to the provisions of sub-section (6), be *prima facie* proof that no such act, transaction or occurrence took place.

(2) Whenever in any criminal proceedings the question arises whether any person bearing a particular name did or did not furnish any particular officer in the service of the Union or of a province with any particular information or document, a document purporting to be an affidavit made by a person who, in that affidavit, alleges that he is the said officer and that no person bearing the said name furnished him with any such information or document, shall on its mere production in those proceedings by any person, but subject to the provisions of sub-section (6), be *prima facie* proof that the said person did not furnish the said officer with any such information or document.

(3) In any criminal proceedings in which the registration of any matter or the recording of any fact or transaction under any law is relevant to the issue, such registration or recording and any matter connected therewith may, subject to the provisions of sub-section (6), be proved *prima facie* by the production of a document purporting to be an affidavit made by the person upon whom the said law confers the power or imposes the duty to effect any such registration or to record any such fact or transaction.

(4) Whenever any fact ascertained by any examination or process requiring any skill in bacteriology, biology, chemistry, physics, astronomy or geography is or may become relevant to the issue in any criminal proceedings, a document purporting to be an affidavit made by a person who in that affidavit alleges that he is in the service of the Union or of a province or in the service of, or attached to, the South African Institute for Medical Research or any University in the Union or any other institution designated by the Governor-General for the purposes of this section by proclamation in the *Gazette*, and that he has ascertained any such fact by means of any such examination or process, shall on its mere production in those proceedings by any person, but subject to the provisions of sub-section (6), be admissible to prove that fact: Provided that such affidavit shall not be so admissible in an inferior court, if objected to by an accused or his representative, where the affidavit is produced by the prosecutor, or if objected to by the prosecutor or by an accused or his representative, where the affidavit is produced by another accused or his representative, unless the objector or his representative has received, not later than three days after the day upon which the accused was summoned or otherwise notified of his trial, a notice in writing that such affidavit will be tendered in evidence at the trial, and has not within three days of the day of the receipt of such notice, given notice in writing to the person who gave such first-mentioned notice, that he will object to the production of such affidavit.

(5) In any criminal proceedings in which it is relevant to prove that the details set out in any consignment note executed for the purpose of the transport of any goods by the Railway Administration are correct, such details may subject to the provisions *mutatis mutandis* of the proviso to sub-section (4) and to the provisions of sub-section (6), be proved *prima facie* by the production of a document purporting to be an affidavit made by

klaring heet te wees van 'n persoon wat in daardie beëdigde verklaring beweer—

- (a) dat hy in diens is van die Unie of van bedoelde provinsie of van bedoelde bank, na gelang van die geval;
- (b) dat indien bedoelde daad, handeling of gebeurtenis in bedoelde departement of sub-departement of afdeling daarvan of kantoor, hof of bank plaasgevind het, of indien bedoelde funksionaris bedoelde daad verrig het of aan bedoelde handeling deelgeneem het, dit in die gewone loop van sake tot sy, die verklaarder se, kennis sou gekom het en 'n aan hom beskikbare aantekening daarvan gehou sou gewees het;
- (c) dat geen sodanige daad, handeling of gebeurtenis tot sy kennis gekom het nie of dat hy homself oortuig het dat geen sodanige aantekening gehou is nie of dat geen sodanige daad, handeling of gebeurtenis plaasgevind het nie,

by blote voorlegging in bedoelde saak deur enige persoon, behoudens die bepalinge van sub-artikel (6), *prima facie* bewys dat geen sodanige daad, handeling of gebeurtenis plaasgevind het nie.

(2) Wanneer die vraag in 'n strafsak ontstaan of iemand met 'n bepaalde naam, bepaalde inligting of 'n bepaalde dokument aan 'n bepaalde amptenaar in die diens van die Unie of van 'n provinsie verstrekket al dan nie, is 'n geskrif wat 'n beëdigde verklaring heet te wees van 'n persoon wat in daardie beëdigde verklaring beweer dat hy bedoelde amptenaar is en dat niemand met bedoelde naam sulke inligting of so 'n dokument aan hom verstrekket het nie, by blote voorlegging in bedoelde saak deur enige persoon, behoudens die bepalinge van sub-artikel (6), *prima facie* bewys dat bedoelde persoon nie sulke inligting of so 'n dokument aan bedoelde amptenaar verstrekket het nie.

(3) In 'n strafsak waarin die registrasie van 'n aangeleentheid of die aantekening van 'n feit of handeling ingevolge 'n wetsbepaling ter sake dienend is, kan sodanige registrasie of aantekening en enige aangeleentheid in verband daarmee, behoudens die bepalinge van sub-artikel (6), *prima facie* bewys word deur die voorlegging van 'n geskrif wat 'n beëdigde verklaring heet te wees van die persoon aan wie bedoelde wetsbepaling die bevoegdheid verleen of die plig opleë om so 'n registrasie te doen of so 'n feit of handeling aan te teken.

(4) Wanneer 'n feit wat ontdek is deur 'n ondersoek of proses wat bedreweheid in bakteriologie, biologie, skeikunde, natuurkunde, sterrekunde of aardrykskunde vereis, in 'n strafsak ter sake dienend is of mag word, is 'n geskrif wat 'n beëdigde verklaring heet te wees van 'n persoon wat in daardie beëdigde verklaring beweer dat hy in diens is van die Unie of van 'n provinsie of in diens is van of verbonden is aan die Suid-Afrikaanse Instituut vir Mediese Navorsing of 'n Universiteit in die Unie of 'n ander inrigting deur die Goewerneur-generaal vir die doeleindes van hierdie artikel by proklamasie in die *Staatskoerant* aangewys, en dat hy so 'n feit deur middel van so 'n ondersoek of proses ontdek het, by blote voorlegging in bedoelde saak deur enige persoon, behoudens die bepalinge van sub-artikel (6), toelaatbaar as bewys van daardie feit: Met dien verstande dat so 'n beëdigde verklaring nie in 'n laerhof aldus toelaatbaar is nie indien beswaar daarteen deur 'n beskuldigde of sy verteenwoordiger gemaak word waar die beëdigde verklaring deur die vervolger voorgelê word, of indien beswaar daarteen deur die vervolger of deur 'n beskuldigde of sy verteenwoordiger gemaak word waar die beëdigde verklaring deur 'n ander beskuldigde of sy verteenwoordiger voorgelê word, tensy die beswaarmaker of sy verteenwoordiger nie later dan drie dae na die dag waarop die beskuldigde gedagvaar is of anders kennis gekry het van sy verhoor, skriftelik kennis ontvang het dat so 'n beëdigde verklaring by die verhoor as getuieis aangebied sal word, en nie binne drie dae vanaf die dag van ontvangs van so 'n kennisgewing, aan die persoon wat eersbedoelde kennis gegee het, skriftelik kennis gegee het dat hy teen die voorlegging van bedoelde beëdigde verklaring beswaar sal maak nie.

(5) In enige strafsak waar dit ter sake dienend is om te bewys dat die besonderhede uiteengesit in 'n vragbrief opgestel vir die vervoer van goedere deur die spoorwegadministrasie juis is, kan die besonderhede, behoudens die bepalinge *mutatis mutandis* van die voorbehoudsbepaling by sub-artikel (4) en die bepalinge van sub-artikel (6), *prima facie* bewys word deur die voorlegging van 'n dokument wat 'n beëdigde verklaring

the person who executed such consignment note, in which it is stated that the details set out in such consignment note are correct in relation to the goods described in such consignment note and delivered for transport in connection therewith.

(6) The court in which any such affidavit is adduced in evidence may in its discretion cause the person who made it, to be summoned to give oral evidence in the proceedings in question or may cause written interrogatories to be submitted to him for reply and such interrogatories and any reply thereto, purporting to be a reply from such person, shall likewise be admissible in evidence in such proceedings.

(7) Nothing in this section contained shall affect any other law under which any certificate or other document is admissible in evidence, and the provisions of this section shall be deemed to be additional to, and not in substitution for, any such law.

Inadmissibility of irrelevant evidence.

240. No evidence as to any fact, matter, or thing shall be admissible which is irrelevant or immaterial and cannot conduce to prove or disprove any point or fact at issue in the case which is being tried.

Hearsay evidence.

241. No evidence which is of the nature of hearsay evidence shall be admissible in any case in which such evidence would be inadmissible in any similar case depending in the Supreme Court of Judicature in England.

Admissibility of dying declarations.

242. The declaration made by any deceased person upon the apprehension of death shall be admissible or inadmissible in evidence in every case, in which such declaration would be admissible or inadmissible in any similar case depending in the Supreme Court of Judicature in England.

Admissibility in criminal cases of evidence at preparatory examination of witness since deceased or kept away by the accused.

243. (1) The evidence of any witness taken upon oath before any magistrate at a preparatory examination in the manner required by section *sixty-four* in the presence of any person who has been brought before such magistrate on a charge of having committed an offence, or the evidence of a witness taken in the circumstances referred to in section *sixty-five*, shall be admissible in evidence on the trial of the person for any offence charged by the attorney-general in pursuance of the preparatory examination at which the evidence was taken, or on that person's trial before an inferior court or on the remittal of that person's case by the attorney-general after considering the said preparatory examination provided it is proved on oath to the satisfaction of the court that the witness is dead, or is incapable of giving evidence, or that he is too ill to attend, or that he is kept away from the trial by means and contrivance of the accused and that the evidence offered is the evidence which was sworn before the magistrate without any alteration and provided it appears from the record or is proved to the satisfaction of the court that the accused, by himself, his counsel, attorney, or law agent, had a full opportunity of cross-examining the witness.

(2) The evidence of a witness given at a former criminal trial shall, under like circumstances, be admissible on any subsequent trial of the same person upon the same charge.

(3) Where the witness cannot be found after diligent search or cannot be compelled to attend, the court may, in its discretion, allow his evidence to be read as evidence at the trial subject to the conditions hereinbefore mentioned.

Admissibility of confessions by accused.

244. (1) Any confession of the commission of any offence shall, if such confession is proved by competent evidence to have been made by any person charged with such offence, whether before or after his arrest and whether on a judicial examination or after committal, and whether reduced into writing or not, be admissible in evidence against such person provided such confession is proved to have been freely and voluntarily made by such person in his sound and sober senses and without having been unduly influenced thereto: Provided that if such confession is shown to have been made to a peace officer, other than a magistrate or justice, it shall not be admissible in evidence under this section unless it was confirmed and reduced to writing in the presence of a magistrate or justice: Provided further that if such confession has been made at a preparatory examination before any

heet te wees van die persoon wat bedoelde vragbrief opgestel het, waarin verklaar word dat die besonderhede in die vragbrief uiteengesit juis is met betrekking tot die goedere in die vragbrief beskryf en vir vervoer in verband daarmee afgelewer.

(6) Die hof waarin so 'n beëdigde verklaring as getuienis voorgelê word, kan na goeddunke die persoon wat dit afgelê het, laat dagvaar om mondelinge getuienis in die betrokke saak af te lê of kan skriftelike vraagpunte aan hom vir beantwoording laat voorlê, en sulke vraagpunte en enige antwoord daarop wat 'n antwoord van bedoelde persoon heet te wees, is insgelyks as getuienis in so 'n saak toelaatbaar.

(7) Geen bepaling van hierdie artikel maak enige inbreuk op 'n ander wetsbepaling uit hoofde waarvan 'n sertifikaat of ander stuk as getuienis toelaatbaar is nie, en die bepaling van hierdie artikel word geag so 'n wetsbepaling aan te vul en nie te vervang nie.

240. Geen getuienis met betrekking tot enige feit, aangeleentheid of saak is toelaatbaar wat nie ter sake of van geen wesenlike belang is nie en wat nie strek tot bewys of weerlegging van enige punt of feit wat in die saak onder verhoor in geskil is nie. Ontoelaatbaarheid van getuienis wat nie ter sake dien nie.

241. Geen getuienis wat in sy aard hoorsê-getuienis is, is toelaatbaar in 'n saak waarin sulke getuienis in 'n soortgelyke saak voor die Hooggereghshof in Engeland ontoelaatbaar sou wees nie. Hoorsê-getuienis.

242. Die verklaring wat deur 'n oorledene met die vrees van die dood voor oë afgelê is, is as getuienis toelaatbaar of ontoelaatbaar in iedere saak waarin so 'n verklaring in 'n soortgelyke saak voor die Hooggereghshof van Engeland toelaatbaar of ontoelaatbaar sou wees. Toelaatbaarheid van sterfbedverklarings.

243. (1) Die getuienis wat van 'n getuie onder eed voor 'n magistraat by 'n voorlopige ondersoek op die in artikel vier-en-sestig voorgeskrewe wyse afgeneem is in die aanwesigheid van iemand wat voor so 'n magistraat gebring is op aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het, of die getuienis wat van 'n getuie in die in artikel vyf-en-sestig bedoelde omstandighede afgeneem is, is as getuienis toelaatbaar by die verhoor van die persoon weens enige misdryf wat hom deur die prokureur-generaal na aanleiding van die voorlopige ondersoek waarby die getuienis afgeneem is, ten laste gelê word, of by bedoelde persoon se verhoor voor 'n laerhof of by die terugverwysing van bedoelde persoon se saak deur die prokureur-generaal na oorweging van bedoelde voorlopige ondersoek, mits dit onder eed tot voldoening van die hof bewys word dat die getuie oorlede is, of onbekwaam is om getuienis af te lê, of dat hy te siek is om te verskyn, of dat hy van die verhoor weggehou word deur die middels en toedoen van die beskuldigde en dat die aangebode getuienis die getuienis is wat voor die magistraat onder eed afgelê is, sonder verandering, en mits dit uit die notule blyk of tot voldoening van die hof bewys word dat die beskuldigde self, sy advokaat, prokureur of wetsagent, ten volle geleentheid gehad het om die getuie te kruisvra. Toelaatbaarheid in strafsake van getuienis by voorlopige ondersoek van getuie sedertdien oorlede of deur die beskuldigde afwesig gehou.

(2) Die getuienis van 'n getuie wat by 'n vorige strafverhoor afgelê is, is onder soortgelyke omstandighede by 'n latere verhoor van dieselfde persoon op dieselfde aanklag toelaatbaar.

(3) Waar die getuie nie gevind kan word nie nadat deeglik na hom gesoek is of nie verplig kan word om te verskyn nie, kan die hof, na goeddunke, toelaat dat sy getuienis as getuienis by die verhoor gelees word behoudens die voorwaardes hierbo vermeld.

244. (1) 'n Bekentenis van die pleging van 'n misdryf is, indien dit deur middel van bevoegde getuienis bewys word dat so 'n bekentenis deur 'n persoon wat van bedoelde misdryf aangekla word, afgelê is, hetsy voor of na sy inhegtenisneming en hetsy by 'n geregtelike ondersoek of na verwysing, en hetsy dit neergeskryf is al dan nie, teen so 'n persoon as getuienis toelaatbaar, mits dit bewys word dat so 'n bekentenis vry en bereidwillig deur so 'n persoon by sy volle verstand afgelê is en sonder dat hy op onbehoorlike wyse daartoe aangemoedig was: Met dien verstande dat indien dit blyk dat so 'n bekentenis aan 'n ander vredesbeampte as 'n magistraat of vrederegter gedoen is, dit nie as getuienis kragtens hierdie artikel toelaatbaar is nie tensy dit in die aanwesigheid van 'n magistraat of vrederegter bevestig en neergeskryf is: Met dien verstande voorts dat indien so 'n bekentenis by 'n voorlopige ondersoek voor 'n Toelaatbaarheid van bekennisse van beskuldigdes.

magistrate, such person has previously, according to law, been cautioned by the magistrate that he is not obliged, in answer to the charge against him, to make any statement which may incriminate himself, and that what he then says may be used in evidence against him.

(2) In any proceedings any confession which is, by virtue of any provision of sub-section (1), inadmissible in evidence against the person who made it, shall become admissible against him if he or his representative adduces in those proceedings any evidence, either directly or in cross-examining a witness, of any statement, verbal or in writing, made by the person who made the confession either as part thereof or in connection therewith, if such evidence is, in the opinion of the officer presiding at such proceedings, favourable to the person who made the confession.

Admissibility of facts discovered by means of inadmissible confession.

245. (1) Evidence may be admitted of any fact otherwise admissible in evidence, notwithstanding that such fact has been discovered and come to the knowledge of the witness who gives evidence respecting it only in consequence of information given by the person under trial in any confession or evidence which by law is not admissible in evidence against him on such trial, and notwithstanding that the fact has been discovered and come to the knowledge of the witness against the wish or will of the accused.

(2) It shall be lawful to admit evidence that anything was pointed out by the person under trial or that any fact or thing was discovered in consequence of information given by such person notwithstanding that such pointing out or information forms part of a confession or statement which by law is not admissible in evidence against him on such trial.

Confession not admissible against other persons.

246. No confession made by any person shall be admissible as evidence against any other person.

Evidence of character.

247. Save as is provided in section *two hundred and twenty-eight*, no evidence as to the character of the accused or as to the character of any woman on whose person any rape or assault with intent to commit a rape or indecent assault is alleged to have been committed, shall, in any case, be admissible or inadmissible if such evidence would be inadmissible or admissible in any similar case depending in the Supreme Court of Judicature in England.

Evidence of genuineness of disputed writings.

248. Comparison of a disputed writing with any writing proved to the satisfaction of the court to be genuine may be made by witnesses, and such writings and the evidence of any witness with respect thereto may be submitted to the court or jury, as the case may be, as evidence of the genuineness or otherwise of the writing in dispute.

Proof of trial and conviction or acquittal of any person.

249. The trial and conviction or acquittal of any person may be proved by the production of a certificate signed or purporting to be signed by the registrar or clerk of the court or other officer having the custody of the records of the court where such conviction or acquittal took place, or by the deputy of such registrar, clerk or other officer, that the document produced is a copy of the charge and of the trial, conviction, and judgment or acquittal, as the case may be, omitting the formal parts thereof.

Proof of admission of guilt by accused at preparatory examination.

250. The statement made by an accused under section *sixty-six* or *seventy-five* in answer to any question put to him under the first-mentioned section shall, when he is brought before a superior court after committal by a magistrate for sentence, or when he is brought before a magistrate's court on remittal to it by the attorney-general for sentence, be admissible in evidence on its production without further proof.

Proof of law or anything published in *Gazette*.

251. (1) Judicial notice shall be taken of any law or government notice, or of any other matter which has been published in the *Gazette* or in the official *Gazette* of any province.

(2) A copy of the *Gazette*, or of the official *Gazette* of any province, or a copy of such law, notice or other matter purporting to be printed under the superintendence or authority of the Government printer, shall, on its mere production, be evidence of the contents of such law, notice or other matter, as the case may be.

magistraat afgelê is, bedoelde persoon vooraf volgens wet deur die magistraat gewaarsku is dat hy nie in antwoord op die aanklag teen hom verplig is om enige verklaring te doen wat homself mag inkrimineer nie en dat wat hy dan sê as getuienis teen hom gebruik kan word.

(2) 'n Bekentenis wat ten gevolge van 'n bepaling van sub-artikel (1) in enige saak as getuienis ontoelaatbaar is teen die persoon wat dit afgelê het, word teen hom toelaatbaar indien hy of sy verteenwoordiger in daardie saak getuienis aanvoer, hetsy regstreeks of by die kruisverhoor van 'n getuie, van 'n verklaring, hetsy mondeling of skriftelik, van die persoon wat die bekentenis afgelê het, hetsy as deel daarvan of in verband daarmee, en sulke getuienis, na die oordeel van die persoon wat by daardie saak voorsit, gunstig is vir die persoon wat die bekentenis afgelê het.

245. (1) Getuienis wat andersins as getuienis toelaatbaar is, kan toegelaat word van enige feit, niesteenstaande dat bedoelde feit ontdek is en tot die kennis van die getuie wat getuienis daaromtrent aflê, gekom het slegs as gevolg van inligting wat die persoon wat onder verhoor is, verstrek het in 'n bekentenis of getuienis wat volgens wet nie as getuienis teen hom by so 'n verhoor toelaatbaar is nie en ten spyte daarvan dat die feit teen die wens of wil van die beskuldigde ontdek is en tot die kennis van die getuie gekom het.

(2) Getuienis is toelaatbaar dat enigiets deur die persoon onder verhoor aangewys is of dat enige feit of saak ontdek is ten gevolge van inligting deur so 'n persoon verstrek, ten spyte daarvan dat die aanwysing of inligting deel uitmaak van 'n bekentenis of verklaring wat regtens nie by die verhoor as getuienis teen hom toelaatbaar is nie.

246. Geen bekentenis deur iemand gedoen, is as getuienis teen 'n ander toelaatbaar nie.

Toelaatbaarheid van feite wat ontdek word deur middel van ontoelaatbare bekentenis.

Bekentenis is nie teen ander persone toelaatbaar nie.

247. Behalwe soos in artikel tweehonderd agt-en-twintig bepaal word, is geen getuienis oor die reputasie van die beskuldigde of oor die reputasie van 'n vrou op wie volgens beweer word verkragting of aanranding met die doel om te verkrag of onsedelike aanranding gepleeg is, in 'n saak as getuienis toelaatbaar of ontoelaatbaar nie indien sulke getuienis in 'n soortgelyke saak in die Hooggeregshof in Engeland ontoelaatbaar of toelaatbaar sou wees.

Getuienis oor reputasie.

248. Vergelyking van 'n betwiste geskrif met 'n geskrif wat tot voldoening van die hof bewys is eg te wees, kan deur getuies gedoen word, en sulke geskrifte en die getuienis van 'n getuie met betrekking daartoe kan aan die hof of jurie, na gelang van die geval, voorgelê word as getuienis van die egt-hed of andersins van die betwiste geskrif.

Getuienis van egt-hed van betwiste geskrifte.

249. Die verhoor en skuldigbevinding of vryspraak van 'n persoon kan bewys word deur middel van die voorlegging van 'n sertifikaat wat onderteken is of heet te wees deur die griffier of klerk van die hof of ander amptenaar belas met die bewaring van die prosesstukke van die hof waar so 'n skuldigbevinding of vryspraak plaasgevind het, of deur die adjunk van bedoelde griffier, klerk of ander amptenaar, dat die voorgelegde geskrif 'n afskrif is van die aanklag en van die verhoor, skuldigbevinding en uitspraak of vryspraak, na gelang van die geval, met weglating van die formele dele daarvan.

Bewys van verhoor en skuldigbevinding of vryspraak van 'n persoon.

250. Die verklaring wat deur 'n beskuldigde kragtens artikel ses-en-sestig of vyf-en-sewentig gedoen word, in antwoord op 'n vraag aan hom kragtens eersgenoemde artikel gestel, is, wanneer hy voor 'n hoërhof gebring word na 'n verwysing deur 'n magistraat vir vonnis, of wanneer hy voor 'n magistratshof gebring word op terugverwysing daarheen deur die prokureur-generaal vir vonnis, by voorlegging sonder verdere bewys as getuienis toelaatbaar.

Bewys van erkenning van skuld deur 'n beskuldigde by voorlopige ondersoek.

251. (1) Geregtelike kennisname geskied van enige wet of goewermenskennisgewing of van enige ander aangeleentheid wat in die *Staatskoerant* of in die *Offisiële Koerant* van 'n provinsie afgekondig is.

Bewys van wet of enigiets in *Staatskoerant* afgekondig.

(2) 'n Kopie van die *Staatskoerant* of van die *Offisiële Koerant* van 'n provinsie of 'n kopie van so 'n wet, kennisgewing of ander aangeleentheid wat onder toesig of op las van die Staatsdrukker gedruk heet te wees, is, by blote voorlegging daarvan, bewys van die inhoud van so 'n wet, kennisgewing of ander aangeleentheid, na gelang van die geval.

Proof of
appointment
to a public
office.

252. Any evidence which would be admissible in any criminal case depending in the Supreme Court of Judicature in England as evidence of the appointment of any person to any public office or of the authority of any person to act as a public officer shall be admissible in evidence in all criminal proceedings in the Union.

Proof of
signature of
public officer
not necessary.

253. In any criminal proceedings any document—

- (a) purporting to bear the signature of any person holding a public office; and
- (b) bearing a seal or stamp which purports to be a seal or stamp of the department, office or institution to which such person is attached,

shall on its mere production, without proof of such signature, seal or stamp, be presumed to be signed by such person, unless it is proved not to have been signed by him.

Evidence of Accomplices.

Accomplices
giving evidence
for prosecution
freed from
prosecution.

254. (1) Where any person who to the knowledge of the public prosecutor has been an accomplice, either as principal or accessory, in the commission of any offence alleged in any charge, or the subject of a preparatory examination, is produced as a witness by and on behalf of the public prosecutor, and submits to be sworn as a witness, and fully answers to the satisfaction of the court or magistrate all such lawful questions as are put to him while under examination, such person shall thereby be absolutely freed and discharged from all liability to prosecution for such offence, either at the public instance, or at the instance of any private prosecutor, or, if he is produced as a witness by and on behalf of any private prosecutor who is aware of such person's complicity, from all prosecution for such offence at the instance of such private prosecutor.

(2) The said court or magistrate shall cause such discharge to be entered on the record of the proceedings: Provided that such discharge shall be of no force and effect and the entry thereof on the record of the proceedings shall be deleted if, when called as a witness at a re-opening of the preparatory examination or at the trial of any person upon a charge of having committed such offence, the person in respect of whom the discharge was made refuses to be sworn as a witness or fails to answer fully to the satisfaction of the magistrate holding the preparatory examination or of the court trying such charge, all such questions as are put to him while under examination as a witness.

(3) No accomplice produced as a witness by and on behalf of any private prosecutor shall, in any case, be compelled to answer any question whereby he may incriminate himself in respect of any offence alleged in the charge under trial, or the subject of a preparatory examination, unless there is produced to him, and put on record, a writing under the hand of the officer who by law is entitled to prosecute at the public instance in such court or at the preparatory examination, discharging such accomplice from all liability to prosecution at the instance of the public prosecutor for such offence.

Evidence of
accomplice cannot
be used against
him.

255. No evidence given by an accomplice on behalf of the prosecution in any criminal proceedings in respect of any offence shall, if the said accomplice is thereafter prosecuted for such offence, be admissible in evidence against him at his trial: Provided that if such accomplice is subsequently prosecuted for perjury arising from the giving of such evidence, nothing contained in this section shall prevent the admission against him in evidence at his trial for the said perjury of the evidence so given.

Sufficiency of Evidence.

Sufficiency of
one witness in
all cases, except
perjury and
treason.

256. Any court or jury may convict any accused of any offence alleged against him in the charge, on the single evidence of any competent and credible witness: Provided that no court or jury shall—

- (a) convict any accused of perjury on the evidence of any one witness, unless in addition to and independent of the evidence of such witness, some other competent and credible evidence as to the falsity of the statement which forms the subject of the charge is given to such court or jury; or
- (b) convict any accused of treason except upon the evidence of two witnesses where one overt act is charged, or

252. Getuienis wat in 'n strafsak in die Hooggeregshof in Engeland toelaatbaar sou wees as bewys van die aanstelling van iemand in 'n openbare amp of van die bevoegdheid van iemand om as 'n openbare amptenaar op te tree, is in alle strafsake in die Unie as getuienis toelaatbaar.

Bewys van aanstelling in openbare amp.

253. 'n Geskrif—

- (a) waarop die handtekening heet voor te kom van iemand wat 'n openbare amp beklee; en
- (b) waarop 'n seël of stempel voorkom wat 'n seël of stempel van die departement, kantoor of inrigting waaraan bedoelde persoon verbonde is, heet te wees, word in enige strafsak by blote voorlegging daarvan, sonder bewys van bedoelde handtekening, seël of stempel, vermoed deur bedoelde persoon onderteken te wees, tensy bewys word dat dit nie deur hom onderteken is nie.

Bewys van handtekening van openbare amptenaar nie nodig nie.

Getuienis van Mededaders.

254. (1) Waar iemand wat na die wete van die staatsaanklaer 'n mededader was, hetsy as hoofdader of medepligtige, by die pleging van 'n misdryf wat in 'n aanklag ten laste gelê word of die onderwerp van 'n voorlopige ondersoek uitmaak, as getuie deur en ten behoeve van die staatsaanklaer opgeroep word en hom as getuie laat beëdig en tot bevrediging van die hof of magistraat volledig antwoord op alle vrae wat gedurende sy ondervraging wettiglik aan hom gestel word, is die persoon daardeur volkome vrygestel en onthef van alle vervolging weens daardie misdryf, hetsy van staatsweë of deur 'n private vervolger of, indien hy as getuie deur en ten behoeve van 'n private vervolger opgeroep word wat van so iemand se medepligtigheid bewus is, van alle vervolging weens bedoelde misdryf deur bedoelde private vervolger.

Mededaders wat vir vervolging getuienis aflê, is van vervolging vrygestel.

(2) Bedoelde hof of magistraat laat so 'n vrystelling in die notule van die saak aanteken: Met dien verstande dat so 'n vrystelling van nul en gener waarde is en die aantekening daarvan uit die notule van die saak geskrap word indien die persoon ten opsigte van wie die vrystelling verleen is, wanneer hy as 'n getuie by die heropening van die voorlopige ondersoek of die verhoor van iemand op 'n aanklag dat hy bedoelde misdryf gepleeg het, weier om hom as getuie te laat beëdig of in gebreke bly om tot bevrediging van die magistraat wat die voorlopige ondersoek hou of van die hof wat bedoelde aanklag verhoor, volledig te antwoord op alle vrae wat gedurende sy ondervraging as 'n getuie aan hom gestel word.

(3) Geen mededader wat as 'n getuie deur en ten behoeve van 'n private vervolger opgeroep word, is in enige geval verplig om 'n vraag te beantwoord waardeur hy homself ten opsigte van 'n misdryf wat in die aanklag onder verhoor ten laste gelê word, of die onderwerp van 'n voorlopige ondersoek uitmaak, mag inkrimineer nie, tensy daar aan hom 'n geskrif onderteken deur die amptenaar wat regtens geregtig is om in bedoelde hof of by die voorlopige ondersoek van staatsweë te vervolg, waarby bedoelde mededader van alle vervolging deur die staatsaanklaer vir bedoelde misdryf vrygestel word, voorgelê en dit in die notule aangeteken word.

255. Geen getuienis wat deur 'n mededader ten behoeve van die vervolging in enige strafsak ten opsigte van 'n misdryf afgelê is, is, indien daardie mededader daarna weens bedoelde misdryf vervolg word, as getuienis teen hom by sy verhoor toelaatbaar nie: Met dien verstande dat indien bedoelde mededader daarna vervolg word weens meened wat uit die aflegging van sulke getuienis ontstaan, geen bepaling van hierdie artikel die toelating as getuienis teen hom by sy verhoor weens bedoelde meened van die aldus afgelegde getuienis verhinder nie.

Getuienis van mededader kan nie teen hom gebruik word nie.

Genoegsaamheid van Getuienis.

256. 'n Hof of jurie kan 'n beskuldigde weens enige misdryf wat hom in die aanklag ten laste gelê word, op die enkele getuienis van 'n bevoegde en geloofwaardige getuie skuldig bevind: Met dien verstande dat geen hof of jurie—

Genoegsaamheid van 'n enkele getuie in alle sake behalwe meened en hoogverraad.

- (a) 'n beskuldigde weens meened op die getuienis van 'n enkele getuie skuldig bevind nie, tensy daar benewens en onafhanklik van die getuienis van so 'n getuie, ander bevoegde en geloofwaardige getuienis betreffende die valsheid van die verklaring wat die onderwerp van die aanklag uitmaak, aan bedoelde hof of jurie voorgelê word; of
- (b) 'n beskuldigde weens hoogverraad skuldig bevind nie, behalwe op die getuienis van twee getuies waar een

where two or more overt acts are so charged, upon the evidence of one witness to each such overt act.

Conviction on single evidence of accomplice if the offence is proved *aliunde*.

257. Any court or jury may convict any accused of any offence alleged against him in the charge on the single evidence of any accomplice, provided the offence has, by competent evidence, other than the single and unconfirmed evidence of the accomplice, been proved to the satisfaction of such court or jury, as the case may be, to have been actually committed.

Conviction of accused on plea of guilty or evidence of confession.

258. (1) If an accused charged with any offence before any court pleads guilty to that offence or to an offence of which he might be found guilty on the charge, and the prosecutor accepts that plea, the court may—

- (a) if it is a superior court, and the accused pleads guilty to any offence other than murder, sentence him for that offence without hearing any evidence; or
- (b) if it is an inferior court, sentence him for the offence to which he pleads guilty upon proof, other than the unconfirmed evidence of the accused, that the offence was actually committed: Provided that if the offence to which he pleads guilty is such that the court is of opinion that it does not merit punishment of imprisonment without the option of a fine or of whipping or of a fine exceeding fifteen pounds, it may, if the prosecutor does not tender evidence of the commission of the offence, convict the accused of such offence upon his plea of guilty, without other proof of the commission of the offence, and thereupon impose any competent sentence other than imprisonment or any other form of detention without the option of a fine or whipping or a fine exceeding fifteen pounds, or it may deal with him otherwise in accordance with law.

(2) Any court or jury may convict an accused of any offence alleged against him in the charge by reason of any confession of that offence proved to have been made by him, although the confession is not confirmed by any other evidence, provided the offence has, by competent evidence, other than such confession, been proved to have been actually committed.

Admission in writing of guilt before trial of minor offence.

259. (1) Whenever a public prosecutor causes an accused person to be summoned (otherwise than in terms of sub-section (8) of section *three hundred and fifty-one*), to appear in an inferior court upon a charge of having committed any offence and he has reasonable grounds for believing that the court which will try the said charge will, on convicting the accused, not impose a sentence of imprisonment or whipping or a fine exceeding fifteen pounds, he may attach to such summons to be served therewith upon the accused, a form of declaration for signature by the accused, wherein the latter admits having committed the offence, expresses his intention of pleading guilty to the charge and agrees to be convicted of the offence charged upon his plea of guilty without the calling of any evidence in support of the charge.

(2) Such form shall contain a notice for the information of the accused that when appearing in court to answer the charge upon which he is summoned, he may, in spite of having signed the said declaration, plead not guilty to the charge and that he will thereupon be tried, upon a future date to be determined by the court, as if he had not signed such declaration, and that such declaration will, at such trial, not be admissible in evidence against him.

(3) The said form shall also contain a notice for the information of the accused, directing his attention to the provisions of section *three hundred and fifty-one* and setting forth the purport of those provisions.

(4) The person serving such summons shall, if service is upon the accused personally, explain the aforesaid form of declaration to the accused and ascertain from him whether he will or will not sign such declaration, and if the accused signs such declaration the said person shall countersign it and transmit it forthwith to the public prosecutor who caused the summons to be issued.

(5) If the accused, on appearing in court in answer to the summons, pleads guilty to the charge, the court may deal with him in terms of the proviso to paragraph (b) of sub-section (1)

handeling ten laste gelê word, of waar twee of meer handelinge aldus ten laste gelê word, op die getuie-nis van een getuie op elke sodanige handeling.

257. 'n Hof of jurie kan 'n beskuldigde weens enige misdryf wat hom in die aanklag ten laste gelê word, op die enkele getuie-nis van 'n mededader skuldig bevind, mits dit deur ander bevoegde getuie-nis as die enkele en onbekragtigde getuie-nis van die mededader tot voldoening van die hof of jurie, na gelang van die geval, bewys word dat die misdryf werklik gepleeg is.

Skuldigbevinding op enkele getuie-nis van mededader indien misdryf aliunde bewys word.

258. (1) Indien 'n beskuldigde wat weens 'n misdryf voor enige hof aangekla word, aan bedoelde misdryf of 'n misdryf waaraan hy op die aanklag skuldig bevind kan word, skuldig pleit en die vervolger die pleit aanvaar, kan die hof—

Skuldigbevinding van beskuldigde op pleit van skuldig of bewys van bekentenis.

(a) indien dit 'n hoërhof is, en die beskuldigde aan 'n ander misdryf as moord skuldig pleit, hom weens daardie misdryf vonnis sonder om getuie-nis te hoor; of

(b) indien dit 'n laerhof is, hom weens die misdryf waaraan hy skuldig pleit, vonnis by bewys, afgesien van die onbekragtigde getuie-nis van die beskuldigde, dat die misdryf werklik gepleeg is: Met dien verstande dat indien die misdryf waaraan hy skuldig pleit sodanig is dat die hof van oordeel is dat dit nie gevangenisstraf sonder die keuse van 'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftien pond verdien nie, die hof, indien die vervolger geen getuie-nis met betrekking tot die pleging van die misdryf aanbied nie, die beskuldigde weens bedoelde misdryf op sy pleit van skuldig, skuldig kan bevind, sonder ander bewys van die pleging van die misdryf, en daarop enige bevoegde vonnis kan opleë behalwe gevangenisstraf of 'n ander vorm van aanhouding sonder die keuse van 'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftien pond, of andersins volgens wet met hom kan handel.

(2) 'n Hof of jurie kan 'n beskuldigde weens enige misdryf wat hom in die aanklag ten laste gelê word, skuldig bevind op grond van 'n bekentenis van daardie misdryf wat hy volgens bewys gedoen het, alhoewel die bekentenis nie deur ander getuie-nis bekragtig word nie, mits dit deur ander bevoegde getuie-nis as bedoelde bekentenis bewys word dat die misdryf werklik gepleeg is.

259. (1) Wanneer 'n staatsaanklaer 'n persoon anders as ingevolge sub-artikel (8) van artikel *driehonderd een-en-vyftig* laat dagvaar om in 'n laerhof te verskyn op 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het en hy redelike gronde het om te vermoed dat die hof wat bedoelde aanklag sal verhoor, nie by skuldigbevinding van die beskuldigde gevangenisstraf of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftien pond sal opleë nie, kan hy 'n deklarasievorm vir ondertekening deur die beskuldigde aan bedoelde dagvaarding heg om saam daarmee aan die beskuldigde bestel te word waarin laasgenoemde erken dat hy die misdryf gepleeg het, sy voorneme te kenne gee om op die aanklag skuldig te pleit en toestem om aan die ten laste gelegde misdryf op sy pleit van skuldig, skuldig bevind te word sonder dat getuie-nis ter staving van die aanklag aangevoer word.

Skriftelike skulderkenning voor verhoor van geringe misdryf.

(2) Bedoelde vorm bevat 'n kennisgewing ter inligting van die beskuldigde dat wanneer hy in die hof verskyn op die aanklag waarvoor hy gedagvaar is, hy, ondanks sy ondertekening van bedoelde deklarasie, onskuldig op die aanklag kan pleit en dat hy daarop verhoor sal word op 'n toekomstige datum deur die hof bepaal te word asof hy nie so 'n deklarasie onderteken het nie, en dat so 'n deklarasie nie by sy verhoor as getuie-nis teen hom toelaatbaar sal wees nie.

(3) Bedoelde vorm bevat ook 'n kennisgewing ter inligting van die beskuldigde waarin sy aandag op die bepalinge van artikel *driehonderd een-en-vyftig* gevestig word en wat die strekking van daardie bepalinge uiteensit.

(4) Die persoon wat bedoelde dagvaarding bestel, moet, indien die bestelling persoonlik aan die beskuldigde geskied, voormelde deklarasievorm aan die beskuldigde verduidelik en van hom verneem of hy bedoelde deklarasie sal onderteken al dan nie, en indien die beskuldigde bedoelde deklarasie onderteken, moet bedoelde persoon dit mede-onderteken en onverwyld aan die staatsaanklaer wat die dagvaarding laat uitreik het, instuur.

(5) Indien die beskuldigde by sy verskyning in die hof op die dagvaarding, op die aanklag skuldig pleit, kan die hof ingevolge die voorbehoudsbepaling by paragraaf (b) van sub-

of section *two hundred and fifty-eight*, or it may direct that evidence be led to prove the commission of the offence charged.

(6) If the accused, on appearing in court as aforesaid, pleads not guilty or if after having pleaded guilty, the court directs that evidence be led to prove the commission of the offence, the court shall at the request of the public prosecutor or of the accused postpone the trial of the case to such date as it may fix to enable the public prosecutor, and the accused, if he so desires, to subpoena witnesses.

(7) If the accused pleads not guilty, as aforesaid, the admission of guilt signed by him shall not be admissible in evidence against him at his trial.

Sufficiency of proof of appointment to a public office.

260. Any evidence which would, if credible, be deemed in any criminal case depending in the Supreme Court of Judicature in England to be sufficient proof of the appointment of any person to any public office, or of the authority of any person to act as a public officer shall, if credible, be deemed in all criminal proceedings in the Union to be sufficient proof of such appointment or authority.

Documentary Evidence.

Certified copies or extracts of public documents admissible in evidence.

261. Whenever any book or other document is of such a public nature as to be admissible in evidence on its mere production from the proper custody, any copy thereof or extract therefrom shall be admissible in evidence in any criminal proceedings provided it is proved to be an examined copy or extract, or provided it purports to be signed and certified as a true copy or extract by the officer to whose custody the original is entrusted; and such officer shall furnish such certified copy or extract to any person applying at a reasonable time therefor, upon payment of a reasonable sum therefor not exceeding one shilling for every hundred words.

Production of official documents.

262. Any original document in the custody or under the control of any State official by virtue of his office, shall only be produced in any criminal proceedings before any court upon the order of the attorney-general.

Copies of official documents sufficient.

263. (1) Except when the original is ordered to be produced, as in section *two hundred and sixty-two* provided, it shall be sufficient to produce a copy of or extract from a document described in that section certified as a true copy or extract by the head of the department in whose custody or under whose control such document is, which copy or extract so certified shall be admissible in evidence in any criminal proceedings, and shall be of like value and effect as the original document.

(2) (a) It shall not be necessary for any head of a State department or office to appear in person to produce any original document in his custody or under his control as such officer, but it shall be sufficient if such document is produced by a person authorized by him so to do.

(b) Certified copies or extracts may be handed into the court by the person who desires to avail himself thereof.

(3) Any officer authorized or required by this Act to furnish any certified copy or extract who wilfully certifies any document as being a true copy or extract knowing that the same is not a true copy or extract, as the case may be, shall be guilty of an offence and liable upon conviction to imprisonment for a period not exceeding two years.

Special Provisions as to Bankers' Books.

Entries in bankers' books admissible in evidence in certain cases.

264. The entries in ledgers, day-books, cash-books and other account books of any bank, including a savings bank, shall be admissible as *prima facie* evidence of the matters, transactions and accounts therein recorded, on proof being given by the affidavit in writing of one of the directors, managers or officers of such bank, or by other evidence, that such ledgers, day-books, cash-books or other account books are or have been the ordinary books of such bank, and that the said entries have been made in the usual and ordinary course of business, and that such books are in or come immediately from the custody or control of such bank.

artikel (1) van artikel *tweehonderd agt-en-vyftig* met hom handel, of kan hy gelas dat getuienis aangevoer word om die pleging van die ten laste gelegde misdryf te bewys.

(6) Indien die beskuldigde, by sy verskyning in die hof soos voormeld onskuldig pleit of indien, nadat hy skuldig gepleit het, die hof gelas dat getuienis aangevoer word om die pleging van die misdryf te bewys, stel die hof op versoek van die staatsaanklaer of van die beskuldigde die verhoor van die saak uit tot die datum wat die hof bepaal ten einde die staatsaanklaer, en die beskuldigde, indien hy dit verlang, in staat te stel om getuies te dagvaar.

(7) Indien die beskuldigde onskuldig pleit, soos voormeld, is die deur hom ondertekende skulderkenning nie as getuienis teen hom by sy verhoor toelaatbaar nie.

260. Getuienis wat, indien geloofwaardig, in 'n strafsak in die Hooggeregshof in Engeland as genoegsame bewys van die aanstelling van iemand in 'n openbare amp, of van die bevoegdheid van iemand om as 'n openbare amptenaar op te tree, geag sou word, word, indien geloofwaardig, in alle strafsake in die Unie as genoegsame bewys van so 'n aanstelling of bevoegdheid geag.

Genoegsaamheid van bewys van aanstelling in openbare amp.

Dokumentêre Bewys.

261. Wanneer 'n boek of ander dokument van so 'n openbare aard is dat dit as getuienis toelaatbaar is by blote voorlegging deur die bevoegde bewaarder, is 'n afskrif daarvan of uittreksel daaruit as getuienis in enige strafsak toelaatbaar, mits bewys word dat dit 'n nagesiene afskrif of uittreksel is, of mits dit as 'n ware afskrif of uittreksel onderteken en gesertifiseer heet te wees deur die amptenaar aan wie se bewaring die oorspronklike toevertrou is; en so 'n amptenaar verstrek so 'n gesertifiseerde afskrif of uittreksel aan enigiemand wat op 'n redelike tyd daarom aansoek doen, teen betaling van 'n redelike bedrag daarvoor van hoogstens een sjieling vir elke honderd woorde.

Gesertifiseerde afskrifte of uittreksels van openbare dokumente is as getuienis toelaatbaar.

262. 'n Oorspronklike dokument in die bewaring of onder die beheer van 'n beampte van die Staat uit hoofde van sy amp, word in 'n strafsak in enige hof slegs op bevel van die prokureur-generaal voorgelê.

Voorlegging van amptelike dokumente.

263. (1) Behalwe wanneer voorlegging van die oorspronklike bevel word soos in artikel *tweehonderd twee-en-sestig* bepaal, is dit voldoende om 'n afskrif van of uittreksel uit 'n dokument omskryf in bedoelde artikel, wat as 'n ware afskrif of uittreksel gesertifiseer is deur die hoof van die departement in wie se bewaring of onder wie se beheer bedoelde dokument is, voor te lê, en so 'n afskrif of uittreksel aldus gesertifiseer, is toelaatbaar as getuienis in enige strafsak en het dieselfde waarde en uitwerking as die oorspronklike dokument.

Afskrifte van amptelike dokumente is voldoende.

(2) (a) Dit is nie nodig vir 'n hoof van 'n Staatsdepartement of -kantoor om persoonlik te verskyn om 'n oorspronklike dokument in sy bewaring of onder sy beheer as sodanige amptenaar voor te lê nie, maar dit is voldoende indien so 'n dokument voorgelê word deur 'n persoon wat deur hom gemagtig is om dit te doen.

(b) Gesertifiseerde afskrifte of uittreksels kan deur die persoon wat gebruik daarvan wil maak, by die hof ingelewer word.

(3) 'n Amptenaar wat ingevolge hierdie Wet gemagtig of verplig is om 'n gesertifiseerde afskrif of uittreksel te verstrek en wat 'n dokument opsetlik as 'n ware afskrif of uittreksel sertifiseer wetende dat dit nie 'n ware afskrif of uittreksel is nie, na gelang van die geval, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens twee jaar.

Spesiale Bepalings betreffende Bankiersboeke.

264. Poste in grootboeke, dagboeke, kasboeke en ander rekeningboeke van enige bank, met inbegrip van 'n spaarbank, is as *prima facie* bewys toelaatbaar van die aangeleenthede, transaksies en rekenings daarin aangeteken, by bewys deur die skriftelike beëdigde verklaring van een van die direkteure, bestuurders of beamptes van so 'n bank, of deur ander getuienis, dat bedoelde grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke die gewone boeke van bedoelde bank is of was, en dat bedoelde poste in die gebruiklike en gewone loop van besigheid geboekstaaf is, en dat bedoelde boeke in bewaring of onder beheer van bedoelde bank is of onmiddellik daaruit kom.

Poste in bankiersboeke as getuienis in sekere gevalle toelaatbaar.

Examined copies
admissible after
due notice.

265 (1) Copies of all entries in any ledgers, day-books, cash-books or other account books used by any such bank may be proved in any criminal proceedings as evidence of such entries without production of the originals, by means of the affidavit of a person who has examined the same, stating the fact of the said examination and that the copies sought to be put in evidence are correct: Provided that no ledger, day-book, cash-book or other account book of any such bank, and no copies of entries therein contained, shall be adduced or received in evidence under this Act, unless at least ten days' notice in writing, or such other notice as may be ordered by the court, containing a copy of the entries proposed to be adduced in evidence, has been given by the party proposing to adduce the same in evidence to the other party and that such other party is at liberty to inspect the original entries and the accounts of which such entries form a part.

(2) On the application of any party who has received such notice, the court may order that such party be at liberty to inspect and take copies of any entry in the ledgers, day-books, cash-books or other account books of any such bank relating to the matters in question in the criminal proceedings, and such order may be made by such court in its discretion, either with or without summoning before it such bank or the other party, and shall be intimated to such bank at least three days before such copies are required.

(3) On the application of any party who has received such notice, the court may order that the entries and copies mentioned in the notice shall not be admissible as evidence of the matters, transactions and accounts recorded in such ledgers, day-books, cash-books and other account books.

Bank not com-
pelled to produce
books unless
ordered by court.

266. No bank shall be compelled to produce the ledgers, day-books, cash-books, or other account books of the bank in any criminal proceedings unless the court specially orders that such ledgers, day-books, cash-books or other account books shall be produced.

Last three
preceding sections
not to apply to
proceedings in
which bank is
a party.

267. Nothing in sections *two hundred and sixty-four to two hundred and sixty-six* (inclusive) contained shall apply to any criminal proceedings to which any such bank whose ledgers, day-books, cash-books or other account books are required to be produced in evidence, is a party.

Special Rules of Evidence in Particular Cases.

Evidence on a
charge of treason.

268. On the trial of a person charged with treason, evidence shall not be admitted of any overt act not alleged in the charge, unless relevant to prove some other overt act alleged therein.

Evidence on
charge of perjury
or subornation.

269. On the trial of a person charged with an offence of which the giving of false evidence by any person at the trial of a person charged with an offence is an element, a certificate setting out the substance and effect only, without the formal parts of the charge, and the proceedings at the trial, and purporting to be signed by the officer having the custody of the records of the court where the charge was tried or by his deputy, is sufficient evidence of the trial without proof of the signature or official character of the person who appears to have signed the certificate.

Evidence on a
charge of bigamy.

270. (1) On the trial of a person charged with bigamy, it shall be proved that a lawful and binding marriage between the accused and another person existed at the time when the offence is alleged to have been committed: Provided that it shall be presumed till the contrary is proved that the marriage between the accused and that other person was at the date of the marriage lawful and binding—

(a) in a case where the marriage is alleged to have been solemnized in any part of Africa included in the Union, as soon as there is produced to the court an extract from a marriage register which is either a duplicate original, or a copy, and which purports to be certified as such by the officer or minister of religion having for the time being the custody of the register, or by a registrar of marriages;

265. (1) Afskrifte van alle poste in grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke in gebruik by so 'n bank, kan in enige strafszaak, sonder voorlegging van die oorspronklike boeke bewys word as bewys van sulke poste deur die beëdigde verklaring van iemand wat dit ondersoek het en waarin die feit van so 'n ondersoek vermeld word en verklaar word dat die afskrifte wat as getuienis aangebied word, juis is: Met dien verstande dat geen grootboek, dagboek, kasboek of ander rekeningboek van so 'n bank, en geen afskrifte van daarin geboekstaafde poste, as getuienis kragtens hierdie Wet aangevoer of toegelaat word nie, tensy minstens tien dae skriftelike kennisgewing, of sodanige ander kennisgewing wat die hof mag gelas, wat 'n afskrif bevat van die poste wat dit die voorneme is om as getuienis aan te voer, deur die party wat voornemens is om dit as getuienis aan te voer, aan die ander party gegee is en dat dit bedoelde ander party vry staan om die oorspronklike poste en die rekenings waarvan sulke poste deel uitmaak, te ondersoek.

Nagesiene afskrifte toelaatbaar na behoorlike kennisgewing.

(2) Die hof kan op aansoek van 'n party wat so 'n kennisgewing ontvang het, beveel dat bedoelde party vry insae kry in en afskrifte kan maak van enige pos in die grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke van so 'n bank, wat betrekking het op die aangeleenthede ter sprake in die strafszaak, en so 'n bevel kan deur so 'n hof na goeëdunke uitgereik word nadat of sonder dat die hof so 'n bank of die ander party voor hom gedagvaar het, en word aan so 'n bank bekendgemaak minstens drie dae voordat sodanige afskrifte vereis word.

(3) Die hof kan op aansoek van 'n party wat so 'n kennisgewing ontvang het, beveel dat die poste en afskrifte wat in die kennisgewing genoem word, nie as bewys van die aangeleenthede, transaksies en rekeninge wat in sodanige grootboeke, dagboeke, kasboeke en ander rekeningboeke geboekstaaf is, toegelaat sal word nie.

266. Geen bank is verplig om die grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke van die bank in enige strafszaak voor te lê nie, tensy die hof spesiaal beveel dat sulke grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke voorgelê moet word.

Bank is nie verplig om boeke voor te lê nie behalwe op las van die hof.

267. Geen bepaling van artikels *tweehonderd vier-en-sestig* tot en met *tweehonderd ses-en-sestig* is van toepassing met betrekking tot 'n strafszaak waarby 'n bank waarvan die grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke as bewys vereis word, 'n party is nie.

Voorgaande drie artikels is nie van toepassing nie op 'n saak waarby bank 'n party is.

Spesiale Bewysreëls in Besondere Sake.

268. By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van hoogverraad, word geen getuienis van 'n handeling wat nie in die aanklag ten laste gelê word, toegelaat nie, tensy dit ter sake dienend is tot bewys van 'n ander daarin ten laste gelegde handeling.

Getuienis op 'n aanklag van hoogverraad.

269. By die verhoor van iemand op 'n aanklag weens 'n misdryf waarvan die aflegging van valse getuienis deur 'n persoon by die verhoor van iemand op 'n aanklag van 'n misdryf 'n bestanddeel is, is 'n sertifikaat wat slegs die inhoud en uitwerking uiteensit, sonder die formele dele van die aanklag, en die verrigtinge by die verhoor, en wat deur die amptenaar wat die bewaring het van die prosesstukke van die hof waar die aanklag verhoor is, of deur sy adjunk, onderteken heet te wees, genoegsame bewys van die verhoor sonder bewys van die handtekening of amptelike hoedanigheid van die persoon wat die sertifikaat volgens dit blyk onderteken het.

Getuienis op aanklag van meened of uitlokking daartoe.

270. (1) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van bigamie, moet dit bewys word dat 'n wettige en bindende huwelik tussen die beskuldigde en 'n ander persoon bestaan het op die tydstop waarop die misdryf na bewering gepleeg is: Met dien verstande dat dit vermoed word, totdat die teendeel bewys word, dat die huwelik tussen die beskuldigde en daardie ander persoon ten tyde van die huwelik wettig en bindend was—

Getuienis op 'n aanklag van bigamie.

(a) in 'n geval waar die huwelik na bewering in 'n deel van Afrika wat in die Unie opgeneem is, voltrek is, sodra daar aan die hof 'n uittreksel van 'n huweliksregister voorgelê word wat of 'n duplikaat-oorspronklike of 'n afskrif is en wat as sodanig deur die amptenaar of godsdiensteraar wat op die ter sake dienende tydstop die register in bewaring het, of deur 'n registrateur van huwelike, gesertifiseer heet te wees;

- (b) in a case where the marriage is alleged to have been solemnized outside any part of Africa included in the Union, as soon as there is produced to the court a document which purports to be an extract from a marriage register kept according to law in the country where the marriage is alleged to have been solemnized, and which purports to be certified as such by an officer or person having the custody of that register, provided the signature of such officer or person to the certificate is authenticated in accordance with any law of the Union governing the authentication of documents executed outside the Union.

(2) On the trial of a person charged with bigamy, as soon as a marriage ceremony in a part of Africa included within the Union between the accused and another person has been proved, the marriage shall be deemed to have been lawful and binding as between them at the date thereof until it is shown that they were within the prohibited degrees of consanguinity or affinity, or that owing to a then subsisting marriage one of them was incapable of contracting a lawful and binding marriage with the other.

(3) On the trial of a person on a charge of bigamy, as soon as the alleged bigamous marriage, wherever solemnized, has been proved, the fact that shortly before the alleged bigamous marriage the accused had been cohabiting with the person to whom he is alleged to be lawfully married and had been treating and recognizing such person as a spouse shall, if in addition there be evidence of the performance of a marriage ceremony between the accused and such person, be *prima facie* evidence that there was a lawful and binding marriage subsisting between the accused and such person at the time of the solemnization of the alleged bigamous marriage.

Evidence of
relationship
on charge of
incest.

271. (1) On the trial of a person charged with incest—

- (a) it shall be sufficient to prove that the woman or girl on whom or by whom the offence is alleged to have been committed, is reputed to be the lineal ascendant, descendant, or sister, step-mother, or step-daughter, of the other party to the incest;
- (b) the accused shall, until the contrary is proved, be presumed to have had knowledge, at the time of the alleged offence, of the relationship existing between him and the other party to the incest.

(2) Whenever the fact that any lawful and binding marriage was contracted is relevant to the issue at the trial of a person charged with incest, such fact may be proved *prima facie* in the manner provided in section two hundred and seventy for the proof of the existence of a lawful and binding marriage of a person charged with bigamy.

Evidence on
charge of in-
fanticide or
concealment of
birth.

272. (1) On the trial of a person charged with murder or culpable homicide of a newly born child, such child shall be deemed to have been born alive if it is proved to have breathed, whether or not it has had an independent circulation, and it shall not be necessary to prove that such child was, at the time of its death, entirely separated from the body of its mother.

(2) On the trial of a person charged with the concealment of the birth of a child, it shall not be necessary to prove whether the child died before, at, or after its birth.

Evidence as to
counterfeit coin.

273. When upon the trial of any person it becomes necessary to prove that any coin produced in evidence against him is false or counterfeit, it shall be sufficient to prove that fact by the evidence of any credible witness.

Evidence of
counterfeit coin.

274. Upon the trial of any person charged with any offence respecting currency or coin, no difference in the date or year or in any legend marked upon the lawful coin described in the charge and the date or year or legend marked upon the false coin counterfeited to resemble or pass for such lawful coin, or upon any die, plate, press, tool, or instrument, used, constructed, devised, adapted, or designed, for the purpose of counterfeiting or imitating any such lawful coin, shall be considered lawful cause or reason for acquitting any such person of such offence; and it shall in any case be sufficient to prove such general

- (b) in 'n geval waar die huwelik na bewering buite 'n deel van Afrika wat in die Unie opgeneem is, voltrek is, sodra daar aan die hof 'n dokument voorgelê word wat 'n uittreksel uit 'n huweliksregister wat gehou word ooreenkomstig die wetsbepalings van die land waar die huwelik na bewering voltrek is, heet te wees en wat as sodanig deur 'n amptenaar of persoon wat bedoelde register in bewaring het, gesertifiseer heet te wees, mits die handtekening van so 'n amptenaar of persoon op die sertifikaat gewaarmerk is, ooreenkomstig die wetsbepalings in die Unie op die waarmerking van buite die Unie verlyde dokumente.

(2) Sodra dit by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van bigamie bewys word dat 'n huweliksplegtigheid in 'n deel van Afrika wat in die Unie opgeneem is, tussen die beskuldigde en 'n ander persoon plaasgevind het, word die huwelik geag op die datum daarvan wettig en bindend tussen hulle te gewees het totdat dit bewys word dat hulle binne die verbode grade van bloed- of aanverwantskap was of dat ten gevolge van 'n dan bestaande huwelik een van hulle onbevoeg was om 'n wettige en bindende huwelik met die ander aan te gaan.

(3) Sodra die beweerde bigamiese huwelik, waar ook al voltrek, by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van bigamie bewys is, is die feit dat die beskuldigde kort voor die beweerde bigamiese huwelik saamgewoon het met die persoon met wie hy na bewering wettiglik getroud is, en bedoelde persoon as 'n eggenote behandel en erken het, indien daar daarbenewens getuienis van die voltrekking van 'n huweliksplegtigheid tussen die beskuldigde en bedoelde persoon is, *prima facie* bewys dat daar ten tyde van die voltrekking van die beweerde bigamiese huwelik 'n wettige en bindende huwelik tussen die beskuldigde en bedoelde persoon bestaan het.

271. (1) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van bloedskanie—

Getuienis van verwantskap op aanklag van bloedskanie.

- (a) is dit voldoende om te bewys dat die vrou of meisie op wie of deur wie die misdryf na bewering gepleeg is, volgens gerug in opgaande of neerdalende linie verwant is aan, of die suster, stiefmoeder of stiefdogter is van die ander party by die bloedskanie;

- (b) word dit vermoed, totdat die teendeel bewys word, dat die beskuldigde ten tyde van die beweerde oortreding, bewus was van die verwantskap wat tussen hom en die ander party by die bloedskanie bestaan het.

(2) Wanneer die feit of 'n wettige en bindende huwelik voltrek is, 'n ter sake dienende feit by die verhoor van iemand op 'n aanklag van bloedskanie is, kan bedoelde feit *prima facie* bewys word op die wyse wat in artikel tweehonderd-en-sewentig vir die bewys van die bestaan van 'n wettige en bindende huwelik van 'n persoon op 'n aanklag van bigamie bepaal word.

272. (1) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van moord of strafbare manslag op 'n pasgebore kind, word so 'n kind, indien dit bewys word dat hy asemgehaal het, geag lewendig gebore te gewees het, hetsy hy 'n onafhanklike bloedsomloop gehad het al dan nie, en is dit nie nodig om te bewys dat so 'n kind ten tyde van sy dood, geheel en al van die liggaam van sy moeder afgeskei was nie.

Getuienis op aanklag van kindermoord of verheimeliking van geboorte.

(2) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van die verheimeliking van die geboorte van 'n kind, is dit nie nodig om te bewys of die kind voor, by of na sy geboorte gesterf het nie.

273. Wanneer dit by die verhoor van 'n persoon nodig word om te bewys dat munt wat teen hom as getuienis voorgelê word, vals of nagemaak is, is dit voldoende om daardie feit deur middel van die getuienis van enige geloofwaardige getuie te bewys.

Getuienis met betrekking tot valse munt.

274. By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag weens 'n misdryf met betrekking tot betaalmiddels of munt, word geen verskil in die datum of jaartal of in 'n opskrif op die wettige muntstuk in die aanklag omskryf en die datum of jaartal of opskrif op die valse munt wat nagemaak is om te lyk na of deur te gaan vir bedoelde wettige munt, of op 'n stempel, plaat, pers, gereedskap of instrument wat gebruik, gemaak, bedink, aangepas of ontwerp is om bedoelde wettige munt te vervals of na te maak, geag 'n wettige grond of rede te wees om die persoon van bedoelde misdryf vry te spreek nie; en is dit in iedere geval voldoende om so 'n algemene ooreenkoms met die wettige munt

Bewys van valse munt.

resemblance to the lawful coin as will show an intention that the counterfeit should pass for it.

Evidence of
gambling-house.

275. (1) When any cards, dice, balls, counters, tables, or other instruments of gaming used in playing any unlawful game are found in or on any premises suspected to be used as a gambling house and entered under a warrant or order issued under any law, or on the person of any one found therein or thereon, it shall be *prima facie* evidence in a prosecution under any law or under the common law for keeping a gambling house, that such premises are used as a gambling house and that the persons found in or on those premises were playing therein or thereon, although no play was actually going on in the presence of the person entering the premises under the warrant or order, or in the presence of those persons by whom he is accompanied.

(2) In any prosecution under any law or under the common law for keeping a gambling house it shall be *prima facie* evidence that premises are used as a gambling house—

(a) if a policeman authorized to enter upon those premises is wilfully prevented from or obstructed or delayed in entering the same or any part thereof; or

(b) if those premises or any part thereof be fitted or provided with any means or contrivance for unlawful gaming or with any means or contrivance for concealing, removing, or destroying any instruments of gaming.

(3) On the trial of a person charged with an offence referred to in this section, it shall not be necessary to prove that any person found on any premises playing at any game was playing for any money, wager, or stake.

Evidence on
charge of receiving
stolen goods.

276. (1) Upon the trial of a person charged with having received stolen goods knowing them to be stolen, or for having in his possession stolen property or property obtained by means of an offence knowing the same to have been stolen or so obtained, evidence may be given at any stage of the proceedings that there was found in the possession of such person other property stolen or obtained by an offence as aforesaid within the period of twelve months preceding the date upon which such person was first charged with the offence on which he is being tried: Provided that no such evidence shall be so given against such person unless at least three days' notice in writing has been given to him that it is intended to adduce such evidence against him and that the notice specified the nature or description of such other property and the person, if known, from whom the same was stolen or obtained by means of an offence.

(2) Such evidence may be taken into consideration for the purpose of proving that such person knew the property which forms the subject of the charge against him to have been stolen or obtained by an offence as aforesaid.

(3) If at any trial referred to in sub-section (1) it is proved that the accused received from a person under the age of nineteen years stolen goods or property or anything obtained by means of an offence, he shall be presumed to have known at the time when he received those goods or that property or thing, that they or it were stolen or had been obtained by means of an offence, unless it is proved that at that time he was under the age of twenty-one years or had good reason, other than the mere statement of the person from whom he received the goods, property or thing, to believe, and that he did believe that the said person had the right to dispose of those goods or of that property or thing.

Evidence of
previous con-
viction on charge
of receiving
stolen property.

277. If upon the trial of a person charged with having received stolen goods knowing them to be stolen, or for having in his possession stolen property or property obtained by means of an offence, it is proved that the stolen property or property obtained by means of an offence has been found in his possession, and if such person has, within five years immediately preceding the date upon which such person was first charged with the offence on which he is being tried, been convicted of an offence involving fraud or dishonesty, evidence of such previous conviction may be given at any stage of the trial and may be taken into consideration for the purpose of proving that the accused knew that the property which was found in his possession was stolen

te bewys as wat 'n bedoeling aandui dat die valse munt daarvoor moet deurgaang.

275. (1) Wanneer kaarte, dobbelstene, balle, speelmunt, tafels of ander dobbeltoestelle wat by die speel van onwettige dobbelspele gebruik word, in of op 'n perseel gevind word wat na vermoede as 'n dobbelhuis gebruik word en wat uit hoofde van 'n kragtens wet uitgereikte lasbrief of bevel betree is, of op die persoon van iemand wat daarin of daarop gevind word, is dit by 'n vervolging kragtens 'n wetsbepaling of kragtens die gemenerereg weens die aanhou van 'n dobbelhuis, *prima facie* bewys dat bedoelde perseel as 'n dobbelhuis gebruik word en dat die persone wat daarin of daarop gevind is daarin of daarop gedobbel het, alhoewel geen dobbelary werklik in die aanwesigheid van die persoon wat die perseel uit hoofde van die lasbrief of bevel betree het, of in die aanwesigheid van die persone wat hom vergesel het, plaasgevind het nie.

Bewys van dobbelhuis.

(2) By 'n vervolging kragtens 'n wetsbepaling of die gemenerereg weens die aanhou van 'n dobbelhuis, is dit *prima facie* bewys dat 'n perseel as 'n dobbelhuis gebruik word—

(a) indien 'n polisiebeampte wat gemagtig is om daardie perseel te betree, opsetlik verhinder word om dit of 'n gedeelte daarvan te betree of by die betreding daarvan gedwarsboom of vertraag word; of

(b) indien daardie perseel of 'n gedeelte daarvan toegerus is met of voorsien is van middele of toestelle vir onwettige dobbelary, of van middele of toestelle vir die verberging, verwydering of vernietiging van dobbeltoestelle.

(3) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag weens 'n misdryf in hierdie artikel bedoel, is dit nie nodig om te bewys dat iemand wat op 'n perseel gevind is terwyl hy besig was om 'n dobbelspel te speel, vir geld of 'n weddenskap of wedgeld gespeel het nie.

276. (1) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag dat hy gesteelde goed ontvang het wetende dat dit gesteel is, of dat hy in besit was van gesteelde goed of goed wat deur middel van 'n misdryf verkry is, wetende dat dit gesteel of aldus verkry is, kan getuienis op enige stadium van die verrigtinge aangevoer word dat daar in besit van bedoelde persoon ander goed gevind is wat binne 'n tydperk van twaalf maande voor die datum waarop bedoelde persoon vir die eerste maal aangekla is weens die misdryf waarop hy verhoor word, gesteel is of deur middel van 'n misdryf soos voormeld verkry is: Met dien verstande dat geen sodanige getuienis aldus teen so iemand aangevoer word nie, tensy minstens drie dae skriftelike kennis aan hom gegee is dat dit die bedoeling is om sulke getuienis teen hom aan te voer en die aard of beskrywing van bedoelde ander goed en die persoon, indien hy bekend is, van wie dit gesteel of deur middel van 'n misdryf verkry is, in die kennisgewing aangegee is.

Getuienis op aanklag van ontvangs van gesteelde goed.

(2) Sulke getuienis kan in oorweging geneem word om te bewys dat bedoelde persoon geweet het dat die goed wat die onderwerp van die aanklag teen hom uitmaak, gesteel of deur middel van 'n misdryf soos voormeld verkry is.

(3) Indien dit by 'n in sub-artikel (1) bedoelde verhoor bewys word dat die beskuldigde gesteelde goed of eiendom of enigiets wat deur middel van 'n misdryf verkry is, van 'n persoon onder die ouderdom van negentien jaar ontvang het, word dit vermoed dat hy toe hy bedoelde goed of eiendom of so iets ontvang het, geweet het dat dit gesteel of deur middel van 'n misdryf verkry was, tensy dit bewys word dat hy op daardie tydstip onder die ouderdom van een-en-twintig jaar was of ander gegronde redes as die blote verklaring van die persoon van wie hy die goed of eiendom of so iets ontvang het, gehad het om aan te neem en wel aangeneem het dat bedoelde persoon die reg gehad het om oor daardie goed of eiendom of so iets te beskik.

277. Indien dit by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag dat hy gesteelde goed ontvang het wetende dat dit gesteel is, of dat hy in besit was van gesteelde goed of goed wat deur middel van 'n misdryf verkry is, bewys word dat die gesteelde goed of die goed wat deur middel van 'n misdryf verkry is, in sy besit gevind is, en indien bedoelde persoon binne vyf jaar onmiddellik voor die datum waarop hy vir die eerste maal aangekla was weens die misdryf waarop hy verhoor word, skuldig bevind is weens 'n oortreding wat bedrog of oneerlikheid insluit, kan bewys van so 'n vorige skuldigbevinding op enige stadium van die verhoor gelever word en in oorweging geneem word om te bewys dat die beskuldigde geweet het dat die goed wat in sy

Bewys van vorige skuldigbevinding op aanklag van ontvangs van gesteelde goed.

or obtained by means of an offence: Provided that not less than three days' notice in writing has been given to the accused that evidence is intended to be given of such previous conviction.

Evidence on charge of defamation.

278. If on the trial of a person charged with the unlawful publication of defamatory matter which is contained in a periodical, it is proved that the number or part of the periodical containing the alleged defamatory matter was published by the accused, other writings or prints purporting to be other numbers or parts of the same periodical, previously or subsequently published and containing a printed statement that they were published by or for the accused, shall be admissible in evidence on either side without further proof of their publication.

Evidence on charge of theft against clerk or servant.

279. (1) Upon the trial of any person charged with theft while employed in any capacity in the public service or by the Government, of money or any other property which belonged to the State, or which came into such person's possession by virtue of his employment, or of any person charged with theft, while a clerk, servant or agent, of money or any other property which belonged to his employer or principal or which came into his possession on account of his employer or principal, an entry in any book of account kept by the accused or kept under or subject to his charge or supervision, purporting to be an entry of the receipt of any money or other property, shall be evidence that the money or other property so purporting to have been received was so received by him.

(2) It shall not, on the trial of a person charged with an offence referred to in sub-section (1), be necessary to prove the theft by the accused of any specific sum of money or specific goods or articles if, on the examination of the books of account or entries kept or made by him or kept or made in, under, or subject to his charge or supervision, or by any other evidence, there is proof of a general deficiency, and if the court or jury is satisfied that the accused stole the money so deficient or any part of it or the deficient goods or articles or any part thereof.

Evidence on charges relating to seals and stamps.

280. On the trial of a person charged with any offence relating to any seal or stamp used for the purposes of the public revenue or of the post office in any part of Her Majesty's Dominions or in any foreign country, a despatch from one of Her Majesty's Ministers of State, or from the Governor or officer administering the government of the dominion or country affected, transmitting to the Governor-General of the Union any stamp, mark, or impression, and stating it to be a genuine stamp, mark, or impression of a die plate or other instrument provided, made, or used by or under the direction of the proper authority of the dominion or country in question, for the purpose of denoting any stamp duty or postal charge, shall be admissible as evidence of the facts stated in the despatch, and the stamp, mark, or impression so transmitted may be used by the court, jury, and by witnesses for the purposes of comparison.

Miscellaneous Matters.

Impounding documents.

281. Whenever any instrument which has been forged or fraudulently altered, is admitted in evidence, the court, judge or person who admits the instrument may, at the request of the public prosecutor or of any person against whom it is admitted in evidence, direct that it shall be impounded and kept in the custody of an officer of the court or other proper person, for such period and subject to such conditions as the court, judge or person admitting the instrument thinks fit.

Cutting counterfeit coin.

282. If any false or counterfeit coin is produced at any trial for an offence relating to currency or coin, the court shall order such coin to be cut in pieces in open court or in the presence of a magistrate, and thereafter delivered to or for the lawful owner thereof if he claims it.

Unstamped instruments admissible in criminal proceedings.

283. An instrument liable to stamp duty shall be admissible in evidence in any criminal proceedings, whether stamped as required by law or not.

Admissions.

284. (1) The accused or his representative in his presence, may in any criminal proceedings admit any fact relevant to the

besit gevind is, gesteel of deur middel van 'n misdryf verkry is: Met dien verstande dat minstens drie dae skriftelike kennis aan die beskuldigde gegee is dat dit die voorneme is om getuienis van so 'n vorige skuldigbevinding te lewer.

278. Indien dit by die verhoor van iemand op 'n aanklag van die onwettige publikasie van lasterlike bewerings wat in 'n tydskrif voorkom, bewys word dat die uitgawe of gedeelte van die tydskrif waarin die beweerde lasterlike bewerings voorkom, deur die beskuldigde gepubliseer is, is ander geskrifte of afgedrukte wat ander uitgawes of gedeeltes van dieselfde tydskrif heet te wees, en wat vroeër of later gepubliseer is en 'n gedrukte verklaring bevat dat dit deur of vir die beskuldigde gepubliseer is, sonder verdere bewys van hul publikasie as getuienis aan albei kante toelaatbaar.

Getuienis op aanklag van laster.

279. (1) By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van diefstal, terwyl hy in een of ander hoedanigheid in die staatsdiens of by die Regering in diens was, van geld of ander eiendom wat aan die Staat behoort het, of wat ten gevolge van sy diens in sy besit gekom het, of van 'n persoon op 'n aanklag van diefstal, terwyl hy 'n klerk, dienaar of agent was, van geld of ander eiendom wat aan sy werkgever of prinsipaal behoort het of wat ten bate van sy werkgever of prinsipaal in sy besit gekom het, is 'n aantekening in enige rekeningboek wat deur die beskuldigde gehou is of onder of onderworpe aan sy bewaring of toesig gehou is en wat 'n aantekening van die ontvangs van geld of ander eiendom heet te wees, getuienis dat die geld of ander eiendom wat aldus heet ontvang te gewees het, aldus deur hom ontvang was.

Getuienis op aanklag van diefstal teen klerk of diensbode.

(2) Dit is nie by die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van 'n in sub-artikel (1) bedoelde misdryf nodig om die diefstal deur die beskuldigde van 'n bepaalde geldsom of bepaalde goedere of artikels te bewys nie indien 'n algemene tekort deur die ondersoek van die rekeningboeke of aantekeninge wat deur hom of onder of onderworpe aan sy bewaring of toesig gehou of gedoen is, of deur ander getuienis, bewys word, en indien die hof of jurie oortuig is dat die beskuldigde die bedrag van bedoelde tekort aan geld of 'n gedeelte daarvan of die tekort aan die goedere of artikels of 'n gedeelte daarvan gesteel het.

280. By die verhoor van 'n persoon op 'n aanklag van 'n misdryf met betrekking tot 'n seël of stempel wat in enige deel van Haar Majesteit se besittings of in enige vreemde land vir die doeleindes van die openbare inkomste of van die poskantoor gebruik word, is 'n nota van een van Haar Majesteit se Staatsministers of van die Goewerneur of amptenaar belas met die administrasie van die regering van die betrokke besitting of land, waarby aan die Goewerneur-generaal van die Unie 'n stempel, merk of afdruk deurgestuurd word en waarin verklaar word dat dit 'n egte stempel, merk of afdruk is van 'n stempelplaat of ander instrument wat deur of onder toesig van die bevoegde gesag van die betrokke besitting of land verstrek, gemaak of gebruik word vir die aanduiding van enige seëlreg of posgelde, toelaatbaar as getuienis van die feite wat in die nota genoem word, en die stempel, merk of afdruk aldus deurgestuurd, kan deur die hof, jurie en deur getuies vir vergelykingsdoeleindes gebruik word.

Getuienis op aanklagtes met betrekking tot seëls en stempels.

Diverse Aangeleenthede.

281. Wanneer 'n dokument wat vervals of op bedrieglike wyse verander is, as getuienis toegelaat word, kan die hof, regter of persoon wat die dokument toelaat, op versoek van die staatsaanklaer of van enige persoon teen wie dit as getuienis toegelaat word, gelas dat dit in beslag geneem word en in die bewaring gehou word van 'n amptenaar van die hof of ander bevoegde persoon, vir die tydperk en op die voorwaardes wat die hof, regter of persoon wat die dokument toelaat, goedvind.

Beslaglegging op dokumente.

282. Indien valse of nagmaakte munt by 'n verhoor op 'n aanklag met betrekking tot betaalmiddels of munt voorgelê word, beveel die hof dat bedoelde munt in die ope hof of in die aanwesigheid van 'n magistraat in stukke gesny word en daarna aan of ten behoeve van die wettige eienaar daarvan, indien hy dit opeis, gelewer word.

Opsny van valse munt.

283. 'n Dokument wat aan seëlregte onderworpe is, is in enige strafsak as getuienis toelaatbaar hetsy dit volgens wet geseël is al dan nie.

Ongeseëde dokumente is in strafsake toelaatbaar.

284. (1) Die beskuldigde of sy verteenwoordiger in sy aanwesigheid, kan in enige strafsak enige feit wat ter sake

Erkennings.

issue and any such admission shall be sufficient evidence of that fact.

(2) An admission made by an accused or his representative in his presence at a preparatory examination which the magistrate presiding thereat has noted on the record, may be proved at the subsequent trial of the accused by the production, by any person, of the documents purporting to constitute that record.

Presumption that accused possessed particular qualification or acted in particular capacity.

285. If an act or omission constitutes an offence only if committed by a person possessing a particular qualification or quality, or vested with a particular authority or acting in a particular capacity, a person charged with such offence upon a charge alleging that he possessed such qualifications or quality or was vested with such authority or was acting in such capacity shall, at his trial, be deemed to have possessed such qualification or quality or to have been vested with such authority or to have been acting in such capacity at the time of commission of the alleged offence, unless at any time during the trial he or his representative expressly denies that allegation in the court trying the case, or the allegation is disproved: Provided that if after the prosecutor has closed his case the allegation is denied as aforesaid or evidence is led to disprove it, the prosecutor may adduce any evidence and submit any argument in support of the allegation as if he had not closed his case.

Impeachment and support of witness' credibility.

286. Any party may in any criminal proceedings impeach or support the credibility of any witness called against or on behalf of such party in any manner and by any evidence in and by which if the proceedings were depending before the Supreme Court of Judicature in England the credibility of such witness might be impeached or supported by such party and in no other manner and by no other evidence whatever: Provided that any such party who has called a witness who has given evidence in any such proceedings (whether that witness is or is not, in the opinion of the judge or judicial officer presiding at such proceedings, adverse to the party calling him) may, after the said party or the said judge or judicial officer has asked the witness whether he has or has not previously made a statement with which his evidence in the said proceedings is inconsistent, and after sufficient particulars of the alleged previous statement to designate the occasion when it was made, have been mentioned to the witness, prove that he previously made a statement with which his said evidence is inconsistent.

Onus of proof in charges under taxation laws.

287. When a person is charged with any offence whereof failure to pay any tax or impost to the Union or to a province, or failure to furnish any information to an officer of the Union or of a province, is an element, he shall be deemed to have failed to pay that tax or impost or to furnish that information, unless the contrary is proved.

Onus of proof in charges under laws prescribing licences, etc.

288. (1) Where a person carries on an occupation or business or performs an act or has in his possession or custody or owns any article or is present at any place and he would commit or have committed an offence by carrying on that occupation or business, or performing that act, or having that article in his possession or custody or owning it, or being present at that place or entering it, if he were not the holder of a licence, permit, permission or other authorization or qualification (hereinafter in this section referred to as the necessary authorization), to carry on that occupation or business or to perform that act or to have that article in his possession or custody or to own it or to be present at that place or to enter it, he shall, if charged with having committed such offence, be deemed not to have been the holder of the necessary authorization unless the contrary is proved.

(2) Any European policeman, or, where any fee payable for the necessary authorization would, if paid, accrue to the Consolidated Revenue Fund, or the Railway and Harbour Fund or any provincial revenue fund, then also any other person authorized thereto in writing by the head of the department or sub-department to which or to an officer in which any such fee should be paid, or by any officer in charge of any office in that department or sub-department, may demand from a person referred to in sub-section (1) the production of the necessary

dienend is, erken en so 'n erkenning is voldoende bewys van daardie feit.

(2) 'n Erkenning wat 'n beskuldigde of sy verteenwoordiger in sy aanwesigheid by 'n voorlopige ondersoek gemaak het en wat die magistraat wat daarby voorgesit het in die notule aangeteken het, kan by die latere verhoor van die beskuldigde bewys word deur die voorlegging, deur enigiemand, van die stukke wat daardie notule heet uit te maak.

285. Indien 'n handeling of versuim 'n misdryf uitmaak slegs wanneer dit gepleeg word deur iemand wat 'n bepaalde kwalifikasie of eienskap besit of met 'n bepaalde magtiging beklee is of in 'n bepaalde hoedanigheid optree, word 'n persoon wat weens so 'n misdryf aangekla word op 'n aanklag waarin beweer word dat hy bedoelde kwalifikasie of eienskap besit het of met bedoelde magtiging beklee was of in bedoelde hoedanigheid opgetree het, by sy verhoor geag ten tyde van die pleging van die beweerde misdryf bedoelde kwalifikasie of eienskap te besit het of met bedoelde magtiging beklee te gewees het of in bedoelde hoedanigheid op te getree het, tensy hy of sy verteenwoordiger te eniger tyd gedurende die verhoor bedoelde bewering uitdruklik in die hof wat die saak verhoor, ontken, of die bewering weerlê word: Met dien verstande dat indien die bewering soos voormeld ontken word of getuienis aangevoer word om dit te weerlê nadat die aanklaer sy kant van die saak afgesluit het, die aanklaer getuienis en argumente ter staving van die bewering kan aanvoer asof hy nie sy kant van die saak afgesluit het nie.

Vermoede dat beskuldigde bepaald kwalifikasie besit of in 'n bepaalde hoedanigheid opgetree het.

286. Iedere party kan in enige strafsak die geloofwaardigheid van 'n getuie wat teen of ten behoewe van so 'n party opgeroep word, op die wyse en deur middel van die getuienis aanval of steun waarop en waardeur die geloofwaardigheid van so 'n getuie deur bedoelde party aangeval of gesteun sou kon geword het indien die saak voor die Hooggeregshof in Engeland geding het, en op geen ander wyse en deur middel van geen ander getuienis hoegenaamd nie: Met dien verstande dat so 'n party wat 'n getuie opgeroep het wat in so 'n saak getuienis afgelê het (hetsy bedoelde getuie na die oordeel van die regter of regterlike amptenaar wat by die saak voorsit, teenoor die party wat hom oproep, vyandig gesind is al dan nie), nadat bedoelde party of bedoelde regter of regterlike amptenaar die getuie gevra het of hy voorheen 'n verklaring afgelê het al dan nie waarmee sy getuienis in bedoelde saak onbestaanbaar is, en nadat voldoende besonderhede van die beweerde vorige verklaring om die geleentheid waarop dit afgelê was te bepaal, aan die getuie genoem is, kan bewys dat hy voorheen 'n verklaring afgelê het waarmee sy getuienis onbestaanbaar is.

Aanval en steun van getuie se geloofwaardigheid.

287. Wanneer iemand aangekla word weens 'n misdryf waarvan die versuim om 'n belasting of heffing aan die Unie of 'n provinsie te betaal, of die versuim om enige inligting aan 'n amptenaar van die Unie of van 'n provinsie te verstrek, 'n bestanddeel is, word geag dat hy versuim het om bedoelde belasting of heffing te betaal of bedoelde inligting te verstrek, tensy die teendeel bewys word.

Bewyslas in geval van aanklagtes kragtens belastingwette.

288. (1) Wanneer iemand 'n beroep of besigheid uitoefen of 'n handeling verrig of 'n voorwerp in sy besit of bewaring of as eiendom het of op 'n plek aanwesig is, en hy 'n misdryf sou pleeg of gepleeg het deur bedoelde beroep of besigheid uit te oefen of bedoelde handeling te verrig of bedoelde voorwerp in sy besit of bewaring of as eiendom te hê of op bedoelde plek aanwesig te wees of dit te betree, indien hy nie die houer was van 'n lisensie, permit, vergunning of ander magtiging of bevoegdheid (hieronder in hierdie artikel die nodige magtiging genoem) om bedoelde beroep of besigheid uit te oefen of bedoelde handeling te verrig of bedoelde voorwerp in sy besit of bewaring of as eiendom te hê of op bedoelde plek aanwesig te wees of dit te betree nie, word hy, indien hy weens die pleging van so 'n misdryf aangekla word, geag nie die houer van die nodige magtiging te gewees het nie tensy die teendeel bewys word.

Bewyslas in geval van aanklagtes kragtens wetsbepalings wat lisensies, ens. voorskryf.

(2) Iedere blanke polisiedienaar of, wanneer 'n geldsom wat vir die nodige magtiging betaalbaar is, aan die Gekonsolideerde Inkomstefonds of die Spoorweg- en Hawefonds of 'n provinsiale inkomstefonds sou toeval indien dit betaal word, dan ook enigiemand anders skriftelik daartoe gemagtig deur die hoof van die departement of onder-departement waaraan, of aan 'n amptenaar waarvan, bedoelde geldsom betaalbaar is, of deur 'n amptenaar in bevel van 'n kantoor in bedoelde departement of onder-departement, kan van 'n in sub-artikel (1) bedoelde

authorization for the occupation, business, act, possession, custody, ownership, presence or entry in question: Provided that (save in the case of a European policeman in uniform), the person demanding the necessary authorization, if a European policeman, shall produce written proof that he is such, or if he is a person so authorized, shall produce his authorization in writing, when such proof or authorization is requested by the person upon whom the demand is made.

(3) If the said person is the holder of the necessary authorization and he fails without reasonable excuse to produce it forthwith to the person making the demand, or to submit it, within a reasonable time thereafter to a person and at a place specified by the person making the demand, he shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding thirty pounds.

Finger prints, palm prints and foot prints of arrested person may be taken and bodily marks, characteristics or appearance may be noted.

289. (1) Any peace officer may take or cause to be taken the finger prints, palm prints and foot prints of any person arrested upon any charge and the medical officer of any prison or gaol or any district surgeon or (except in the case of a woman), any peace officer may take or cause to be taken such steps, including (except in the case of a peace officer), any blood test, as he may deem necessary in order to ascertain whether the body of any such person bears any mark, characteristic or distinguishing feature or shows any condition or appearance: Provided that the finger prints, palm prints or foot prints of any person found not guilty of such charge shall be destroyed.

(2) The magistrate holding any preparatory examination or the court trying any charge may order that the finger prints, palm prints and foot prints of the accused be taken, and may take all such steps (including arrangements for a blood test), as may by such magistrate or court be deemed necessary to ascertain whether the body of the accused bears any mark, characteristic or distinguishing feature, or shows any condition or appearance or to ascertain the state of health of the accused.

Ascertainment of abnormal or unusual mental characteristics of an accused person.

290. (1) Any police officer, who is of the rank of sergeant or above such rank, or who is the commander of a police post, may cause any person arrested upon any charge to be examined by a psychiatrist, if there is reason to believe, either from the personal characteristics of the person accused or from the nature of the alleged offence, that psychopathic or psychoneurotic disability or any form of mental disorder in such person has influenced his conduct in respect of the charge under investigation.

(2) Any psychiatrist who is consulted as aforesaid may take such steps as he may deem necessary to ascertain whether the person accused is suffering from any psychopathic or psychoneurotic disability or whether his mental characteristics show a deviation from the normal and shall record his finding and the reasons therefor in writing.

(3) A copy of the psychiatrist's report shall be served upon the accused or his legal representative at least two days before the commencement of any preparatory examination or trial upon the charge and the provisions of sections *three hundred and seventy-seven* and *three hundred and seventy-eight* shall *mutatis mutandis* apply in that regard.

(4) (a) Except for the purposes of section *twenty-eight* of the Mental Disorders Act, 1916 (Act No. 38 of 1916), evidence of the result of any examination by a psychiatrist in terms of this section shall not be led—

(i) save at the request of the accused or his legal representative, at any preparatory examination held in respect of the accused; or

(ii) save as provided in paragraph (b), by the prosecutor at any trial of the accused before verdict.

(b) Such evidence as aforesaid may be led—

(i) on behalf of the accused before verdict;

(ii) on behalf of the prosecution or the accused after verdict but before sentence is passed;

(iii) on behalf of the prosecution before verdict in rebuttal of any conflicting evidence that may be led on behalf of the accused.

persoon die voorlegging van die nodige magtiging vorder vir die betrokke beroep, besigheid, handeling, besit, bewaring, eiendomsreg, aanwesigheid of betreding: Met dien verstande dat (behalwe in die geval van 'n blanke polisiedienaar in uniform) die persoon wat die nodige magtiging vorder, indien 'n blanke polisiedienaar, skriftelike bewys dat hy so iemand is, moet lewer of, indien 'n aldus gemagtigde persoon, sy skriftelike magtiging moet toon, wanneer die persoon van wie die vordering gedoen word, sodanige bewys of magtiging versoek.

(3) Indien bedoelde persoon die houer van die nodige magtiging is en sonder redelike verontskuldiging in gebreke bly om dit onverwyld aan die persoon wat die vordering doen, te toon of om dit, binne 'n redelike tyd daarna voor te lê aan 'n persoon en op 'n plek wat deur die persoon wat die vordering doen, aangegee word, is hy aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens dertig pond.

289. (1) 'n Vredesbeampte kan die vingerafdrukke, palm-afdrukke en voetafdrukke van iemand wat op enige aanklag in hegtenis geneem is, neem of laat neem, en die geneeskundige beampte van 'n gevangenis of tronk of 'n distriksgeneesheer of (behalwe in die geval van 'n vrou) 'n vredesbeampte, kan die stappe doen of laat doen, insluitende (behalwe in die geval van 'n vredesbeampte) 'n bloedondersoek, wat hy nodig ag om vas te stel of die liggaam van so 'n persoon 'n merk, eienaardigheid of onderskeidende kenmerk dra of 'n bepaalde toestand aantoon of voorkoms het: Met dien verstande dat die vingerafdrukke, palmafdrukke of voetafdrukke van iemand wat op so 'n aanklag onskuldig bevind word, vernietig moet word.

Vinger-, palm- en voetafdrukke van gearresterde persoon kan geneem word en liggaamsmerke, eienaardighede of voorkoms kan aangeteken word.

(2) Die magistraat wat 'n voorlopige ondersoek hou of die hof wat 'n aanklag verhoor, kan gelas dat die vingerafdrukke, palmafdrukke en voetafdrukke van die beskuldigde geneem word en kan al die stappe (met inbegrip van reëlins vir 'n bloedondersoek) doen wat bedoelde magistraat of hof nodig ag om vas te stel of die liggaam van die beskuldigde enige merk, eienaardigheid of onderskeidende kenmerk dra of 'n bepaalde toestand aantoon of voorkoms het of om die gezondheidstoestand van die beskuldigde vas te stel.

290. (1) 'n Polisiebeampte wat die rang van sersant of 'n hoër rang beklee, of bevel voer oor 'n polisiekantoor, kan enige iemand wat op een of ander aanklag in hegtenis geneem is deur 'n psigiater laat ondersoek indien daar rede is om te glo, hetsy as gevolg van die persoonlike kenmerke van die beskuldigde of van die aard van die beweerde misdryf, dat psigopatiese of psigoneurotiese ongeskiktheid of enige vorm van geestesgekenktheid so iemand se gedrag ten aansien van die aanklag wat ondersoek word, beïnvloed het.

Vasstelling van abnormale of ongewone geesteskenmerke van 'n beskuldigde.

(2) 'n Psigiater wat soos voormeld geraadpleeg word, kan die stappe doen wat hy nodig ag om vas te stel of die beskuldigde aan een of ander psigopatiese of psigoneurotiese ongeskiktheid ly, of om vas te stel of sy geesteskenmerke 'n afwyking van die normale vertoon, en moet sy bevinding en die redes daarvoor op skrif stel.

(3) 'n Afskrif van die psigiater se verslag word aan die beskuldigde of sy regsverteenvoerder bestel minstens twee dae voor die aanvang van 'n voorlopige ondersoek of verhoor op die aanklag en die bepaling van artikels *driehonderd sewe-en-sewentig* en *driehonderd agt-en-sewentig* is in daardie verband *mutatis mutandis* van toepassing.

(4) (a) Behalwe by die toepassing van artikel *agt-en-twintig* van die „Wet op Geestesgebreken, 1916” (Wet No. 38 van 1916), kan getuienis van die uitslag van 'n ondersoek deur 'n psigiater ingevolge hierdie artikel nie voorgelê word nie—

- (i) behalwe op versoek van die beskuldigde of sy regsverteenvoerder, by 'n voorlopige ondersoek ten opsigte van die beskuldigde gehou; of
- (ii) behalwe soos in paragraaf (b) bepaal, deur die vervolger by 'n verhoor van die beskuldigde voordat uitspraak gegee is.

(b) Sodanige getuienis soos voormeld kan voorgelê word—

- (i) namens die beskuldigde vóór die uitspraak;
- (ii) namens die vervolging of die beskuldigde na die uitspraak maar voordat vonnis gevel word;
- (iii) namens die vervolging, vóór die uitspraak, by wyse van weerlegging van enige strydige getuienis deur die verdediging aangevoer.

Evidence of
finger prints,
palm prints, foot
prints and bodily
marks of accused.

291. (1) Whenever it is relevant, or whenever it may in the opinion of the court, become relevant to ascertain whether a finger print, palm print or foot print of the accused corresponds to any other finger print, palm print or foot print, or whether the body of the accused bears or bore any mark, characteristic or distinguishing feature or shows or showed any condition or appearance, evidence of the accused's finger prints, palm prints or foot prints or of the fact that the body of the accused bears or bore any mark, characteristic or distinguishing feature or shows or showed any condition or appearance (including the result of any blood test that may be relevant as aforesaid), shall be admissible in evidence.

(2) Such evidence shall not be rendered inadmissible by the fact that the finger print, palm print or foot print was taken or the mark, characteristic, feature, condition or appearance was ascertained, otherwise than in terms of section *two hundred and eighty-nine* or against the wish or will of the accused.

Cases not
provided for
by this Act.

292. The law as to admissibility of evidence and as to the competency, examination, and cross-examination of witnesses in force in criminal proceedings in the Supreme Court of Judicature in England, shall in any case not provided for by this Act be followed by the courts of the Union in any criminal proceedings of a like nature.

Saving as to
special provisions
in any other law.

293. Nothing in this Chapter contained shall be construed as modifying the provisions of any other law whereby in any criminal proceedings referred to in such law a person is deemed a competent witness or certain specified facts and circumstances are deemed to be evidence, or a particular fact or circumstance may be proved in a manner specified therein.

CHAPTER XV.

DISCHARGE OF ACCUSED PERSONS.

Dismissal of
charge in default
of prosecution.

294. (1) If a prosecutor has in the case of a trial in a superior court given notice of trial and does not appear to prosecute the indictment against the accused before the close of the session of that court before which he gave notice of trial, or, in the case of a trial by an inferior court, does not appear on the court day appointed for the trial, the court may, on the application of the accused, dismiss the indictment, summons or charge, and, if the accused or any other person on his behalf has been bound by recognizance for the appearance of the accused at his trial, the court may, in addition, on the further application of the accused, discharge the recognizance.

(2) Where the indictment is at the instance of a private prosecutor the accused may move the court that the private prosecutor and his sureties be called on their recognizance and, in default of his appearance, that the recognizance be estreated, and for an order directing that the private prosecutor pay the costs incurred by the accused in preparing his defence.

(3) Nothing in this section contained shall deprive the attorney-general or the public prosecutor with his authority or on his behalf, of the right of withdrawing any charge at any time before the accused has pleaded, and framing a fresh charge for hearing before the same or any other competent court.

Liberation of
accused persons.

295. (1) Every superior court shall, at the close of each of its criminal sessions, discharge from custody all such accused persons as are then in custody and by law are then entitled to be discharged.

(2) Any person who is acquitted on any charge in an inferior court or against whom a charge is dismissed therein for want of prosecution shall forthwith be discharged out of custody.

Gaol list of
unsentenced
prisoners and
witnesses
detained

296. Every superintendent, assistant superintendent or gaoler within the area for which any session or circuit of any superior court is held for the trial of criminal cases, shall, under penalty of five pounds, deliver to that court at the commencement of each such session or circuit a list of the unsentenced prisoners and the witnesses detained under section *two hundred and thirteen* or *two hundred and fourteen* (if any) then within his gaol and that list shall specify in the case of each prisoner and detained witness the date of his admission, the date of his

291. (1) Wanneer dit ter sake dienend is of wanneer dit na die oordeel van die hof ter sake dienend mag word om vas te stel of 'n vingerafdruk, palmafdruck of voetafdruk van die beskuldigde met 'n ander vingerafdruk, palmafdruck of voetafdruk ooreenstem, of om vas te stel of die liggaam van die beskuldigde 'n merk, eienaardigheid of onderskeidende kenmerk dra of gedra het of 'n bepaalde toestand aantoon of aangetoon het of voorkoms het of gehad het, is getuienis van die beskuldigde se vingerafdrukke, palmafdrucke of voetafdrukke of van die feit dat die liggaam van die beskuldigde 'n merk, eienaardigheid of onderskeidende kenmerk dra of gedra het, of 'n bepaalde toestand aantoon of aangetoon het of voorkoms het of gehad het (met inbegrip van die uitslag van 'n bloedondersoek wat soos voormeld ter sake dienend mag wees), as getuienis toelaatbaar.

Getuienis van vingerafdrukke, palmafdrucke, voetafdrukke en liggaamsmerke van beskuldigde.

(2) Sulke getuienis word nie ontoelaatbaar vanweë die feit dat die vingerafdruk, palmafdruck of voetafdruk, of die merk, eienaardigheid of onderskeidende kenmerk, toestand of voorkoms anders as ooreenkomstig artikel tweehonderd nege-en-tagtig of teen die wil of sin van die beskuldigde geneem of vasgestel is nie.

292. Die regsreëls met betrekking tot die toelaatbaarheid van getuienis en die bevoegdheid, ondervraging en kruisvraging van getuies wat in strafsake in die Hooggeregshof van Engeland geld, word in iedere geval waarvoor geen voorsiening in hierdie Wet gemaak word nie, deur die houe van die Unie in strafsake van dergelike aard gevolg.

Gevalle waarvoor in hierdie Wet geen voorsiening gemaak word nie.

293. Geen bepaling van hierdie Hoofstuk verander enige ander wetsbepaling waarvolgens in 'n strafsake in so 'n wetsbepaling bedoel, iemand 'n bevoegde getuie geag word of sekere aangegeve feite en omstandighede as getuienis geag word of 'n bepaalde feit of omstandigheid op 'n daarin bepaalde wyse bewys kan word nie.

Voorbehoud betreffende ander spesiale wetsbepalings.

HOOFSTUK XV.

ONTSLAG VAN BESKULDIGDES.

294. (1) Indien 'n aanklaer in die geval van 'n verhoor voor 'n hoërhof kennis van verhoor gegee het en nie voor die einde van die sitting van daardie hof waarvoor hy kennis van verhoor gegee het, verskyn om die vervolging ten aansien van die akte van beskuldiging teen die beskuldigde voort te sit nie, of, in die geval van 'n verhoor deur 'n laerhof, nie op die hofdag waar vir die verhoor vasgestel is, verskyn nie, kan die hof op aansoek van die beskuldigde die akte van beskuldiging, dagvaarding of aanklag van die hand wys, en indien die beskuldigde of iemand anders ten behoeve van hom deur borgakte vir die beskuldigde se verskyning by sy verhoor verbind is, kan die hof voorts, op verdere aansoek van die beskuldigde, die borgakte ophef.

Afwysing van aanklag by gebrek aan vervolging.

(2) Wanneer 'n private aanklaer vir die akte van beskuldiging verantwoordelik is, kan die beskuldigde by die hof aansoek doen dat die private aanklaer en sy borge aangesê word om hul borgakte na te kom en indien hy nie verskyn nie, dat die borggeld verbeurd verklaar word, en om 'n bevel wat die private aanklaer gelas om die koste wat deur die beskuldigde ter voorbereiding van sy verdediging aangegaan is, te betaal.

(3) Geen bepaling van hierdie artikel ontnem die prokureur-generaal of die staatsaanklaer, handelende met sy magtiging of namens hom, die reg om 'n aanklag te eniger tyd voordat die beskuldigde gepleit het, terug te trek en 'n nuwe aanklag op te stel om deur dieselfde of 'n ander bevoegde hof bereg te word nie.

295. (1) Elke hoërhof moet, aan die einde van elke strafsitting van daardie hof, alle beskuldiges wat dan in hegtenis is en dan regtens geregtig is om ontslaan te word, in vryheid laat stel.

Invryheidstelling van beskuldiges.

(2) Iemand wat in 'n laerhof op 'n aanklag vrygespreek word of teen wie 'n aanklag daar by gebrek aan vervolging van die hand gewys word, word onverwyl in vryheid gestel.

296. Elke bestuurder, assistent-bestuurder of sipier binne die gebied ten opsigte waarvan 'n sitting of rondgang van 'n hoërhof vir die beregting van strafsake gehou word, moet, op straf van vyf pond, by die aanvang van elke sodanige sitting of rondgang aan daardie hof 'n lys verstrek van die gevangenes wat nog nie gevonnissen is nie en die getuies ingevolge artikel tweehonderd-en-dertien of tweehonderd-en-veertien aangehou, as daar is, wat dan binne sy tronk is, en daardie lys vermeld in die geval van elke gevangene en elke aangehoue getuie die datum

Tronklys van gevangenes wat nog nie gevonnissen is nie en getuies wat aangehou word.

commitment, the authority for his detention and in the case of each prisoner, the cause of his imprisonment and in the case of a detained witness the preparatory examination at which he was committed.

Discharge from imprisonment or expiration of recognizance no bar to trial.

297. Neither discharge from imprisonment nor the expiration of the recognizance shall be a bar to any person being brought to trial in any competent court for any offence for which he was formerly committed to prison or released on bail.

Accused not brought to trial not obliged to find further bail.

298. No person who has been released on bail and who has not been duly brought to trial or who has been discharged from custody pursuant to section *two hundred and ninety-five* shall be obliged to find further bail or shall be committed to custody either for examination or trial for the same offence in respect of which he was formerly released on bail: Provided that the attorney-general may, notwithstanding the discharge of the accused from custody pursuant to section *two hundred and ninety-five* or the expiration of his bail, at any time before the offence has become prescribed, indict the accused for trial for that offence in any competent court, and if the accused, having been duly served with such indictment and notice of trial, fails to appear at the time mentioned in such notice, the court in which he is indicted may, on the application of the attorney-general, issue a warrant for the accused's arrest and detention in prison until he can be brought to trial or until he finds bail for his appearance to stand his trial on the said indictment.

CHAPTER XVI.

PREVIOUS CONVICTIONS.

Previous conviction not to be alleged in any charge.

299. It shall not in any charge against any person for any offence be alleged that such person has been previously convicted of any offence, whether in the Union, or elsewhere.

Proof of previous convictions.

300. Except where otherwise expressly provided by this Act, no evidence shall be admissible during the trial of any accused for any offence to prove that he has been previously convicted of any offence, whether in the Union or elsewhere, and no accused shall, if called as a witness, be asked whether he has been so convicted.

Tendering admission of previous conviction after accused has pleaded guilty or been found guilty.

301. Where a person indicted before a superior court for any offence, has been previously convicted of any offence, whether in the Union or elsewhere, the prosecutor may, if the accused has under section *sixty-nine* admitted that he has been so previously convicted and his admission has been subscribed by the magistrate in accordance with that section, and if he has pleaded guilty to or has been found guilty of the offence, before sentence is pronounced, tender the admission in proof of the previous conviction, and such admission shall be received by the court upon its mere production as proof of the previous conviction unless it is shown that the admission was not in fact duly made or that the signatures or marks thereto are not in fact the signatures or marks of the accused and the magistrate respectively: Provided that if the accused made the admission under section *sixty-nine* but refused to subscribe the same by signature or mark, a solemn declaration, signed by the magistrate and attached to the document signed by him under section *sixty-nine*, stating that the accused did so make the admission but refused to subscribe the same shall, upon its mere production, be sufficient evidence that the accused admitted the previous conviction.

Notice that proof of previous conviction will be offered.

302. Where a person indicted before a superior court for any offence has been previously convicted of any offence whether in the Union or elsewhere, the prosecutor in that superior court may in any case in which the procedure prescribed by section *sixty-nine* has not been followed, give not less than seventy-two hours notice to that person that, if he pleads guilty to or is found guilty of the offence for which he is indicted, proof will be given of such previous conviction.

Mode of proof of previous conviction.

303. (1) Whenever notice has been duly served on a person that evidence of a previous conviction will be given against him as provided by section *three hundred and two*, the prosecutor

van sy toelating, die datum van sy verwysing, die magtiging vir sy aanhouding en in die geval van elke gevangene die rede vir sy gevangesetting en in die geval van 'n aangehoue getuie, die voorlopige ondersoek waarby hy verwys is.

297. Nòg ontslag uit gevangesetting nòg die verstryking van die borgakke, belet dat iemand voor 'n bevoegde hof weens 'n misdryf ten opsigte waarvan hy voorheen na die gevangenis verwys is of op borgtog vrygelaat is, vervolg word.

Ontslag uit gevangesetting of verstryking van borgakke verhinder nie verhoor nie.

298. Niemand wat op borgtog vrygelaat is en nie behoorlik op verhoor gestel is nie of wat uit hoofde van artikel *tweehonderd vyf-en-negentig* in vryheid gestel is, hoef verdere borgstelling te verkry nie of mag vir ondersoek of ter strafsitting weens dieselfde misdryf ten opsigte waarvan hy voorheen op borgtog vrygelaat is, gevange gesit word nie: Met dien verstande dat, ondanks die invryheidstelling van die beskuldigde ingevolge artikel *tweehonderd vyf-en-negentig* of die verstryking van sy borgakke, die prokureur-generaal te eniger tyd voordat die misdryf verjaar het, die beskuldigde voor 'n bevoegde hof weens daardie misdryf kan aankla, en indien die beskuldigde nadat die betrokke akte van beskuldiging en kennisgewing van verhoor behoorlik aan hom bestel is, versuim om op die in die kennisgewing vermelde tyd te verskyn, kan die hof waarvoor hy aangekla word op aansoek van die prokureur-generaal 'n lasbrief uitreik vir die beskuldigde se inhegtenisneming en aanhouding in 'n gevangenis totdat hy op verhoor gestel kan word of totdat hy borgstelling verkry vir sy verskyning by sy verhoor ten opsigte van bedoelde akte van beskuldiging.

Beskuldigde wat nie op verhoor gestel word nie hoef nie verdere borgstelling te verkry nie.

HOOFSTUK XVI.

VORIGE SKULDIGBEVINDINGS.

299. Dit word in geen aanklag teen enigiemand weens enige misdryf beweer dat so iemand voorheen, hetsy in die Unie of elders, aan 'n misdryf skuldig bevind is nie.

Vorige skuldigbevinding word nie in 'n aanklag vermeld nie.

300. Behoudens andersluidende uitdruklike bepalings van hierdie Wet, is geen getuie om te bewys dat hy voorheen, hetsy in die Unie of elders, aan 'n misdryf skuldig bevind is, toelaatbaar gedurende die verhoor van 'n beskuldigde weens enige misdryf nie, en aan geen beskuldigde, indien hy as getuie opgeroep word, mag die vraag gestel word of hy aldus skuldig bevind is nie.

Bewys van vorige skuldigbevindings.

301. Wanneer iemand wat voor 'n hoërhof weens 'n misdryf aangekla word, voorheen aan 'n misdryf skuldig bevind is, hetsy in die Unie of elders, kan die aanklaer, indien die beskuldigde ingevolge artikel *nege-en-sestig* erken het dat hy aldus voorheen skuldig bevind is en sy erkenning deur die magistraat ooreenkomstig daardie artikel onderteken is en indien hy skuldig gepleit het op of skuldig bevind is aan die misdryf, die erkenning voordat vonnis opgelê word as bewys van die vorige skuldigbevinding aanbied, en sodanige erkenning word by blote voorlegging daarvan deur die hof as bewys van die vorige skuldigbevinding toegelaat tensy bewys word dat die erkenning inderdaad nie behoorlik geskied het nie of dat die handtekenings of merke daarop in werklikheid nie die handtekenings of merke van die beskuldigde en die magistraat onderskeidelik is nie: Met dien verstande dat indien die beskuldigde die erkenning ingevolge artikel *nege-en-sestig* gedoen het maar geweier het om dit deur handtekening of merk te onderteken, 'n plegtige verklaring, deur die magistraat onderteken en geheg aan die stuk deur hom ingevolge artikel *nege-en-sestig* onderteken, ten effekte dat die beskuldigde wel die erkenning aldus gedoen het maar geweier het om dit te onderteken, by blote voorlegging daarvan voldoende bewys is dat die beskuldigde die vorige skuldigbevinding erken het.

Aanbod van erkenning van vorige skuldigbevinding nadat beskuldigde skuldig gepleit het of skuldig bevind is.

302. Wanneer iemand wat voor 'n hoërhof weens 'n misdryf aangekla word, voorheen aan 'n misdryf skuldig bevind is, hetsy in die Unie of elders, kan die aanklaer in daardie hoërhof in 'n geval waar die prosedure by artikel *nege-en-sestig* voorgeskryf, nie gevolg is nie, aan daardie persoon minstens twee-en-sewentig uur kennis gee dat indien hy skuldig pleit op of skuldig bevind word aan die misdryf waarvan hy aangekla word, bewys van sodanige vorige skuldigbevinding aangevoer sal word.

Kennisgewing dat bewys van vorige skuldigbevinding aangebied sal word.

303. (1) Wanneer kennis aan iemand behoorlik bestel is dat bewys van 'n vorige skuldigbevinding soos deur artikel *driehonderd-en-twee* bepaal teen hom aangevoer sal word, kan die

Wyse waarop vorige skuldigbevinding bewys word.

may, if such person pleads guilty, or after he has been found guilty, and before sentence is pronounced, offer to prove such previous conviction, and thereupon the court shall ask such person whether he admits that he is the person alleged to have been so previously convicted and whether he has been so convicted as alleged.

(2) If such person does not admit that he has been so convicted and has not admitted it at the preparatory examination in manner prescribed in section *sixty-nine*, the court shall—

(a) if he would have been tried by a jury if he had not pleaded guilty, empanel a jury; or

(b) if he has been convicted by a jury, direct such jury, to try the truth of the matter.

(3) In the case of a trial before a superior court without a jury, the court shall itself determine the truth as to the alleged previous convictions which the accused has not admitted in the manner aforesaid.

(4) If the trial is before an inferior court the prosecutor may, after the accused has pleaded guilty or has been found guilty, tender evidence of such previous convictions as he may allege in respect of the accused, and thereupon the court shall ask the accused whether he is the person so alleged to have been previously convicted and shall determine the truth as to the alleged previous convictions which the accused has not admitted.

(5) If any previous conviction is lawfully proved against the accused or if he has admitted such previous conviction, the court shall take it into consideration in awarding sentence for the offence to which he has pleaded, or of which he has been found, guilty.

Finger print records to be *prima facie* evidence of previous conviction.

304. Anything to the contrary notwithstanding in this Act contained, any finger print record, photograph, or document purporting to be certified by any officer having charge of criminal records of the Union or of any other country, colony or territory, whether or not such record, photograph or document was obtained under any law and the person concerned was unable to prevent their being obtained, shall, whenever under any provision of this Act a previous conviction may be proved, be admissible in evidence in any criminal proceedings and shall be *prima facie* proof of the facts in such record, photograph or document set forth: Provided that such record, photograph or document shall be produced to the court by a policeman or prisons officer having the custody thereof.

CHAPTER XVII.

INDICTMENTS, SUMMONSES AND CHARGES.

Indictments in Superior Courts.

Charge in superior courts to be laid in an indictment.

305. (1) Where a person charged with an offence has been committed for trial or sentence and it is intended to prosecute him before a superior court, the charge shall be in writing in a document called an indictment.

(2) Where the prosecution is at the public instance, the indictment shall be in the name of, and shall be signed by, the attorney-general, and when the prosecution is a private one, the indictment shall be in the name of the private prosecutor at whose instance it is preferred, who must be described therein with certainty and precision, and must be signed by such private prosecutor or by counsel on his behalf.

(3) Two or more persons shall not prosecute in the same indictment, except where two or more persons have been injured by the same offence.

(4) The service upon an accused of any indictment together with any notice of trial thereof, shall be made by the person and in the manner provided by rules of court.

(5) When a person under the age of nineteen years is served with an indictment and notice of trial, as aforesaid, the provisions of sub-sections (1), (2) and (4) of section *fifty-seven* shall *mutatis mutandis* apply.

When the case is pending.

306. As soon as the indictment in any criminal case brought in any superior court has been duly lodged with the registrar of that court, such case shall be deemed to be pending in that court.

aanklaer, indien daardie persoon skuldig pleit of nadat hy skuldig bevind is, en voordat vonnis opgelê word, aanbied om so 'n vorige skuldigbevinding te bewys, en die hof moet so iemand dan vra of hy erken dat hy die persoon is wat na bewering aldus voorheen skuldig bevind is en of hy skuldig bevind is soos beweer word.

(2) Indien so iemand nie erken dat hy aldus skuldig bevind is nie en dit nie by die voorlopige ondersoek op die by artikel *nege-en-sestig* voorgeskrewe wyse erken het nie, moet die hof—

(a) indien hy deur 'n jurie verhoor sou gewees het as hy nie skuldig gepleit het nie, 'n jurie saamstel; of

(b) indien hy deur 'n jurie skuldig bevind is, aan daardie jurie opdrag gee,

om die waarheid omtrent die aangeleentheid vas te stel.

(3) In die geval van 'n verhoor voor 'n hoërhof sonder jurie. stel die hof self die waarheid vas omtrent die beweerde vorige skuldigbevindings wat die beskuldigde nie op voormelde wyse erken het nie.

(4) Indien die verhoor voor 'n laerhof geskied, kan die aanklaer, nadat die beskuldigde skuldig gepleit het of skuldig bevind is, bewys aanbied van sulke vorige skuldigbevindings as wat hy die beskuldigde ten laste lê, en die hof moet die beskuldigde dan vra of hy die persoon is wat aldus na bewering voorheen skuldig bevind is en die waarheid vasstel omtrent die beweerde vorige skuldigbevindings wat die beskuldigde nie erken het nie.

(5) Indien 'n vorige skuldigbevinding teen die beskuldigde regtens bewys is, of indien hy sodanige vorige skuldigbevinding erken het, neem die hof dit in aanmerking by die oplegging van vonnis ten opsigte van die misdryf waarop hy skuldig gepleit het of waaraan hy skuldig bevind is.

304. Wanneer 'n vorige skuldigbevinding kragtens 'n bepaling van hierdie Wet bewys kan word, dan is enige vingerafdruk-register, -foto of -stuk wat gewaarmerk heet te wees deur 'n beambte wat toesig het oor strafregtelike stukke van die Unie of van 'n ander land, kolonie of gebied, ondanks andersluidende bepalings van hierdie Wet, as getuienis toelaatbaar in enige strafsak en is dit *prima facie* bewys van die feite in sodanige register, foto of stuk uiteengesit, hetsy so 'n register, foto of stuk ingevolge 'n wetsbepaling verkry is en die betrokke persoon nie by magte was om so 'n verkryging te belet nie, al dan nie: Met dien verstande dat so 'n register, foto of stuk deur 'n polisie- of gevangenisbeambte in wie se bewaring dit is, aan die hof voorgelê moet word.

Vingerafdruk-registers is *prima facie* bewys van vorige skuldigbevinding.

HOOFSTUK XVII.

AKTES VAN BESKULDIGING, DAGVAARDINGS EN AANKLAGTES.

Akte van Beskuldiging in Hoërhofe.

305. (1) Wanneer iemand wat weens 'n misdryf aangekla word, ter strafsitting of vir vonnis verwys is en die voorneme is om hom voor 'n hoërhof te vervolg, word die aanklag skriftelik vervat in 'n dokument wat 'n akte van beskuldiging heet.

Aanklag by hoërhof moet in 'n akte van beskuldiging vervat wees.

(2) Wanneer die vervolging van staatsweë geskied, is die akte van beskuldiging in die naam van, en word dit onderteken deur, die prokureur-generaal, en in die geval van 'n private vervolging, is die akte van beskuldiging in die naam van die private aanklaer deur wie dit ingebring word, wat daarin met sekerheid en noukeurigheid beskrywe moet word, en word dit deur daardie private aanklaer of deur 'n advokaat namens hom onderteken.

(3) Twee of meer persone mag nie op dieselfde akte van beskuldiging vervolg nie, behalwe waar twee of meer persone deur dieselfde misdryf benadeel is.

(4) Die bestelling aan 'n beskuldigde van 'n akte van beskuldiging tesame met 'n kennisgewing van verhoor ten aansien daarvan word gedoen deur die persoon, en op die wyse, wat deur die hofreëls bepaal word.

(5) Wanneer 'n akte van beskuldiging en kennisgewing van verhoor soos voormeld aan iemand onder die ouderdom van negentien jaar bestel word, is die bepalings van sub-artikels (1), (2) en (4) van artikel *sewe-en-vyftig mutatis mutandis* van toepassing.

306. Sodra die akte van beskuldiging ten opsigte van 'n strafsak voor 'n hoërhof by die griffier van daardie hof behoorlik ingedien is, word daardie saak geag in daardie hof aanhangig te wees.

Wanneer saak aanhangig is.

In what courts
indictment may
be tried.

307. Subject to the provisions of section *one hundred and fifty-one*, any person charged with an offence may be indicted—

- (a) before any superior court which has, under the law governing the jurisdiction in criminal cases of superior courts, jurisdiction to try that offence; or
- (b) in the circumstances referred to in Chapter VIII, before the special criminal court constituted under that Chapter.

Summonses and Charges in Inferior Courts.

Lodging of
charges in an
inferior court.

308. Where a public prosecutor has, by virtue of his office, determined to prosecute any person in an inferior court for any offence within the jurisdiction of that court, he shall forthwith lodge with the clerk of the court a statement in writing of the charge against that person, describing him by his christian names, surname, place of abode and occupation or status and setting forth shortly and distinctly the nature of the offence and the time when and place at which it was committed.

Summons in
inferior court.

309. (1) The clerk of the inferior court shall, upon the lodging of any charge, at the request of the prosecutor, issue and deliver to the messenger of the court a summons to the person charged to appear to answer the charge, together with so many copies of the said summons as there are persons to be summoned.

(2) Except where otherwise specially provided by any law, the service upon an accused of any summons or other process in a criminal case in an inferior court shall be made by the prescribed officer, either by delivering it to the accused personally or, if he cannot conveniently be found, by leaving it for him at his place of business or usual or last known place of abode with some inmate thereof. The service of the summons may be proved by the evidence on oath of the person effecting the service or by his affidavit or by due return of service under his hand.

(3) If, upon the day appointed for the appearance of any person to answer any charge, he fails to appear and the court is satisfied upon the return of the person required to serve the summons that he was duly summoned, the court may on the request of the prosecutor, issue a warrant for the arrest of the said person and may also impose on him a fine not exceeding five pounds, or, in default of payment, imprisonment for a period not exceeding one month. The court may, upon cause shown, remit any fine or imprisonment imposed under this sub-section.

(4) When a person under the age of nineteen years is summoned as aforesaid, the provisions of sub-sections (1), (2) and (4) of section *fifty-seven* shall *mutatis mutandis* apply.

Warning to
appear in
inferior court.

310. (1) Notwithstanding anything in section *three hundred and nine* contained, the presence of any person to be charged with any offence before an inferior court may be obtained by means of a warning to such person.

(2) In a summary trial in any inferior court without summons, the charge shall be entered upon a form called the "Charge Sheet", containing the name of the accused, the name of the offence with which he is charged and the necessary particulars thereof concisely stated and at the trial the charge so drawn shall be read out to the person charged, who shall be called upon to plead thereto, and his plea shall be recorded thereon.

(3) The accused or his legal adviser may at all reasonable times inspect the charge as stated on the charge sheet.

(4) Where a person under the age of nineteen years has been arrested by a peace officer for the purpose of being brought before a court or has been warned to appear before a court on a charge of having committed an offence, the officer who arrested or warned the said person shall warn the parent or guardian of the said person or cause him to be warned, if he can be found within the area of jurisdiction of the said court, to attend the court on the day on which and at the time at which the said person is to be brought or was warned to appear before the said court, and to remain in attendance during the proceedings against the said person in that court, and there-

307. Behoudens die bepalinge van artikel *honderd een-en-vyftig*, kan iemand aan wie 'n misdryf ten laste gelê word, aangekla word—

Deur watter howe
akte van be-
skuldigend bereg
kan word.

- (a) voor 'n hoërhof wat ingevolge die wetsbepalinge betreffende die regsbevoegdheid van hoërhofe in strafsake, regsbevoegdheid het om daardie misdryf te bereg; of
- (b) onder die omstandighede in Hoofstuk VIII bedoel, voor die spesiale strafhof ingevolge daardie Hoofstuk ingestel.

Dagvaardings en Aanklagtes in Laerhowe.

308. Wanneer 'n staatsaanklaer ampshalwe besluit het om iemand voor 'n laerhof weens 'n misdryf wat binne die regsbevoegdheid van daardie hof val, te vervolg, dien hy onverwyld by die klerk van die hof 'n skriftelike verklaring van die aanklag teen daardie persoon in, waarin sy voorname, van, woonplek en beroep of stand vermeld word en die aard van die misdryf en die tyd en plek wanneer en waar dit gepleeg is, kortliks en duidelik uiteengesit word.

Indiening van
aanklagtes by 'n
laerhof.

309. (1) Wanneer 'n aanklag ingedien word, moet die klerk van die laerhof op versoek van die aanklaer 'n dagvaarding, gerig aan die aangeklaagde persoon om te verskyn om op die aanklag te antwoord, tesame met soveel afskrifte van daardie dagvaarding as wat daar persone is wat gedagvaar moet word, uitreik en aan die geregsbode lewer.

Dagvaarding
in laerhof.

(2) Behoudens andersluidende uitdruklike wetsbepalinge, moet die bestelling aan 'n beskuldigde van 'n dagvaarding of ander prosesstuk in 'n strafsake in 'n laerhof deur die voorgeskrewe beampte gedoen word, of deur dit aan die beskuldigde self te oorhandig of, indien hy nie maklik gevind kan word nie, deur dit vir hom by sy besigheidsplek of gewone of jongsbekende woonplek by 'n inwoner daarvan te laat. Bestelling van die dagvaarding kan bewys word deur die getuieis onder eed van die persoon wat die bestelling gedoen het of deur 'n beëdigde verklaring deur hom of deur 'n behoorlike relaas van bestelling deur hom onderteken.

(3) Indien iemand versuim om te verskyn op die dag wat vasgestel is vir sy verskyning om op 'n aanklag te antwoord, en die hof uit hoofde van die relaas van die persoon wat die dagvaarding moes bestel, oortuig is dat hy behoorlik gedagvaar is, kan die hof op versoek van die aanklaer 'n lasbrief vir die inhegtenisneming van bedoelde persoon uitreik en hom ook 'n boete van hoogstens vyf pond of by wanbetaling gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens een maand opleë. Indien redes daartoe aangevoer word, kan die hof enige boete of gevangenisstraf wat ingevolge hierdie sub-artikel opgelê is, kwytsteld.

(4) Die bepalinge van sub-artikels (1), (2) en (4) van artikel *sewe-en-vyftig* is *mutatis mutandis* van toepassing wanneer iemand onder die ouderdom van negentien jaar soos voormeld gedagvaar word.

310. (1) Ondanks die bepalinge van artikel *driehonderd-en-nege*, kan die aanwesigheid van iemand wat weens 'n misdryf voor 'n laerhof aangekla moet word, deur middel van 'n waarskuwing aan daardie persoon verkry word.

Waarskuwing om
voor laerhof te
verskyn.

(2) By 'n summere verhoor in 'n laerhof sonder dagvaarding word die aanklag op 'n vorm wat die „Klagstaat” heet, opgeteken, wat die naam van die beskuldigde, die benaming van die misdryf waarvan hy aangekla word en 'n saaklike vermelding van die vereiste besonderhede daarvan bevat, en by die verhoor word die aldus opgestelde aanklag aan die aangeklaagde persoon uitgelees wat aangesê word om ten opsigte daarvan te pleit, en sy pleit word op bedoelde klagstaat aangeteken.

(3) Die beskuldigde of sy regsadviseur kan te alle redelike tye die aanklag soos in die klagstaat opgeteken, insien.

(4) Wanneer iemand onder die ouderdom van negentien jaar deur 'n vredesbeampte in hegtenis geneem is om voor 'n hof gebring te word of gewaarsku is om voor 'n hof te verskyn weens 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het, moet die beampte wat daardie persoon in hegtenis geneem of gewaarsku het, bedoelde persoon se ouer of voog, indien hy binne die regsgebied van bedoelde hof gevind kan word, waarsku of laat waarsku om die hof by te woon op die dag en uur waarop bedoelde persoon voor die hof gebring staan te word of gewaarsku is om voor bedoelde hof te verskyn, en om aanwesig te bly gedurende die verhoor van die saak teen bedoelde persoon voor daardie hof, en die bepalinge van sub-artikels (2) en (4)

upon the provisions of sub-sections (2) and (4) of section fifty-seven shall *mutatis mutandis* apply.

Charges in
remitted cases.

311. (1) Whenever any case has been remitted by the attorney-general to be dealt with by a magistrate's court, the court shall cause the accused to be brought before it as soon as possible.

(2) (a) If the accused has been released on bail, the court shall cause a notice to be served on him stating that the case has been remitted to it to be dealt with and requiring him to appear on the day appointed for the trial.

(b) A notice under paragraph (a) shall be served in the same manner as a summons, and if the accused does not appear in pursuance of the notice, his bail may be estreated and he may be arrested and brought before the court in the same manner as a person who has not appeared upon a summons.

General for all Courts.

Joinder of
counts.

312. (1) Any number of counts for any offences whatever may be joined in the same charge: Provided that to a count in an indictment for murder no count for any offence other than murder shall be joined.

(2) When there are more counts than one in a charge, they shall be numbered consecutively and each count may be treated as a separate charge.

(3) (a) If the court thinks it conducive to the ends of justice to do so, it may direct that the accused shall be tried upon any one or more of such counts separately.

(b) An order under paragraph (a) may be made either before or in the course of the trial, and, if it is made in the course of the trial before a jury, the jury shall be discharged from giving a verdict on the counts on which the trial is not to proceed.

(c) The counts in the indictment which are not then tried shall be proceeded upon in all respects as if they had appeared in a separate indictment.

(4) If it is alleged that on divers occasions during any period any person has committed against or in respect of any one person an offence of which unlawful carnal connection or any indecent act of whatever nature is an element, the charge may charge in one count that the accused committed the offence on divers occasions during that period.

Withdrawing
charges.

313. (1) When a charge containing more counts than one, is brought against the same person and a conviction is obtained on one or more of them, the prosecutor may withdraw the remaining count or counts.

(2) A withdrawal under sub-section (1) shall have the effect of an acquittal on such charge or charges unless the conviction is set aside, in which event the court, subject to the order of the court setting aside the conviction, may, upon the application of the attorney-general, proceed with the trial of the count or counts so withdrawn.

Where it is
doubtful what
offence has
been committed.

314. If by reason of any uncertainty as to the facts which can be proved, or for any other reason it is doubtful which of several offences is constituted by the facts which can be proved, the accused may be charged with having committed all or any of those offences and any number of such charges may be tried at once, or the accused may be charged in the alternative with having committed any number of those offences.

Essentials of
charge.

315. (1) Subject to the succeeding provisions of this Act and to any provisions of any other law relating to any particular offence, each count of a charge shall set forth the offence with which the accused is charged in such manner and with such particulars as to the time and place at which the offence is alleged to have been committed and the person, if any, against whom and the property, if any, in respect of which the offence is alleged to have been committed, as may be reasonably sufficient to inform the accused of the nature of the charge.

van artikel *sewe-en-vyftig* is daarop *mutatis mutandis* van toepassing.

311. (1) Wanneer 'n saak deur die prokureur-generaal terugverwys is om deur 'n magistratuurshof behandel te word, moet die hof die beskuldigde so spoedig moontlik voor hom laat bring.

Aanklagtes by terugverwysde sake.

(2) (a) Indien die beskuldigde op borgtog vrygelaat is, laat die hof 'n kennisgewing aan hom bestel waarin vermeld word dat die saak terugverwys is om deur die hof behandel te word en hy aangesê word om op die dag wat vir die verhoor bepaal is, te verskyn.

(b) 'n Kennisgewing ingevolge paragraaf (a) word op dieselfde wyse as 'n dagvaarding bestel, en indien die beskuldigde nie ingevolge daardie kennisgewing verskyn nie, kan sy borggeld verbeurd verklaar word en kan hy in hegtenis geneem en voor die hof gebring word op dieselfde wyse as iemand wat nie ingevolge 'n dagvaarding verskyn het nie.

Algemene Bepalings vir alle Howe.

312. (1) Enige aantal aanklagtes weens enige misdrywe hoegenaamd kan in dieselfde aanklag saamgevoeg word: Met dien verstande dat by 'n aanklag in 'n akte van beskuldiging ten aansien van moord, geen aanklag ten aansien van 'n ander misdryf as moord gevoeg word nie.

Samevoeging van aanklagtes.

(2) Wanneer daar meer as een hoof in 'n aanklag voorkom, moet die hoofde in volgorde genummer word en kan elke hoof as 'n afsonderlike aanklag behandel word.

(3) (a) Indien die hof dit vir die regsbedeling bevorderlik ag, kan hy gelas dat die beskuldigde ten opsigte van enigeen of meer van sulke hoofde afsonderlik in verhoor geneem word.

(b) 'n Bevel ingevolge paragraaf (a) kan of voor of in die loop van die verhoor uitgereik word en, indien dit in die loop van 'n verhoor deur 'n jurie uitgereik word, word die jurie onthef van die verpligting om uitspraak te doen ten opsigte van die hoofde ten aansien waarvan die verhoor nie voortgesit word nie.

(c) Met die hoofde in die akte van beskuldiging wat nie dan bereg word nie, moet in alle opsigte gehandel word asof hulle in 'n afsonderlike akte van beskuldiging voorgekom het.

(4) Indien dit beweer word dat iemand by verskeie geleenthede gedurende 'n tydperk teenoor of ten aansien van 'n bepaalde persoon 'n misdryf gepleeg het waarvan wederregtelike vleeslike gemeenskap of 'n onsedelike daad van watter aard ook al 'n bestanddeel is, kan dit die beskuldigde in een hoof ten laste gelê word dat hy die misdryf by verskeie geleenthede gedurende daardie tydperk gepleeg het.

313. (1) Wanneer 'n aanklag wat meer as een hoof bevat, teen dieselfde persoon ingebring word en 'n skuldigbevinding ten opsigte van een of meer van hulle plaasvind, kan die aanklaer die oorblywende aanklag of aanklagtes terugtrek.

Terugtrekking van aanklagtes.

(2) 'n Terugtrekking ingevolge sub-artikel (1) het die uitwerking van 'n vryspraak ten opsigte van sodanige aanklag of aanklagtes tensy die skuldigbevinding tersyde gestel word, in watter geval die hof, behoudens die bevel van die hof wat die skuldigbevinding tersyde stel, op aansoek van die prokureur-generaal met die beregting van die aanklag of aanklagtes aldus ingetrek, kan voortgaan.

314. Indien dit vanweë onsekerheid omtrent die feite wat bewys kan word of om 'n ander rede twyfelagtig is watter een van verskeie misdrywe uitgemaak word deur die feite wat bewys kan word, kan die beskuldigde weens die pleeg van al daardie misdrywe of enigeen van hulle aangekla word, en kan enige aantal van daardie aanklagtes tegelykertyd verhoor word, of kan die beskuldigde weens die pleeg van enige aantal van daardie misdrywe in die alternatief aangekla word.

Wanneer daar twyfel bestaan oor watter misdryf gepleeg is.

315. (1) Behoudens die hieropvolgende bepalinge van hierdie Wet en ander wetsbepalinge wat betrekking het op 'n besondere misdryf, moet elke hoof van 'n aanklag die misdryf waarvan die beskuldigde aangekla word, uiteensit op so 'n wyse en met verstreking van sodanige besonderhede betreffende die tyd en plek wanneer en waar die misdryf na bewering gepleeg is en die persoon (as daar is) teen wie en die goed (as daar is) ten opsigte waarvan die misdryf na bewering gepleeg is, as wat redelikerwyse voldoende is om die beskuldigde omtrent die aard van die aanklag in te lig.

Vereistes vir 'n aanklag.

(2) The following provisions shall apply in relation to all criminal proceedings in any superior or inferior court:

- (a) the description of any statutory offence in the words of the law creating the offence, or in similar words, shall be sufficient; and
- (b) any exception, exemption, proviso, excuse or qualification whether it does or does not accompany in the same section the description of the offence in the law creating the offence, may be proved by the accused but need not be specified or negatived in the charge and, if so specified or negatived, need not be proved by the prosecution.

(3) Where any of the particulars referred to in this Act are unknown to the prosecutor it shall be sufficient to state that fact in the charge.

It shall be sufficient to allege the dates between which thefts took place.

316. It may in any charge for theft be alleged that the property alleged to have been stolen was stolen at divers times between any two certain days named in the charge, and, upon such charge, proof may be adduced of the theft of such property upon any day or days between the two certain days aforesaid.

General deficiency may be charged.

317. In a charge for theft of money or for the theft of any property by a person entrusted with the custody or care thereof, the accused may be charged and proceeded against for the amount of a general deficiency, notwithstanding that such general deficiency is made up of a number of specific sums of money or of a number of specific articles or of a sum of money representing the value of any number of specific articles, the theft of which extended over a space of time.

Not necessary to specify particular coin or banknote stolen.

318. It shall be sufficient in any charge in which it is necessary to make averment as to any money or any bank-note, to describe such money or bank-note simply as money, without specifying any particular coin or bank-note, and such description of the property shall be sustained by proof of any amount of coin or of any bank-note, although the particular species of coin of which such amount was composed or the particular nature of the bank-note is not proved, and, in cases of money or bank-notes obtained by false pretences or by any other unlawful act, by proof that the offender obtained any coin or any bank-note or any portion of the value thereof, although such coin or bank-note may have been delivered to him in order that some part of the value thereof should be returned to the person delivering the same or to any other person, and such part has been returned accordingly.

Charges for giving false evidence.

319. (1) It shall not be necessary in a charge for an offence which relates to the taking or administering of an oath or to the giving of false testimony, or the making of a false statement on solemn declaration or otherwise, or to the procuring of the giving of false testimony or the making of a false statement, to set forth the words of the oath or testimony or statement, but it shall be sufficient to set forth the purport thereof or so much of the purport thereof as is material; and it shall not be necessary to allege in any such charge or to establish at the trial, that the false testimony or statement was material to any issue in the proceedings in connection wherewith it was given or made, or that it was to the prejudice of any person.

(2) In a charge for an offence which relates to the giving of false testimony or the procuring or the attempted procuring of the giving of false testimony, it shall not be necessary to allege the jurisdiction or to state the nature of the authority of the court or tribunal before which or the officer before whom the false testimony was given or intended or proposed to be given.

(3) If a person has made any statement on oath whether orally or in writing, and he thereafter on another oath makes another statement as aforesaid, which is in conflict with such first-mentioned statement, he shall be guilty of an offence and may, on a charge alleging that he made the two conflicting statements, and upon proof of those two statements and without proof as to which of the said statements was false, be convicted of such offence and punished with the penalties prescribed by law for the crime of perjury, unless it is proved that when he made each statement he believed it to be true.

(2) Die volgende bepalings is van toepassing met betrekking tot alle strafsake in 'n hoër- of laerhof:—

(a) die beskrywing van 'n wetteregtelike misdryf in die bewoording van die wetsbepaling wat die misdryf skep, of in ooreenstemmende bewoording, is voldoende; en

(b) 'n uitsondering, vrystelling, voorbehoud, verskoningsgrond of beperking, hetsy dit in dieselfde artikel tesame met die beskrywing van die misdryf in die wetsbepaling wat die misdryf skep, voorkom, al dan nie, kan deur die beskuldigde bewys word maar hoef nie in die aanklag uiteengesit of weerlê te word nie, en, indien dit aldus uiteengesit of weerlê word, hoef dit nie deur die vervolging bewys te word nie.

(3) Wanneer enige van die in hierdie Wet bedoelde besonderhede aan die aanklaer onbekend is, is dit voldoende om in die aanklag te meld dat dit die geval is.

316. In 'n aanklag weens diefstal kan dit beweer word dat die beweerde gesteelde goed gesteel is op verskeie tye tussen twee bepaalde datums in die aanklag opgegee, en by so 'n aanklag kan daar bewys van die diefstal van daardie goed op enige datum of datums tussen bedoelde twee bepaalde datums aangevoer word.

Dit is voldoende om te meld tussen watter datums diefstalle plaasgevind het.

317. In 'n aanklag weens die diefstal van geld of weens die diefstal van goed deur iemand aan wie die bewaring of sorg daarvan toevertrou is, kan die beskuldigde aangekla en vervolgd word ten aansien van die bedrag van 'n algemene tekort, nieteenstaande die feit dat sodanige algemene tekort bestaan uit 'n aantal bepaalde somme geld of uit 'n aantal bepaalde artikels of uit 'n som geld wat die waarde verteenwoordig van 'n aantal bepaalde artikels, waarvan die diefstal oor 'n tydperk gestrek het.

Algemene tekort kan ten laste gelê word.

318. In 'n aanklag waar daar 'n bewering omtrent geld of 'n banknoot gemaak moet word, is dit voldoende om sodanige geld of banknoot enkel as geld te beskrywe, sonder om 'n besondere muntstuk of banknoot te meld, en so 'n beskrywing van die goed word gestaaf deur bewys van enige bedrag van muntstukke of van enige banknoot, ofskoon die besondere soort muntstukke waaruit daardie bedrag bestaan het of die besondere aard van die banknoot nie bewys word nie, en, in gevalle van geld of banknote deur valse voorwendsels of 'n ander wederregtelike daad verkry, deur bewys dat die oortreder 'n muntstuk of banknoot of enige deel van die waarde daarvan verkry het, ofskoon sodanige muntstuk of banknoot aan hom oorhandig mag gewees het met die bedoeling dat 'n deel van die waarde daarvan aan die persoon wat dit oorhandig, of aan iemand anders, terugbesorg moes word en sodanige deel dien-ooreenkomstig terugbesorg is.

Besondere gesteelde muntstuk of banknoot hoef nie gemeld te word nie.

319. (1) In 'n aanklag weens 'n misdryf wat betrekking het op die aflê of oplê van 'n eed, of op die aflê van valse getuïenis, of die aflê van 'n valse verklaring in die loop van 'n plegtige verklaring of andersins, of op die oorhaal tot die aflê van valse getuïenis of 'n valse verklaring, is dit nie nodig om die eed of getuïenis of verklaring woordeliks uiteen te sit nie, maar is dit voldoende om die strekking daarvan of soveel van die strekking daarvan as wat ter sake is, uiteen te sit; en dit is nie nodig om in so 'n aanklag te meld of by die verhoor te bewys dat die valse getuïenis of verklaring ter sake dienend was by 'n geskilpunt in die saak in verband waarmee dit afgelê is of dat dit enigiemand benadeel het nie.

Aanklagtes weens die aflê van valse getuïenis.

(2) In 'n aanklag weens 'n misdryf wat betrekking het op die aflê van valse getuïenis of die oorhaal of gepoogde oorhaal tot die aflê van valse getuïenis, is dit nie nodig om die regsbevoegdheid van die hof of regbank waarvoor of die beamppte voor wie die valse getuïenis afgelê is of bestem was om afgelê te word of na voorneme afgelê sou word, te beweer of die aard van sy gesag te meld nie.

(3) Indien iemand 'n verklaring onder eed hetsy mondeling of skriftelik afgelê het en hy daarna weer onder eed 'n ander verklaring soos voormeld aflê wat met eersbedoelde verklaring in stryd is, is hy aan 'n misdryf skuldig en kan hy op 'n aanklag wat hom ten laste lê dat hy die twee teenstrydige verklarings afgelê het, by bewys van daardie twee verklarings en sonder dat bewys gelewer word watter van die twee verklarings vals was, aan bedoelde misdryf skuldig bevind word en gestraf word met die strawwe wat regtens vir die misdryf van meened voorgeskryf word, tensy daar bewys gelewer word dat toe hy elke verklaring afgelê het, hy geglo het dat dit die waarheid was.

In charge for murder or culpable homicide charge as to fact sufficient.

323. It shall be sufficient in an indictment for murder to allege that the accused did wrongfully, unlawfully, and maliciously, kill and murder the deceased, and it shall be sufficient in a charge for culpable homicide to allege that the accused did wrongfully and unlawfully kill the deceased.

In charge for forgery and other cases copy of instrument not necessary.

324. (1) In any charge for forging, uttering, stealing, destroying, concealing, or otherwise unlawfully dealing with, any instrument, it shall be sufficient to describe such instrument by any name or designation by which it is usually known or by the purport thereof, without setting out any copy or facsimile thereof, or otherwise describing it or stating its value.

(2) Whenever it is necessary in any other case to make any allegation in any charge in relation to any instrument, whether the same consists wholly or in part of writing, print or figures, it shall be sufficient to describe such instrument by any name or designation by which it is usually known or by the purport thereof, without setting out any copy or facsimile of the whole or any part thereof, unless the wording of the instrument is an element of the offence.

Certain particulars not required in case of an offence relating to insolvency.

325. In a charge for an offence relating to an insolvent, it shall not be necessary to set forth any debt, act of insolvency, adjudication, or other proceeding in any court, or any order, warrant or document, made or issued out of or by the authority of any court.

Allegation of intent to defraud sufficient without alleging whom it is intended to defraud.

326. (1) It shall be sufficient in any charge for—

- (a) forging, uttering, offering, disposing of, or putting off, any instrument whatsoever; or
- (b) theft by means of false pretences; or
- (c) obtaining anything by means of a fraudulent trick or device or any other fraudulent means; or
- (d) inducing, by means of any such trick or device or fraudulent means, the payment or delivery of any money or thing; or
- (e) procuring or attempting to commit or to procure the commission of any such offence,

to allege that the accused did the act with intent to defraud, without alleging that it was the intention of the accused to defraud any particular person.

(2) In the case of any such offence it shall not be necessary to mention the owner of the property in question or to set forth the details of the trick or device.

Persons implicated in same offence may be charged together.

327. (1) Any number of persons charged with committing or with procuring the commission of the same offence, although at different times, or with having, after the commission of the offence, harboured or assisted the offender, and any number of persons charged with receiving, although at different times, any property which has been obtained by means of an offence or any part of any property so obtained, may be charged with substantive offences in the same charge and may be tried together, notwithstanding that the principal offender or the person who so obtained the property is not included in the same charge or is not amenable to justice.

(2) A person who counsels or procures another to commit an offence, or who aids another person in committing an offence, or who after the commission of an offence harbours or assists the offender, may be charged in the same charge with the principal offender and may be tried with him or separately or may be charged and tried separately whether the principal offender has or has not been convicted, or is or is not amenable to justice.

Joint trial of offenders on different charges.

328. Whenever any person in taking part or being concerned in any transaction commits an offence and any other person in taking part or being concerned in the same transaction commits a different offence, both such persons may be charged with such offence in the same charge and may be tried thereon jointly.

323. In 'n akte van beskuldiging weens moord is dit voldoende om te beweer dat die beskuldigde die oorledene wederregtelik, onwettiglik en kwaadwilliglik gedood en vermoor het, en in 'n aanklag weens strafbare manslag is dit voldoende om te beweer dat die beskuldigde die oorledene wederregtelik en onwettiglik gedood het.

In aanklag weens moord of strafbare manslag is tenlastelegging van die feit voldoende.

324. (1) In 'n aanklag weens die vervalsing, uitgifte, diefstal, vernietiging of versteking van 'n stuk, of die onregmatige handeling daarmee op 'n ander wyse, is dit voldoende om daardie stuk deur 'n naam of beskrywing waaronder dit gewoonlik bekend staan, of deur aangifte van die strekking daarvan, aan te dui, sonder om 'n afskrif of faksimile daarvan te verstrek of om dit op 'n ander wyse te beskrywe of die waarde daarvan aan te gee.

In aanklag weens vervalsing en ander gevalle is afskrif van stuk nie nodig nie.

(2) Wanneer daar in enige ander geval in 'n aanklag melding gemaak moet word van enige stuk, hetsy dit geheel en al of gedeeltelik uit skrif, drukskrif of syfers bestaan, is dit voldoende om so 'n stuk aan te dui deur 'n naam of beskrywing waaronder dit gewoonlik bekend staan of deur aangifte van die strekking daarvan, sonder om 'n afskrif of faksimile daarvan of van enige deel daarvan te verstrek, tensy die bewoording van die stuk deel van die misdryf uitmaak.

325. Daar hoef nie in 'n aanklag weens 'n misdryf betreffende 'n insolvente persoon melding gemaak te word van 'n skuld, insolvensiedaad, uitspraak of ander verrigting in 'n hof of 'n bevel, lasbrief of dokument gegee of uitgereik deur of op gesag van 'n hof nie.

In geval van misdryf betreffende insolvensie word sekere besonderhede nie vereis nie.

326. (1) Dit is voldoende om in 'n aanklag weens—

- (a) die vervalsing, uitgifte of aanbidding van, of die beskikking oor of afgee van, enige stuk hoegenaamd; of
- (b) diefstal deur middel van valse voorwendsels; of
- (c) die verkryging van enigiets deur middel van 'n bedrieglike kunsgreep of lis of enige ander bedrieglike middele; of
- (d) die oorhaal van iemand, deur middel van so 'n kuns-greep of lis of bedrieglike middele, om geld of 'n voorwerp te betaal of af te gee; of
- (e) die bewerkstelling van die pleging van so 'n misdryf, of poging om so 'n misdryf te pleeg of om die pleging daarvan te bewerkstellig,

Vermelding van opset om te bedrieg sonder vermelding van persoon ten opsigte van wie die opset bestaan, is voldoende.

te meld dat die beskuldigde die daad verrig het met die opset om te bedrieg, sonder om te meld dat dit die beskuldigde se opset was om 'n besondere persoon te bedrieg.

(2) In die geval van so 'n misdryf hoef die eienaar van die betrokke goed of besonderhede insake die kunsgreep of lis nie vermeld te word nie.

327. (1) Enige aantal persone wat daarvan aangekla word dat hulle dieselfde misdryf gepleeg het of die pleging daarvan bewerkstellig het, ofskoon dit op verskillende tye geskied het, of dat hulle na die pleging van die misdryf die oortreder geherberg het of aan hom hulp verleen het, en enige aantal persone aangekla weens die ontvangs, ofskoon op verskillende tye, van goed, of enige deel daarvan, wat deur middel van 'n misdryf verkry is, kan van selfstandige misdrywe in dieselfde aanklag aangekla word en gesamentlik verhoor word, ondanks die feit dat die hoofoortreder of die persoon wat die goed aldus verkry het, nie by dieselfde aanklag ingesluit is of nie voor die gereg tot verantwoording geroep kan word nie.

Persone betrokke by dieselfde misdryf kan gesamentlik aangekla word.

(2) Iemand wat 'n ander persoon tot die pleeg van 'n misdryf aanraai of oorhaal, of wat aan 'n ander persoon by die pleeg van 'n misdryf hulp verleen, of wat na die pleeg van 'n misdryf die oortreder herberg of aan hom hulp verleen, kan in dieselfde aanklag as die hoofoortreder aangekla word, en kan saam met hom of afsonderlik verhoor word of kan afsonderlik aangekla en verhoor word, hetsy die hoofoortreder skuldig bevind is al dan nie of voor die gereg tot verantwoording geroep kan word al dan nie.

328. Wanneer iemand terwyl hy deelneem aan of betrokke is by 'n handeling, 'n misdryf pleeg en iemand anders, terwyl hy deelneem aan of betrokke is by dieselfde handeling, 'n ander misdryf pleeg, kan beide sodanige persone weens daardie misdrywe in dieselfde aanklag aangekla word en ten aansien daarvan gesamentlik verhoor word.

Gesamentlike verhoor van oortreders wat weens verskillende aanklagtes aangekla word.

CHAPTER XVIII.

PUNISHMENTS.

Nature of
punishments.

329. (1) Sentence of death by hanging shall be passed by a superior court upon a person convicted before or by it of murder, and sentence of death by hanging may be passed by a superior court upon a person convicted before or by it of treason or rape: Provided that where a woman is convicted of the murder of her newly born child, or where a person under sixteen years of age is convicted of murder or where the jury, in convicting the accused of murder, expresses, in terms of sub-section (2) of section *one hundred and forty-one*, the opinion that there are extenuating circumstances, or in the case of a trial without a jury, where the court is of opinion that there are extenuating circumstances, the court may impose any sentence other than the death sentence.

(2) (a) Subject to the provisions of sections *three hundred and thirty-five*, *three hundred and forty-two*, sub-section (2) of section *three hundred and forty-four*, and section *three hundred and forty-six* of this Act, and section *forty-five* of the Prisons and Reformatories Act, 1911 (Act No. 13 of 1911), any person, other than a person over the age of fifty years, convicted of any offence mentioned in Part II of the Third Schedule, shall be sentenced to a whipping of not exceeding ten strokes with or without imprisonment with compulsory labour.

(b) the Minister may by notice in the *Gazette* add any offence to Part II of the Third Schedule, if a resolution authorizing him so to add such offence is passed by both Houses of Parliament.

(c) Notwithstanding anything to the contrary contained in section *ninety-two* of the Magistrates' Courts Act, 1944, (Act No. 32 of 1944) or in any other law, a magistrate's court shall have jurisdiction to impose the penalties prescribed by paragraph (a) of this sub-section whether in respect of a first conviction or any subsequent conviction of an offence mentioned in Part II of the Third Schedule.

(3) The following sentences may subject to the provisions of this Act or of any other law or of the common law be passed upon a person convicted of any offence:

(a) imprisonment with or without compulsory labour and with or without solitary confinement and spare diet;

(b) declaration as an habitual criminal;

(c) fine;

(d) detention at a farm colony;

(e) detention at an inebriate reformatory;

(f) whipping;

(g) putting the accused under recognizance with conditions.

(4) Subject to the provisions of paragraph (c) of sub-section (2) of this section and of section *three hundred and thirty-six* nothing in this Act contained shall be construed—

(a) as authorizing any court to impose for any offence any sentence other than, or in excess of, the sentence which by law it is competent for that court to impose for that offence; or

(b) as derogating from the authority specially conferred on any court by any law to impose any other punishment.

Sentence of Death.

Sentence of
death.

330. The form of the sentence to be pronounced upon a person who is convicted of an offence punishable with death and sentenced to death shall be that he be returned to custody and that he be hanged by the neck until he is dead.

Sentence of
death upon a
woman who is
pregnant.

331. (1) When sentence of death is passed upon a woman, she may apply at any time after the passing of such sentence for an order to stay execution on the ground that she is with child of a quick child.

(2) If such an application is made, the court shall direct that one or more duly registered medical practitioners shall examine

HOOFSTUK XVIII.

STRAWWE.

329. (1) Die doodvonnis deur ophang word deur 'n hoërhof Aard van strawwe. opgelê aan enigiemand wat voor of deur bedoelde hof aan moord skuldig bevind word, en die doodvonnis deur ophang kan deur 'n hoërhof aan iemand opgelê word wat voor of deur bedoelde hof weens hoogverraad of verkragting skuldig bevind word: Met dien verstande dat wanneer 'n vrou skuldig bevind word aan moord op haar pasgebore kind, of wanneer 'n persoon onder die ouderdom van sestien jaar aan moord skuldig bevind word, of waar die jurie, by skuldigbevinding van die beskuldigde aan moord kragtens sub-artikel (2) van artikel *honderd een-en-veertig* die mening uitspreek dat daar versagtende omstandighede is, of in die geval van 'n verhoor sonder 'n jurie, waar die hof van oordeel is dat daar versagtende omstandighede is, die hof 'n ander vonnis as die doodvonnis kan oplê.

(2) (a) Behoudens die bepalings van artikels *driehonderd vyf-en-dertig*, *driehonderd twee-en-veertig*, sub-artikel (2) van artikel *driehonderd vier-en-veertig* en artikel *driehonderd ses-en-veertig* van hierdie Wet en artikel *vyf-en-veertig* van die „Wet op Gevangenis en Verbetergestichten, 1911” (Wet No. 13 van 1911), word iedere persoon, behalwe 'n persoon bo die ouderdom van vyftig jaar, wat aan 'n in Deel II van die Derde Bylae bedoelde misdryf skuldig bevind word, tot lyfstraf van hoogstens tien houes gevonnis, met of sonder gevangenisstraf met dwangarbeid.

(b) Die Minister kan by kennisgewing in die *Staatskoerant* enige misdryf by Deel II van die Derde Bylae voeg, indien 'n besluit wat hom magtig om so 'n misdryf aldus by te voeg deur albei Huise van die Parlement aangeneem word.

(c) Ondanks andersluidende bepalings in artikel *twee-en-negentig* van die Magistraatshoewet, 1944 (Wet No. 32 van 1944), of 'n ander wetsbepaling, het 'n magistraatshof regsbevoegdheid om die in paragraaf (a) van hierdie sub-artikel voorgeskrewe strawwe op te lê hetsy ten opsigte van 'n eerste skuldigbevinding of 'n latere skuldigbevinding weens 'n in Deel II van die Derde Bylae bedoelde misdryf.

(3) Die volgende strawwe kan behoudens die bepalings van hierdie Wet of 'n ander wetsbepaling of die gemenerereg aan iemand wat aan 'n misdryf skuldig bevind word, opgelê word:—

- (a) gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid en met of sonder alleenopsluiting en skraal rantsoen;
- (b) verklaring tot gewoontemisdadiger;
- (c) boete;
- (d) aanhouding in 'n boerderykolonie;
- (e) aanhouding in 'n dronkaardsasiel;
- (f) lyfstraf;
- (g) die beskuldigde onder borgakke met voorwaardes stel.

(4) Behoudens die bepalings van paragraaf (c) van sub-artikel (2) van hierdie artikel en van artikel *driehonderd ses-en-dertig*, word geen bepaling van hierdie Wet uitgelê asof dit—

- (a) aan 'n hof bevoegdheid verleen om vir enige misdryf 'n ander of 'n hoër straf op te lê as die straf wat daardie hof regtens bevoeg is om vir daardie misdryf op te lê nie; of
- (b) afbreuk doen aan die bevoegdheid wat spesiaal aan 'n hof by wetlike voorskrif verleen word om 'n ander straf op te lê nie.

Doodvonnis.

330. Die formulier van die vonnis wat uitgespreek moet word Doodvonnis. oor iemand wat skuldig bevind word aan 'n misdryf wat met die dood strafbaar is en ter dood veroordeel word, is dat hy na die plek van bewaring teruggeneem word en dat hy aan die nek gehang word totdat hy dood is.

331. (1) Wanneer 'n vrou ter dood veroordeel word, kan sy Doodvonnis op te eniger tyd na die oplegging van die vonnis, om 'n bevel 'n swanger vrou. tot opskorting van die teregstelling aansoek doen op grond daarvan dat sy swanger is van 'n lewende kind.

(2) Indien so 'n aansoek gedoen word, gelas die hof dat een of meer behoorlik geregistreerde geneeshere die vrou in 'n

the woman in a private place, either together or successively, to ascertain whether she is with child of a quick child or not.

(3) If upon the report of any of them on oath it appears that the woman is with child of a quick child, the court shall order that the execution of the sentence be stayed until she is delivered of a child or until it is no longer possible in the course of nature that she should be so delivered.

Manner of
carrying out
death sentences.

332. (1) As soon as practicable after a sentence of death is passed the judge who passed the sentence or any other judge of the court shall issue his warrant to the sheriff or his deputy for the execution of the sentence, but such warrant shall not be executed until the Minister has, in writing signed by himself, given notice to the sheriff or the deputy that the Governor-General has decided not to grant a pardon to, or reprieve, the person so sentenced or otherwise exercise the Royal prerogative of mercy in respect of him.

(2) As soon after the receipt of such notice by the sheriff or his deputy as fitting arrangements for the carrying out of the sentence can be made in or in the precincts of a prison or gaol appointed in accordance with law for the carrying out of sentences of death, the sheriff or a deputy sheriff shall execute the judge's warrant issued to him as aforesaid in such a prison or gaol or such precincts: Provided that the sheriff or his deputy shall not execute the judge's warrant aforesaid if at any time the Minister by written notice under his own hand to the sheriff or the deputy sheriff intimates that the Governor-General has decided to grant a pardon or reprieve to the person so sentenced or otherwise to exercise the Royal prerogative of mercy with regard to him and any such notice shall be construed for all purposes as a cancellation of the judge's warrant aforesaid.

(3) The Minister may direct, either generally or in any particular case, that any sentence of death shall be executed at a designated place appointed in accordance with law for the carrying out of sentences of death, which is situate within the area of jurisdiction of a court other than the court which passed such sentence, and thereupon the sheriff or his deputy appointed for the area wherein such place is situate shall act in accordance with the provisions of sub-sections (1) and (2).

Imprisonment and Fine.

Cumulative or
concurrent
sentences.

333. (1) When a person is convicted at one trial of two or more different offences or when a person under sentence or undergoing punishment for one offence is convicted of another offence, the court may sentence him to such several punishments for such offences or for such last offence, as the case may be, as the court is competent to impose.

(2) Such punishments, when consisting of imprisonment, shall commence the one after the expiration, setting aside or remission of the other, in such order as the court may direct, unless the court directs that such punishments shall run concurrently.

Discretion of
the Court as to
the punishment.

334. (1) A person liable to a sentence of imprisonment for life or for any period, may be sentenced to imprisonment for any shorter period, and a person liable to a sentence of imprisonment, may be sentenced to imprisonment with or without compulsory labour, and a person liable to a sentence of a fine of any amount may be sentenced to a fine of any lesser amount.

(2) The provisions of sub-section (1) shall not apply to any offence for which a minimum penalty or imprisonment with compulsory labour, as distinguished from imprisonment with or without compulsory labour, is prescribed in the law creating the offence or prescribing a penalty therefor.

(3) Notwithstanding anything contained in any law, any court which sentences a person to imprisonment without the option of a fine shall be competent to order that, during a period not exceeding six months, which in case the term of imprisonment is longer than six months, shall be the first six months of such term, the imprisonment shall be on spare diet and in solitary confinement and with or without compulsory labour.

private plek ondersoek, hetsy gesamentlik of die een na die ander, om vas te stel of sy swanger is van 'n lewende kind al dan nie.

(3) Indien dit uit die beëdigde verslag van enigeen van hulle blyk dat die vrou swanger is van 'n lewende kind, gelas die hof dat die tenuitvoerlegging van die vonnis opgeskort word totdat sy geboorte gegee het aan 'n kind of totdat dit nie langer in die loop van die natuur moontlik is dat sy aldus geboorte sal gee nie.

332. (1) So gou doenlik nadat 'n doodvonnis opgelê is, reik die regter wat die vonnis opgelê het of 'n ander regter van die hof, sy lasbrief vir die tenuitvoerlegging van die vonnis aan die balju of sy adjunk uit, maar so 'n lasbrief word nie ten uitvoer gelê nie totdat die Minister in 'n deur hom ondertekende geskrif aan die balju of sy adjunk kennis gegee het dat die Goewerneur-generaal besluit het om geen gracie aan die aldus veroordeelde persoon te verleen of hom te begenadig nie of die Koninklike prerogatief van genade andersins ten opsigte van hom uit te oefen nie.

Wyse van tenuitvoerlegging van doodvonnisse.

(2) So spoedig na die ontvangs van so 'n kennisgewing deur die balju of sy adjunk as wat geskikte reëlins getref kan word vir die tenuitvoerlegging van die vonnis in of binne die grense van 'n gevangenis of tronk wat volgens wet vir die tenuitvoerlegging van doodvonnisse aangewys is, lê die balju of 'n onderbalju die regter se lasbrief wat soos voormeld aan hom uitgereik is, in bedoelde gevangenis of tronk of binne bedoelde grense ten uitvoer: Met dien verstande dat die balju of sy adjunk nie die voormelde lasbrief van die regter ten uitvoer lê nie indien die Minister te eniger tyd by skriftelike kennisgewing, deur hom onderteken, die balju of die onderbalju meedeel dat die Goewerneur-generaal besluit het om gracie aan die aldus veroordeelde persoon te verleen of hom te begenadig of die Koninklike prerogatief van genade andersins met betrekking tot hom uit te oefen, en so 'n kennisgewing word vir alle doeleindes as 'n intrekking van die voormelde lasbrief van die regter beskou.

(3) Die Minister kan, hetsy in die algemeen of in 'n bepaalde geval, gelas dat 'n doodvonnis ten uitvoer gelê word op 'n aangewese plek wat volgens wet vir die tenuitvoerlegging van doodvonnisse aangewys is, en wat geleë is binne die regsgebied van 'n ander hof as die hof wat die vonnis opgelê het, en daarop handel die balju of sy adjunk wat aangestel is vir die gebied waarin bedoelde plek geleë is, ooreenkomstig die bepalings van sub-artikels (1) en (2).

Gevangenisstraf en Boete.

333. (1) Wanneer iemand by een verhoor aan twee of meer misdrywe skuldig bevind word, of wanneer iemand wat weens 'n misdryf veroordeel is of straf ondergaan, aan 'n ander misdryf skuldig bevind word, kan die hof hom tot die verskillende strawwe vir bedoelde misdrywe of bedoelde laaste misdryf, na gelang van die geval, veroordeel, wat die hof bevoeg is om op te lê.

Kumulatiewe of samelopende vonnisse.

(2) Sulke strawwe, waar dit uit gevangenisstraf bestaan, neem 'n aanvang die een na die verstryking, tersydestelling of kwyt-skelding van die ander in die volgorde wat die hof beveel, tensy die hof beveel dat bedoelde strawwe saamloop.

334. (1) Iemand wat met lewenslange gevangenisstraf of met gevangenisstraf vir 'n tydperk strafbaar is, kan tot gevangenisstraf vir 'n korter tydperk veroordeel word, en iemand wat met gevangenisstraf strafbaar is, kan tot gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid veroordeel word en iemand wat met 'n boete van enige bedrag strafbaar is, kan tot 'n boete van 'n laer bedrag veroordeel word.

Diskresie van hof met betrekking tot strawwe.

(2) Die bepalings van sub-artikel (1) is nie van toepassing nie met betrekking tot 'n misdryf waarvoor 'n minimum straf of gevangenisstraf met dwangarbeid, in teenstelling met gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid, voorgeskryf word in die wetsbepaling wat die misdryf skep of 'n straf daarvoor voorskryf.

(3) Ondanks andersluidende wetsbepalings, is 'n hof wat iemand tot gevangenisstraf sonder die keuse van 'n boete veroordeel, bevoeg om te beveel dat vir 'n tydperk van hoogstens ses maande, watter tydperk in die geval waar die gevangenisstraf vir 'n tydperk van langer as ses maande is, die eerste ses maande van so 'n tydperk moet wees, die gevangenisstraf op skraal rantsoen en met alleenopsluiting en met of sonder dwangarbeid moet wees.

(4) Whenever a person is sentenced to imprisonment on spare diet and in solitary confinement, whether with or without compulsory labour, the ratio and the distribution of the days upon which imprisonment on spare diet and in solitary confinement shall take place in relation to the days upon which imprisonment without spare diet and solitary confinement shall take place, shall be determined in accordance with regulations framed under the law relating to prisons and gaols.

(5) Whenever a sentence of imprisonment without compulsory labour and with spare diet and solitary confinement is imposed upon any person and the part of the sentence providing for spare diet and solitary confinement is, during any period, not enforced, such person shall in respect of such period be deemed to have been sentenced to imprisonment with compulsory labour.

Declaration of
certain persons as
habitual criminals.

335. (1) Subject to the provisions of sub-section (2), any person who—

(a) is proved to have been convicted before or after the commencement of this Act, either in the Union or elsewhere, of an offence mentioned in Part I of the Third Schedule; and

(b) is proved thereafter to have been convicted, before or after the commencement of this Act, either in the Union or elsewhere, of the same offence or another offence mentioned in Part I of the said Schedule,

may, if he be again convicted after the said commencement of any one of the offences mentioned in the said Schedule, before a superior court within the Union, be declared an habitual criminal by the judge presiding over that court.

(2) Any person who—

(a) is proved to have been convicted before or after the commencement of this Act, either in the Union or elsewhere, of an offence mentioned in Part II of the Third Schedule; and

(b) is proved thereafter to have been convicted, before or after the commencement of this Act, either in the Union or elsewhere, of the same offence or another offence mentioned in Part II of the said Schedule,

shall, if he be again convicted after such commencement of any one of the offences mentioned in Part II of the said Schedule, be declared an habitual criminal: Provided—

(i) the previous convictions proved in terms of paragraphs (a) and (b) have been sustained within the period of ten years immediately preceding the date on which the offence was committed in respect of which such person is again convicted; and

(ii) in respect of the said two previous convictions such person was sentenced in each case to imprisonment without the option of a fine, and the total period of imprisonment to which he was so sentenced in respect of such two previous convictions or in respect of such two previous convictions together with any other previous convictions which he is proved to have sustained within the said period amounts to at least twelve months.

(3) Notwithstanding anything to the contrary contained in section *ninety-two* of the Magistrates' Courts Act, 1944, or in any other law, a magistrate's court shall have jurisdiction to declare a person an habitual criminal in terms of sub-section (2): Provided that such a declaration shall be subject to review in terms of section *ninety-six* of the said Act.

(4) A person declared an habitual criminal in terms of this section shall be dealt with as provided by any law then in force relating to prisons and gaols and the treatment of habitual criminals.

Imprisonment
in default of
payment of fines.

336. (1) Whenever a court convicts a person of any offence punishable by a fine (whether with or without any other direct or alternative punishment) it may, in imposing a fine upon such person, impose, as a punishment alternative to such fine, a sentence of imprisonment with or without compulsory labour, of any period within the limits of its punitive jurisdiction: Provided that, subject to the provisions of sub-section (3), the period of such alternative sentence of imprisonment shall not, either alone or together with any period of imprisonment imposed as a direct punishment, exceed the longest

(4) Wanneer iemand tot gevangenisstraf op skraal rantsoen en met alleenopsluiting, met of sonder dwangarbeid, veroordeel word, word die verhouding en die verdeling van die dae waarop gevangenisstraf op skraal rantsoen en met alleenopsluiting plaasvind teenoor die dae waarop gevangenisstraf sonder skraal rantsoen en sonder alleenopsluiting plaasvind, vasgestel ooreenkomstig regulasies uitgevaardig kragtens die wetsbepalings op gevangenis en tronke.

(5) Wanneer iemand 'n vonnis van gevangenisstraf sonder dwangarbeid en op skraal rantsoen en met alleenopsluiting opgelê word, en die gedeelte van die vonnis wat vir skraal rantsoen en alleenopsluiting voorsiening maak, gedurende een of ander tydperk nie uitgevoer word nie, word so iemand ten opsigte van so 'n tydperk geag tot gevangenisstraf met dwangarbeid veroordeel te gewees het.

335. (1) Behoudens die bepalinge van sub-artikel (2), kan iemand—

Verklaring van sekere persone as gewoontemisdadigers.

- (a) ten opsigte van wie dit bewys word dat hy voor of na die inwerkingtreding van hierdie Wet, hetsy in die Unie of elders, weens 'n in Deel I van die Derde Bylae bedoelde misdryf skuldig bevind is; en
- (b) ten opsigte van wie dit bewys word dat hy daarna, voor of na die inwerkingtreding van hierdie Wet, hetsy in die Unie of elders, weens dieselfde misdryf of 'n ander in Deel I van genoemde Bylae bedoelde misdryf skuldig bevind is,

indien hy na bedoelde inwerkingtreding weer weens enigeen van die misdrywe in genoemde Bylae bedoel voor 'n hoër hof binne die Unie skuldig bevind word, deur die regter wat by daardie hof voorsit, 'n gewoontemisdadiger verklaar word.

(2) Iemand—

- (a) ten opsigte van wie dit bewys word dat hy voor of na die inwerkingtreding van hierdie Wet, hetsy in die Unie of elders, weens 'n in Deel II van die Derde Bylae bedoelde misdryf skuldig bevind is; en
- (b) ten opsigte van wie dit bewys word dat hy daarna, voor of na die inwerkingtreding van hierdie Wet, hetsy in die Unie of elders, weens dieselfde misdryf of 'n ander in Deel II van genoemde Bylae bedoelde misdryf skuldig bevind is,

word, indien hy na bedoelde inwerkingtreding weer weens enigeen van die misdrywe in Deel II van genoemde Bylae bedoel skuldig bevind word, 'n gewoontemisdadiger verklaar, mits—

- (i) die vorige skuldigbevindings wat ingevolge paragrawe (a) en (b) bewys word, opgeloop is binne die tydperk van tien jaar onmiddellik voor die datum waarop die misdryf ten opsigte waarvan so iemand weer skuldig bevind word, gepleeg is; en
- (ii) bedoelde persoon ten opsigte van genoemde twee vorige skuldigbevindings in iedere geval tot gevangenisstraf sonder keuse van 'n boete veroordeel is, en die totale tydperk van die gevangenisstraf waartoe hy aldus veroordeel is ten opsigte van bedoelde twee vorige skuldigbevindings of ten opsigte van bedoelde twee vorige skuldigbevindings tesame met enige ander vorige skuldigbevindings wat hy volgens bewys binne genoemde tydperk van tien jaar opgeloop het, minstens twaalf maande beloop.

(3) Ondanks andersluidende bepalinge van artikel twee-en-negentig van die Magistraatshowewet, 1944, of 'n ander wetsbepaling, het 'n magistraatshof regsbevoegdheid om iemand ingevolge sub-artikel (2) 'n gewoontemisdadiger te verklaar: Met dien verstande dat so 'n verklaring ooreenkomstig artikel ses-en-negentig van bedoelde Wet aan hersiening onderworpe is.

(4) Met iemand wat ingevolge hierdie artikel 'n gewoontemisdadiger verklaar word, word gehandel ooreenkomstig die dan geldende wetsbepalinge op gevangenis en tronke en die behandeling van gewoontemisdadigers.

336. (1) Wanneer 'n hof iemand skuldig bevind aan 'n misdryf wat met 'n boete strafbaar is (hetsy met of sonder 'n ander direkte of alternatiewe straf) kan die hof, by die oplegging van 'n boete aan so iemand, gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid vir 'n tydperk wat binne sy strafbevoegdheid val, as 'n alternatiewe straf vir so 'n boete oplê: Met dien verstande dat, behoudens die bepalinge van sub-artikel (3), die tydperk van die alternatiewe gevangenisstraf, hetsy alleen of tesame met 'n ander tydperk van gevangenisstraf wat as direkte straf opgelê word, nie die langste tydperk van gevangenisstraf wat deur 'n

Gevangenisstraf by wanbetaling van boetes.

period of imprisonment prescribed by any law as a punishment (whether direct or alternative) for such offence.

(2) Whenever a court has imposed upon any person a fine without an alternative sentence of imprisonment and the fine is not paid in full or is not recovered in full in terms of section *three hundred and thirty-seven*, the court which passed sentence on such person (or if that court was a Circuit Local Division of the Supreme Court, then the Provincial or Local Division of the Supreme Court within whose area of jurisdiction such sentence was imposed) may issue a warrant directing that he be arrested and brought before the court, which may thereupon sentence him to such term of imprisonment as could have been imposed upon him as an alternative punishment in terms of sub-section (1).

(3) Whenever by any law passed before the date of commencement of section *sixty-three* of the General Law Amendment Act, 1935 (Act No. 46 of 1935), a court is empowered to impose upon a person convicted by such court of an offence, a sentence of imprisonment (whether direct or as an alternative to a fine) of a duration proportionate to the sum of a fine, that court may, notwithstanding such law, impose upon any person convicted of such offence in lieu of a sentence of imprisonment which is proportionate as aforesaid, any sentence of imprisonment within the limits of the court's punitive jurisdiction.

Recovery of fine.

337. (1) Whenever a person is sentenced to pay a fine, the court passing the sentence may, in its discretion, issue a warrant addressed to the sheriff or messenger of the court authorizing him to levy the amount by attachment and sale of any movable property belonging to such person although the sentence directs that, in default of payment of the fine, such person shall be imprisoned. The amount which may be levied shall be sufficient to cover, in addition to the fine, the costs and expenses of the warrant and of the attachment and sale thereunder.

(2) If the proceeds of sale of the movable property are insufficient to satisfy the amount of the fine and the costs and expenses aforesaid, a superior Court may issue a warrant, or in the case of a sentence by any inferior court, may authorize such inferior court to issue a warrant, for the levy against the immovable property of such person of the amount unpaid.

(3) When a person is sentenced to pay a fine only or, in default of payment of the fine, to imprisonment, and the court issues a warrant under this section, it may suspend the execution of the sentence of imprisonment and may release the person upon his executing a bond with or without sureties as the court thinks fit, on condition that he appears before such court or some other court on the day appointed for the return of such warrant, such day not being more than fifteen days from the time of executing the bond; and in the event of the amount of the fine not being recovered, the sentence of imprisonment may be carried into execution forthwith or may be suspended as before for a further period or periods of not more than fifteen days, as the court may deem fit.

(4) In any case in which an order for the payment of money is made on non-recovery whereof imprisonment may be ordered, and the money is not paid forthwith, the court may require the person ordered to make such payment to enter into a bond as prescribed in sub-section (3), and in default of his doing so, may at once pass sentence of imprisonment as if the money had not been recovered.

(5) (a) When a person is sentenced to pay a fine only or in default of payment of the fine to a period of imprisonment and before the expiry of that period any part of the fine is paid or levied, the period of imprisonment shall be reduced by a number of days bearing as nearly as possible the same proportion to the number of days to which such person is sentenced as the sum so paid and levied bears to the amount of the fine.

(b) An amount which would reduce the imprisonment by a fractional part of a day shall not be received.

(6) No payment of any sum under this section need be accepted otherwise than during the ordinary office hours.

wetsbepaling as 'n straf (hetsy direk of as alternatief) vir so 'n misdryf voorgeskryf word, te bowe gaan nie.

(2) Wanneer 'n hof iemand 'n boete sonder 'n alternatiewe gevangenisstraf opgelê het, en die boete nie ten volle betaal word of nie ten volle ooreenkomstig artikel *driehonderd sewen-dertig* ingevorder word nie, kan die hof wat so iemand gevonnisdig het (of indien daardie hof 'n Rondgaande Plaaslike Afdeling van die Hooggeregshof was dan die Provinsiale of Plaaslike Afdeling van die Hooggeregshof in wie se regsgebied bedoelde vonnis opgelê was) 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en voor die hof gebring word, wat hom daarop tot die tydperk van gevangenisstraf kan veroordeel wat hom ingevolge sub-artikel (1) as 'n alternatiewe straf opgelê kon geword het.

(3) Wanneer 'n wetsbepaling wat voor die datum van die inwerkingtreding van artikel *drie-en-sestig* van die Algemene Regswysigingswet, 1935 (Wet No. 46 van 1935) aangeneem is, aan 'n hof bevoegdheid verleen om iemand wat deur daardie hof aan 'n misdryf skuldig bevind is, gevangenisstraf op te lê (hetsy direk of as alternatief vir 'n boete) vir 'n tydperk wat in 'n bepaalde verhouding tot die som van 'n boete staan, dan kan bedoelde hof, ondanks bedoelde wetsbepaling, aan 'n persoon wat weens so 'n misdryf skuldig bevind word, in plaas van gevangenisstraf volgens so 'n voormelde verhouding, enige gevangenisstraf binne die perke van die hof se strafbevoegdheid oplê.

337. (1) Wanneer iemand tot betaling van 'n boete veroordeel word, kan die hof wat die vonnis oplê, na goeddunke 'n lasbrief uitreik wat aan die balju of geregsbode gerig is en wat hom magtig om die bedrag te in deur beslaglegging op en verkoop van roerende goed wat aan so iemand behoort, al bepaal die vonnis dat by wanbetaling van die boete, bedoelde persoon gevangenisstraf moet ondergaan. Die bedrag wat geïnd kan word, moet voldoende wees om benewens die boete die koste en uitgawe van die lasbrief en die beslaglegging en verkoop uit hoofde daarvan, te dek.

Invoering van boete.

(2) Indien die opbrengs van die verkoop van die roerende goed onvoldoende is om die bedrag van die boete en die voormelde koste en uitgawe te dek, kan 'n hoër hof 'n lasbrief uitreik of, in die geval van 'n vonnis deur 'n laer hof, so 'n laer hof magtig om 'n lasbrief uit te reik, vir die invoering van die onbetaalde bedrag uit die onroerende goed van so iemand.

(3) Wanneer iemand tot slegs betaling van 'n boete of, by wanbetaling van die boete, tot gevangenisstraf veroordeel word, en die hof 'n lasbrief kragtens hierdie artikel uitreik, kan die hof die tenuitvoerlegging van die gevangenisstraf opskort en die persoon vrýlaat nadat hy 'n borgakke aangegaan het met of sonder borge, na goeddunke van die hof, op voorwaarde dat hy voor daardie hof of 'n ander hof verskyn op die dag wat vir die relaas van die lasbrief bepaal is, watter dag hoogstens vyftien dae na die datum van die verlyding van die borgakke moet wees; en ingeval die boete nie ingevorder word nie, kan die gevangenisstraf onmiddellik ten uitvoer gelê word of soos vantevore vir 'n verdere tydperk of tydperke van hoogstens vyftien dae opgeskort word, na gelang die hof mag goedvind.

(4) In 'n geval waar 'n bevel vir die betaling van geld uitgereik word, by wanbetaling waarvan gevangenisstraf opgelê kan word, en die geld nie onverwyld betaal word nie, kan die hof van die persoon wat beveel is om so 'n betaling te doen vorder dat hy 'n borgakke soos in sub-artikel (3) voorgeskryf, aangaan, en indien hy in gebreke bly om dit te doen, kan die hof onmiddellik gevangenisstraf oplê asof die geld nie ingevorder was nie.

(5) (a) Wanneer iemand tot slegs betaling van 'n boete of, by wanbetaling van die boete, tot 'n tydperk van gevangenisstraf veroordeel word, en 'n gedeelte van die boete voor verstryking van daardie tydperk betaal of ingevorder word, word die tydperk van die gevangenisstraf verkort deur 'n aantal dae wat so na as moontlik in dieselfde verhouding staan tot die aantal dae waartoe so iemand veroordeel is as wat die aldus betaalde en ingevorderde bedrag tot die bedrag van die boete staan.

(b) 'n Bedrag wat die gevangenisstraf met 'n breukdeel van 'n dag sou verkort, word nie ontvang nie.

(6) Geen betaling van 'n bedrag kragtens hierdie artikel hoef buite die gewone kantoorure aangeneem te word nie.

Recovery of fine and costs on conviction for defamation.

338. When any person is convicted of the unlawful publication of any defamatory matter which was published by means of printing, the prosecutor may levy the fine, if any, and costs out of any property of the accused in like manner as in civil actions.

Execution of sentence of fine or imprisonment not suspended by transmission of record of case for review.

339. The execution of any sentence of a fine or of imprisonment with or without compulsory labour, shall not be suspended by the obligation imposed by any law to transmit the record of the case for review unless the person sentenced gives sufficient bail at a time or place or on conditions specified by such law to pay the fine imposed upon him or to surrender himself in order to undergo the imprisonment, as the case may be, if the proceedings in the case be approved.

Detention at Farm Colonies and Reformatories.

Detention in farm colony.

340. In any case where the court may sentence any person to imprisonment, otherwise than in default of payment of a fine, it may sentence him in lieu of such imprisonment, to be detained at any farm colony, work colony, refuge, rescue home or other similar institution in which there is available accommodation, for any period not exceeding the period for which it might have sentenced him to imprisonment and to perform thereat such labour or work as may be prescribed by regulation made under the law governing such institutions.

Detention in an inebriate reformatory.

341. (1) If upon conviction of any person of an offence punishable with either a fine or imprisonment, the court is satisfied from the evidence that the offence was committed under the influence of liquor or that drunkenness was a contributory cause of the offence and if the person admits that he is or if he is found by the court to be, an habitual drunkard, the court may, in addition to or in substitution for any other sentence, order that he be detained for a period not exceeding three years at an inebriate reformatory and to perform thereat such labour or work as may be prescribed by regulation made under the law governing such a reformatory, or that he be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949 (Act No. 25 of 1949).

(2) If it is proved to the satisfaction of the court that any person charged before it with drunkenness has, during the twelve months immediately preceding, been twice convicted of drunkenness, or if he admits that he is, or if he is found by the court to be, an habitual drunkard, the court may, in lieu of the sentence prescribed for drunkenness, order that he be detained for a period not exceeding three years at an inebriate reformatory and to perform thereat such labour or work as may be prescribed by regulation made under the law governing such a reformatory or to be detained in a work colony, retreat or certified retreat in the same manner as a person committed thereto under section *fifteen* of the Work Colonies Act, 1949.

Manner of dealing with convicted juveniles.

342. (1) Any court in which a person under the age of nineteen years is convicted of any offence may, instead of imposing any punishment upon him for that offence (but subject to the provisions of sub-section (1) of section *three hundred and twenty-nine*—

- (a) order that he be placed under the supervision of a probation officer or of any other suitable person designated in the order; or
- (b) order that he be placed in the custody of any suitable person designated in the order; or
- (c) deal with him both in terms of paragraphs (a) and (b); or
- (d) order that he be placed under the control of an approved agency as defined in section *one* of the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937); or
- (e) order that he be sent to a certified hostel as so defined; or
- (f) order that he be sent to a reformatory as so defined.

(2) Any court which sentences a person under the age of nineteen years to a fine or a whipping may, in addition to imposing that punishment, deal with him in terms of paragraph (a), (b), (c), (d), (e) or (f) of sub-section (1).

338. Wanneer iemand skuldig bevind word weens die onwettige publikasie van lasterlike aantygings wat deur middel van drukwerk gepubliseer is, kan die vervolger die boete, as daar is, en die koste uit enige goed van die beskuldigde op dieselfde wyse as in siviele sake invorder.

Invordering van boete en koste by skuldigbevinding weens laster.

339. Die tenuitvoerlegging van 'n vonnis tot 'n boete of gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid, word nie opgeskort deur die by wet bepaalde verpligting om die notule van die saak vir hersiening deur te stuur nie, tensy die veroordeelde persoon op 'n tyd of plek of op voorwaardes in so 'n wetsbepaling vermeld, voldoende borgstelling gee om, indien die verrigtinge in die saak goedgekeur word, die aan hom opgelegde boete te betaal of homself oor te gee om die gevangenisstraf te ondergaan, na gelang van die geval.

Tenuitvoerlegging van boete of gevangenisstraf word nie deur af-sending van notule van saak vir hersiening opgeskort nie.

Aanhouding in Boerderykolonies en Verbeteringsgestigte.

340. In 'n geval waar die hof iemand tot gevangenisstraf kan veroordeel, anders as by wanbetaling van 'n boete, kan die hof, in plaas van die gevangenisstraf, hom die vonnis ople om in 'n boerderykolonie, werkkolonie, toevlug, reddingshuis of ander soortgelyke inrigting waarin daar huisvesting beskikbaar is, aangehou te word vir 'n tydperk van hoogstens die tydperk van gevangenisstraf waartoe die hof hom kon gevonnis het, en aldaar die arbeid of werk te verrig wat voorgeskryf word by regulasie uitgevaardig kragtens die wetsbepalings op sulke inrigtings.

Aanhouding in boerderykolonie.

341. (1) Indien die hof by die skuldigbevinding van iemand aan 'n misdryf wat met of 'n boete of gevangenisstraf strafbaar is, uit die getuienis oortuig is dat die misdryf onder die invloed van drank gepleeg is of dat dronkenskap 'n bydraende oorsaak tot die misdryf was, en indien die persoon erken, of indien die hof bevind dat hy 'n gewoonte-dronkaard is, kan die hof, benewens of in die plek van enige ander vonnis, beveel dat hy vir 'n tydperk van hoogstens drie jaar by 'n dronkaardsasiel aangehou word en aldaar die arbeid of werk verrig wat voorgeskryf word by regulasie uitgevaardig kragtens die wetsbepalings op so 'n asiel of dat hy in 'n werkkolonie, toevlug of gesertifiseerde toevlug aangehou word op dieselfde wyse as iemand wat kragtens artikel vyftien van die Wet op Werkkolonies, 1949 (Wet No. 25 van 1949) daarheen verwys is.

Aanhouding in 'n dronkaardsasiel.

(2) Indien dit tot voldoening van die hof bewys word dat iemand wat weens dronkenskap voor hom aangekla word, gedurende die onmiddellik voorafgaande twaalf maande tweemaal weens dronkenskap skuldig bevind is, of indien hy erken of indien die hof bevind dat hy 'n gewoonte-dronkaard is, kan die hof, in die plek van die vir dronkenskap voorgeskrewe vonnis, beveel dat hy vir 'n tydperk van hoogstens drie jaar by 'n dronkaardsasiel aangehou word en aldaar die arbeid of werk verrig wat voorgeskryf word by regulasie uitgevaardig kragtens die wetsbepalings op so 'n asiel of dat hy in 'n werkkolonie, toevlug of gesertifiseerde toevlug aangehou word op dieselfde wyse as iemand wat kragtens artikel vyftien van die Wet op Werkkolonies, 1949, daarheen verwys is.

342. (1) 'n Hof waarin iemand onder die ouderdom van negentien jaar aan 'n misdryf skuldig bevind word, kan, in plaas van hom 'n straf vir bedoelde misdryf op te lê (maar behoudens die bepalinge van sub-artikel (1) van artikel driehonderd nege-en-twintig)—

Wyse waarop met veroordeelde jeugdige persone gehandel word.

- beveel dat hy onder toesig van 'n proefbeampte of 'n ander in die bevel aangewese geskikte persoon geplaas word; of
- beveel dat hy in die bewaring van 'n in die bevel aangewese geskikte persoon geplaas word; of
- met hom handel volgens sowel paragraaf (a) as paragraaf (b); of
- beveel dat hy onder die beheer van 'n goedgekeurde vereniging soos in artikel een van die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937) omskryf, geplaas word; of
- beveel dat hy na 'n gesertifiseerde tehuis soos aldus omskryf, verwys word; of
- beveel dat hy na 'n verbeteringshuis soos aldus omskryf, verwys word.

(2) 'n Hof wat iemand onder die ouderdom van negentien jaar tot 'n boete of lyfstraf veroordeel, kan, benewens daardie straf op te lê, ooreenkomstig paragraaf (a), (b), (c), (d), (e) of (f) van sub-artikel (1) met hom handel.

(3) A court which, in terms of sub-section (1) or (2), makes any such order as is referred to in paragraph (a), (b) or (d) of sub-section (1) may, in any area and in respect of any trade in respect of which the provisions of the Apprenticeship Act, 1944 (Act No. 37 of 1944) apply, further order that the person convicted, if he has attained the age of sixteen years, be apprenticed in accordance with the provisions of sub-section (1) or (2) of section *thirty* of the Children's Act, 1937, to a suitable employer (whether the person under whose supervision or in whose custody the firstmentioned person has been placed or any other person).

(4) Any court in which a person over the age of nineteen but under the age of twenty-one years is convicted of any offence other than treason, murder or rape may, instead of imposing any punishment upon him—

- (a) order that he be placed under the supervision of a probation officer or of any other suitable person designated in the order; or
- (b) order that he be sent to a certified hostel defined as aforesaid; or
- (c) order that he be sent to a reformatory defined as aforesaid.

Period of supervision, custody, control or detention of juvenile.

343. (1) (a) Any person who is dealt with in terms of sub-section (1), (2) or (4) of section *three hundred and forty-two* shall remain under the supervision or control or in the custody under or in which he is placed, or in the hostel or reformatory, to which he is sent or under or in any other supervision, control, custody, hostel or reformatory to which he may lawfully be transferred—

- (i) if at the time of the making of the order he is under the age of sixteen years, until he attains the age of eighteen years; or
- (ii) if at the said time he is over the age of sixteen years but under the age of nineteen years, until he attains the age of twenty-one years; or
- (iii) if at the said time he is over the age of nineteen years, until he attains the age of twenty-three years;

or, in any such case, until he is discharged or released on licence from that hostel or reformatory in accordance with the provisions of the Children's Act, 1937, before having attained the said age.

(b) The period during which a person shall, in terms of this sub-section, remain under or in any supervision, control or custody or in a hostel or reformatory, is hereinafter in this section referred to as the period of detention.

(2) (a) After the expiration of the period of detention of a person in a certified hostel or reformatory, he shall remain under the supervision of the managers of the hostel or board of management of the reformatory or under any other supervision to which he may lawfully be transferred—

- (i) if at the time of the making of the order that he be sent to the hostel or reformatory he was under the age of sixteen years, until he attains the age of twenty-one years; or
- (ii) if at the said time he was over the age of sixteen years but under the age of nineteen years, until he attains the age of twenty-three years; or
- (iii) if at the said time he was over the age of nineteen years, until he attains the age of twenty-five years;

or, in any such case, until he is lawfully discharged before having attained the said age.

(b) The period during which a person shall remain under supervision in terms of this sub-section is hereinafter in this section referred to as the period of further supervision.

(3) The Minister responsible for the administration of the Children's Act, 1937, may, if he deems it necessary, order that any person detained in a certified hostel or in a reformatory whose period of detention has expired or is about to expire, return to or remain in that hostel or reformatory for such further period as he may fix and may from time to time by further order extend that period: Provided that no such order

(3) 'n Hof wat ingevolge sub-artikel (1) of (2) 'n in paragraaf (a), (b) of (d) van sub-artikel (1) bedoelde bevel uitreik, kan in 'n streek en ten opsigte van 'n bedryf ten opsigte waarvan die bepalings van die Wet op Vakleerlinge, 1944 (Wet No. 37 van 1944), van toepassing is, verder beveel dat die veroordeelde persoon, indien hy die ouderdom van sestien jaar bereik het, ooreenkomstig die bepalings van sub-artikel (1) of (2) van artikel dertig van die Kinderwet, 1937, by 'n geskikte werkgewer in die leer geplaas word (hetsy by die persoon onder wie se toesig of in wie se bewaring eersbedoelde persoon geplaas is of 'n ander persoon).

(4) 'n Hof waarin iemand bo die ouderdom van negentien jaar maar onder die ouderdom van een-en-twintig jaar weens 'n ander misdryf as hoogverraad, moord of verkragting skuldig bevind word, kan, in plaas van hom 'n straf op te lê—

- (a) beveel dat hy onder toesig van 'n proefbeampte of 'n ander in die bevel aangewese geskikte persoon geplaas word; of
- (b) beveel dat hy na 'n gesertifiseerde tehuis, omskryf soos voormeld, verwys word; of
- (c) beveel dat hy na 'n verbeteringshuis, omskryf soos voormeld, verwys word.

343. (1) (a) Iemand met wie ingevolge sub-artikel (1), (2) of (4) van artikel driehonderd twee-en-veertig gehandel word, bly onder die toesig of beheer of in die bewaring waaronder of waarin hy geplaas word, of in die tehuis of verbeteringshuis waarheen hy verwys word of onder of in die ander toesig, beheer, bewaring, tehuis of verbeteringshuis waarna hy wettiglik oorgeplaas mag word—

Tydperk van toesig, bewaring, beheer of aanhouding van jeugdige persoon.

(i) indien hy ten tyde van die uitreiking van die bevel onder die ouderdom van sestien jaar is, totdat hy die ouderdom van agtien jaar bereik; of

(ii) indien hy op bedoelde tydstop oor die ouderdom van sestien jaar maar onder die ouderdom van negentien jaar is, totdat hy die ouderdom van een-en-twintig jaar bereik; of

(iii) indien hy op bedoelde tydstop oor die ouderdom van negentien jaar is, totdat hy die ouderdom van drie-en-twintig jaar bereik,

of totdat hy, in ieder sodanige geval, ooreenkomstig die bepalings van die Kinderwet, 1937, uit bedoelde tehuis of verbeteringshuis met vergunning ontslaan of vrygelaat word voordat hy bedoelde ouderdom bereik het.

(b) Die tydperk gedurende welke iemand ingevolge hierdie sub-artikel onder of in toesig, beheer of bewaring of in 'n tehuis of verbeteringshuis moet bly, word hieronder in hierdie artikel die tydperk van aanhouding genoem.

(2) (a) Na afloop van die tydperk van aanhouding van iemand in 'n gesertifiseerde tehuis of verbeteringshuis, bly hy onder die toesig van die bestuurders van die tehuis of die bestuursraad van die verbeteringshuis of onder enige ander toesig waarna hy wettiglik oorgeplaas mag word—

(i) indien hy ten tyde van die uitreiking van die bevel wat hom na die tehuis of verbeteringshuis verwys het, onder die ouderdom van sestien jaar was, totdat hy die ouderdom van een-en-twintig jaar bereik; of

(ii) indien hy op bedoelde tydstop oor die ouderdom van sestien jaar maar onder die ouderdom van negentien jaar was, totdat hy die ouderdom van drie-en-twintig jaar bereik; of

(iii) indien hy op bedoelde tydstop oor die ouderdom van negentien jaar was, totdat hy die ouderdom van vyf-en-twintig jaar bereik,

of, in iedere sodanige geval, totdat hy wettiglik ontslaan word voordat hy bedoelde ouderdom bereik het.

(b) Die tydperk gedurende welke iemand ingevolge hierdie sub-artikel onder toesig moet bly, word hieronder in hierdie artikel die tydperk van verdere toesig genoem.

(3) Die Minister wat vir die uitvoering van die Kinderwet, 1937, verantwoordelik is, kan, indien hy dit nodig ag, beveel dat 'n persoon wat in 'n gesertifiseerde tehuis of verbeteringshuis aangehou word, en wie se tydperk van aanhouding verstryk het of op die punt staan om te verstryk, na die tehuis of verbeteringshuis moet terugkeer of daarin moet aanbly vir die verdere tydperk wat hy vasstel en kan bedoelde tydperk van tyd tot tyd deur middel van 'n verdere bevel verleng: Met dien verstande

or further order shall extend the period of detention of the person concerned beyond the date of expiration of his period of further supervision.

Whipping.

Whipping by
superior court.

344. (1) When any person may be sentenced by a superior court to a whipping, that punishment may be inflicted in addition to, or in substitution for, any punishment to which he may otherwise be sentenced, and the number of strokes to be inflicted, not exceeding ten, shall, subject to the provisions of any other law, be in the discretion of the court which shall specify in the sentence the number of strokes which are to be imposed.

(2) In any case in which a sentence by a superior court of whipping is wholly or partly prevented on grounds of health from being executed, the person so sentenced shall be kept in custody until that sentence is revised by the court which passed it or if that court is not sitting, by the provincial division concerned, and the court may in its discretion either remit the sentence of whipping or sentence such person, in lieu of whipping or in lieu of so much of the sentence of whipping as was not executed, to imprisonment for a period not exceeding twelve months, which period of imprisonment may be in addition to any other punishment to which the person may have been sentenced for the same offence.

Whipping on
male children.

345. If a male person of not exceeding the age of twenty-one years is convicted of any offence, the court before which he is convicted may, in lieu of any other punishment and, as well in the case of a first conviction as of any subsequent conviction, sentence such person to receive in private a moderate correction of whipping not exceeding ten cuts, which correction shall be administered by such person and in such place and with such instrument as the court may appoint. The parent or guardian of such firstmentioned person shall have the right to be present.

Sentence of
whipping not
to be imposed
in certain cases.

346. (1) No female shall be sentenced by any court to punishment of whipping.

(2) Whipping shall not be imposed by any court, if it is proved that the existence of some psychoneurotic or psychopathic condition contributed towards the commission of the offence.

Where whipping
to be carried out.

347. Subject to the provisions of section *three hundred and forty-five*, every punishment of whipping by whatever court imposed shall be carried out privately in a prison or gaol, and in accordance with the regulations made under the law governing prisons or gaols.

Recognizances.

Recognizances to
keep the peace
and be of good
behaviour.

348. (1) A person convicted of an offence other than an offence punishable with death or an offence in respect of which the imposition of a prescribed punishment on the person convicted thereof, is compulsory, may, instead of or in addition to any punishment to which he is liable, be ordered by a superior court to enter into his own recognizances, with or without sureties, in such amount as the court thinks fit, that he shall keep the peace and be of good behaviour for a period fixed by the court and may be ordered by the court to be imprisoned until such recognizances, with sureties, if so directed, are entered into: Provided that the imprisonment for not entering into the recognizance shall, in no case, exceed one year.

(2) If any person is convicted of an offence involving assault or injury to any person, other than an offence in respect of which the imposition of a prescribed penalty on the person convicted thereof, is compulsory, an inferior court may, in lieu of or in addition to any other punishment, order that the convicted person shall give security to keep the peace and to refrain from committing any injury against the complainant for a period not exceeding three months, and if such person refuses or fails to give such security the court may order him to be committed to gaol for a period not exceeding one month unless such security is sooner given.

(3) If the conditions upon which any recognizance or security under this section was given are not observed by the person who gave it, the court may declare the recognizance or security to be forfeited and any such declaration of forfeiture shall have the effect of a judgment in a civil action in that court.

dat so 'n bevel of verdere bevel nie die tydperk van aanhouding van die betrokke persoon verleng tot na die datum van verstryking van sy tydperk van verdere toesig nie.

Lyfstraf.

344. (1) Wanneer iemand deur 'n hoërhof tot lyfstraf gevonnis kan word, kan daardie straf opgelê word benewens of ter vervanging van enige ander straf wat hom anders opgelê kan word, en die aantal houe van hoogstens tien wat toegedien moet word, berus, behoudens enige ander wetsbepalings, by die diskresie van die hof wat die aantal houe wat toegedien moet word in die vonnis bepaal.

(2) In 'n geval waarin 'n vonnis van 'n hoërhof tot lyfstraf om gesondheidsredes geheel en al of gedeeltelik nie ten uitvoer gelê kan word nie, word die persoon wat daartoe gevonnis is in bewaring gehou totdat daardie vonnis deur die hof wat dit opgelê het of, indien daardie hof nie in sitting is nie, deur die betrokke provinsiale afdeling, hersien is, en die hof kan, na goëddunke, die vonnis tot lyfstraf kwytsteld of bedoelde persoon, in die plek van die lyfstraf of in die plek van soveel van die lyfstraf as wat nie ten uitvoer gelê is nie, tot gevangenisstraf vonnis vir 'n tydperk van hoogstens twaalf maande, watter tydperk van gevangenisstraf benewens enige ander straf kan wees waartoe die persoon vir dieselfde misdryf gevonnis mag gewees het.

345. Indien 'n manspersoon van nie bo die ouderdom van een-en-twintig jaar nie aan 'n misdryf skuldig bevind word, kan die hof waarvoor hy skuldig bevind word, so iemand vonnis om in die plek van enige ander straf en in die geval van sowel 'n eerste as 'n latere skuldigbevinding, as 'n tugmaatreël 'n matige lyfstraf van hoogstens tien houe in afsondering te ondergaan, watter lyfstraf deur die persoon en in die plek en met die instrument toegedien word wat die hof aanwys. Die ouer of voog van eersbedoelde persoon is geregtig om aanwesig te wees.

346. (1) Geen vrou word deur enige hof tot lyfstraf veroordeel nie.

(2) Lyfstraf word deur geen hof opgelê indien dit bewys word dat die aanwesigheid van een of ander psigoneurotiese of psigopatiese toestand tot die pleging van die misdryf bygedra het nie.

347. Behoudens die bepalinge van artikel driehonderd vyf-en-veertig word lyfstraf deur watter hof ook al opgelê, in afsondering in 'n gevangenis of tronk en ooreenkomstig die regulasies uitgevaardig kragtens die wetsbepalinge op gevangenis of tronke, uitgevoer.

Borgaktes.

348. (1) Iemand wat aan 'n ander misdryf skuldig bevind word as 'n misdryf wat met die dood strafbaar is of 'n misdryf ten opsigte waarvan die oplegging van 'n voorgeskrewe straf aan die persoon wat daaraan skuldig bevind word, verpligtend is, kan, in die plek van of benewens enige straf wat hom opgelê kan word, deur 'n hoërhof gelas word om 'n borgaktes met of sonder borge aan te gaan, vir so 'n bedrag as wat die hof goëdvind, dat hy vir die tydperk wat die hof vasstel die vrede sal bewaar en hom goëd sal gedra, en die hof kan gelas dat hy gevange gehou word totdat die borgaktes, met borge, indien aldus beveel is, aangegaan is: Met dien verstande dat die gevangenisstraf vir die nie-aangaan van die borgaktes in geen geval een jaar te bowe gaan nie.

(2) Indien iemand skuldig bevind word aan 'n misdryf wat 'n aanranding op of besering aan enigiemand insluit, behalwe 'n misdryf ten opsigte waarvan die oplegging van 'n voorgeskrewe straf aan die persoon wat daaraan skuldig bevind word, verpligtend is, kan 'n laerhof, in die plek van of benewens enige ander straf, beveel dat die veroordeelde persoon sekerheid moet stel om vir 'n tydperk van hoogstens drie maande die vrede te bewaar en om hom daarvan te weerhou om die klaer enige letsel aan te doen, en indien so iemand weier of in gebreke bly om sodanige sekerheid te stel, kan die hof sy gevangesetting in 'n tronk vir 'n tydperk van hoogstens een maand gelas tensy sodanige sekerheid vroeër gestel word.

(3) Indien die voorwaardes waarop 'n borgaktes of sekerheid kragtens hierdie artikel aangegaan of gestel is, nie deur die persoon wat dit aangegaan of gestel het, nagekom word nie, kan die hof die borgaktes of sekerheid verbeurd verklaar, en so 'n verbeurdverklaring het die uitwerking van 'n vonnis in 'n siviele saak in daardie hof.

Recognizances
to come up for
judgment.

349. (1) When a person is convicted of an offence other than an offence punishable with death or an offence in respect of which the imposition of a prescribed penalty on the person convicted thereof, is compulsory, a superior court may, instead of passing sentence, discharge the accused upon his entering into his own recognizances with or without sureties, in such sum as the court may think fit, on condition that he shall appear and receive judgment at some future session of the court or when called upon.

(2) If the trial was held before a local division of the supreme court in any province, the recognizance may, in the discretion of the court, be subject to the condition that the person convicted shall appear and receive judgment at some fixed future time or when called upon before the provincial division of that province; or in the case of a trial before a circuit court in the eastern districts of the Cape of Good Hope, before the Eastern Districts Local Division.

(3) If sentence is not passed forthwith any judge of the court may, at any subsequent sitting thereof at which the person convicted is present, pass sentence upon him.

Miscellaneous Provisions.

Offence
committed by
person while
under influence
of intoxicating
liquor or
narcotic drugs.

350. Whenever it is proved that a person convicted of any offence was under the influence of intoxicating liquor or narcotic drugs when he committed that offence the court may, in determining the appropriate sentence to be imposed upon him in respect of that offence, regard as an aggravating circumstance the fact that he was thus under the influence of intoxicating liquor or narcotic drugs.

Payment of
fine without
appearance
in court.

351. (1) When a person is summoned or warned to appear in an inferior court or is arrested or is informed by a peace officer that it is intended to institute criminal proceedings against him for any offence, and an officer holding a rank or post designated by the Minister from time to time for the purposes of this section by notice in the *Gazette*, has reasonable grounds for believing that the court which will try the said person for such offence will, on convicting such person of such offence, not impose a sentence of imprisonment or whipping or a fine exceeding fifteen pounds, such person may sign and deliver to such officer a document admitting that he is guilty of the said offence, and

(a) deposit with such officer such sum of money as the latter may fix; or

(b) furnish to such officer such security as the latter deems sufficient, for the payment of any fine which the court trying the case in question may lawfully impose therefor,

to an amount not exceeding fifteen pounds or the maximum of the fine with which such offence is punishable, whichever amount is the lesser, and such person shall, subject to the provisions of sub-section (8), thereupon not be required to appear in court to answer a charge of having committed the said offence.

(2) Such person may at any time before sentence is passed upon him in terms of sub-section (5) submit to any person in charge of the aforesaid document an affidavit setting forth any facts which he desires to bring to the notice of the court in mitigation of the punishment to be imposed for the said offence, and such affidavit shall be submitted together with the said document to the court which is to pass the sentence.

(3) An officer designated, as aforesaid, if he is not the public prosecutor attached to the court in which the offence in question is triable, shall, as soon as practicable after receiving a document referred to in sub-section (1), transmit it to such public prosecutor.

(4) Whenever such public prosecutor has received any such document he shall transmit it to the clerk of the said court: Provided that before doing so he may report the matter to the attorney-general and ask him for his directions thereon.

(5) After receiving such document the clerk of such court shall enter it in the criminal record book of that court and the person in question shall, subject to the provisions of sub-section (8), thereupon be deemed to have been convicted by such court of the said offence, and such court shall pass sentence upon such person in accordance with law: Provided that such court may decline to pass sentence upon him and may direct that he be

349. (1) Wanneer iemand weens 'n ander misdryf skuldig bevind word as 'n misdryf wat met die dood strafbaar is of 'n misdryf ten opsigte waarvan die oplegging van 'n voorgeskrewe straf aan die persoon wat daaraan skuldig bevind word, verpligtend is, kan 'n hoërhof, in plaas van 'n vonnis op te lê, die beskuldigde ontslaan indien hy 'n borgakke met of sonder borge, vir die bedrag wat die hof goetvind, aangaan, om by 'n latere sitting van die hof, wanneer hy opgeroep word, te verskyn en gevonniss te word.

Borgakke om vir vonnis te verskyn.

(2) Indien die verhoor voor 'n plaaslike afdeling van die hooggeregshof in enige provinsie gedien het, kan die borgakke, na goetdunke van die hof, onderworpe wees aan die voorwaarde dat die veroordeelde persoon op 'n vasgestelde latere datum of wanneer hy opgeroep word, voor die provinsiale afdeling van daardie provinsie, moet verskyn om gevonniss te word, of in die geval van 'n verhoor voor 'n rondgaande hof in die oostelike distrikte van die Kaap die Goeie Hoop, voor die Oostelike Distrikte se Plaaslike Afdeling.

(3) Indien vonnis nie onverwyld opgelê word nie, kan enige regter van die hof by enige latere sitting daarvan waarby die veroordeelde persoon aanwesig is, hom vonnis oplê.

Diverse Bepalings.

350. Wanneer dit bewys word dat iemand wat aan 'n misdryf skuldig bevind is, onder die invloed van bedwelmende drank of verdowingsmiddels was toe hy die misdryf gepleeg het, kan die hof by die bepaling van die gepaste vonnis wat hom opgelê moet word ten opsigte van bedoelde misdryf, die feit dat hy aldus onder die invloed van bedwelmende drank of verdowingsmiddels was, as 'n beswarende omstandigheid beskou.

Misdryf gepleeg deur iemand onder invloed van bedwelmende drank of verdowingsmiddels.

351. (1) Wanneer iemand gedagvaar of gewaarsku word om voor 'n laerhof te verskyn of in hegtenis geneem word of deur 'n vredesbeampte in kennis gestel word dat dit die voorneme is om 'n strafsak teen hom weens 'n misdryf in te stel, en 'n amptenaar wat 'n rang of pos bekleed wat deur die Minister van tyd tot tyd vir die doeleindes van hierdie artikel by kennisgewing in die *Staatskoerant* aangewys is, redelike gronde het om te vermoed dat die hof wat so iemand vir so 'n misdryf sal verhoor, nie by die skuldigbevinding van so iemand weens so 'n misdryf, gevangenisstraf of lyfstraf of 'n boete van meer as vyftien pond sal oplê nie, kan so iemand 'n dokument, waarin hy erken dat hy aan bedoelde misdryf skuldig is, onderteken en aan so 'n amptenaar oorhandig, en

Betaling van boete sonder verskynning in hof.

(a) die som geld wat bedoelde amptenaar vasstel by hom deponeer; of

(b) aan bedoelde amptenaar die sekerheid stel wat laasgenoemde voldoende ag ter betaling van enige boete wat die hof wat die betrokke sak sal verhoor, wettiglik daarvoor mag oplê,

tot 'n bedrag van hoogstens vyftien pond of die maksimum boete waarmee so 'n misdryf strafbaar is, na gelang van watter minder is, en daarop is so iemand, behoudens die bepalinge van sub-artikel (8), nie verplig om in die hof te verskyn om op die aanklag dat hy bedoelde misdryf gepleeg het, te antwoord nie.

(2) So iemand kan te eniger tyd voordat vonnis hom ingevolge sub-artikel (5) opgelê word, aan iemand in wie se bewaring voormelde dokument is, 'n beëdigde verklaring voorlê waarin hy die feite uiteensit wat hy tot versagting van die vonnis wat vir bedoelde misdryf opgelê staan te word, onder die aandag van die hof wil bring, en so 'n beëdigde verklaring word saam met genoemde dokument voorgelê aan die hof wat die vonnis moet oplê.

(3) 'n Amptenaar aangewys soos voormeld, stuur, indien hy nie die staatsaanklaer is wat aan die hof waarin die betrokke misdryf beregbaar is, verbonde is nie, so gou doenlik na ontvangs van 'n in sub-artikel (1) bedoelde dokument, dit na bedoelde staatsaanklaer.

(4) Wanneer bedoelde staatsaanklaer so 'n dokument ontvang het, stuur hy dit aan die klerk van bedoelde hof: Met dien verstande dat voordat hy dit doen, hy die aangeleentheid by die prokureur-generaal kan aanmeld en sy opdrag daaromtrent kan vra.

(5) Na ontvangs van so 'n dokument teken die klerk van bedoelde hof dit in die kriminele sakeboek van daardie hof aan, en daarop word die betrokke persoon, behoudens die bepalinge van sub-artikel (8), geag deur bedoelde hof weens bedoelde misdryf skuldig bevind te gewees het, en lê bedoelde hof die bedoelde persoon vonnis volgens wet op: Met dien verstande dat bedoelde hof kan weier om hom vonnis op te lê en kan

prosecuted in the ordinary course, and in that case, if the said person has been summoned or warned in terms of sub-section (1), he shall be summoned afresh to answer such charge as the public prosecutor may prefer against him.

(6) If the court imposes a fine on such person such fine shall be paid out of any sum deposited in terms of paragraph (a) of sub-section (1), or if security has been given in terms of paragraph (b) of sub-section (1) and the fine is not paid in accordance with the terms of the security, the latter, if corporeal property, may be sold by public auction and the fine paid out of the proceeds of the sale: Provided that if the whereabouts of such person are known, written notice of the intended sale and of the time and place thereof shall be given to him not less than three days before the sale takes place.

(7) If any balance remains of any such deposit or of the proceeds of any such sale, after payment of such fine, such balance shall be paid over to the person who made such deposit or gave such security, and if such deposit or such security is insufficient to pay the fine imposed, the balance remaining due shall be recovered from the person upon whom the fine was imposed in manner provided in section *three hundred and thirty-seven*.

(8) At any time before sentence has been passed upon the person in question under sub-section (5) the attorney-general may direct that no action be taken in the matter under sub-sections (5), (6) and (7), but that such person be brought to trial in the ordinary manner: Provided that in that case, if such person has been summoned or warned in terms of sub-section (1), he shall be summoned afresh to answer such charge as the attorney-general may direct.

(9) If at the conclusion of the trial referred to in sub-section (8) the person tried is sentenced to pay a fine, the provisions of sub-sections (6) and (7) shall apply.

(10) If at the conclusion of any proceedings against any person under this section, no fine is imposed upon him, the money or security deposited or given by or on behalf of such person shall be returned to the person who made the deposit or gave the security.

Powers of courts to impose suspended sentences or a caution or reprimand.

352. (1) Whenever a person is convicted before any court of any offence other than an offence specified in the Fourth Schedule or an offence in respect of which the imposition of a prescribed punishment on the person convicted thereof is compulsory, it may in its discretion—

- (a) postpone for a period not exceeding three years the passing of sentence and release the person convicted on one or more conditions (whether as to compensation, the rendering to the person aggrieved of some specific benefit or service in lieu of compensation for damage or pecuniary loss, submission to instruction or treatment, compulsory attendance at some specified centre for a specified purpose, good conduct or otherwise) which the court may order to be inserted in recognizances to appear at the expiration of that period; or
- (b) pass sentence, but order the operation of the whole or any part of the sentence to be suspended for a period not exceeding three years on such conditions as aforesaid as the court may specify in the order; or
- (c) impose a fine but suspend the enforcement thereof until the expiration of such period not exceeding three years as the court may fix for payment, in instalments or otherwise of the amount of the fine, the amounts of any instalments and the dates of payment thereof being fixed by order of the court; or
- (d) discharge the person convicted with a caution or reprimand.

(2) (a) Whenever a person is convicted of an offence specified in the Fourth Schedule or an offence in respect of which the imposition of a prescribed punishment on the person convicted thereof is compulsory, the court may in its discretion, subject to the provisions of sub-section (2) of section *three hundred and thirty-five*—

- (i) pass sentence, but order the operation of a part of the sentence to be suspended on conditions as provided in paragraph (b) of sub-section (1); or

gelas dat hy op die gewone wyse vervolg word, en in daardie geval word bedoelde persoon, indien hy ingevolge sub-artikel (1) gedagvaar of gewaarsku is, opnuut gedagvaar om te antwoord op die aanklag wat die staatsaanklaer teen hom mag inbring.

(6) Indien die hof so iemand 'n boete oplê, word die boete uit die ingevolge paragraaf (a) van sub-artikel (1) gedeponeerde som betaal, of indien sekerheid ingevolge paragraaf (b) van sub-artikel (1) gestel is en die boete nie ooreenkomstig die bepalinge van die sekerheidstelling betaal word nie, kan die sekerheid, indien dit liggaamlike goed is, by publieke veiling verkoop word en die boete uit die opbrengs betaal word: Met dien verstande dat indien die verblyfplek van so iemand bekend is, skriftelike kennis van die voorgenome verkoping en van die tyd en plek daarvan minstens drie dae voordat die verkoping plaasvind, aan hom gegee moet word.

(7) Indien daar na betaling van die boete 'n oorskot oorbly van so 'n deposito of van die opbrengs van so 'n verkoping, word die oorskot aan die persoon wat bedoelde deposito gemaak het of bedoelde sekerheid gestel het, oorbetal, en indien so 'n deposito of so 'n sekerheid ontoereikend is om die opgelegde boete te betaal, word die nog verskuldigde saldo op die persoon aan wie die boete opgelê is op die in artikel driehonderd sewe-en-dertig bepaalde wyse verhaal.

(8) Die prokureur-generaal kan te eniger tyd voordat die betrokke persoon kragtens sub-artikel (5) vonnis opgelê is, gelas dat geen stappe in die saak kragtens sub-artikels (5), (6) en (7) gedoen word nie, maar dat bedoelde persoon op die gewone wyse vervolg word: Met dien verstande dat in daardie geval, indien bedoelde persoon ingevolge sub-artikel (1) gedagvaar of gewaarsku is, hy opnuut gedagvaar word om te antwoord op die aanklag wat die prokureur-generaal gelas.

(9) Indien die verhoorde persoon by die afloop van die in sub-artikel (8) bedoelde verhoor tot 'n boete veroordeel word, is die bepalinge van sub-artikels (6) en (7) van toepassing.

(10) Indien geen boete by die afloop van 'n saak teen iemand hom kragtens hierdie artikel opgelê word nie, word die geld of sekerheid wat deur of ten behoeve van so iemand gedeponeer of gestel is aan die persoon wat die deposito gemaak of die sekerheid gestel het, terugbetaal.

352. (1) Wanneer iemand voor 'n hof skuldig bevind word aan 'n ander misdryf as 'n in die Vierde Bylae genoemde misdryf of 'n misdryf ten opsigte waarvan die oplegging van 'n voorgeskrewe straf aan die persoon wat daaraan skuldig bevind word, verpligtend is, kan die hof na goeddunke—

Bevoegdheid van houe om opgeskorte vonnisse of 'n waarskuwing of berisping op te lê.

- (a) die oplegging van die vonnis vir 'n tydperk van hoogstens drie jaar uitstel en die veroordeelde persoon vrystel op een of meer voorwaardes (hetsy met betrekking tot skadeloosstelling, die verskaffing aan die benadeelde persoon van een of ander bepaalde voordeel of diens in plaas van skadeloosstelling vir skade of geldelike verlies, onderwerping aan opleiding of behandeling, verpligte bywoning van een of ander bepaalde sentrum vir 'n bepaalde doel, goeie gedrag of andersins) wat op bevel van die hof opgeneem moet word in 'n borgakte om by verstryking van bedoelde tydperk te verskyn; of
 - (b) vonnis oplê maar beveel dat die tenuitvoerlegging van die geheel of 'n gedeelte van die vonnis vir 'n tydperk van hoogstens drie jaar opgeskort word op sodanige voorwaardes soos voormeld as wat die hof in die bevel bepaal; of
 - (c) 'n boete oplê maar die tenuitvoerlegging daarvan opskort tot na afloop van so 'n tydperk van hoogstens drie jaar as wat die hof vir die betaling, in paaiemente of andersins, van die bedrag van die boete vasstel, en die bedrae en die datums van betaling van die paaiemente word by bevel van die hof vasgestel; of
 - (d) die veroordeelde persoon met 'n waarskuwing of berisping ontslaan.
- (2) (a) Wanneer iemand skuldig bevind word aan 'n in die Vierde Bylae genoemde misdryf of 'n misdryf ten opsigte waarvan die oplegging van 'n voorgeskrewe straf aan die persoon wat daaraan skuldig bevind word, verpligtend is, kan die hof na goeddunke, behoudens die bepalinge van sub-artikel (2) van artikel driehonderd vyf-en-dertig—
- (i) vonnis oplê, maar beveel dat die tenuitvoerlegging van 'n gedeelte van die vonnis opgeskort word op voorwaardes soos in paragraaf (b) van sub-artikel (1) vermeld; of

- (ii) if the person convicted is sentenced to both whipping and imprisonment, order the whole of either the one or the other such sentence to be suspended as aforesaid.
- (b) The court shall not suspend any sentence of whipping as provided in paragraph (a), except in special circumstances, and shall in the event of such suspension enter on the record its reasons therefor.
- (3) (a) Any court which has sentenced a convicted person to a term of imprisonment as an alternative to a fine, may where the fine has not been paid, at any stage before the termination of the imprisonment suspend the operation of such sentence and order the release of the person convicted on conditions relating to the payment of the fine or such portion thereof as may still be due in terms of sub-section (5) of section *three hundred and thirty-seven* (whether as to the taking up of a specified employment and payment of the fine in instalments by the accused, or his employer, or otherwise) which may be satisfactory to the court.
- (b) Any court which has suspended a sentence in terms of paragraph (a) may for good cause at any time during the period of suspension cancel the order of suspension and recommit the person convicted to serve the balance of the sentence subject to the provisions of sub-section (5) aforesaid, or further suspend the operation of the sentence on one or more conditions as the court may deem fit.
- (4) If at the end of the period for which the passing of sentence has been postponed under paragraph (a) of sub-section (1) the court is satisfied that the person convicted has observed all the conditions of the recognizances, the court may discharge him without passing any sentence, and such discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of Chapter XVI.
- (5) If the operation of a sentence or any portion of a sentence has been suspended in terms of paragraph (b) of sub-section (1) or in terms of sub-section (2) and the person convicted has observed all the conditions specified in the order throughout the period of suspension, such sentence or portion thereof shall not be enforced.
- (6) (a) If the conditions of any order made or recognizance entered into under this section be not fulfilled, the person convicted may, upon the order of a magistrate be arrested without warrant, and such magistrate may then commit the person convicted to undergo the sentence which has been or may then be lawfully imposed, or may, in his discretion, grant the person convicted an extension of time (where this is possible) for the purpose of carrying out such conditions.
- (b) The court which has suspended the operation of a sentence under paragraph (b) or (c) of sub-section (1) or under sub-section (2) or (3), may, if satisfied that the person convicted has through circumstances beyond his control been unable to perform any condition of such suspension, or for any other good and sufficient reason, grant an order further suspending the operation of the sentence subject to such conditions as might have been imposed at the time of the passing or suspension of the sentence.
- (7) If a convicted person has been discharged with a caution or reprimand under paragraph (d) of sub-section (1), the discharge shall have the effect of an acquittal, except for the purpose of Chapter XVI.

Court may order seizure of moneys on person of offender or contribution from wages in payment of fine.

353. Whenever a person is convicted of any offence and is sentenced to pay a fine in respect thereof, with or without an alternative period of imprisonment, the court may (without prejudice to any other powers that it possesses in regard to the payment of fines under this Act) in its discretion order enforcement of the fine, whether in whole or in part, by seizure of moneys upon the person of the person convicted or, with the consent of the person convicted, if any amount is due or to

- (ii) indien die veroordeelde persoon tot lyfstraf sowel as gevangenisstraf gevonniss word, beveel dat of die een of die ander sodanige vonnis geheel opgeskort word soos voormeld.
- (b) Behalwe in buitengewone omstandighede, skort die hof nie lyfstraf op soos in paragraaf (a) bepaal nie, en ingeval van so 'n opskorting, teken die hof sy redes daarvoor in die notule van die saak aan.
- (3) (a) 'n Hof wat aan 'n veroordeelde persoon 'n tydperk van gevangenisstraf as 'n alternatiewe straf vir 'n boete opgelê het, kan, waar die boete nie betaal is nie, te eniger tyd voor afloop van die gevangenisstraf, die tenuitvoerlegging van daardie vonnis opskort en die vrystelling van die veroordeelde persoon gelas op voorwaardes aangaande die betaling van die boete of die gedeelte daarvan wat nog ooreenkomstig sub-artikel (5) van artikel *driehonderd sewe-en-dertig* verskuldig mag wees (hetsy met betrekking tot die aanvaarding van 'n bepaalde werk en betaling van die boete in paaiemente deur die beskuldigde of sy werkgewer of andersins) wat die hof bevredigend mag vind.
- (b) 'n Hof wat 'n vonnis ooreenkomstig paragraaf (a) opgeskort het, kan te eniger tyd gedurende die tydperk van opskorting die opskortingsbevel op voldoende gronde intrek en die veroordeelde persoon weer verwys om die oorblywende gedeelte van die vonnis, behoudens die bepaling van bedoelde sub-artikel (5), te ondergaan, of die tenuitvoerlegging van die vonnis verder opskort op een of meer voorwaardes soos die hof mag goedvind.
- (4) Indien die hof na afloop van die tydperk waarvoor die oplegging van vonnis kragtens paragraaf (a) van sub-artikel (1) uitgestel is, oortuig is dat die veroordeelde persoon al die voorwaardes van die borgakte nagekom het, kan die hof hom ontslaan sonder om vonnis op te lê en so 'n ontslag het, behalwe by die toepassing van Hoofstuk XVI die uitwerking van 'n vry-spraak.
- (5) Indien die tenuitvoerlegging van 'n vonnis of van 'n gedeelte van 'n vonnis ooreenkomstig paragraaf (b) van sub-artikel (1) of ooreenkomstig sub-artikel (2) opgeskort is, en die veroordeelde persoon gedurende die hele tydperk van die opskorting al die in die bevel bepaalde voorwaardes nagekom het, word bedoelde vonnis of gedeelte daarvan nie ten uitvoer gelê nie.
- (6) (a) Indien aan die voorwaardes van 'n kragtens hierdie artikel uitgereikte bevel of aangegane borgakte nie voldoen word nie, kan die veroordeelde persoon op bevel van 'n magistraat sonder lasbrief in hegtenis geneem word, en bedoelde magistraat kan die veroordeelde persoon dan verwys om die vonnis wat opgelê is of dan wettiglik opgelê kan word, te ondergaan, of kan na goeddunke aan die veroordeelde persoon 'n tydverlenging toestaan (waar dit moontlik is) ten einde bedoelde voorwaardes na te kom.
- (b) Die hof wat die tenuitvoerlegging van 'n vonnis kragtens paragraaf (b) of (c) van sub-artikel (1) of kragtens sub-artikel (2) of (3) opgeskort het, kan, indien oortuig dat die veroordeelde persoon weens omstandighede buite sy beheer nie in staat was om een of ander voorwaarde van die opskorting na te kom nie, of om een of ander gegronde en voldoende rede, 'n bevel uitreik waarby die tenuitvoerlegging van die vonnis verder opgeskort word op sulke voorwaardes as wat ten tyde van die oplegging of opskorting van die vonnis gestel kon geword het.
- (7) Wanneer 'n veroordeelde persoon ingevolge paragraaf (d) van sub-artikel (1) met 'n waarskuwing of berisping ontslaan is, het die ontslag, behalwe by die toepassing van Hoofstuk XVI, die uitwerking van 'n vry-spraak.

353. Wanneer iemand aan 'n misdryf skuldig bevind en ten opsigte daarvan tot betaling van 'n boete met of sonder 'n alternatiewe tydperk van gevangenisstraf gevonniss word, kan die hof (sonder afbreuk aan sy ander bevoegdhede kragtens hierdie Wet ten opsigte van die betaling van boetes) na goeddunke beveel dat die boete, hetsy ten volle of gedeeltelik gevorder word deur beslaglegging op gelde in besit van die veroordeelde persoon, of indien daar 'n bedrag as loon deur die werkgewer van die veroordeelde persoon betaalbaar is of daarna betaal-

Hof kan beslaglegging op geld in besit van veroordeelde of bydrae uit loon tot betaling van boete beveel.

become due thereafter as wages from the employer of the person convicted, order that employer to deduct a specified amount from the wages so due, or from time to time as they become due, sufficient to pay the amount of the fine in one sum or in instalments.

Hard labour shall be construed as compulsory labour.

354. Any reference in any law to hard labour in relation to imprisonment, shall be construed as a reference to compulsory labour.

Inferior courts cannot impose imprisonment for less than four days.

355. No person shall be sentenced by an inferior court to imprisonment for a period of less than four days, unless the sentence is that the person convicted be detained until the rising of the court.

Regulations.

356. The Minister may make regulations as to—

- (a) the powers and duties of employers in relation to any order made under section *three hundred and fifty-two* for deduction from the wages of a convicted person;
- (b) the powers and duties of probation officers appointed under the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937), in relation to the care or supervision of persons whose sentences of imprisonment are suspended under this Act, the circumstances under which courts of law may entrust such care or supervision to probation officers, the conditions which shall be observed by such persons while on probation, and the varying of such conditions, and generally for the better carrying out of the objects and purposes of this Chapter.

CHAPTER XIX.

COSTS, COMPENSATION AND RESTITUTION.

Court may order accused to pay compensation.

357. (1) When any person is convicted by a superior court, the court of a regional division or an inferior court with jurisdiction in civil cases, of an offence which has caused damage to or loss of property belonging to some other person, the court trying the case may, after recording the conviction and upon the application of the injured party or of the person conducting the prosecution acting on the instructions of such party, forthwith award him compensation for such damage or loss: Provided that—

- (a) the court of a regional division shall not make any such award unless the compensation claimed does not exceed five hundred pounds;
- (b) an inferior court with civil jurisdiction shall not make any such award unless the compensation claimed does not exceed two hundred pounds.

(2) For the purposes of determining the amount of compensation or the liability of the accused therefor, the court may refer to the proceedings and evidence at the trial or hear further evidence either upon affidavit or verbally.

(3) The court may order a person convicted upon a private prosecution to pay the costs and expenses of such prosecution, in addition to the sum (if any) awarded under sub-section (1) of this section: Provided that if such private prosecution was instituted after a certificate by the attorney-general that he declined to prosecute, the court may order the costs thereof to be paid by the State.

(4) When a court has convicted a person under sub-section (1) of section *twenty-three* of the Children's Act, 1937 (Act No. 31 of 1937), of having conducted to the commission of an offence mentioned in sub-section (1) of this section, it may order the said person to pay to the party injured by the said offence, the compensation and costs mentioned in the preceding sub-sections of this section even though the said party has not applied therefor.

- (5) (a) When an inferior court with civil jurisdiction has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the award shall have the effect of a civil judgment of that court.
- (b) When the court of a regional division has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the award shall have the same effect as a civil

baar sal word, met die toestemming van die veroordeelde persoon die werkgewer beveel om van die loon aldus betaalbaar, of van tyd tot tyd wanneer dit betaalbaar word, 'n bedrag af te trek, voldoende om die bedrag van die boete in 'n enkele som of in paaiemente te betaal.

354. 'n Verwysing in enige wetsbepaling na harde arbeid in verband met gevangenisstraf, word uitgelê as 'n verwysing na dwangarbeid.

Harde arbeid word uitgelê as dwangarbeid.

355. Niemand word deur 'n laerhof tot gevangenisstraf van minder as vier dae gevonnissê, tensy die vonnis is dat die veroordeelde persoon aangehou word tot die hof verdaag.

Laerhowe kan nie gevangenisstraf vir minder as vier dae opleë nie.

356. Die Minister kan regulasies uitvaardig met betrekking tot—

Regulasies.

- (a) die bevoegdhede en pligte van werkgewers met betrekking tot 'n bevel uitgereik kragtens artikel *driehonderd twee-en-veertig* vir aftrekkings van die loon van 'n veroordeelde persoon;
- (b) die bevoegdhede en pligte van proefbeamptes kragtens die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937), aangestel met betrekking tot die sorg of toesig van persone wie se vonnis tot gevangenisstraf kragtens hierdie Wet opgeskort word, die omstandighede waaronder geregs-howe sodanige sorg of toesig aan proefbeamptes kan opdra, die voorwaardes wat sulke persone gedurende hul proeftyd moet nakom, en die wysiging van sulke voorwaardes,

en in die algemeen vir die beter uitvoering van die oogmerke en doeleindes van hierdie Hoofstuk.

HOOFSTUK XIX.

KOSTE, VERGOEDING EN TERUGGAWE VAN GOED.

357. (1) Wanneer iemand deur 'n hoërhof, die hof van 'n streekafdeling of 'n laerhof met regsbevoegdheid in siviele sake, skuldig bevind word aan 'n misdryf waardeur skade aan of verlies van eiendom behorende aan 'n ander persoon veroorsaak is, kan die hof wat die saak verhoor, na aantekening van die skuldigbevinding en op aansoek van die benadeelde party of van die persoon belas met die vervolging handelende in opdrag van bedoelde party, onverwyld skadevergoeding vir sodanige skade of verlies aan hom toeken: Met dien verstande dat—

Hof kan gelas dat beskuldigde skadevergoeding betaal.

- (a) die hof van 'n streekafdeling so 'n toekenning nie doen nie tensy die geëiste skadevergoeding vyfhonderd pond nie te bowe gaan nie;
- (b) 'n laerhof met regsbevoegdheid in siviele sake so 'n toekenning nie doen nie tensy die geëiste skadevergoeding tweehonderd pond nie te bowe gaan nie.

(2) Ten einde die bedrag van die skadevergoeding of die aanspreeklikheid van die beskuldigde daarvoor vas te stel, kan die hof die verrigtinge en getuienis by die verhoor raadpleeg of verdere getuienis hetsy by beëdigde verklaring of mondeling aanhoor.

(3) Die hof kan gelas dat, benewens die bedrag ingevolge sub-artikel (1) van hierdie artikel toegeken (indien dit die geval is), iemand wat by 'n private vervolging skuldig bevind word, die koste van en uitgawes verbonde aan so 'n vervolging betaal: Met dien verstande dat indien so 'n private vervolging ingestel is na die verlening van 'n sertifikaat deur die prokureur-generaal waarby hy geweier het om te vervolg, die hof kan gelas dat die koste daarvan deur die Staat betaal word.

(4) Wanneer 'n hof iemand ingevolge sub-artikel (1) van artikel *drie-en-twintig* van die Kinderwet, 1937 (Wet No. 31 van 1937), daaraan skuldig bevind het dat hy aanleiding gegee het tot die pleeg van 'n misdryf in sub-artikel (1) van hierdie artikel bedoel, kan die hof gelas dat so iemand die skadevergoeding en koste in die voorafgaande sub-artikels van hierdie artikel bedoel, aan die party wat deur bedoelde misdryf benadeel is, betaal, selfs indien die genoemde party nie daarom aansoek gedoen het nie.

- (5) (a) Wanneer 'n laerhof met regsbevoegdheid in siviele sake 'n toekenning van skadevergoeding, koste of uitgawe ingevolge hierdie artikel gedoen het, het die toekenning die uitwerking van 'n siviele vonnis van daardie hof.
- (b) Wanneer die hof van 'n streekafdeling 'n toekenning van skadevergoeding, koste of uitgawe ingevolge hierdie artikel gedoen het, het die toekenning die—

judgment of the magistrate's court of the district in which the trial took place.

- (c) When a superior court has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the registrar of the court shall forward a certified copy of the award to the clerk of the magistrate's court of the district wherein the convicted person underwent the preparatory examination held in connection with the offence in question, and thereupon such award shall have the same effect as a civil judgment of that magistrate's court.

(6) Any costs awarded as aforesaid shall be taxed according to the scale, in civil cases, of the court which made the award, or if the award was made by a court of a regional division, according to the scale, in civil cases, of magistrates' courts.

(7) Where any moneys of the accused have been taken from him upon his arrest, the court may order payment in satisfaction or on account of the award, as the case may be, to be made forthwith from those moneys.

(8) No person against whom an award has been made under this section shall be liable at the suit of the person in whose favour the award has been so made to any other civil proceedings in respect of the injury for which compensation has been awarded.

Compensation
to innocent
purchaser of
stolen
property.

358. When any person is convicted of theft or of any offence whereby he has unlawfully obtained any property, and it appears to the court on the evidence that he sold such property or part thereof to any person who had no knowledge that it was stolen or unlawfully obtained, and that money has been taken from the convicted person on his arrest, the court may, on the application of such purchaser and on restitution of such property to its owner, order that, out of the money so taken from the convicted person and belonging to him, a sum, not exceeding the amount of the proceeds of the sale, be delivered to such purchaser.

Restitution
of stolen
property.

359. (1) If any person is convicted of theft or receiving stolen property, knowing it to have been stolen, or otherwise unlawfully obtaining any property, such property may be restored to the owner or his representative on application by him to the court.

(2) The court before which a person is convicted of any such offence may from time to time award writs of restitution in respect of the said property or order the restitution thereof in a summary manner.

(3) If it appears, before any award is made, that any valuable security has been *bona fide* paid or discharged by any person liable for the payment thereof or, being a negotiable instrument, has been *bona fide* taken or received by transfer or delivery by any person for a just and valuable consideration without notice or without any reasonable cause to suspect that it had been stolen or otherwise unlawfully obtained, or if it appears that the property stolen or received as aforesaid or otherwise unlawfully obtained has been transferred to an innocent purchaser for value who has acquired a lawful title thereto, the court shall not award or order the restitution of such security or property.

Return of
exhibits, etc.

360. (1) The court may, after the conclusion of any trial and subject to any special provision contained in any law, make a special order as to the return to the person entitled thereto of the property in respect of which the offence was committed or of any property seized or taken under this Act or produced at the trial, and if no such order is made the property shall, on application, be returned to the person from whose possession it was obtained, unless it was proved during the trial that he was not entitled to such property, after payment of the expenses incurred since the conclusion of the trial in connection with the custody of the property; but if within a period of three months after the conclusion of the trial no application is made under this section for the return of the property or if the person applying is not entitled thereto or does not pay the expenses aforesaid, the property shall vest in the State.

selfde uitwerking as 'n siviele vonnis van die magistraatshof van die distrik waarin die verhoor plaasgevind het.

- (c) Wanneer 'n hoërhof 'n toekenning van skadevergoeding, koste of uitgawe ingevolge hierdie artikel gedoen het, stuur die griffier van die hof 'n gesertifiseerde afskrif van die toekenning aan die klerk van die magistraatshof van die distrik waarin die voorlopige ondersoek ten opsigte van die betrokke misdryf teen die veroordeelde persoon gehou was, en daarop het so 'n toekenning dieselfde uitwerking as 'n siviele vonnis van daardie magistraatshof.

(6) Koste wat soos voormeld toegeken word, word ooreenkomstig die skaal getakseer wat ten opsigte van siviele gedinge van toepassing is by die hof wat die toekenning gedoen het, of indien die toekenning deur die hof van 'n streekafdeling gedoen is, volgens die tarief, in siviele sake, van magistraats-howe.

(7) Wanneer geld wat aan die beskuldigde behoort, by sy inhegtenisneming van hom geneem is, kan die hof gelas dat betaling ter voldoening van of by wyse van afbetaling op die toekenning, na gelang van die geval, onverwyld uit daardie geld gedoen word.

(8) Niemand teen wie 'n toekenning ingevolge hierdie artikel gedoen is, is aan enige ander siviele vordering deur die persoon ten gunste van wie die toekenning aldus gedoen is, ten opsigte van die skade waarvoor vergoeding toegeken is, onderhewig nie.

358. Wanneer iemand aan diefstal of 'n misdryf waardeur hy goed wederregtelik verkry het, skuldig bevind word en dit uit die getuienis aan die hof blyk dat hy bedoelde goed of 'n gedeelte daarvan aan iemand verkoop het wat nie geweet het dat dit gesteel of wederregtelik verkry was nie, en dat geld van die veroordeelde persoon by sy inhegtenisneming geneem is, kan die hof, op aansoek van so 'n koper en by teruggawe van sodanige goed aan die eienaar daarvan, gelas dat uit die geld wat aldus van die veroordeelde persoon geneem is en wat aan hom behoort, 'n bedrag van hoogstens die opbrengs van die verkoop aan so 'n koper oorhandig word.

Vergoeding aan koper te goeder trou van gesteelde goed.

359. (1) Indien iemand aan diefstal of die ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is of die wederregtelike verkryging van goed op 'n ander wyse skuldig bevind word, kan sodanige goed aan die eienaar of sy verteenwoordiger, op 'n aansoek deur hom by die hof, terugbesorg word.

Teruggawe van gesteelde goed.

(2) Die hof waarvoor iemand aan so 'n misdryf skuldig bevind word, kan van tyd tot tyd lasbriewe vir teruggawe van goed ten opsigte van bedoelde goed toeken of die terugbesorging daarvan op summiere wyse beveel.

(3) Indien dit, voordat 'n toekenning gedoen word, blyk dat geldwaardige sekuriteit te goeder trou betaal of afgelos is deur iemand wat vir die betaling daarvan aanspreeklik is, of, indien dit 'n verhandelbare stuk is, te goeder trou by wyse van oordrag of lewering deur iemand geneem of ontvang is teen 'n billike en geldwaardige teenprestasie en sonder kennis of ander redelike gronde om te vermoed dat dit gesteel of op 'n ander wyse wederregtelik verkry is, of indien dit blyk dat die goed wat aldus gesteel of ontvang is of wat op 'n ander wyse wederregtelik verkry is, aan 'n koper te goeder trou vir waarde oorgedra is, wat 'n regstitel daarop verkry het, mag die hof nie teruggawe van sodanige sekuriteit of goed toeken of gelas nie.

360. (1) Na afloop van 'n verhoor kan die hof, behoudens enige besondere wetsbepaling, 'n spesiale bevel uitreik betreffende die teruggawe van die goed ten opsigte waarvan die misdryf gepleeg is, of van enige goed ingevolge hierdie Wet in beslag of in besit geneem of by die verhoor vertoon, aan die persoon wat daarop geregtig is, en indien so 'n bevel nie uitgereik word nie, word die goed op aansoek en na betaling van die uitgawes in verband met die bewaring daarvan sedert die afloop van die verhoor aangegaan, aan die persoon uit wie se besit dit verkry is, teruggegee, tensy dit gedurende die verhoor bewys was dat hy nie op sodanige goed geregtig is nie; maar indien geen aansoek vir die teruggawe van die goed binne 'n tydperk van drie maande na afloop van die verhoor ingevolge hierdie artikel gedoen word nie, of indien die persoon wat aansoek doen nie daarop geregtig is nie of nie bedoelde uitgawes betaal nie, gaan die goed op die Staat oor.

Teruggawe van bewysstukke, ens.

(2) The court convicting any person of an offence which was committed by means of any weapon, instrument or other article produced to the court may, if it thinks fit, declare such weapon, instrument or other article to be forfeited to the State.

(3) The court convicting any person of any offence specified in Part I of the Second Schedule, or of theft either at common law or as defined by any statute, or of breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either at common law or in contravention of any statute, may, if satisfied that any vehicle or receptacle was used for the purpose of or in connection with the commission of the offence or (when the conviction is in respect of the theft of any goods) for the purpose of conveying or removing any of the stolen goods, declare such vehicle or receptacle, or the convicted person's rights thereto, to be forfeited to the State: Provided that such declaration shall not affect any rights which any person other than the convicted person may have to the vehicle or receptacle in question if it is proved that he did not know that it was being used or would be used for the purpose of or in connection with the commission of such offence or for the purpose of conveying or removing such stolen goods, or that he could not prevent such use.

(4) The court which is holding or which held the trial may at any time after the making of such declaration enquire into and determine any person's rights to the vehicle or receptacle in question; and if such determination is adverse to any person, he may appeal therefrom as if it were a conviction by the court making the determination, and such appeal may be heard either separately or jointly with an appeal against the conviction as a result whereof the forfeiture was declared, or against a sentence imposed as a result of such conviction.

(5) If any such declaration is set aside or varied after the sale, on behalf of the State, of the vehicle or receptacle or rights declared to be forfeited, the person whose rights were upheld by the setting aside or variation of the declaration may, at his option, enforce those rights against any person in possession or custody of the vehicle or receptacle in question, or claim from the State an amount equal to the value of those rights but not exceeding the proceeds of the sale of those rights.

Miscellaneous provisions as to awards or orders under this Chapter.

361. (1) Any award or order of restitution made under this Chapter may be made subject to the applicant giving security *de restituendo* in case the award or order be reversed on appeal or review.

(2) The court may in any case refer a person applying for compensation under this Chapter to his remedy under the civil law.

(3) Where any such award or order is made against two or more persons it shall be joint and several.

CHAPTER XX.

APPEALS IN CASES OF CRIMINAL PROCEEDINGS BEFORE SUPERIOR COURTS.

Court of appeal from superior court judgments.

362. (1) In respect of appeals and questions of law reserved in connection with criminal cases dealt with by a provincial or local division of the Supreme Court, or a special criminal court, the court of appeal shall be the Appellate Division of the Supreme Court.

(2) An appeal shall lie to the court of appeal only as provided in sections *three hundred and sixty-three to three hundred and sixty-six* inclusive, and not as of right.

Application for leave to appeal.

363. (1) An accused convicted of any offence before a superior court, whether sitting with or without a jury, may, within a period of fourteen days of the passing of any sentence as a result of such conviction, or within such extended period as may on good cause be allowed, apply—

(a) if the conviction was by a special criminal court, to that court, or any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the provincial or local division within whose jurisdiction the special criminal court sat; and

(2) Die hof wat iemand skuldig bevind aan 'n misdryf wat gepleeg is deur middel van 'n wapen, werktuig of ander voorwerp wat in die hof vertoon word, kan, indien die hof dit goedvind, so 'n wapen, werktuig of ander voorwerp ten gunste van die Staat verbeurd verklaar.

(3) Die hof wat iemand aan 'n in Deel I van die Tweede Bylae genoemde misdryf of aan diefstal, hetsy volgens die gemenerereg of soos by wet omskryf, of aan inbraak of betreding van 'n perseel met die doel om 'n oortreding te pleeg, hetsy volgens die gemenerereg of in stryd met 'n wetsbepaling, skuldig bevind, kan, indien oortuig dat 'n voertuig of houer vir die doel van of in verband met die pleging van die misdryf, of (waar die skuldigbevinding ten opsigte van die diefstal van goedere geskied) vir die vervoer of verwydering van enige van die gesteelde goedere, gebruik was, bedoelde voertuig of houer, of die regte van die veroordeelde persoon daarop, ten gunste van die Staat verbeurd verklaar: Met dien verstande dat so 'n verbeurdverklaring geen afbreuk doen aan enige regte wat iemand anders as die veroordeelde op die betrokke voertuig of houer het nie, indien dit bewys word dat hy nie geweet het dat die voertuig of houer vir die doel van of in verband met die pleging van bedoelde misdryf of vir die vervoer of verwydering van bedoelde gesteelde goed in gebruik was of gebruik sou word nie, of dat hy sodanige gebruik nie kon verhinder nie.

(4) Die hof wat die saak verhoor of verhoor het, kan te eniger tyd na so 'n verbeurdverklaring na enigeen se regte op die betrokke voertuig of houer ondersoek instel en dit bepaal; en indien so 'n bepaling vir enigeen ongunstig is, kan hy daarteen appelleer asof dit 'n skuldigbevinding was deur die hof wat die bepaling gedoen het, en so 'n appèl kan of afsonderlik van of saam met 'n appèl teen die skuldigbevinding as gevolg waarvan die verbeurdverklaring geskied het of teen 'n vonnis wat ten gevolge van so 'n skuldigbevinding opgelê is, verhoor word.

(5) Indien so 'n verbeurdverklaringsbevel ter syde gestel of gewysig word nadat die voertuig of houer of regte wat verbeurd verklaar is, ten behoeve van die Staat verkoop is, kan die persoon wie se regte deur die tersydestelling of wysiging van die verbeurdverklaringsbevel gehandhaaf is, na eie keuse daardie regte teenoor enigeen in wie se besit of bewaring die betrokke voertuig of houer is, afdwing, of 'n bedrag gelyk aan die waarde van daardie regte maar van hoogstens die opbrengs van die verkoop van daardie regte, van die Staat vorder.

361. (1) 'n Toekenning of bevel vir teruggawe van goed ingevolge hierdie Hoofstuk gedoen of verleen, kan aan die voorwaarde-onderworpe gestel word dat die applikant sekerheid vir teruggawe stel, ingeval die toekenning of bevel by appèl of hersiening ter syde gestel word. Diverse bepalings betreffende toekennings en bevels ingevolge hierdie Hoofstuk.

(2) Die hof kan in enige geval iemand wat ingevolge hierdie hoofstuk om vergoeding aansoek doen, na sy regsmiddels kragtens die siviele reg verwys.

(3) Wanneer so 'n toekenning of bevel teen twee of meer persone gedoen of verleen word, is die toekenning of bevel solidêr.

HOOFSTUK XX.

APPÈLE IN DIE GEVALLE VAN STRAFSAKE VOOR HOËRHOWE.

362. (1) Ten opsigte van appèle en regsrae wat voorbehou word in verband met strafsake waarmee 'n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof, of 'n spesiale strafhof gehandel het, is die Appèlafdeling van die Hooggeregshof die appèlhof. Appèlhof ten opsigte van strafregtelike uitsprake van hoërhowe.

(2) 'n Appèl na die appèlhof kan slegs soos in artikels *driehonderd drie-en-sestig* tot en met *driehonderd ses-en-sestig* bepaal, aangeteken word, en nie uit hoofde van enige vanselfsprekende reg nie.

363. (1) 'n Beskuldigde wat voor 'n hoërhof, hetsy met of sonder 'n jurie, aan 'n misdryf skuldig bevind word, kan binne 'n tydperk van veertien dae vanaf die oplegging van vonnis ten gevolge van so 'n skuldigbevinding, of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde rede toegelaat mag word—

Aansoek om verlof om te appelleer.

(a) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n spesiale strafhof, by daardie hof of 'n regter wat lid van daardie hof was, of, indien so 'n regter nie beskikbaar is nie, by 'n regter van die provinsiale of plaaslike afdeling binne die reggebied waarvan die spesiale strafhof sitting gehou het; en

- (b) if the conviction was by any other court, to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the provincial or local division of which the aforesaid judge was a member when he so presided,

for leave to appeal to the court of appeal against his conviction or against any sentence or order following thereon, and an accused convicted of any offence before any such court on a plea of guilty, may, within the same period, apply for leave so to appeal against any sentence or any order following thereon.

(2) Every application for leave to appeal shall set forth clearly and specifically the grounds upon which the accused desires to appeal: Provided that if the accused applies verbally for such leave immediately after the passing of the sentence, he shall state such grounds and they shall be taken down in writing and form part of the record.

(3) If an application under sub-section (1) for leave to appeal is granted, the registrar of the court granting such application shall cause notice to be given accordingly to the registrar of the court of appeal without delay, and shall cause to be transmitted to the said registrar a certified copy of the record including copies of the evidence, whether oral or documentary, taken or admitted at the trial, and a statement of the grounds of appeal: Provided that, instead of the whole record, with the consent of the accused and the attorney-general, copies (one of which shall be certified) may be transmitted of such parts of the record as may be agreed upon by the attorney-general and the accused to be sufficient, in which event the court of appeal may nevertheless call for the production of the whole record.

(4) If an application under sub-section (1) for leave to appeal is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice submit his application to the court of appeal, at the same time giving written notice that this has been done to the registrar of the provincial or local division (other than a circuit court) within whose jurisdiction the trial has taken place, and of which the judge who presided at the trial was a member when he so presided. Such registrar shall forward to the court of appeal a copy of the application for leave to appeal and of the reasons for refusing such application.

(5) The petition may be considered in Chambers by the Chief Justice or by any other judge of the court of appeal to whom it may be referred by the Chief Justice.

(6) The judge considering the petition may—

- (i) call for any further information from the judge who presided at the trial; or
- (ii) order that the application be argued before him at a time and place appointed; or
- (iii) whether he has acted under paragraph (i) or (ii) or not, grant or refuse the application; or
- (iv) refer the matter to the court of appeal for consideration, whether upon argument or otherwise, and the court of appeal may then grant or refuse the application.

(7) The decision of a judge of the court of appeal, or of the court of appeal, as the case may be, to grant or refuse the application, shall be final.

(8) Notice shall be given to the attorney-general concerned and the accused of the date fixed for the hearing of any application under this section, and of any place appointed under sub-section (6) for any hearing.

Special entry of
irregularity
or illegality.

364. (1) If an accused thinks that any of the proceedings in connection with or during his trial, whether by jury or not before a superior court are irregular or not according to law, he may, either during his trial or within a period of fourteen days after his conviction, or within such extended period as may on good cause be allowed, apply for a special entry to be made on the record stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law and such a special entry shall, upon such application, be made unless the court to which or the judge to whom application is made is of opinion that the application is not made *bona fide*, or that it is frivolous or absurd, or that the granting of the application would be an abuse of the process of the Court.

- (b) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n ander hof, by die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, by 'n ander regter van die provinsiale of plaaslike afdeling waarvan bedoelde regter toe hy aldus voorgesit het, 'n lid was,

aansoek doen om verlof om na die appèlhof teen sy skuldigbevinding of teen enige vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer, en 'n beskuldigde wat op grond van 'n pleit van skuldig voor so 'n hof aan 'n misdryf skuldig bevind is, kan binne dieselfde tydperk aansoek doen om verlof om aldus teen 'n vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer.

(2) Iedere aansoek om verlof om te appelleer moet die gronde waarop die beskuldigde wil appelleer, duidelik en uitdruklik uiteensit: Met dien verstande dat indien die beskuldigde onmiddellik na die oplegging van vonnis mondeling om sodanige verlof aansoek doen, hy daardie gronde moet opgee, en dit op skrif gestel word en deel van die notule uitmaak.

(3) Indien 'n aansoek ingevolge sub-artikel (1) om verlof tot appèl toegestaan word, laat die griffier van die hof wat so 'n aansoek toestaan, sonder versuim dienooreenkomstig aan die griffier van die appèlhof kennis gee, en 'n gesertifiseerde afskrif van die notule, met inbegrip van afskrifte van die getuienis, hetsy dit mondeling of dokumentêr is, wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is, en 'n opgaaf van die gronde van appèl, aan bedoelde griffier deurstuur: Met dien verstande dat, in plaas van die notule in die geheel, afskrifte (een waarvan gesertifiseer moet wees) van die gedeeltes van die notule wat die prokureur-generaal en die beskuldigde by ooreenkomste as voldoende bepaal, met toestemming van die beskuldigde en die prokureur-generaal deurgestuurd kan word, in watter geval die appèlhof nogtans kan gelas dat die notule in die geheel voorgelê word.

(4) Indien 'n aansoek ingevolge sub-artikel (1) om verlof tot appèl geweier word, kan die beskuldigde binne 'n tydperk van een-en-twintig dae na die weiering, of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde redes toegelaat mag word, by wyse van versoekskrif aan die Hoofregter gerig, sy aansoek aan die appèlhof voorlê, en moet hy terselfdertyd aan die griffier van die provinsiale of plaaslike afdeling (behalwe 'n rondgaande hof) binne die regsgebied waarvan die verhoor plaasgevind het en waarvan die regter wat by die verhoor voorgesit het, 'n lid was toe hy aldus voorgesit het, skriftelik kennis gee dat dit gedoen is. Daardie griffier stuur 'n afskrif van die aansoek om verlof tot appèl en van die redes vir die weiering van die aansoek aan die appèlhof.

(5) Die versoekskrif kan *in camera* oorweeg word deur die Hoofregter of deur enige ander regter van die appèlhof na wie dit deur die Hoofregter verwys mag word.

(6) Die regter wat die versoekskrif oorweeg, kan—

- (i) enige verdere inligting van die regter wat by die verhoor voorgesit het, aanvra; of
- (ii) gelas dat die aansoek op 'n vasgestelde tyd en plek voor hom beredeneer word; of
- (iii) hetsy hy ingevolge paragraaf (i) of (ii) gehandel het of nie, die aansoek toestaan of weier; of
- (iv) die aangeleentheid na die appèlhof vir oorweging, hetsy na beredenering of andersins, verwys, en die appèlhof kan dan die aansoek toestaan of weier.

(7) Die beslissing van 'n regter van die appèlhof, of van die appèlhof, na gelang van die geval, om die aansoek toe te staan of te weier, is afdoende.

(8) Kennis van die dag wat vir die verhoor van 'n aansoek ingevolge hierdie artikel vasgestel is, en van die plek ingevolge sub-artikel (6) vir enige verhoor vasgestel, moet aan die betrokke prokureur-generaal en die beskuldigde gegee word.

364. (1) Indien 'n beskuldigde meen dat enige van die verrigtinge in verband met of gedurende sy verhoor voor 'n hoërhof, hetsy met of sonder 'n jurie, onreëlmatig of met die reg strydig is, kan hy of gedurende sy verhoor of binne 'n tydperk van veertien dae na sy skuldigbevinding of binne die langer tydperk wat om gegronde redes toegelaat mag word, aansoek doen dat op die notule 'n spesiale aantekening aangebring word wat aangee in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, en op so 'n aansoek word so 'n spesiale aantekening gedoen, tensy die hof waaraan of die regter aan wie die aansoek gerig word, van oordeel is dat die aansoek nie te goeder trou gedoen word nie, of dat dit beuselagtig of onsinnig is, of dat die toestaan van die aansoek op 'n misbruik van geregtelike prosesse sal neerkom.

Spesiale aantekening van onreëlmatige of met die reg strydige verrigtinge.

(2) Save as hereinafter provided the application shall be made to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the provincial or local division of which that judge was a member when he so presided.

(3) If the accused was convicted by a special criminal court, the application shall be made to that court, or if that court is not sitting, to any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the provincial or local division within whose area of jurisdiction the special criminal court sat.

(4) The terms of a special entry shall be settled by the court which or the judge who grants the application.

(5) If an application under sub-section (1) is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice, apply to the court of appeal for a special entry to be made on the record stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law and thereupon the provisions of sub-sections (5), (6), (7) and (8) of section *three hundred and sixty-three* shall, *mutatis mutandis*, apply.

Appeal on
special entry
under section 364.

365. (1) If a special entry is made on the record, the person convicted may appeal to the court of appeal against his conviction on the ground of the irregularity or illegality stated in the special entry if, within a period of twenty-one days after entry is so made, or within such extended period as may on good cause be allowed, notice of appeal has been given to the registrar of the court of appeal and to the registrar of the provincial or local division, other than a circuit court, within whose area of jurisdiction the trial took place, and of which the judge who presided at the trial was a member when he so presided.

(2) The registrar of such provincial or local division shall forthwith after receiving such notice, give notice thereof to the attorney-general, and shall transmit to the registrar of the court of appeal a certified copy of the record including copies of the evidence, whether oral or documentary, taken or admitted at the trial and of the special entry made in manner aforesaid: Provided that, with the consent of the accused and the attorney-general, the registrar concerned may, instead of transmitting the whole record, transmit copies, one of which shall be certified, of such parts of the record as may be agreed upon by the attorney-general and the accused to be sufficient, in which event the court of appeal may nevertheless call for the production of the whole record.

Reservation of
question of law.

366. (1) If any question of law arises on the trial in a superior court of any person for any offence, that court may, of its own motion or at the request either of the prosecutor or the accused, reserve that question for the consideration of the court of appeal, and thereupon the firstmentioned court shall state the question reserved, and shall direct that it be specially entered in the record and that a copy thereof be transmitted to the registrar of the court of appeal.

(2) The grounds upon which any exception or objection to an indictment is taken shall, for the purposes of this section, be deemed to be questions of law.

(3) The provisions of sub-sections (2), (3) (4) and (5) of section *three hundred and sixty-four* and of sub-section (2) of section *three hundred and sixty-five* shall apply *mutatis mutandis* to all proceedings under this section.

Trial judge's
report to be
furnished on
appeal.

367. The judge or judges (as the case may be) of any court before whom a person is convicted shall, in the case of an appeal under section *three hundred and sixty-three*, or of an application for a special entry under section *three hundred and sixty-four*, or for the reservation of a question of law under section *three hundred and sixty-six*, or, in the case of an application made to the court of appeal for leave to appeal or for a special entry under this Act, furnish to the registrar a report giving his (or their) opinion upon the case or upon any point arising in the case, and such report, which shall form part of the record, shall, without delay, be forwarded by the registrar to the registrar of the court of appeal.

(2) Behalwe soos hieronder bepaal, word die aansoek gerig aan die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, by 'n ander regter van die provinsiale of plaaslike afdeling waarvan daardie regter 'n lid was toe hy aldus voorgesit het.

(3) Indien die beskuldigde deur 'n spesiale strafhof skuldig bevind is, word die aansoek gerig aan daardie hof of, indien daardie hof nie sitting hou nie, aan 'n regter wat 'n lid van daardie hof was of, indien so 'n regter nie beskikbaar is nie, aan 'n regter van die provinsiale of plaaslike afdeling binne die regsgebied waarvan die spesiale strafhof sitting gehou het.

(4) Die bewoording van 'n spesiale aantekening word deur die hof of die regter wat die aansoek toestaan, vasgestel.

(5) Indien 'n aansoek ingevolge sub-artikel (1) geweier word, kan die beskuldigde binne 'n tydperk van een-en-twintig dae vanaf so 'n weiering of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde redes toegelaat mag word, by wyse van versoekskrif aan die Hoofregter gerig, by die appèlhof aansoek doen dat op die notule 'n spesiale aantekening gedoen word wat aangee in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, en daarna is die bepalings van sub-artikels (5), (6), (7) en (8) van artikel *driehonderd drie-en-sestig mutatis mutandis* van toepassing.

365. (1) Indien 'n spesiale aantekening op die notule gedoen word, kan die persoon wat skuldig bevind is op grond van die onreëlmatigheid of strydigheid met die reg wat in die spesiale aantekening aangegee word, teen sy skuldigbevinding na die appèlhof appelleer, indien kennis van appèl binne 'n tydperk van een-en-twintig dae nadat die aantekening aldus gedoen is of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde redes toegelaat mag word, gegee is aan die griffier van die appèlhof en aan die griffier van die provinsiale of plaaslike afdeling, behalwe 'n rondgaande hof, binne die regsgebied waarvan die verhoor plaasgevind het, en waarvan die regter wat by die verhoor voorgesit het 'n lid was toe hy aldus voorgesit het.

Appèl op grond van 'n spesiale aantekening ingevolge artikel 364 gedoen.

(2) Nadat die griffier van bedoelde provinsiale of plaaslike afdeling sodanige kennis ontvang het, gee hy onverwyld kennis daarvan aan die prokureur-generaal en stuur hy 'n gesertifiseerde afskrif van die notule, met inbegrip van afskrifte van die getuienis, hetsy dit mondeling of dokumentêr is, wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is, en van die spesiale aantekening wat op voormelde wyse gedoen is, aan die griffier van die appèlhof deur: Met dien verstande dat in plaas van die notule in die geheel deur te stuur die betrokke griffier, met toestemming van die beskuldigde en die prokureur-generaal, afskrifte, een waarvan gesertifiseer moet wees, van die gedeeltes van die notule wat die prokureur-generaal en die beskuldigde by ooreenkoms as voldoende bepaal, kan deur-stuur, in watter geval die appèlhof nogtans kan gelas dat die notule in die geheel voorgelê word.

366. (1) Indien 'n regsvraag by die verhoor van iemand in 'n hoër hof weens 'n misdryf ontstaan, kan daardie hof uit eie beweging of op versoek van of die aanklaer of die beskuldigde daardie vraag vir oorweging deur die appèlhof voorbehou, en daarop sit eersgenoemde hof die vraag wat voorbehou word, uiteen en gelas hy dat dit spesiaal in die notule aangeteken word en dat 'n afskrif daarvan aan die griffier van die appèlhof deurgestuurd word.

Voorbehoud van regsvraag.

(2) Die gronde waarop 'n eksepsie of beswaar teen 'n akte van beskuldiging opgewerp word, word by die toepassing van hierdie artikel geag regsvrae te wees.

(3) Die bepalings van sub-artikels (2), (3), (4) en (5) van artikel *driehonderd vier-en-sestig* en van sub-artikel (2) van artikel *driehonderd vyf-en-sestig* is *mutatis mutandis* op alle verrigtinge ingevolge hierdie artikel van toepassing.

367. Die regter of regters (na gelang van die geval) van 'n hof waarvoor iemand skuldig bevind word, moet, in die geval van 'n appèl ingevolge artikel *driehonderd drie-en-sestig* of van 'n aansoek dat 'n spesiale aantekening ingevolge artikel *driehonderd vier-en-sestig* gedoen of dat 'n regsvraag ingevolge artikel *driehonderd ses-en-sestig* voorbehou word, of in die geval van 'n aansoek by die appèlhof om verlof om te appelleer of dat 'n spesiale aantekening ingevolge hierdie Wet gedoen word, aan die griffier 'n verslag verstrek wat sy (of hul) sienswyse oor die saak of oor enige vraag wat in die loop daarvan ontstaan het, aangee, en daardie verslag, wat deel van die notule uitmaak, word sonder versuim deur die griffier aan die griffier van die appèlhof deurgestuurd.

Verslag van verhoorregter moet in geval van appèl verstrek word.

When execution of sentence may be suspended.

368. The execution of the sentence of a superior court shall not be suspended by reason of any appeal against a conviction or by reason of a question having been reserved for consideration of the court of appeal, unless—

- (a) the sentence is that the accused suffer death or be whipped, in either of which cases the sentence shall not be executed until the appeal or question reserved has been heard and decided; or
- (b) the superior court from which the appeal is made or by which the question is reserved thinks fit to order that the accused be released on bail or, if he is sentenced to any punishment other than simple imprisonment, that he be treated as an unconvicted prisoner until the appeal or the question reserved has been heard and decided:

Provided that, when the accused is ultimately sentenced to imprisonment, the time during which he was so released on bail shall be excluded in computing the term for which he is so sentenced: Provided further that when the accused has been detained as an unconvicted prisoner as hereinbefore provided, the time during which he has been so detained shall be included or excluded in computing the terms for which he is ultimately sentenced, as the court of appeal may determine.

Powers of court of appeal.

369. (1) In case of any appeal against a conviction or any question being reserved as aforesaid, the court of appeal may—

- (a) allow the appeal if it thinks that the judgment of the trial court should be set aside on the ground of a wrong decision of any question of law or that on any ground there was a failure of justice; or
- (b) give such judgment as ought to have been given at the trial, or impose such punishment as ought to have been imposed at the trial; or
- (c) make such other order as justice may require:

Provided that, notwithstanding that the court of appeal is of opinion that any point raised might be decided in favour of the accused, no conviction or sentence shall be set aside or altered by reason of any irregularity or defect in the record or proceedings, unless it appears to the court of appeal that a failure of justice has, in fact, resulted from such irregularity or defect.

(2) Upon an appeal under section *three hundred and sixty-three* against any sentence, the court of appeal may confirm the sentence, or may delete or amend the sentence and impose such punishment as ought to have been imposed at the trial.

(3) Where a question of law has been reserved on the application of a prosecutor in the case of an acquittal, and the court of appeal has given a decision in favour of the prosecutor, the court of appeal may order that such of the steps referred to in section *three hundred and seventy* be taken as the court may direct.

(4) The order or direction of the court of appeal shall be transmitted by the registrar of the court of appeal to the registrar of the court before which the case was tried, and such order or direction shall be carried into effect and shall authorize every person affected by it to do whatever is necessary to carry it into effect.

(5) In exercising its powers under any of the preceding subsections the court of appeal shall not impose any punishment more severe than the sentence imposed by the court below.

Institution of proceedings *de novo* when conviction set aside on appeal.

370. Whenever a conviction and sentence are set aside by the court of appeal on the ground that—

- (a) the court which convicted the accused was not competent to do so; or
- (b) the indictment on which the accused was convicted was invalid or defective in any respect; or
- (c) there has been any other technical irregularity or defect in the procedure,

proceedings in respect of the same offence to which the conviction and sentence referred may again be instituted either on the original charge, suitably amended where necessary, or upon any other charge as if the accused had not previously been arraigned, tried and convicted: Provided that—

- (a) no judge or judicial officer before whom the original trial took place shall take part in such proceedings;

368. Die tenuitvoerlegging van 'n vonnis van 'n hoër hof word nie ten gevolge van 'n appèl teen 'n skuldigbevinding of ten gevolge van die voorbehoud van 'n vraag vir oorweging deur die appèl hof opgeskort nie, tensy—

Wanneer uitvoering van vonnis opgeskort kan word.

- (a) die vonnis lui dat die beskuldigde die doodstraf of lyfstraf moet ondergaan, in elk van watter gevalle die vonnis nie ten uitvoer gelê word voordat die appèl of voorbehoude vraag verhoor en daaroor beslis is nie; of
- (b) die hoër hof van waar die appèl afkomstig is of waardeer die vraag voorbehou word, dit goedvind om te gelas dat die beskuldigde op borgtog vrygelaat word of, indien hy tot 'n ander straf as blote gevangenisstraf veroordeel is, dat hy as 'n onveroordeelde gevangene behandel word totdat die appèl of die voorbehoude vraag verhoor en daaroor beslis is:

Met dien verstande dat indien die beskuldigde uiteindelik tot gevangenisstraf gevonnisd word, die tydperk gedurende welke hy aldus op borgtog vrygelaat was, by die berekening van die tydperk van die aldus opgelegde gevangenisstraf, uitgesluit word: Met dien verstande voorts dat indien die beskuldigde soos hierbo bepaal as 'n onveroordeelde gevangene aangehou is, die tydperk gedurende welke hy aldus aangehou is, by die berekening van die tydperk van die uiteindelik opgelegde gevangenisstraf in- of uitgesluit word, na gelang die appèl hof beslis.

369. (1) Ingeval van 'n appèl teen 'n skuldigbevinding, of Bevoegdheid van ingeval 'n vraag voorbehou word, soos voormeld, kan die appèl- appèl hof.

- (a) die appèl handhaaf indien hy van oordeel is dat die uitspraak van die verhoor hof op grond van 'n verkeerde beslissing oor 'n regspraak ter syde gestel behoort te word of dat om enige rede geregtigheid nie geskied het nie; of
- (b) die uitspraak gee wat by die verhoor behoort gegee te gewees het, of die vonnis op lê wat by die verhoor opgelê behoort te gewees het; of
- (c) so 'n ander bevel as wat geregtigheid vereis, uitreik:

Met dien verstande dat al is die appèl hof van oordeel dat 'n vraag wat geopper word ten gunste van die beskuldigde beslis sou kon word, geen skuldigbevinding of vonnis op grond van 'n onreëlmatigheid of gebrek ten opsigte van die notule of veringtinge ter syde gestel of gewysig word nie, tensy dit na die mening van die appèl hof blyk dat ten gevolge van so 'n onreëlmatigheid of gebrek, geregtigheid inderdaad nie geskied het nie.

(2) By 'n appèl, ingevolge artikel *driehonderd drie-en-sestig* teen 'n vonnis, kan die appèl hof die vonnis bekragtig, of dit ter syde stel of wysig en die straf op lê wat by die verhoor behoort opgelê te gewees het.

(3) Wanneer 'n regspraak op aansoek van die aanklaer in die geval van 'n onskuldigbevinding voorbehou is en die appèl hof ten gunste van die aanklaer beslis het, kan die appèl hof beveel dat sodanige van die in artikel *driehonderd-en-sewentig* bedoelde stappe gedoen word as wat die hof gelas.

(4) Die bevel of opdrag van die appèl hof word deur die griffier van die appèl hof aan die griffier van die hof waarvoor die saak verhoor is, gestuur, en so 'n bevel of opdrag word ten uitvoer gebring en magtig iedereen wat daardeur geraak word om alles te doen wat nodig is om dit ten uitvoer te bring.

(5) By die uitoefening van sy bevoegdheid ingevolge een of ander van die voorafgaande sub-artikels, lê die appèl hof nie 'n swaarder straf op as dié wat die laer hof opgelê het nie.

370. Wanneer 'n skuldigbevinding en vonnis deur die appèl hof ter syde gestel word op grond daarvan dat—

Vervolg kan opnuut ingestel word wanneer skuldigbevinding by appèl ter syde gestel word.

- (a) die hof wat die beskuldigde skuldig bevind het, nie bevoeg was om dit te doen nie; of
- (b) die akte van beskuldiging ten opsigte waarvan die beskuldigde skuldig bevind is, ongeldig of in enige opsig gebrekkig was; of
- (c) daar 'n ander tegniese onreëlmatigheid of gebrek by die prosedure was.

kan 'n vervolging ten opsigte van dieselfde misdryf waarop die skuldigbevinding en vonnis betrekking gehad het, hetsy op die oorspronklike aanklag, met gepaste wysigings waar nodig, of op 'n ander aanklag, weer ingestel word asof die beskuldigde nie vantevore voorgebring, verhoor en skuldig bevind was nie: Met dien verstande dat—

- (a) geen regter of regterlike amptenaar voor wie die oorspronklike verhoor gedien het, aan sodanige verrigtinge mag deelneem nie;

- (b) where the original trial was by jury, no juror who served on such jury shall be qualified to serve on the jury that has been or may be empanelled in such proceedings.

CHAPTER XXI.

PARDON AND COMMUTATION.

Saving of royal prerogative of mercy.

371. Nothing in this Act shall affect Her Majesty's Royal prerogative of mercy.

Governor-General may commute sentence.

372. (1) In any case in which the Governor-General is authorized to extend the Royal mercy conditionally to a person under sentence of death, he may, without the consent of that person, commute the punishment to any other punishment provided by law.

(2) Any such commutation is to be signified in writing to the Minister who is required thereupon to allow the said person the benefit of the conditional pardon and to make an order that he be punished in the manner directed by the Governor-General and such allowance and order shall have the effect of a valid sentence passed by the court before which the said person was convicted.

Effect of free pardon.

373. A free or unconditional pardon by the Governor-General on behalf of Her Majesty shall have the effect of discharging the convicted person from the consequences of the conviction.

Conditional remission of sentence by Governor-General.

374. In any case in which the Governor-General is authorized, on behalf of Her Majesty, to extend the Royal mercy to a person under sentence of imprisonment with or without compulsory labour, he may extend mercy upon condition of the said person entering into a recognizance on conditions as in the case of persons discharged by the court upon suspension of the execution of a sentence and thereupon the said person shall be liable to the same obligations and shall be dealt with in all respects in the same manner as a person discharged by the court on recognizance upon such suspension.

Release on probation and breach of fulfilment of conditions of release.

375. (1) Any person declared an habitual criminal or under sentence of imprisonment and released upon probation may be ordered as a condition of his release to reside and labour during the whole or any part of such period of probation at any farm colony, work colony, refuge or rescue home established or approved by the Governor-General.

(2) If any such person fail to observe any condition of such release on probation, he may be arrested and recommitted to any prison or gaol by warrant under the hand of the Minister and shall be detained in a prison or gaol as if he had not been so released, and the period of detention shall in such event, unless the Governor-General specially determine otherwise, be equal to the portion of the sentence which was unexpired at the date of the release on probation.

(3) If any person so released on probation complete the period thereof without breaking any condition of the release, he shall no longer be deemed to be an habitual criminal or, as the case may be, liable to any punishment in respect of the conviction upon which he was sentenced.

(4) In the case of any such release on probation there may be included a condition that the person released shall not reside in or visit the Union or any defined portion thereof for a specified time: Provided that, if the person released is a South African citizen or a citizen of a Commonwealth Country or of the Republic of Ireland, there shall not be included a condition that he be banished or absent himself from the Union.

CHAPTER XXII.

GENERAL AND SUPPLEMENTARY.

Force of process.

376. Every warrant or summons or other process relating to any criminal matter shall be of force throughout and may be executed anywhere within the Union.

- (b) waar die oorspronklike verhoor deur 'n jurie geskied het, geen jurielid wat 'n lid van so 'n jurie was, bevoeg is om 'n lid van die jurie te wees wat vir so 'n vervolging saamgestel is of mag word nie.

HOOFSTUK XXI.

BEGENADIGING EN STRAFVERSAGTING.

371. Geen bepaling van hierdie Wet doen aan Haar Majesteit se Koninklike prerogatief van begenadiging afbreuk nie.

Behoud van koninklike prerogatief van begenadiging.

372. (1) In enige geval waar die Goewerneur-generaal gemagtig is om die Koninklike gracie voorwaardelik te verleen aan iemand wat ter dood veroordeel is, kan hy sonder die toestemming van daardie persoon die straf tot enige ander straf wat regtens opgelê kan word, versag.

Goewerneur-generaal kan vonnis versag.

- (2) So 'n strafversagting word skriftelik tot die kennis van die Minister gebring wat daarop aan bedoelde persoon die voordeel van die voorwaardelike gracie vergun en 'n bevel uitreik dat hy op die wyse deur die Goewerneur-generaal gelas, gestraf word, en so 'n vergunning en bevel het die uitwerking van 'n geldige vonnis wat opgelê is deur die hof waarvoor bedoelde persoon skuldig bevind is.

373. 'n Algehele of onvoorwaardelike gracie deur die Goewerneur-generaal namens Haar Majesteit verleen, het die uitwerking dat die veroordeelde van die gevolge van die skuldigbevinding bevry word.

Uitwerking van algehele gracie.

374. In 'n geval waar die Goewerneur-generaal gemagtig is om namens Haar Majesteit die Koninklike gracie te verleen aan iemand wat tot gevangenisstraf met of sonder dwangarbeid gevonnis is, kan hy die gracie verleen op voorwaarde dat bedoelde persoon 'n borgakte aangaan op dieselfde voorwaardes as in die geval van persone wat deur die hof met opskorting van die tenuitvoerlegging van 'n vonnis ontslaan word, en daarop is bedoelde persoon aan dieselfde verpligtinge onderhewig en word in alle opsigte op dieselfde wyse met hom gehandel as in die geval van 'n persoon wat deur die hof by sodanige opskorting op borgtog vrygelaat is.

Voorwaardelike kwytstelling van straf deur die Goewerneur-generaal.

375. (1) Iemand wat tot gewoontemisdadiger verklaar of tot gevangenisstraf gevonnis en voorwaardelik vrygelaat is, kan, by wyse van 'n voorwaarde van sy vrylating, gelas word om gedurende die tydperk gedurende welke hy aldus voorwaardelik vrygelaat is, of gedurende 'n deel daarvan, in 'n boerderykolonie, werkkolonie, toevlugsoord of reddingstehuis wat deur die Goewerneur-generaal ingestel of goedgekeur is, te woon en te werk.

Voorwaardelike vrylating en nie-nakoming van voorwaarde van vrylating.

- (2) Indien so iemand versuim om 'n voorwaarde waarop hy aldus voorwaardelik vrygelaat is, na te kom, kan hy by wyse van 'n lasbrief deur die Minister onderteken, in hegtenis geneem en na 'n gevangenis of tronk terugverwys word, en moet hy in 'n gevangenis of tronk aangehou word asof hy nie aldus vrygelaat was nie, en tensy die Goewerneur-generaal uitdruklik anders bepaal, moet die tydperk van aanhouding in so 'n geval gelyk wees aan daardie gedeelte van die vonnis wat op die datum van die voorwaardelike vrylating onverstreke was.

- (3) Indien iemand wat aldus voorwaardelik vrygelaat is geen voorwaarde van die vrylating verbreek gedurende die tydperk gedurende welke hy aldus vrygelaat is nie, word hy geag nie meer 'n gewoontemisdadiger te wees nie, of is hy, na gelang van die geval, nie meer aan enige straf ten opsigte van die skuldigbevinding op grond waarvan hy gestraf is, onderhewig nie.

- (4) In die geval van so 'n voorwaardelike vrylating kan daar ook die voorwaarde gestel word dat die persoon wat vrygelaat word vir 'n vasgestelde tydperk nie die Unie of enige omskrewe gedeelte daarvan mag besoek of daarin mag woon nie: Met dien verstande dat indien die persoon wat vrygelaat word 'n Suid-Afrikaanse burger of 'n burger van 'n Statebondslid of van die Republiek Ierland is, daar nie 'n voorwaarde gestel word dat hy uit die Unie verban word of daarbuite moet bly nie.

HOOFSTUK XXII.

ALGEMENE EN AANVULLENDE BEPALINGS.

376. Iedere lasbrief of dagvaarding of ander geregtelike stuk wat betrekking het op 'n strafsak, is dwarsdeur die Unie van krag en kan op enige plek daarbinne ten uitvoer gelê word.

Krag van geregtelike stukke.

How documents
are to be
served.

377. (1) Unless some other period is expressly provided, any notice or document required to be served upon an accused shall be served by delivering it to the accused ten days at least before the day specified therein for his trial, if his trial is to be before a superior court or two days at least (Sundays and public holidays excluded) before that day if his trial is to be before an inferior court, or, where the accused cannot be found, by leaving a copy of the notice or document with a member of his household at his dwelling or, if no person belonging to his household can be found, then by affixing such copy to the principal outer door of the said dwelling or of any place where he actually resides or was last known to reside.

(2) Where the accused has been released on bail, any such notice or document may either be served upon him personally or left at the place specified in the recognizance as that at which any notice of trial and service of the indictment or summons may be made.

(3) The officer serving any such notice or document as aforesaid shall forthwith deliver or transmit to the official from whom he has received the notice or document for service a return of the mode in which service was made and such return shall be *prima facie* evidence that the service of the notice or document was made in manner and form as in the return stated.

(4) Members of any police force shall, subject to the rules of court, be as qualified to serve any notice or document under this Act as if they had been appointed deputy-sheriffs or deputy-messengers or other like officers of the court.

Mode of proving
service of
process.

378. Whenever it is necessary to prove service of any summons, subpoena, notice, or other process or the execution of any judgment or warrant under this Act, the service or execution may be proved by affidavit made before a justice or commissioner for oaths having jurisdiction to take affidavits in the district wherein the affidavit is made, or in any other manner in which the service or execution might have been proved if it had been effected in the Province, district or other area from which the summons, subpoena, notice, or other process or judgment or warrant emanated.

Transmission of
summonses,
writs, etc., by
telegraph.

379. Any summons, writ, warrant, rule, order, notice or other process, document, or communication which by any law, rule of court, or agreement of parties is required or directed to be served or executed upon any person, or left at the house or place of abode or business of any person, in order that such person may be affected thereby, may be transmitted by telegraph, and a telegraphic copy served or executed upon such person, or left at his house or place of abode or business, shall be of the same force and effect as if the original had been shown to, or a copy thereof served or executed upon such person, or left as aforesaid, as the case may be.

Person who
made statement
in a criminal
case entitled to
copy thereof.

380. Whenever a person has made to a peace officer a statement in writing or a statement which was reduced to writing, relating to any transaction, and criminal proceedings are thereafter instituted in connection with that transaction, any person in possession of such statement shall furnish the person who made the statement, at his request, with a copy of such statement.

Prosecution
of corporations
and members of
associations.

381. (1) For the purpose of imposing upon a corporate body criminal liability for any offence, whether under any law or at common law—

(a) any act performed, with or without a particular intent, by or on instructions or with permission, express or implied, given by a director or servant of that corporate body; and

(b) the omission, with or without a particular intent, of any act which ought to have been but was not performed by or on instructions given by a director or servant of that corporate body,

in the exercise of his powers or in the performance of his duties as such director or servant, or in furthering or endeavouring to further the interests of that corporate body, shall be deemed to have been performed (and with the same intent, if any) by that corporate body or, as the case may be, to have

377. (1) Tensy 'n ander tydperk uitdruklik voorgeskryf word, word 'n kennisgewing of dokument wat aan 'n beskuldigde bestel moet word, bestel deur dit aan die beskuldigde te oorhandig minstens tien dae voor die datum daarin vir sy verhoor aangedui, indien sy verhoor voor 'n hoërhof moet plaasvind, of minstens twee dae (met uitsluiting van Sondae en openbare feesdae) voor daardie datum indien sy verhoor voor 'n laerhof moet plaasvind, of, indien die beskuldigde nie gevind kan word nie, deur 'n afskrif van die kennisgewing of dokument by 'n lid van sy huisgesin by sy woning te laat of, indien geen lid van sy huisgesin gevind kan word nie, deur dan so 'n afskrif te heg aan die hoof-buitedeur van bedoelde woning of van die plek waar hy inderdaad woon of volgens die jongste inligting gewoon het.

Hoe dokumente bestel moet word.

(2) Wanneer die beskuldigde op borgtog vrygelaat is, kan so 'n kennisgewing of dokument of aan hom persoonlik bestel word of gelaat word by die plek aangedui in die borgakte as die plek waar 'n kennisgewing van verhoor en die akte van beskuldiging of dagvaarding bestel kan word.

(3) Die beampte wat so 'n kennisgewing of dokument soos voormeld bestel, moet onverwyld aan die amptenaar van wie hy die kennisgewing of dokument vir bestelling ontvang het, 'n relaas van die wyse waarop bestelling geskied het, oorhandig of stuur, en so 'n relaas is *prima facie* bewys dat bestelling van die kennisgewing of dokument geskied het op die wyse en in die vorm in die relaas vermeld.

(4) Lede van 'n polisiemag is, behoudens die hofreëls, net so bevoeg om 'n kennisgewing of dokument ingevolge hierdie Wet te bestel, asof hulle as onder-balju's of onder-geregsbodes of ander soortgelyke hofbeamptes aangestel was.

378. Wanneer die bestelling van 'n dagvaarding, subpoena, kennisgewing of ander prosesstuk of die tenuitvoerlegging van 'n vonnis of lasbrief ingevolge hierdie Wet bewys moet word, kan die bestelling of tenuitvoerlegging bewys word by wyse van 'n beëdigde verklaring afgelê voor 'n vrederegter of kommissaris van ede wat bevoeg is om beëdigde verklarings af te neem in die distrik waarin die beëdigde verklaring afgelê word, of op enige ander wyse waarop die bestelling of tenuitvoerlegging bewys sou kon word indien dit plaasgevind het in die provinsie, distrik of ander gebied waaruit die dagvaarding, subpoena, kennisgewing of ander prosesstuk of vonnis of lasbrief afkomstig is.

Wyse waarop bestelling van prosesstukke bewys word.

379. 'n Dagvaarding, bevelskrif, lasbrief, reël, bevel, kennisgewing of ander prosesstuk, dokument of mededeling wat ingevolge 'n wetsbepaling, hofreël of ooreenkoms tussen partye aan iemand bestel of ten aansien van hom uitgevoer moet word, of by die huis of woning of besigheidsplek van iemand gelaat moet word ten einde vir daardie persoon bindend te wees, kan telegrafies oorgesend word, en 'n telegrafiese afskrif wat aan daardie persoon bestel of ten aansien van hom uitgevoer word, of by sy huis of woning of besigheidsplek gelaat word, het dieselfde regskrag en gevolge asof die oorspronklike aan daardie persoon getoon is of 'n afskrif daarvan aan hom bestel is of ten aansien van hom uitgevoer is of soos voormeld gelaat is, na gelang van die geval.

Telegrafiese oorsending van dagvaardings, bevelskrifte, ens.

380. Wanneer iemand in verband met 'n handeling aan 'n vredesbeampte 'n skriftelike verklaring verstrek het, of 'n verklaring wat neergeskryf is, en 'n vervolging daarna met betrekking tot daardie handeling ingestel word, moet enig-iemand wat so 'n verklaring in sy besit het, aan die persoon wat die verklaring afgelê het op sy versoek 'n afskrif van daardie verklaring verstrek.

Iemand wat 'n verklaring in verband met 'n strafsak af-lê, is op 'n afskrif daarvan geregtig.

381. (1) Ten einde 'n regspersoon strafregtelike aanspreeklikheid op te lê weens 'n misdryf, hetsy wetterregtelik of gemeen-regtelik, word—

Vervolging van regspersone en lede van verenigings.

(a) enige daad wat deur of in opdrag of met uitdruklike of stilswyende toestemming van 'n direkteur of dienaar van daardie regspersoon, met of sonder 'n besondere opset, verrig word; en

(b) die versuim, met of sonder 'n besondere opset, om 'n daad te verrig wat verrig moes geword het maar nie verrig is nie, deur of in opdrag van 'n direkteur of dienaar van daardie regspersoon,

by die uitoefening van sy bevoegdhede of die uitvoering van sy pligte as so 'n direkteur of dienaar, of ter bevordering of gepoogde bevordering van die belange van daardie regspersoon, geag 'n daad met dieselfde opset, as daar opset by is, deur

been an omission (and with the same intent, if any) on the part of that corporate body.

(2) In any prosecution against a corporate body, a director or servant of that corporate body shall be cited, as representative of that corporate body, as the offender, and thereupon the person so cited may, as such representative, be dealt with as if he were the person accused of having committed the offence in question: Provided that—

- (a) if the said person pleads guilty, the plea shall not be valid unless the corporate body authorized him to plead guilty;
- (b) if at any stage of the proceedings the said person ceases to be a director or servant of that corporate body or absconds or is unable to attend, the court or magistrate concerned may, at the request of the prosecutor, from time to time substitute for the said person, any other person who is a director or servant of the said corporate body at the time of the said substitution, and thereupon the proceedings shall continue as if no substitution had taken place;
- (c) if the said person, as representing the corporate body, is committed for trial, he shall not be committed to prison but shall be released on his own recognizance to stand his trial;
- (d) if the said person, as representing the corporate body, is convicted, the court convicting him shall not impose upon him in his representative capacity any punishment, whether direct or as an alternative, other than a fine, even if the relevant law makes no provision for the imposition of a fine in respect of the offence in question, and such fine shall be payable by the corporate body and may be recovered by attachment and sale of any property of the corporate body in terms of section *three hundred and thirty-seven*;
- (e) the citation of a director or servant of a corporate body as aforesaid, to represent that corporate body in any prosecution instituted against it, shall not exempt that director or servant from prosecution for that offence in terms of sub-section (5).

(3) In any criminal proceedings against a corporate body, any record which was made or kept by a director, servant or agent of the corporate body within the scope of his activities as such director, servant or agent, or any document which was at any time in the custody or under the control of any such director, servant or agent within the scope of his activities as such director, servant or agent, shall be admissible in evidence against the accused.

(4) For the purposes of sub-section (3) any record made or kept by a director, servant or agent of a corporate body or any document which was at any time in his custody or control shall be presumed to have been made or kept by him or to have been in his custody or control within the scope of his activities as such director, servant or agent, unless the contrary is proved.

(5) When an offence has been committed, whether by the performance of any act or by the failure to perform any act, for which any corporate body is or was liable to prosecution, any person who was, at the time of the commission of the offence, a director or servant of the corporate body, shall be deemed to be guilty of the said offence, unless it is proved that he did not take part in the commission of the offence, and that he could not have prevented it, and shall be liable to prosecution therefor, either jointly with the corporate body or apart therefrom, and shall on conviction be personally liable to punishment therefor.

(6) In any proceedings against a director or servant of a corporate body, in respect of an offence—

- (a) any evidence which would be or was admissible against that corporate body in a prosecution for that offence, shall be admissible against the accused;
- (b) whether or not such corporate body is or was liable to prosecution for the said offence, any document, memorandum, book or record which was drawn up, entered up or kept in the ordinary course of that corporate body's business, or which was at any time in the custody or under the control of any director, servant, or agent of such corporate body, in his capacity as director, servant or agent, shall be *prima facie* evidence of its contents and admissible in

daardie regspersoon verrig te gewees het of, na gelang van die geval, 'n versuim en met dieselfde opset, as daar opset by is, aan die kant van daardie regspersoon te gewees het.

(2) By 'n vervolging teen 'n regspersoon, word 'n direkteur of dienaar van daardie regspersoon, in die hoedanigheid van verteenwoordiger van daardie regspersoon, as die oortreder gedaag, en met die aldus gedaagde persoon kan dan, as so 'n verteenwoordiger, gehandel word asof hy die persoon was wat beskuldig word dat hy die betrokke misdryf gepleeg het: Met dien verstande dat—

- (a) indien bedoelde persoon skuldig pleit, die pleit nie geldig is nie tensy die regspersoon hom gemagtig het om skuldig te pleit;
- (b) indien bedoelde persoon op enige stadium van die saak ophou om 'n direkteur of dienaar van daardie regspersoon te wees of vlug of nie in staat is om aanwesig te wees nie, die betrokke hof of magistraat op versoek van die aanklaer van tyd tot tyd bedoelde persoon kan vervang deur iemand anders wat ten tyde van so 'n plaasvervanging 'n direkteur of dienaar van bedoelde regspersoon is, en die verrigtinge dan voortgaan asof geen plaasvervanging geskied het nie;
- (c) indien bedoelde persoon, as verteenwoordiger van die regspersoon ter strafsitting verwys word, hy nie na die gevangenis verwys word nie maar op sy eie borgakte vrygelaat word om op verhoor gestel te word;
- (d) indien bedoelde persoon, as verteenwoordiger van die regspersoon skuldig bevind word, die hof wat hom skuldig bevind, hom in sy verteenwoordigende hoedanigheid geen straf, hetsy regstreeks of as alternatief, behalwe 'n boete, opleë nie, selfs indien die toepaslike wetsbepaling vir die oplegging van 'n boete ten opsigte van die betrokke misdryf geen voorsiening maak nie, en sodanige boete deur die regspersoon betaalbaar is en deur beslaglegging op en verkoping van enige eiendom van die regspersoon, ingevolge artikel *driehonderd sewe-en-dertig* verhaal kan word;
- (e) die daging van 'n direkteur of dienaar van 'n regspersoon soos voormeld om daardie regspersoon by 'n vervolging wat daarteen ingestel word, te verteenwoordig, daardie direkteur of dienaar nie van 'n vervolging weens daardie misdryf ingevolge sub-artikel (5) vrystel nie.

(3) By 'n strafsak teen 'n regspersoon, is enige aantekening deur 'n direkteur, dienaar of agent van die regspersoon binne die bestek van sy werksaamhede as sodanige direkteur, dienaar of agent gedoen of gehou, of enige dokument wat te eniger tyd in die bewaring of onder die beheer van so 'n direkteur, dienaar of agent binne die bestek van sy werksaamhede as sodanige direkteur, dienaar of agent was, as getuienis teen die beskuldigde toelaatbaar.

(4) By die toepassing van sub-artikel (3) word enige aantekening deur 'n direkteur, dienaar of agent van 'n regspersoon gedoen of gehou of enige dokument wat te eniger tyd in sy bewaring of onder sy beheer was, vermoed deur hom binne die bestek van sy werksaamhede as so 'n direkteur, dienaar of agent, gedoen of gehou te gewees het of in sy bewaring of onder sy beheer te gewees het tensy die teendeel bewys word.

(5) Wanneer 'n misdryf gepleeg is hetsy deur die verrigting van 'n daad of deur die versuim om 'n daad te verrig, waarvoor 'n regspersoon vervolg kan word of kon geword het, word enigiemand wat ten tyde van die pleeg van die misdryf 'n direkteur of dienaar van die regspersoon was, geag aan bedoelde misdryf skuldig te wees tensy dit bewys word dat hy nie aan die pleeg van die misdryf deelgeneem het en dit nie kon verhoed het nie, en kan hy saam met die regspersoon of afsonderlik weens daardie misdryf aangekla word, en by skuldigbevinding persoonlik daarvoor gestraf word.

(6) By 'n strafsak teen 'n direkteur of dienaar van 'n regspersoon weens 'n misdryf—

- (a) is getuienis wat teen daardie regspersoon by 'n vervolging weens daardie misdryf toelaatbaar sou wees of was, teen die beskuldigde toelaatbaar;
- (b) is 'n dokument, memorandum, boek of aantekening wat in die gewone loop van die besigheid van die regspersoon opgestel, aangeteken of gehou is, of wat te eniger tyd in die bewaring of onder die beheer was van 'n direkteur, dienaar of agent van bedoelde regspersoon, in sy hoedanigheid van direkteur, dienaar of agent, *prima facie* bewys van die inhoud daarvan en as getuienis teen die beskuldigde toelaatbaar, hetsy

evidence against the accused, unless and until he is able to prove that at all material times he had no knowledge of the said document, memorandum, book or record, in so far as its contents are relevant to the offence charged, and was in no way party to the drawing up of such document or memorandum or making of any relevant entries in such book or record.

(7) When a member of an association of persons, other than a corporate body, has, in carrying on the business or affairs of that association or in furthering or in endeavouring to further its interests, committed an offence, whether by the performance of any act or by the failure to perform any act, any person who was, at the time of the commission of the offence, a member of that association, shall be deemed to be guilty of the said offence, unless it is proved that he did not take part in the commission of the offence, and that he could not have prevented it: Provided that if the business or affairs of the association are governed or controlled by a committee or other similar governing body, the provisions of this sub-section shall not apply to any person who was not at the time of the commission of the offence a member of that committee or other body.

(8) In any proceedings against a member of an association of persons in respect of an offence mentioned in sub-section (7) any record which was made or kept by any member or servant or agent of the association within the scope of his activities as such member, servant or agent or any document which was at any time in the custody or under the control of any such member, servant or agent within the scope of his activities as such member, servant or agent, shall be admissible in evidence against the accused.

(9) For the purposes of sub-section (8) any record made or kept by a member or servant or agent of an association or any document which was at any time in his custody or control shall be presumed to have been made or kept by him or to have been in his custody or control within the scope of his activities as such member or servant or agent, unless the contrary is proved.

(10) In this section the word "director" in relation to a corporate body means any person who controls or governs that corporate body or who is a member of a body or group of persons which controls or governs that corporate body or where there is no such body or group, who is a member of that corporate body.

(11) The provisions of this section shall be additional to and not in substitution for any other law which provides for a prosecution against corporate bodies or their directors or servants or against associations of persons or their members.

Provisions as to offences under two or more laws.

382. Where an act or omission constitutes an offence under two or more statutory provisions or is an offence against a statutory provision and the common law, a person guilty of such act or omission shall, unless the contrary intention appears, be liable to be prosecuted and punished under either statutory provision, or, as the case may be, under the statutory provision or the common law, but shall not be liable to more than one punishment for the act or omission constituting the offence.

Estimating age of person.

383. If in any criminal proceedings the age of any person is a relevant fact of which no or insufficient evidence is available in those proceedings, the judge or officer presiding at those proceedings may estimate the age of such person by his appearance or from any information which may be available and the age so estimated shall be deemed to be such person's correct age, unless—

- (a) it is subsequently proved that the said estimate was incorrect; and
- (b) the person accused in those proceedings could not have been lawfully convicted of the offence with which he was charged if the said person's correct age had been proved.

Binding over of persons to keep the peace.

384. (1) Whenever a complaint on oath is made to a magistrate that any person is conducting himself violently towards, or is threatening injury to the person or property of another or that he has used language or behaved in a manner towards another likely to provoke a breach of the peace or assault, then, whether such conduct occurred or such language was used or such threat was made in a public or private place, the magistrate

bedoelde regspersoon weens die misdryf vervolg kan of kon word, al dan nie, tensy en totdat hy in staat is om te bewys dat hy te alle ter sake dienende tye geen kennis van bedoelde dokument, memorandum, boek of aantekening gehad het nie vir sover die inhoud daarvan op die ten laste gelegde misdryf betrekking het, en op generlei wyse aan die opstel van bedoelde dokument of memorandum of die aanbring van enige ter sake dienende aantekening in bedoelde boek of die aantekening medepligtig was nie.

(7) Wanneer 'n lid van 'n vereniging van persone wat nie 'n regspersoon is nie, in verband met die behartiging van die besigheid of sake van daardie vereniging of in verband met die bevordering of gepoogde bevordering van sy belange, 'n misdryf pleeg, hetsy deur 'n daad te verrig of deur te versuim om 'n daad te verrig, word enigiemand wat ten tyde van die pleeg van die misdryf 'n lid van daardie vereniging was, geag aan daardie misdryf skuldig te wees, tensy dit bewys word dat hy nie aan die pleeg van die misdryf deelgeneem het nie en dat hy dit nie kon verhoed het nie: Met dien verstande dat indien die besigheid of sake van die vereniging deur 'n komitee of ander soortgelyke bestuursliggaam bestuur of beheer word, die bepalinge van hierdie sub-artikel nie van toepassing is op iemand wat ten tyde van die pleeg van die misdryf nie 'n lid van daardie komitee of ander liggaam was nie.

(8) By 'n saak teen 'n lid van 'n vereniging van persone weens 'n in sub-artikel (7) bedoelde misdryf, is enige aantekening wat deur 'n lid of dienaar of agent van die vereniging binne die bestek van sy werksaamhede as sodanige lid, dienaar of agent gedoen of gehou is of enige dokument wat te eniger tyd in die bewaring of onder die beheer van so 'n lid, dienaar of agent binne die bestek van sy werksaamhede as sodanige lid, dienaar of agent was, as getuieis teen die beskuldigde toelaatbaar.

(9) By die toepassing van sub-artikel (8) word enige aantekening deur 'n lid of dienaar of agent van 'n vereniging gedoen of gehou of enige dokument wat te eniger tyd in sy bewaring of onder sy beheer was, vermoed deur hom binne die bestek van sy werksaamhede as sodanige lid of dienaar of agent gedoen of gehou te gewees het of in sy bewaring of onder sy beheer te gewees het, tensy die teendeel bewys word.

(10) In hierdie artikel beteken die woord „direkteur” met betrekking tot 'n regspersoon iemand wat daardie regspersoon beheer of bestuur of wat lid is van 'n liggaam of groep persone wat daardie regspersoon beheer of bestuur of, waar daar nie so 'n liggaam of groep is nie, wat lid is van daardie regspersoon.

(11) Die bepalinge van hierdie artikel vul enige ander wetsbepaling aan wat vir 'n vervolging teen regspersone of hul direkteure of dienare of teen verenigings van persone of hul lede voorsiening maak, en vervang dit nie.

382. Wanneer 'n daad of versuim 'n misdryf ingevolge twee of meer wettoregtelike bepalinge of 'n oortreding van 'n wettoregtelike bepaling en die gemenerereg uitmaak, kan iemand wat hom aan so 'n daad of versuim skuldig maak, tensy die teendeel blyk, vervolg en gestraf word ingevolge enigeen van die wettoregtelike bepalinge of ingevolge die wettoregtelike bepaling of die gemenerereg, na gelang van die geval, maar hy word nie meer as een straf weens die daad of versuim wat die misdryf uitmaak, opgelê nie.

Bepalings insake misdrywe uit hoofde van twee of meer wetsbepalings.

383. Indien iemand se ouderdom in 'n strafsak ter sake is en daar geen of onvoldoende bewys daaromtrent in daardie saak beskikbaar is, kan die regter of amptenaar wat by daardie saak voorsit, die ouderdom van so iemand volgens sy voorkoms of op grond van enige beskikbare inligting skat, en die aldus geskatte ouderdom word daardie persoon se juiste ouderdom geag te wees, tensy—

Skatting van iemand se ouderdom.

- (a) dit later bewys word dat bedoelde skatting onjuis was; en
- (b) die persoon wat in daardie saak aangekla is, nie regtens weens die oortreding waarvan hy aangekla is, skuldig bevind kon word indien sy juiste ouderdom bewys was nie.

384. (1) Wanneer daar by 'n magistraat 'n klagte onder eed ingedien word dat iemand geweld teenoor 'n ander gebruik, of dreig om hom liggaamlike letsel toe te dien of om sy eiendom te beskadig, of dat hy teenoor 'n ander taal gebesig het, of homself teenoor 'n ander gedra het op 'n wyse wat waarskynlik 'n vredebreuk of aanranding tot gevolg sal hê, dan kan die magistraat, hetsy sodanige gedrag of taal plaasgevind het of gebesig is of sodanige dreigemente geuit is in 'n openbare of 'n private plek, daardie persoon gelas om voor hom te verskyn en indien nodig

Oplegging, onder sekerheidstelling, van verpligting om vrede te bewaar.

may order such person to appear before him and if necessary may cause him to be arrested and brought before him, and thereupon the magistrate shall enquire into and determine upon such complaint and may place the parties or any witnesses thereat on oath and in his discretion may order the person against whom the complaint is made to give recognizances with or without sureties in an amount not exceeding twenty-five pounds for a period not exceeding six months to keep the peace towards the complainant and refrain from doing or threatening injury to his person or property.

(2) The magistrate may, upon any such enquiry, order the person against whom the complaint is made or the complainant to pay the costs of and incidental to the enquiry.

(3) If any person after having been ordered to give recognizances under this section refuses or fails to do so the magistrate may order him to be committed to gaol for a period not exceeding one month unless such security is sooner found.

(4) If the conditions upon which the recognizances were given are not observed by the person who gave the same, the magistrate may declare the recognizances to be forfeited and any such declaration of forfeiture shall have the effect of a judgment in a civil action in the magistrate's court of the district.

Minister may
invoke Appellate
Division's
decision on
point of law.

385. Whenever the Minister has any doubt as to the correctness of any decision given by any superior court in any criminal case on a question of law, he may submit that decision to the Appellate Division of the Supreme Court and cause the matter to be argued before it, in order that it may determine the said question for the future guidance of all courts.

No information
of trial of
certain offences
to be published.

386. (1) If an accused is tried upon a charge referred to in sub-section (5) of section *sixty-four* no person shall at any time (subject to the provisions of sub-section (4)) publish by radio or in any document any information relating to the said trial or any information disclosed thereat, unless the judge or officer presiding at such trial has, after having consulted the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed (or if he is a minor, his guardian) given his consent, conveyed in a document signed by himself or by the registrar or clerk of the court, to such publication.

(2) No person shall at any time publish in any manner described in sub-section (1) the name, address, school, place of occupation or any other information likely to reveal the identity of any person under the age of nineteen years who is being or has been tried in any court on a charge of having committed any offence: Provided that, subject to the provisions of sub-section (1), if the Minister or if the judge or judicial officer who presides or presided at the trial is of the opinion that such publication would be just and equitable and in the interest of any particular person, he may by order dispense with the prohibition contained in this sub-section to such an extent as may be specified in the order.

(3) Any person who contravenes sub-section (1) or (2) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty pounds or to imprisonment for a period not exceeding three months or to both such fine and such imprisonment.

(4) The prohibition contained in sub-section (1) shall not apply to the publication in the form of a *bona fide* law report of any information relating to or disclosed at any trial as aforesaid, which is necessary to report any question of law which was raised during such trial or during any proceedings resulting therefrom, and any decision or ruling given by any court on such question, if such report does not mention the name of the person tried or of the person against or in connection with whom or the place where the offence in question was alleged to have been committed or any witness at the trial.

Compounding
of certain
minor offences.

387. (1) If a person has received from a policeman or any other officer in the service of the State who has been authorized by the Minister either generally by notice in the *Gazette* or specially, to issue a notification under this section, or from an officer in the employ of any council, board or committee estab-

hom in hegtenis laat neem en voor hom laat bring, en die magistraat moet dan omtrent daardie klagte ondersoek instel en daaroor beslis, en kan die partye of enige getuies daarby betrokke die eed oplê en kan die persoon teen wie die klagte ingedien is, na goeëduke gelas om 'n borgakke, met of sonder borge, ten bedrae van hoogstens vyf-en-twintig pond en ten opsigte van 'n tydperk van hoogstens ses maande aan te gaan as sekerheid dat hy die vrede sal bewaar teenoor die klaer, en hom sal weerhou van die toediening van liggaamlike letsel aan die klaer of dreigemente te dien effekte, of die beskadiging van sy eiendom of dreigemente te dien effekte.

(2) By so 'n ondersoek kan die magistraat die persoon teen wie die klagte ingedien is of die klaer gelas om die koste van en verbonde aan die ondersoek te betaal.

(3) Indien iemand wat gelas is om 'n borgakke ingevolge hierdie artikel aan te gaan, weier of versuim om dit te doen, kan die magistraat gelas dat hy vir 'n tydperk van hoogstens een maand gevange gesit word tensy sodanige borgstelling eerder aangegaan word.

(4) Indien die voorwaardes van die borgakke nie deur die persoon wat dit aangegaan het, nagekom word nie, kan die magistraat die borggeld verbeurd verklaar en sodanige verbeurdverklaring het die uitwerking van 'n vonnis in 'n siviele geding in die magistraatshof van die distrik.

385. Wanneer die Minister in twyfel verkeer aangaande die juistheid van 'n beslissing wat deur 'n hoër hof in 'n strafsak insake 'n regspraak gegee is, kan hy daardie beslissing aan die Appèlafdeling van die Hooggeregshof voorlê en die vraag voor daardie hof laat beredeneer sodat daardie Afdeling oor die vraag kan beslis om as leidraad vir alle howe in die toekoms te dien.

Minister kan beslissing van Appèlafdeling insake regspraak verkry.

386. (1) Indien 'n beskuldigde weens 'n in sub-artikel (5) van artikel vier-en-sestig bedoelde aanklag verhoor word, mag niemand (behoudens die bepalings van sub-artikel (4)) te eniger tyd deur middel van radio of in enige dokument enige inligting met betrekking tot bedoelde verhoor of enige inligting wat daar aan die lig kom, publiseer nie, tensy die regter of amptenaar wat by die verhoor voorsit, na raadpleging met die persoon teen of ten opsigte van wie die ten laste gelegde misdryf na bewering gepleeg is (of indien hy 'n minderjarige is, sy voog) deur middel van 'n dokument deur hom of deur die griffier of klerk van die hof onderteken, tot sodanige publikasie toegestem het.

Omtrent verhoor van sekere misdrywe mag geen inligting gepubliseer word nie.

(2) Niemand mag te eniger tyd op die wyse in sub-artikel (1) vermeld die naam, adres, skool of werkplek van iemand onder die ouderdom van negentien jaar wat in enige hof verhoor word of verhoor is weens 'n aanklag dat hy 'n misdryf gepleeg het, of enige ander inligting wat so 'n persoon se identiteit waarskynlik aan die lig sal bring, publiseer nie: Met dien verstande dat, behoudens die bepalings van sub-artikel (1), die Minister of regter of regterlike amptenaar wat by die verhoor voorsit of voorgesit het, indien hy van mening is dat sodanige publikasie regverdig en billik en in die belang van 'n bepaalde persoon sal wees, kan beveel dat die verbod in hierdie sub-artikel vervat, opgehef word in die mate wat in die bevel aangedui word.

(3) Iemand wat sub-artikel (1) of (2) oortree, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig pond of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande of met beide sodanige boete en sodanige gevangenisstraf.

(4) Die verbod in sub-artikel (1) vervat, is nie van toepassing nie op die publikasie, by wyse van 'n *bona fide* verslag van uitgewysde sake, van enige inligting wat betrekking het op of aan die lig gekom het by so 'n verhoor soos voormeld en wat verstrekt moet word ten einde 'n verslag te gee van 'n regspraak wat ontstaan het gedurende die verhoor of gedurende enige verrigtinge wat daaruit voortspruit, en van 'n beslissing of uitspraak van die hof insake so 'n regspraak, indien daar in so 'n verslag nie melding gemaak word van die naam van die persoon wat verhoor is of van die naam van die persoon teen of ten aansien van wie, of van die plek waar, die betrokke misdryf na bewering gepleeg is of van enige getuie by die verhoor nie.

387. (1) Indien iemand van 'n polisiebeampte of ander beampte in diens van die Staat wat deur die Minister, hetsy in die algemeen by kennisgewing in die *Staatskoerant* of in die besonder, gemagtig is om 'n kennisgewing ingevolge hierdie artikel uit te reik, of van 'n beampte in diens van 'n raad of

Afkoping van sekere geringe misdrywe.

lished in terms of any law for the management of the affairs of any division, city, town, borough, village or other similar community, a notification in writing, alleging that the said person has committed, at a place and upon a date and at a time or during a period specified in the said notification, any offence likewise therein specified, of any class mentioned in Part III of the Second Schedule, and setting forth the amount of the fine which a court trying such person for such offence would probably impose upon him, the said person may within seventy-two hours after the receipt of the said notification deliver or transmit the said notification, together with a sum of money equal to the said amount, to the magistrate of the district wherein the offence is alleged to have been committed, and thereupon the said person shall not be prosecuted for having committed such offence: Provided that an officer in the employ of a council, board or committee shall not issue any such notification in respect of an offence committed outside the area of jurisdiction of his employer.

- (2) (a) In the case of an offence, other than an offence under the common law or under the Motor Carrier Transportation Act, 1930 (Act No. 39 of 1930), relating to any vehicle whatsoever or to traffic of whatsoever nature, (other than aerial or waterborne traffic), committed within the area of jurisdiction of a local authority, any person receiving a notification in terms of sub-section (1) from an officer in the employ of such local authority may deliver or transmit the said notification, together with a sum of money equal to the amount specified in such notification to such local authority.
- (b) Any sum of money paid to a local authority as provided in paragraph (a) shall for the purposes of section *twenty-two* of the Financial Adjustments Act, 1932 (Act No. 25 of 1932), be deemed to be a fine imposed as a traffic fine.
- (c) Not later than seven days after receipt of any sum of money as provided in paragraph (a), the local authority concerned shall forward an amount equal to such sum of money to the magistrate of the district wherein the offence is alleged to have been committed, together with a copy of the notification relating to the payment concerned.
- (d) If the amount notified and paid as aforesaid is found by the magistrate not to exceed the relative determination made in terms of sub-section (5), the said amount shall be refunded to the local authority concerned.
- (e) If the said amount is found to exceed the said determination, the excess shall be repaid by the magistrate to the person concerned, and only the amount that should properly have been paid shall be refunded to the said local authority.
- (f) For the purposes of this sub-section "local authority" means a city council, a town council, a village council, a village management board or a local board.
- (3) Any money paid to a magistrate in terms of sub-section (1) shall be dealt with as if it had been paid as a fine for the offence in question.
- (4) The Minister may from time to time by notice in the *Gazette* add any offence to the offences mentioned in Part III of the Second Schedule, or remove therefrom any offence mentioned therein.
- (5) The amount to be specified in any notification issued under this section as the amount of the fine which a court would probably impose in respect of any offence, shall be determined from time to time for any particular area, by the magistrate of the district in which such area is situate.
- (6) The Minister may by regulation declare that any officer mentioned in sub-section (1), of a class defined in such regulation, shall, in any area likewise defined, be deemed to be a peace officer in relation to any offence specified in such regulation or in connection with any duty of such officer likewise specified.

Prosecution for offences other than murder barred by lapse of time.

388. The right of prosecution for murder shall not be barred by lapse of time; but the right of prosecution for any other offence, whether at the public instance or at the instance of a private prosecutor, shall, unless some other period is expressly

komitee wat ooreenkomstig enige wetsbepaling vir die bestuur van die sake van enige afdeling, stad, dorp of ander soortgelyke gemeenskap ingestel is, 'n skriftelike kennisgewing ontvang het waarin vermeld word dat bedoelde persoon op 'n plek en datum en uur of gedurende 'n tydperk in bedoelde kennisgewing aangedui, 'n misdryf gepleeg het wat ook daarin aangedui word en wat ressorteer onder 'n kategorie in Deel III van die Tweede Bylae vermeld, en waarin aangegee word die bedrag van die boete wat 'n hof by die verhoor van bedoelde persoon hom weens daardie misdryf waarskynlik sal oplê, kan bedoelde persoon daardie kennisgewing, tesame met 'n som geld gelyk aan bedoelde bedrag, binne twee-en-sewentig uur na ontvangs van daardie kennisgewing aan die magistraat van die distrik waarin die misdryf na bewering gepleeg is, oorhandig of stuur, en daarop word bedoelde persoon nie weens die pleeg van daardie misdryf vervolg nie: Met dien verstande dat 'n beampste in diens van 'n raad of komitee sodanige kennisgewing nie ten opsigte van 'n misdryf buite die gebied van sy werkgegewer gepleeg, mag uitreik nie.

- (2) (a) In die geval van 'n ander misdryf as 'n misdryf ingevolge die gemene-reg of ingevolge die Motortransportwet, 1930 (Wet No. 39 van 1930), wat betrekking het op enige voertuig hoegenaamd of op verkeer van watter aard ook al (behalwe lugverkeer of waterverkeer) en wat gepleeg is binne die gebied van 'n plaaslike owerheid, kan iemand wat 'n kennisgewing ingevolge sub-artikel (1) van 'n beampste in diens van daardie plaaslike owerheid ontvang, daardie kennisgewing tesame met 'n som geld gelyk aan die bedrag in daardie kennisgewing aangegee, aan bedoelde plaaslike owerheid oorhandig of stuur.
- (b) 'n Som geld wat ingevolge die bepalings van paragraaf (a) aan 'n plaaslike owerheid betaal word, word by die toepassing van artikel twee-en-twintig van die Finansiële Reëlingswet, 1932 (Wet No. 25 van 1932), geag 'n boete te wees wat as verkeersboete opgelê is.
- (c) Nie later nie as sewe dae na ontvangs van 'n som geld ingevolge die bepalings van paragraaf (a), moet die betrokke plaaslike owerheid 'n bedrag gelyk aan so 'n som geld, tesame met 'n afskrif van die kennisgewing wat betrekking het op die betrokke betaling, aan die magistraat van die distrik waarin die misdryf na bewering gepleeg is, stuur.
- (d) Indien die magistraat bevind dat die bedrag in die kennisgewing aangegee en betaal soos voormeld, die toepaslike bedrag ooreenkomstig sub-artikel (5) vasgestel nie te bowe gaan nie, word bedoelde bedrag aan die betrokke plaaslike owerheid terugbetaal.
- (e) Indien bevind word dat die betrokke bedrag bedoelde vasgestelde bedrag te bowe gaan, word die oorskot deur die magistraat aan die betrokke persoon terugbetaal en word slegs die bedrag wat na regte betaal moes gewees het aan bedoelde plaaslike owerheid terugbetaal.
- (f) By die toepassing van hierdie sub-artikel beteken „plaaslike owerheid” 'n stadsraad, 'n dorpsraad, 'n dorpsbestuursraad of 'n plaaslike raad.
- (3) Daar word oor geld wat ingevolge sub-artikel (1) aan 'n magistraat betaal word, beskik asof dit betaal is as 'n boete wat ten opsigte van die betrokke misdryf opgelê is.
- (4) Die Minister kan van tyd tot tyd by kennisgewing in die *Staatskoerant* 'n misdryf by die in Deel III van die Tweede Bylae vermelde misdrywe voeg of 'n daarin vermelde misdryf daaruit skrap.
- (5) Die bedrag wat in 'n ingevolge hierdie artikel uitgereikte kennisgewing aangegee moet word as die bedrag van die boete wat 'n hof ten opsigte van 'n misdryf waarskynlik sal oplê, word vir 'n bepaalde gebied van tyd tot tyd deur die magistraat van die distrik waarin daardie gebied geleë is, vasgestel.
- (6) Die Minister kan by regulasie verklaar dat 'n in sub-artikel (1) genoemde beampste wat behoort tot 'n kategorie in sodanige regulasie omskrywe, in 'n insgelyks omskrywe gebied geag word 'n vredesbeampste te wees met betrekking tot 'n misdryf in daardie regulasie aangedui of in verband met 'n insgelyks aangeduide plig wat aan daardie beampste opgedra is.

388. Die reg om weens moord te vervolg verval nie weens tydsvloer nie; maar die reg om weens enige ander misdryf, hetsy van staatsweë of in opdrag van 'n private aanklaer, te vervolg, verval na vloer van twintig jaar vanaf die tydstop waarop Reg om te vervolg weens misdrywe behalwe moord verval weens tydsvloer

provided by law, be barred by the lapse of twenty years from the time when the offence was committed.

Neither conviction nor acquittal a bar to civil action for damages.

389. Neither a conviction nor an acquittal following on any prosecution for any offence shall be a bar to a civil action for damages at the instance of any person who has suffered any injury in consequence of the commission of that offence.

Power to make rules.

390. (1) The Minister may make rules prescribing forms of complaint, summons, charges, depositions, indictments, judgments, records, convictions, warrants and recognizances and other forms to be used in any court.

(2) Rules, not inconsistent with this Act, regulating—

- (a) the sittings of any superior court for criminal purposes;
- (b) the proceedings upon the trial of persons charged with offences;
- (c) bail and costs;
- (d) the duties of the officers of any superior court; and
- (e) generally any other matter which it is deemed expedient to regulate for carrying this Act into effect,

may be made in terms of section *one hundred and eight* of the South Africa Act, 1909.

Repeal of laws.

391. (1) Subject to the provisions of sub-section (2), the laws specified in the Fifth Schedule are hereby repealed to the extent set out in the fourth column of that Schedule.

(2) Any proclamation, regulation, notice, approval, authority, return, certificate or document issued, made, promulgated, given or granted and any other action taken under any provision of a law repealed by sub-section (1), shall be deemed to have been issued, made, promulgated, given, granted or taken under the corresponding provision of this Act.

Short title.

392. This Act shall be called the Criminal Procedure Act, 1955.

First Schedule.

OFFENCES IN RESPECT OF WHICH ARRESTS MAY UNDER CHAPTER IV BE MADE WITHOUT WARRANT.

Treason.
Sedition.
Murder.
Culpable Homicide.
Rape, or any statutory offence of a sexual nature against a girl of or under a prescribed age.
Sodomy and Bestiality.
Indecent Assault.
Robbery.
Assault in which a dangerous wound is inflicted.
Arson.
Breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either under the common law or under any statutory provision.
Theft, either under the common law or under any statutory provision.
Receiving stolen goods knowing the same to have been stolen.
Fraud.
Forgery or uttering a forged document knowing it to be forged.
Offences against the laws for the prevention of illicit dealing in or possession of precious metals or precious stones or of the supply of intoxicating liquor to natives or coloured persons.
Offences relating to the coinage.
Offences the punishment whereof may be a period of imprisonment exceeding six months, without the option of a fine.
Any conspiracy, incitement or attempt to commit any of the above-mentioned offences.

Second Schedule.

PART I.

OFFENCES IN CONNECTION WHEREWITH VEHICLES AND RECEPTACLES MAY BE SEIZED AND CONFISCATED UNDER SECTIONS FORTY-NINE AND THREE HUNDRED AND SIXTY.

Any offence under any law relating to the illicit possession, conveyance or supply of habit forming drugs or intoxicating liquor.

Any offence under any law relating to the illicit possession of, or dealing in precious metals or precious stones.

die misdryf gepleeg is, tensy regtens 'n ander tydperk uitdruklik bepaal word.

389. Nóg 'n skuldigbevinding nóg 'n vryspraak wat volg op 'n vervolging weens 'n misdryf, sluit 'n siviele vordering om skadevergoeding deur iemand wat skade gely het as gevolg van die pleeg van daardie misdryf uit.

Nóg skuldigbevinding nóg vryspraak sluit 'n siviele eis om skadevergoeding uit.

390. (1) Die Minister kan reëls uitvaardig wat vorms van klagtes, dagvaardings, aanklagtes, verklarings, aktes van beskuldiging, vonnisse, notule, skuldigbevindings, lasbriewe en borgaktes en ander vorms vir gebruik in enige hof voorskrywe.

Bevoegdheid om reëls uit te vaardig.

(2) Reëls, wat met hierdie Wet nie onbestaanbaar is nie, tot reëling van—

- (a) die sittings van 'n hoërhof vir strafregtelike aangeleenthede;
- (b) die verrigtinge by die verhoor van persone wat weens misdrywe aangekla is;
- (c) borgtog en koste;
- (d) die pligte van die beamptes van 'n hoërhof; en
- (e) in die algemeen, enige ander aangeleentheid wat raadzaam geag word om te reël ten einde aan hierdie Wet gevolg te gee.

kan ooreenkomstig artikel *honderd-en-agt* van die „Zuid-Afrika Wet, 1909” uitgevaardig word.

391. (1) Die wette in die Vyfde Bylae vermeld word hiermee, behoudens die bepalings van sub-artikel (2), herroep in die mate in die vierde kolom van daardie Bylae aangedui.

Herroeping van wette.

(2) 'n Proklamasie, regulasie, kennisgewing, goedkeuring, magtiging, relaas, sertifikaat of dokument wat uitgereik, uitgevaardig, afgekondig, gegee of toegestaan is, en enige ander stappe wat gedoen is kragtens 'n bepaling van 'n by sub-artikel (1) herroepe Wet, word geag kragtens die ooreenstemmende bepaling van hierdie Wet uitgereik, uitgevaardig, afgekondig, gegee, toegestaan of gedoen te gewees het.

392. Hierdie Wet heet die Strafproseswet, 1955.

Kort titel.

Eerste Bylae.

MISDRYWE TEN OPSIGTE WAARVAN INHEGTENISNEMING SONDER LASBRIEF INGEVOLGE HOOFSTUK IV GEDOEN KAN WORD.

Hoogverraad.
Oproer.
Moord.
Strafbare Manslag.
Verkragting of 'n wettoregtelike geslagsmisdryf teen 'n meisie van of onder 'n voorgeskrewe ouderdom.
Sodomie en Bestialiteit.
Onsedelike Aanranding.
Roof.
Aanranding waarby 'n gevaarlike wond toegedien is.
Brandstigting.
Oopbrek of betreding van 'n perseel met opset om 'n misdryf te pleeg, hetsy ingevolge die gemenerereg of ingevolge 'n wettoregtelike bepaling.
Diefstal, hetsy ingevolge die gemenerereg of ingevolge 'n wettoregtelike bepaling.
Ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is.
Bedrog.
Vervalsing of uitgifte van 'n vervalste stuk wetende dat dit vervals is.
Misdrywe teen die wetsbepalings ter voorkoming van onwettige handel in of besit van edele metale of edelgesteentes of van die verskaffing van bedwelmende drank aan naturelle of kleurlinge.
Misdrywe betreffende die munt van geld.
Misdrywe waarvoor gevangenisstraf vir 'n langer tydperk as ses maande, sonder die keuse van 'n boete, opgelê kan word.
Enige sameswering, uitlokking of poging om enigen van bogenoemde misdrywe te pleeg.

Tweede Bylae.

DEEL I.

MISDRYWE IN VERBAND WAARMEE VOERTUIE EN HOUERS INGEVOLGE ARTIKELS *NEGE-EN-VEERTIG* EN *DRIEHONDERD-EN-SESTIG* IN BESLAG GENEEM EN VERBEURD VERKLAAR KAN WORD.

Enige misdryf ingevolge 'n wetsbepaling betreffende die onwettige besit, vervoer of verskaffing van gewoontevormende verdowingsmiddels of bedwelmende drank.

Enige misdryf ingevolge 'n wetsbepaling betreffende die onwettige besit van of handel in edele metale of edelgesteentes.

PART II.

OFFENCES IN CONNECTION WHEREWITH BAIL MAY NOT BE GRANTED
UNDER SUB-SECTION (2) OF SECTION *ONE HUNDRED AND FIVE*.

Treason.
 Sedition.
 Murder.
 Rape.
 Robbery.
 Assault in which a dangerous injury is inflicted.
 Arson.
 Breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either under the common law or under any statutory provision.
 Theft, either under the common law or under any statutory provision, receiving stolen goods knowing the same to have been stolen, fraud, forgery or uttering a forged document knowing it to be forged, if the amount or value involved in the offence exceeds one hundred pounds.
 Any offence under any law relating to illicit possession of or dealing in precious metals or precious stones.
 Any offence relating to the coinage.
 Any conspiracy, incitement or attempt to commit any of the above-mentioned offences.

PART III.

OFFENCES WHICH MAY BE COMPOUNDED UNDER SECTION *THREE HUNDRED AND EIGHTY-SEVEN*.

Any contravention of a bye-law or regulation made by or for a council, board or committee referred to in section *three hundred and eighty-seven*;

Any offence committed by—

- (a) driving a vehicle at a speed exceeding a prescribed limit;
- (b) driving a vehicle which does not bear prescribed lights, or any prescribed means of identification;
- (c) leaving or stopping a vehicle at a place where it may not be left or stopped, or leaving a vehicle in a condition in which it may not be left;
- (d) driving a vehicle at a place where and at a time when it may not be driven;
- (e) driving a vehicle which is defective or any part whereof is not properly adjusted, or causing any undue noise by means of a motor vehicle;
- (f) owning or driving a vehicle for which no valid licence is held;
- (g) driving a motor vehicle without holding a licence to drive it.

Third Schedule.

PART I.

OFFENCES, A THIRD OR SUBSEQUENT CONVICTION WHEREOF RENDERS
THE OFFENDER LIABLE TO BE DECLARED AN HABITUAL CRIMINAL
UNDER CHAPTER XVIII.

Rape or any statutory offence of a sexual nature against a girl of or under a prescribed age.

Robbery.

Culpable homicide (where an assault with intent to commit rape or robbery or to do grievous bodily harm is involved).

Assault with intent to commit murder, rape or robbery or to do grievous bodily harm, or indecent assault.

Arson.

Fraud.

Forgery or uttering a forged document knowing it to be forged.

Offences relating to the coinage.

Breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either under the common law or under any statutory provision.

Theft, either under the common law or under any statutory provision.

Receiving stolen goods knowing the same to have been stolen.

Extortion or threats by letter or otherwise with intent to extort.

Offences described in any law for the suppression of brothels and the punishment of immorality.

Offences against the laws for the prevention of illicit dealing in or possession of precious metals or precious stones or of the supply of intoxicating liquor to natives or coloured persons.

Any conspiracy, incitement or attempt to commit any of the above-mentioned offences.

PART II.

OFFENCES, ON CONVICTION WHEREOF THE OFFENDER SHALL BE SENTENCED
TO WHIPPING WITH OR WITHOUT IMPRISONMENT WITH COM-
PULSORY LABOUR, AND ON CONVICTION WHEREOF FOR A THIRD
TIME OR SUBSEQUENTLY THE OFFENDER SHALL BE DECLARED AN
HABITUAL CRIMINAL UNDER CHAPTER XVIII.

Rape, where the death sentence is not imposed.

Robbery.

Culpable homicide, where assault with intent to commit rape or robbery is involved.

Assault with intent to commit rape or robbery.

Breaking or entering any premises with intent to commit an offence, either under the common law or under any statutory provision.

DEEL II.

MISDRYWE TEN OPSIGTE WAARVAN BORGTOG NIE INGEVOLGE SUB-ARTIKEL (2) VAN ARTIKEL *HONDERD-EN-VYF* TOEGESTAAN KAN WORD NIE.

Hoogverraad.

Oproer.

Moord.

Verkragting.

Roof.

Aanranding waarby 'n gevaarlike letsel toegedien is.

Brandstigting.

Oopbrek of betreding van 'n perseel met opset om 'n oortreding te pleeg, hetsy ingevolge die gemenereg of ingevolge 'n wetteregtelike bepaling.

Diefstal, hetsy ingevolge die gemenereg of ingevolge 'n wetteregtelike bepaling, ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is, bedrog, vervalsing of uitgifte van 'n vervalste stuk wetende dat dit vervals is, indien die bedrag of waarde by so 'n misdryf betrokke honderd pond te bowe gaan.

Enige misdryf ingevolge 'n wetsbepaling betreffende die onwettige besit van of handel in edele metale of edelgesteentes.

Enige misdryf betreffende die munt van geld.

Enige sameswering, uitlokking of poging om enigeen van bogenoemde misdrywe te pleeg.

DEEL III.

MISDRYWE WAT INGEVOLGE ARTIKEL *DRIEHONDERD SEWE-EN-TAGTIG* AFGEKOOP KAN WORD.

Enige oortreding van 'n verordening of regulasie wat deur of vir 'n raad of komitee in artikel *driehonderd sewe-en-tagtig* bedoel, uitgevaardig is.

Enige misdryf wat gepleeg word deur—

- (a) die bestuur van 'n voertuig teen 'n snelheid wat die voorgeskrewe beperking oorskry;
- (b) die bestuur van 'n voertuig wat nie die voorgeskrewe ligte of enige voorgeskrewe herkenningsmiddel aan het nie;
- (c) 'n voertuig te laat of tot stilstand te bring op 'n plek waar dit nie gelaat of tot stilstand gebring mag word nie, of 'n voertuig te laat in 'n toestand waarin dit nie gelaat mag word nie;
- (d) die bestuur van 'n voertuig op 'n plek waar en op 'n tydstip wanneer dit nie bestuur mag word nie;
- (e) die bestuur van 'n voertuig wat gebrekkig is of waarvan 'n onderdeel nie behoorlik reggestel is nie, of die veroorsaking van 'n buitensporige geraas deur middel van 'n motorvoertuig;
- (f) die besit of bestuur van 'n voertuig waarvoor 'n geldige lisensie nie gehou word nie;
- (g) die bestuur van 'n motorvoertuig sonder die besit van 'n lisensie om dit te bestuur.

Derde Bylae.

DEEL I.

MISDRYWE IN GEVAL WAARVAN 'N DERDE OF DAAROPVOLGENDE SKULDIG-BEVINDING DIE GEVOLG HET DAT DIE OORTREDER 'N GEWOONTMIS-DADIGER INGEVOLGE HOOFSTUK XVIII VERKLAAR KAN WORD.

Verkragting of 'n wetteregtelike geslagsmisdryf teen 'n meisie van of onder 'n voorgeskrewe ouderdom.

Roof.

Strafbare manslag (waarby aanranding met opset om verkragting of roof te pleeg of ernstig te beseer, betrokke is).

Aanranding met die opset om moord, verkragting of roof te pleeg of om ernstig te beseer, of onsedelike aanranding.

Brandstigting.

Bedrog.

Vervalsing of uitgifte van 'n vervalste stuk wetende dat dit vervals is.

Misdrywe betreffende die munt van geld.

Oopbrek of betreding van 'n perseel met opset om 'n misdryf te pleeg, hetsy ingevolge die gemenereg of ingevolge 'n wetteregtelike bepaling.

Diefstal, hetsy ingevolge die gemenereg of ingevolge 'n wetteregtelike bepaling.

Ontvangs van gesteelde goed wetende dat dit gesteel is.

Afpersing of dreigemente per brief of andersins met opset om af te pers.

Misdrywe wat in enige wetsbepaling ter onderdrukking van bordele en bestraffing van onsedelikheid beskryf word.

Misdrywe teen die wetsbepalings ter voorkoming van die onwettige handel in of besit van edele metale of edelgesteentes of van die verskaffing van bedwelmende drank aan naturelle of kleurlinge.

Enige sameswering, uitlokking of poging om enigeen van bogenoemde misdrywe te pleeg.

DEEL II.

MISDRYWE BY SKULDIGBEVINDING WAARAAN DIE OORTREDER TOT LYF-STRAF MET OF SONDER GEVANGENISSTRAF MET DWANGARBEID GEVONNIS MOET WORD, EN BY SKULDIGBEVINDING WAARAAN VIR 'N DERDE MAAL OF DAARNA DIE OORTREDER INGEVOLGE HOOFSTUK XVIII 'N GEWOONTMISDADIGER VERKLAAR MOET WORD.

Verkragting, wanneer die doodvonnis nie opgelê word nie.

Roof.

Strafbare manslag waarby aanranding met die opset om verkragting of roof te pleeg, betrokke is.

Aanranding met die opset om verkragting of roof te pleeg.

Oopbrek of betreding van 'n perseel met opset om 'n oortreding te pleeg, hetsy ingevolge die gemenereg of ingevolge 'n wetteregtelike bepaling.

Theft of a motor vehicle (except where the accused obtained possession of the motor vehicle with the consent of the owner thereof.)

Theft or an attempted theft of goods from a motor vehicle or part thereof where the said motor vehicle or the said part thereof was properly locked.

Receiving stolen property well knowing the same to have been stolen (except in the case of a conviction in terms of section *two hundred and five* on evidence establishing that the accused is in fact guilty of the theft of property not being a motor vehicle or property stolen from a motor vehicle or part thereof which was properly locked).

Fourth Schedule.

OFFENCES ON CONVICTION WHEREOF THE OFFENDER CANNOT BE DEALT WITH UNDER SECTION *THREE HUNDRED AND FIFTY-TWO*.

Murder.

Rape.

Robbery.

Any offence in respect of which any law imposes a minimum punishment.

Any conspiracy, incitement or attempt to commit any of the above-mentioned offences.

Fifth Schedule.

LAWS REPEALED.

No. and year of Law.	Title.	Extent of repeal.
Act No. 31 of 1917.	Criminal Procedure and Evidence Act, 1917.	The whole.
Act No. 39 of 1926.	Criminal and Magistrates' Courts Procedure (Amendment) Act, 1926.	So much as is unrepealed.
Act No. 7 of 1927.	Criminal Procedure and Evidence Act, 1917, Amendment Act, 1927.	The whole.
Act No. 46 of 1935.	General Law Amendment Act, 1935.	Sections <i>one to seventy-six</i> , inclusive.
Act No. 31 of 1937.	Children's Act, 1937	Sections <i>ninety to one hundred and six</i> , inclusive.
Act No. 23 of 1939.	Companies Amendment Act, 1939.	Section <i>one hundred and seventeen</i> .
Act No. 12 of 1947.	Jury Lists Amendment Act, 1947	The whole.
Act No. 37 of 1948.	Criminal Procedure Amendment Act, 1948.	Sections <i>four to thirteen</i> inclusive.
Act No. 8 of 1951.	Jury Lists Amendment Act, 1951	The whole.
Act No. 13 of 1951.	Children's (Amendment) Act, 1951.	Section <i>seven</i> .
Act No. 19 of 1951.	Jury Trials Amendment Act, 1951	The whole.
Act No. 32 of 1952.	General Law Amendment Act, 1952.	Section <i>eight</i> .
Act No. 33 of 1952.	Criminal Sentences Amendment Act, 1952.	The whole.
Act No. 40 of 1952.	Magistrates' Courts Amendment Act, 1952.	Sections <i>twenty-nine to thirty-two</i> inclusive.
Act No. 20 of 1953.	Criminal Sentences Amendment Act, 1953.	The whole.
Act No. 13 of 1954.	Native High Court Abolition Act, 1954.	Sections <i>eleven to sixteen</i> inclusive.
Act No. 21 of 1954.	Criminal Procedure and Jurors Amendment Act, 1954.	Sections <i>one to sixteen</i> inclusive.
Act No. 29 of 1955.	Criminal Procedure and Evidence Amendment Act, 1955.	The whole.

Diefstal van 'n motorvoertuig (behalwe waar die beskuldigde met die toestemming van die eienaar daarvan besit van die motorvoertuig verkry het).

Diefstal of 'n poging tot diefstal van goed uit 'n motorvoertuig of deel daarvan waar bedoelde motorvoertuig of bedoelde deel daarvan behoorlik gesluit was.

Ontvangs van gesteelde goed wel wetende dat dit gesteel is (behalwe in die geval van 'n skuldigbevinding kragtens artikel tweehonderd-en-vyf op getuienis waardeur bewys word dat die beskuldigde inderdaad skuldig is aan diefstal van goed wat nie 'n motorvoertuig is nie of goed wat gesteel is uit 'n motorvoertuig of deel daarvan wat behoorlik gesluit was).

Vierde Bylae.

MISDRYWE BY SKULDIGBEVINDING WAARAAN DAAR NIE MET DIE OORTREDER INGEVOLGE ARTIKEL DRIEHONDERD TWEE-EN-VYFTIG GEHANDEL KAN WORD NIE.

Moord.

Verkragting.

Roof.

Enige misdryf ten opsigte waarvan 'n wetsbepaling 'n minimum stra voorskryf.

Enige sameswering, uitlokking of poging om enigen van bogenoemde misdrywe te pleeg.

Vyfde Bylae.

WETTE HERROEP.

No. en jaar van Wet.	Titel.	In hoeverre herroep.
Wet No. 31 van 1917.	„Wet op de Kriminele Procedure en Bewijslevering, 1917.”	Die geheel.
Wet No. 39 van 1926.	„Kriminele en Magistraatshoven Procedure (Wijzigings) Wet, 1926”.	Soveel as wat nog nie herroep is nie.
Wet No. 7 van 1927.	Kriminele Prosedure en Bewyslewering Wet, 1917, Wysigings Wet, 1927.	Die geheel.
Wet No. 46 van 1935.	Algemene Regswysigingswet, 1935.	Artikels een tot en met ses-en-sewentig.
Wet No. 31 van 1937.	Kinderwet, 1937	Artikels negentig tot en met honderd-en-ses.
Wet No. 23 van 1939.	Maatskappy-wysigingswet, 1939.	Artikel honderd-en-sewentien.
Wet No. 12 van 1947.	Wysigingswet op Jurielyste, 1947.	Die geheel.
Wet No. 37 van 1948.	Wysigingswet op Kriminele Prosedure, 1948.	Artikels vier tot en met dertien.
Wet No. 8 van 1951.	Wysigingswe top Jurielyste, 1951.	Die geheel.
Wet No. 13 van 1951.	Wysigingswet op Kinders, 1951.	Artikel sewe.
Wet No. 19 van 1951.	Wysigingswet op Jurie-beregting, 1951.	Die geheel.
Wet No. 32 van 1952.	Algemene Regswysigingswet, 1952.	Artikel agt.
Wet No. 33 van 1952.	Wysigingswet op Strawwe, 1952.	Die geheel.
Wet No. 40 van 1952.	Wysigingswet op Magistraats-howe, 1952.	Artikels nege-en-twintig tot en met twee-en-dertig.
Wet No. 20 van 1953.	Wysigingswet op Strawwe, 1953.	Die geheel.
Wet No. 13 van 1954.	Wet op die Afskaffing van die Naturellehoëhof, 1954.	Artikels elf tot en met sestien.
Wet No. 21 van 1954.	Wysigingswet op Kriminele Prosedure en Juries, 1954.	Artikels een tot en met sestien.
Wet No. 29 van 1955.	Wysigingswet op Kriminele Prosedure en Bewyslewering, 1955.	Die geheel.